

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیه السلام

www.

www.

www.

www.

Ghaemiyeh

.com

.org

.net

.ir

مستطاب فوائد الصلوات

9

عائد التحیات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فوائد الصلوات و عوائد التحیات (فواید و نتایج صلوات)

نویسنده:

عباس بن علی جورسانی اصفهانی

ناشر چاپی:

عبدالحسین خواجوئی اصفهانی

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۱۵	فوائد الصلوات و عوائد التحیات (فوائد و نتایج صلوات)
۱۵	مشخصات کتاب
۱۵	سخن ناشر
۱۶	مقدمه
۱۷	فهرست منابع
۲۱	مطلب اول
۲۱	فهرستی از مطالب کتاب
۴۱	هذا کتاب فوائد الصلوات
۴۱	اشاره
۴۲	۱- سبب تالیف کتاب و توسل به انوار مقدّسه
۴۲	۲- امر حقتعالی به صلوات
۴۳	۳- تحقیق در صلوات
۴۴	۴- تحقیق و سلموا تسلیما
۴۴	۵- موقوف بودن دعا بدون صلوات:
۴۵	۶- صلوات بهترین وسیله نجات است
۴۶	۷- مراد از لفظ ربّ
۴۶	۸- آیه شریفه «أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا»
۴۷	۹- در اثبات وجود امام علیه السلام
۴۷	۱۰- وجود حجّت در هر زمان
۴۷	۱۱- طریقه صلوات فرستادن
۴۸	۱۲- در سوال سلطان غیاث الدین
۴۹	۱۳- کیفیت کساء
۴۹	۱۴- سوال از حضرت رسول از آیه إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَی النَّبِیِّ

- ۱۵- در موضعی که خدا بر بنده صلوات می فرستد ۵۰
- ۱۶- روایت از امام موسی بن جعفر علیه السلام ۵۰
- ۱۷- در صلوات خداوند بر گریه کنندگان امام مظلوم و غیره ۵۱
- ۱۸- در کشتن امام زمان عجل باقی ماندگان ذریه قتلہ جدش حسین علیه السلام ۵۲
- ۱۹- در خصوص اشکهایی که در عزای حسین علیه السلام جاری می شود ۵۲
- ۲۰- در خصوص افرادی که در عزای امام حسین علیه السلام خوشحال شدند ۵۳
- ۲۱- صلوات ملائکه بر زوار امام حسین علیه السلام ۵۳
- ۲۲- ثواب لعن فرستادن بر اعدا آل محمد صلی الله علیه و اله ۵۳
- ۲۳- در جواز صلوات فرستادن بر مومنین ۵۴
- ۲۴- سوال مردی از حضرت امام زین العابدین علیه السلام در مورد تمامیت نماز ۵۴
- ۲۵- در صلوات فرستادن بر حضرت صدیقه طاهره علیها سلام ۵۵
- ۲۶- ثواب صلوات در بامداد و شامگاه ۵۵
- ۲۷- ثواب خواندن این صلوات بعد از آب نوشیدن ۵۶
- ۲۸- تفسیر آیه مالک يوم الدين و محاسبه نفس ۵۶
- ۲۹- در ثواب یاری کردن دین خدا ۵۷
- ۳۰- رسیدن حضرت موسی به دریا و خطاب الهی به او ۵۷
- ۳۱- در مقام محمد و آل محمد و ولایت آنها ۵۸
- ۳۲- در مقام محمد و آل محمد علیهم السلام و ولایت آنها ۵۹
- ۳۳- فرمایش پیغمبر صلی الله علیه و اله در حبّ محمد و آل محمد علیهم السلام ۵۹
- ۳۴- در مقام محمد و آل محمد صلوات الله علیهم اجمعین که مقصود از حج و زکاتند ۶۰
- ۳۵- کلام امیرالمومنین علیه السلام در اینکه قرآن چگونه نازل شده ۶۰
- ۳۶- آیاتی که تاویل شده در شان امیر المومنین و فرزندان اطهارشان ۶۱
- ۳۷- عبارات زیارت جامعه ۶۲
- ۳۸- تفسیر آیه و اقيموا الصلوه و اتوا الزکوه ۶۳
- ۳۹- در تفسیر آیه واستعينوا بالصبر و الصلوه ۶۳
- ۴۰- تفسیر و اذ فرقنا بكم البحر الی قوله و تكلم نمودن گوساله ۶۳

- ۴۱- در تفسیر آیه و الذین امنوا و عملوا الصالحات اولئک ۶۴
- ۴۲- عهد و میثاق خدا بر بنی اسرائیل بر صلوات یومیه ۶۴
- ۴۳- تفسیر آیه یا ایها الذین امنوا کلوا من الطیبات در خصوص حضرت رضا علیه السلام و اسب شرور ۶۴
- ۴۴- در کیفیت عرش و خلقت ان ۶۵
- ۴۵- کلام امیر المومنین درباره مطیعان خود ۶۶
- ۴۶- تفسیر آیه شریفه لیس التبران تولوا وجوهکم ۶۶
- ۴۷- تفسیر آیه قل ان کانت لکم دارالآخره ۶۷
- ۴۸- حدیث عمار ۶۸
- ۴۹- در وجوب صلوات در تمام موارد و مذمت ترک صلوات ۶۹
- ۵۰- در طوائفی که قیامت از دیدن نور پیغمبر محروم اند ۷۰
- ۵۱- لعن بر قاتل حسین علیه السلام، افضلیت لعن بر جمیع اذکار ۷۱
- ۵۲- در خصوص تولی و تبری از دشمنان ال محمد ۷۲
- ۵۳- در صلوات فرستادن در رکوع و سجود ۷۳
- ۵۴- در شفای چشمهای حضرت یعقوب و بازگشتن یوسف به توسل ۷۴
- ۵۵- در توسل انبیاء عظام به محمد و ال محمد صلی الله علیه و آله ۷۵
- ۵۶- تعلیم دادن رجال الغیب از طرف امام زمان ارواحنا فداء ۷۶
- ۵۷- صلوات فرستادن تمام اشیاء در کوه طور ۷۷
- ۵۸- در بیان حضرت امیر علیه السلام از سلمان ۷۸
- ۵۹- نماز توسل به حضرت رسالت ماب صلی الله علیه و آله وسلم ۷۹
- ۶۰- خبر نماز توسل به پیغمبر صلی الله و آله وسلم ۸۰
- ۶۱- در بیان طاهر شدن ظاهر و باطن به صلوات و خیر عجیب ۸۱
- ۶۲- مردود شدن فرشته بجهت تعظیم نکردن بر پیغمبر صلی الله علیه و آله وسلم ۸۲
- ۶۳- خبر مرغ صلوات و صلوات ماه شعبان ۸۳
- ۶۴- در نوشتن صلوات، بعد از اسم مبارک پیغمبر صلی الله علیه و آله وسلم ۸۴
- ۶۵- در شفا یافتن جوان به برکت صلوات و مهریه حضرت حوّا ۸۵
- ۶۶- صلواتی که رفع فقر می نماید ۸۶

- ۶۷- در صلوات فرستادن زنبور غسل ----- ۸۷
- ۶۸- صلوات فرستادن در مزار ----- ۸۸
- ۶۹- کیفیت چشمه سلسبیل ----- ۸۹
- ۷۰- عقوبت تارکین صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله وسلم ----- ۹۰
- ۷۱- در خواب دیدن پیغمبر صلی الله علیه و آله وسلم را ----- ۹۱
- ۷۲- ملکیکه حساب قطرات باران را دارد و ثواب صلواتیکه از عدد ده زیاد شود ----- ۹۲
- ۷۳- وقعه بحر نور که دریائست زیر عرش ----- ۹۳
- ۷۴- جوانی که در عرفات صلوات میفرستاد ----- ۹۴
- ۷۵- حکایت سفیان ثوری در راه مکه ----- ۹۵
- ۷۶- خواب دیدن شبلی پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم را ----- ۹۶
- ۷۷- خواب دیدن کاتب پیغمبر صلی الله علیه و آله وسلم را غضب الوده ----- ۹۷
- ۷۸- دعا برای رفع وبا از پیغمبر صلی الله علیه و آله ----- ۹۸
- ۷۹- حکایت ابوجهل و معجزه پیغمبر صلی الله علیه و آله ----- ۹۹
- ۸۰- افضلیت صلوات از سایر اذکار ----- ۱۰۰
- ۸۱- ملئکه سیاحین ----- ۱۰۱
- ۸۲- در خصوص صلوات موثر ----- ۱۰۲
- ۸۳- در صلوات قبل از دعا و بعد از دعا ----- ۱۰۳
- ۸۴- حکایت فرعون و حالات او ----- ۱۰۴
- ۸۵- در اینکه ترک صلوات در نماز عمداً مبطل است ----- ۱۰۵
- ۸۶- توفیق زیارت امام زمان ارواحنا فداه به برکت صلوات ----- ۱۰۶
- ۸۷- صلواتیکه در روز جعه خوانده شود و تا جمعه دیگر در امان باشد ----- ۱۰۷
- ۸۸- نزول ملئکه عصر پنجشنبه با قلمهای طلا ----- ۱۰۸
- ۸۹- در خصوص نماز روز جمعه که خواننده از بلا محفوظ ماند ----- ۱۰۹
- ۹۰- در صلوات روز جمعه و اجابت صد حاجه ----- ۱۱۰
- ۹۱- برای ایمن بودن از شر شیاطین انسی و جنی ----- ۱۱۱
- ۹۲- معادل بودن صلوات با تسبیح و تکبیر و غیره ----- ۱۱۲

- ۹۳- جهت پانصد درهم شدن مهر زنها و ذکر اطفال ۱۱۳
- ۹۴- صلوات ملئکه بر صلوات فرستنده ۱۱۴
- ۹۵- صلوات بعد از نماز صبح و مغرب ۱۱۵
- ۹۶- در خصوص صلواتهای پر منفعت ۱۱۶
- ۹۷- نورانیت مصلی در قیامت ۱۱۷
- ۹۸- ملائکه موکله به قبر پیغمبر صلی الله علیه و اله ۱۱۸
- ۹۹- صلوات و سلام پیغمبر بر مصلی ۱۱۹
- ۱۰۰- صلوات وقت ناخن گرفتن و شارب زدن ۱۲۰
- ۱۰۱- خلق شدن ملک از حروف صلوات ۱۲۱
- ۱۰۲- خلقت عمود قبل از خلقت عرش ۱۲۲
- ۱۰۳- امر حقتعالی به طلب مغفرت نمودن ملک بر مصلی تا روز قیامت ۱۲۳
- ۱۰۴- حکمت صلوات فرستادن ملئکه بر پیغمبر صلی الله علیه و اله ۱۲۴
- ۱۰۵- در بیان نور صورت حضرت ادم علیه السلام ۱۲۵
- ۱۰۶- عقوباتی که بر تارک صلوات مقرر است ۱۲۶
- ۱۰۷- بخیل کامل چه کسی است ۱۲۷
- ۱۰۸- کسانیکه راه بهشت را گم می کنند ۱۲۸
- ۱۰۹- حکایت کاتب بصره ۱۲۹
- ۱۱۰- تعلیم نمودن صلوات از حضرت صادق علیه السلام ۱۳۰
- ۱۱۱- بشارت پیغمبر صلی الله علیه و آله به امیرالمومنین علیه السلام ۱۳۱
- ۱۱۲- در صلوات خدا و ملئکه بر مصلی ۱۳۲
- ۱۱۳- در بشارت جبرئیل به پیغمبر صلی الله علیه و اله و سلم ۱۳۳
- ۱۱۴- جهت خلیل الرحمان شدن حضرت ابراهیم علیه السلام ۱۳۴
- ۱۱۵- اول کسی که در روز قیامت حله بهشتی می پوشد ۱۳۵
- ۱۱۶- سوال یهودی از حضرت امیر علیه السلام ۱۳۶
- ۱۱۷- چگونه عرضه شدن صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و اله و سلم ۱۳۷
- ۱۱۸- خطاب حقتعالی به ملک در خصوص ذخیره صلوات بنده ۱۳۸

- ۱۱۹- صلواتی که پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم در کفه میزان میگذارند ----- ۱۳۹
- ۱۲۰- سنجیدن پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم اعمال بنده گنه کار را ----- ۱۴۰
- ۱۲۱- خواب دیدن کاتبی پیغمبر صلی الله علیه و آله را راجع به صلوات ----- ۱۴۱
- ۱۲۲- صلوات همه روزه از روی شوق سه مرتبه ----- ۱۴۲
- ۱۲۳- در اینکه صلوات افضل عبادات است ----- ۱۴۳
- ۱۲۴- در این که صلوات موجب اجابت دعا است ----- ۱۴۴
- ۱۲۵- فوایدیکه بر صلوات مرقوم است ----- ۱۴۵
- ۱۲۶- خواب دیدن پیغمبر صلی الله علیه و آله حمزه و جعفر را ----- ۱۴۶
- ۱۲۷- وقعه حضرت خضر علیه السلام و الیاس علیهما السلام برای رفع غیبت ----- ۱۴۷
- ۱۲۸- فرمایش پیغمبر صلی الله علیه و آله برای رفع فقر ----- ۱۴۸
- ۱۲۹- حکایت کوزه اشرفی و مسلمان شدن یهودی ----- ۱۴۹
- ۱۳۰- سوال خضر علیه السلام از حضرت امام حسن علیه السلام از فراموشی ----- ۱۵۰
- ۱۳۱- صلوات از بهترین چیزها برای سنگین شدن حسنات است ----- ۱۵۱
- ۱۳۲- در صلواتیکه قبل فوت از جای خود در بهشت به بیند ----- ۱۵۲
- ۱۳۳- صلوات فرستادن بر پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُحَمَّدٌ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ ----- ۱۵۳
- ۱۳۴- حکایت شیخ شبلی ----- ۱۵۴
- ۱۳۵- در اینکه صلوات غیر از سلام است ----- ۱۵۵
- ۱۳۶- در ثواب صلواتی که از روی شوق فرستند ----- ۱۵۶
- ۱۳۷- صلوات بسیار چه مقدار است ----- ۱۵۷
- ۱۳۸- روایت امام رضا علیه السلام در تفسیر (و ذکر اسم ربّه فصلی) ----- ۱۵۸
- ۱۳۹- مواضعی که تاکید شده به فرستادن صلوات ----- ۱۵۹
- ۱۴۰- مواضعیکه تاکید شده است صلوات فرستادن ----- ۱۶۰
- ۱۴۱- فواید مهمه که در صلوات است ----- ۱۶۱
- ۱۴۲- آدابی که مصلی باید به آن عمل نماید ----- ۱۶۲
- ۱۴۳- سبب یازده مرتبه صلوات فرستادن ----- ۱۶۳
- ۱۴۴- تکلم نمودن شتر با رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم ----- ۱۶۴

- ۱۴۵- سوال جابر از پیغمبر صلی الله علیه و اله در مقام علی علیه السلام ----- ۱۶۵
- ۱۴۶- توسل حضرت ابراهیم به محمد و ال محمد علیهم السلام ----- ۱۶۶
- ۱۴۷- وحی الهی به حضرت موسی و صلوات فرستادن بنی اسرائیل ----- ۱۶۷
- ۱۴۸- اذیت های قوم بنی اسرائیل از فرعون و اتباعش ----- ۱۶۸
- ۱۴۹- غلبه یهود بر دشمنان بواسطه صلوات فرستادن بر آن حضرت محمد و آل ایشان صلوات الله علیهم اجمعین ----- ۱۶۹
- ۱۵۰- نزول باران بر یهودیان ----- ۱۷۰
- ۱۵۱- صلوات غلبه بر شیطان لعین ----- ۱۷۱
- ۱۵۲- امر حقتعالی به ملائکه در مجروح نمودن ابلیس ----- ۱۷۲
- ۱۵۳- در واقعه گاو کشتن بنی اسرائیل و مقتول ----- ۱۷۳
- ۱۵۴- زنده شدن جوان به واسطه توسل به محمد و ال صلی الله علیه و آله ----- ۱۷۴
- ۱۵۵- صلوات برای حفظ مال ----- ۱۷۵
- ۱۵۶- دعای بنی اسرائیل برای رفع فقر و پریشانی ----- ۱۷۶
- ۱۵۷- خطاب حقتعالی به ملک در خراب نمودن شهری ----- ۱۷۷
- ۱۵۸- حکایت تاجر بلخی و موی پیغمبر صلی الله علیه و آله ----- ۱۷۸
- ۱۵۹- صلوات برای دفع سارقین ----- ۱۷۹
- ۱۶۰- در توسلات مولف و نجات او ----- ۱۸۰
- ۱۶۱- خواب دیدن مولف حضرت رسول صلی الله علیه و اله را ----- ۱۸۱
- ۱۶۲- تعلیم پیغمبر صلی الله علیه و اله زیارت را به مولف ----- ۱۸۲
- ۱۶۳- توسل حمله عرش و صلوات فرستادن ان ها ----- ۱۸۳
- ۱۶۴- حکایت حضرت سلیمان و مشرکین ----- ۱۸۴
- ۱۶۵- جهت خلاصی معصیت کاری از جهنم ----- ۱۸۵
- ۱۶۶- در خصوص مرغ سبزی که از دهن بیرون میاید ----- ۱۸۶
- ۱۶۷- آمدن علماء خدمت حضرت رضا علیه السلام به امر مامون ----- ۱۸۷
- ۱۶۸- نماز کثیر الفضیله شب جمعه ----- ۱۸۸
- ۱۶۹- نماز شب و روز جمعه و پنجشنبه و دوشنبه ----- ۱۸۹
- ۱۷۰- بوسیدن پیغمبر صلی الله علیه و آله لب محتضر مصلی را ----- ۱۹۰

- ۱۷۱- سید دینار رسیدن به فقیر از برکت صلوات ۱۹۱
- ۱۷۲- صلوات عصر روز جمعه و فضیلت آن ۱۹۲
- ۱۷۳- صلوات مساوی است با هفتاد حج ۱۹۳
- ۱۷۴- صلوات ادای حق بعثت پیغمبر صلی الله علیه و آله ۱۹۴
- ۱۷۵- دعای ادای دین ۱۹۵
- ۱۷۶- صلواتی که برابر است با قیام شب و روزه روز ۱۹۶
- ۱۷۷- در خلقت ارواح شیعه از طینت محمد صلی الله علیه و آله ۱۹۷
- ۱۷۸- اذکار روزهای هفته بر هر حاجت ۱۹۸
- ۱۷۹- در قبولی دعا به سبب فرستادن صلوات ۱۹۹
- ۱۸۰- خطاب حق تعالی در کوه طور به حضرت موسی به صلوات فرستادن ۲۰۰
- ۱۸۱- تحذیر نمودن حق تعالی بر موسی به سبب ترک صلوات ۲۰۱
- ۱۸۲- در فرستادن ذکر صلوات اول بر حضرت خاتم بعد برای انبیاء دیگر ۲۰۲
- ۱۸۳- فروع احکامی فقهی در باب صلوات ۲۰۳
- ۱۸۴- در صدقه و نماز شب اول قبر (لیله الدفن) ۲۰۴
- ۱۸۵- تطبیق عدد ائمه با حروف لا اله الا الله ۲۰۵
- ۱۸۶- تعلیم نمودن اسم اعظم به حضرت امیر علیه السلام توسط حضرت خضر ۲۰۶
- ۱۸۷- افضلیت صلوات بر اذکار دیگر ۲۰۷
- ۱۸۸- در اینکه مصلی تا سه روز بر او گناهی نوشته نمی شود ۲۰۸
- ۱۸۹- خواب پیغمبر صلی الله علیه و آله مصلی را ۲۰۹
- ۱۹۰- صلوات خدا و رسول خدا صلی الله علیه و آله بر مصلی ۲۱۰
- ۱۹۱- صلوات فرستادن هنگام نگاه به مسجد ۲۱۱
- ۱۹۲- مردی که حین وفات سرش مانند سر خوک شد ۲۱۲
- ۱۹۳- انشقاق رود نیل بر موسی به واسطه صلوات ۲۱۳
- ۱۹۴- تکلم نمودن پیغمبر صلی الله علیه و آله با ماه در طفولیت ۲۱۴
- ۱۹۵- در بیان ملک موکل بر صلوات ۲۱۵
- ۱۹۶- صلوات هنگام غسل در روز جمعه ۲۱۶

- ۱۹۷- در اینکه چیزی بهتر از دعا نمودن نیست ۲۱۷
- ۱۹۸- استخفاف مامون به حضرت رضا علیه السلام ۲۱۸
- ۱۹۹- در پنج خصلت مشترک بین نبی و اهل بیت صلوات الله علیهم اجمعین ۲۱۹
- ۲۰۰- دعای حفظ از سبب شر شیطان ۲۲۰
- ۲۰۱- در فائده ختم لعن و صلوات ۲۲۱
- ۲۰۲- ختم سوره حمد و اذکار مفیده ۲۲۲
- ۲۰۳- معجزه ی حضرت امیرعلیه السلام با فرستادن صلوات ۲۲۳
- ۲۰۴- صورت مار و عقرب شدن اموال دوست علی علیه السلام ۲۲۴
- ۲۰۵- امر پیغمبر صلی الله علیه و آله به صلوات فرستادن مرد فقیر ۲۲۵
- ۲۰۶- خرید ماهی توسط مرد فقیر ۲۲۶
- ۲۰۷- پیدا شدن گوهر در شکم ماهی ۲۲۷
- ۲۰۸- کیفیت نماز لیله الرغائب ۲۲۸
- ۲۰۹- نمازهای ماه رجب و فوائد آن ۲۲۹
- ۲۱۰- صلوات روز مبعث و نمازهای ماه شعبان ۲۳۰
- ۲۱۱- در صلوات ماه شعبان و اعمال او ۲۳۱
- ۲۱۲- نماز شبهای ماه مبارک و فوائد آن ۲۳۲
- ۲۱۳- دعاهای بسیار مفیده ۲۳۳
- ۲۱۴- کیفیت نماز روز جمعه و دعای آن روز ۲۳۴
- ۲۱۵- دعا و صلواتی که دفع هم و غم می نماید ۲۳۵
- ۲۱۶- صلواتی برای رفع فراموشی ۲۳۶
- ۲۱۷- در ختم بسم الله و ختم دیگر ۲۳۷
- ۲۱۸- ختم سور قرآنی و غیره ۲۳۸
- ۲۱۹- برای رسیدن به حوائج و مقاصد مهمه ۲۳۹
- ۲۲۰- در خصوص نماز کن فیکون ۲۴۰
- ۲۲۱- برای وسعت رزق و غالب شدن بر خصم ۲۴۱
- ۲۲۲- ختم مجربه بسیار مهم ۲۴۲

- ۲۴۳- نماز حضرت موسی بن جعفر علیه السلام ۲۴۳
- ۲۴۴- در منعقد شدن نطفه طیبه پیغمبر صلی الله علیه و آله و صلوات ملائکه ۲۴۴
- ۲۴۵- ختم اسم مبارک امیرالمومنین علی علیه السلام ۲۴۵
- ۲۴۶- در معاهده یهود که اصحاب پیغمبر صلی الله علیه و آله را فریب دهند ۲۴۶
- ۲۴۷- وقعه عمار و یهود و معجزه پیغمبر صلی الله علیه و آله ۲۴۷
- ۲۴۸- در توسل عمار به محمد و آل آن حضرت صلی الله علیه و آله و صلوات فرستادن ۲۴۸
- ۲۴۹- بلند نمودن عمار سنگ را و انداختن بالای کوه ۲۴۹
- ۲۵۰- در نماز توسل به صدیقه طاهره سلام الله علیها ۲۵۰
- ۲۵۱- در مقامات و حالات صدیقه طاهره سلام الله علیها ۲۵۱
- ۲۵۲- درود حضرت صدیقه طاهره سلام الله علیها در محشر ۲۵۲
- ۲۵۳- وجه تسمیه فاطمه سلام الله علیها ۲۵۳
- ۲۵۴- در تفسیر لیل القدر و مقام فاطمه سلام الله علیها ۲۵۴
- ۲۵۵- در تعقیبات دعاها صدیقه طاهره سلام الله علیها ۲۵۵
- ۲۵۶- کیفیت تسبیح حضرت زهرا سلام الله علیها ۲۵۶
- ۲۵۷- وصایای صدیقه طاهره سلام الله علیها به حضرت امیر علیه السلام ۲۵۷
- ۲۵۸- در نوشته ای که به ید قدرت نوشته شد ۲۵۸
- ۲۵۹- دادن پیغمبر صلی الله علیه و آله لواء حمد را به دست علی ۲۵۹
- ۲۶۰- ورود سید الشهداء (علیه السلام) با شهداء به محشر ۲۶۰
- ۲۶۱- شفاعت نمودن پیغمبر صلی الله علیه و آله و فاطمه امت گنه کار را ۲۶۱
- ۲۶۲- نظهر العبد قوم لهم صلوات لمعت کالفرقدين ۲۶۲
- ۲۶۴- اشعار پایان کتاب ۲۶۴
- ۲۶۵- من کلام قدوه الموحدين و رنده العرفاء و السالکين آقای قدسی شیرازی ۲۶۵
- ۲۶۹- کلام پایانی مولف ۲۶۹
- ۲۷۰- اشعار ۲۷۰
- ۲۷۲- درباره مرکز ۲۷۲

فوائد الصلوات و عوائد التحیات (فوائد و نتایج صلوات)

مشخصات کتاب

سرشناسه : جورتانی اصفهانی، عباسعلی، ۱۲۴۹ - ۱۳۱۹.

عنوان قراردادی : مستطاب فوائد الصلوات و عوائد التحیات . فارسی

عنوان و نام پدیدآور : فوائد الصلوات و عوائد التحیات.[چاپ سنگی]/عباس بن علی جورتانی اصفهانی

مشخصات نشر : اصفهان : عبدالحسین خواجهی اصفهانی، ۱۳۱۲.شمسی

مشخصات ظاهری : ۲۴۰ ص.

وضعیت فهرست نویسی : فیپا

یادداشت : کتابنامه به صورت زیرنویس.عباسعلی گورتانی اصفهانی.

موضوع : صلوات -- احادیث

شناسه افزوده : نجفی رهنانی اصفهانی، حسنعلی، ۱۳۴۰ - مترجم

رده بندی کنگره : BP۲۶۶/ج۹۳ف۹۰۴۱ ۱۳۹۱

رده بندی دیویی : ۲۹۷/۷۷

سخن ناشر

کتاب مستطاب فوائد الصلوات و عوائد التحیات

عباسعلی معین الواعظین حسینی ابن مولا علی محمد جورتانی اصفهانی

این کتاب در سال ۱۳۵۲ قمری تألیف شده و به خط ابوالفضل بن عبدالحسین خواجهی اصفهانی کتابت و در ۲۴۰ صفحه به قطع رقعی چاپ شده و فاقد باب بندی و فهرست مطالب است.

این کتاب به همت مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان و با پیشنهاد محقق گرامی آقای رحیم قاسمی اصفهانی تایپ و فهرست نویسی شده است.

اعراب گذاری و تصحیح: حسن فهامی اصفهانی - حسین فهامی اصفهانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَصَلِّ عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ

هَذَا كِتَابٌ مُسْتَطَابٌ (فَوَائِدُ الصَّلَوَاتِ وَ عَوَائِدُ التَّحِيَّاتِ)

صَلَّوهُ الْمُصْطَفَى تَمْحُوا الْخَطَايَا

وَتُنَجِّي مِنْ عَقُوبَاتِ الْقُبُورِ

الَا يَا مَعْشَرَ الْإِسْلَامِ صَلُّوا

عَلَى بَدْرِ الدَّجِيِّ صَدْرِ الصَّدُورِ

چو نام ختم رسل بشنوند زنده دلان

زبان بذکر صلاه و سلام بگشایند

خوش آن صحیفه که پر باشد از درود نبی

چو نامه ی عمل خاص و عام بگشایند

فهرست منابع

{بسم الله الرحمن الرحيم}

در بیان فهرست کتاب و اسامی کتبی که اخبار مندرجه در این کتاب از آنها اخذ شده با اشاره به مدرک و محل آنها:

کتاب مستطاب کافی

تفسیر صافی فیض کاشانی

وسائل شیخ حر عاملی رحمه الله

مجلدات بحار علامه مجلسی رحمه الله

خصال

عیون اخبار الرضا علیه السلام

تفسیر حضرت عسکری علیه السلام

شرح لمعه

ثواب الاعمال

اثبات الهداه

امالی صدوق

جامع الاخبار

عروه الوثقی

نجم الثاقب

حیوه لقلوب

لالی الخبار

حدیقه شیعه

ناسخ التواريخ

خلاصه الاخبار

مكارم الاخلاق

جمع لصالحين

مصباح كفعمى

جمع الاسبوع

نصايح شيعه

معراج لعابدين

معانى الاخبار

عده الداعى

علل الشرايع

(رَبَّنَا صَلِّ عَلَى خَيْرِ الْوَرَى *** احمد المحمود ختم المرسلين)

(اگر ز حق طلبى در صلوت راه نجات *** رجوع کن به کتاب فواء الصلوات)

ص : ۲

ارشاد القلوب

دعوات راوندى

عنوان الكلام

مفتاح السعاده

تحفه الطوبه

ذخيرہ العباد

تحفه الصلوات

منازل الاخره

تنبيه الغافلين

شرح الصلوات

روضه الواعظين

ذخيرہ المعاد

مجمع البيان

مدينه المعاجز

انوار نعمانى

اثنى عشرية

اسباب المغفره

نوهه المجالس

اداب الشريعة

كفايه الخصام

منتخب الختوم

بحر الغرائب

صحيفه كامله

نخبر الادعبه

گلزار اکبری

تحفه لمرسلین

لثالی فیض رحمہ اللہ

مجالس الممتقین

مجمع النورین

منهج الواعظین

مقباس

دارالسلام

و کتب دیگر که اسامی آنها از کتب مرقومه اخذ شده و درج است که از یک صد جلد متجاوز است کتبی که مطالب این کتاب شریف از آنها اخذ شده و تمام اسامی آنها در محل خود مرقوم است .

و امّا فهرست کتاب مرقوم شاید تقریباً در حدود هفتصد خبر و حکایت و نماز های حاجت و ختوم مجزبه بوده باشد و تمام آنها راجع به صلوات و اخبار محیره العقول است و فعلاً بعض آنها را می نویسم که طالبین فوراً مسبوق شوند قدری از مطالب مرقومه در این کتاب شریف و جواهرهای مندرجه در این بحر عمیق را تا اینکه بدانند سفینه و کشتی راه نجات غیر از محمد و آل آنجناب صلوات الله و سلامه عليهم اجمعین دیگری نیست و باید به انوار مقدسه آن حجج الهیه عليهم صلوات الله متمسک شد و درود و تحیت فرستاد و آن ذوات طاهرین را به درگاه حضرت احدیت جلّ و علا شفیع قرار داد.

(وعلى المولود فى بيت العلى***اسد الله امير المومنين)عليه السلام

که قلزمیست پر از لعل و گوهر و یاقوت*** ز نعت آل محمد عليهم الصلوات)

مطلب اول

که می فرماید (وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا) (۱)

مطلب اول:

بعد از حمد الهی و اقرار به نبوت جمیع انبیاء و ولایت جمیع اوصیاء و نبوت حضرت ختمی مآب و ولایت اوصیاء آن حضرت سبب تالیف کتاب و بیان آیه شریفه إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ (صلی الله علیه و اله) (۲) و تحقیقاتی در این آیه شریفه و تفسیر او

فهرستی از مطالب کتاب

خبر احتجاج جهت سجده ملائکه بر آدم علیه السلام در اینکه صلوات نشانه دوستی با آن حضرت است.

و فرمایش شهید ثانی رحمه الله.

و خبر وسائل.

و مراد از رب و الارض امام الارض.

و اثبات وجود حجّت.

و مباحثه هشام با عمرو بن عبید.

و فرمایش مرحوم نراقی.

و حکایت سلطان غیاث الدین در استدلال این آیه بر کرامت اهل بیت علیهم السلام.

و فرمایش ابن بابویه در وجوب صلوات.

و فرمایش پیغمبر صلی الله علیه و اله در صلوات.

و صلوات بر صدیقه طاهره علیها سلام.

و خبر خصال در جاهایی که باید لزوما صلوات فرستاد.

و اخباری که در مذمت تارکین صلوات رسیده.

و کسانی که در قیامت از دیدن نور پیغمبر صلی الله علیه و اله محرومند.

و خلق شدن ملک از هر کلمه از حروف صلوات و کیفیت آن.
و ملائکه موکله قطرات باران.
و آداب آب خوردن و یاد عطش امام مظلوم نمودن.
و وحی حقتعالی به حضرت موسی علیه السلام.
و حکایت زن زانیه با فرزند خود.
و لعن نمودن بر جماعتی.
و کیفیت عمود زبرجد.
و صلوات در رکوع و سجود.
و ملائکه سیّاحین.
و مستجاب نشدن دعا بدون صلوات.
و فرمایش حضرت عسکری علیه السلام.
و توسل حضرت آدم و یعقوب و نوح و ابراهیم و موسی و عیسی به آن وار مقدّسه.
و دیدن پیغمبر در شب معراج قصرهای بهشت را.
و صلوات بعد از فجر و دستور رجال.
(وعلی زوجته بنت النبی***) ام سبطی مهبط الروح الامین).
(از این کتاب شریف آنچه مستفاد شود***) بود درود فرستنده شامخ الدرجات).

ص : ۴

۱- آل عمران/۱۰۳.

۲- احزاب/۵۶.

رجال الغیب در صلوات.

و دیدن حضرت موسی در کوه طور ذکر تمام اشیاء.

و حکایت درّاج و تکلم حضرت امیر علیه السلام با او.

و صلوات در هنگام گل بوئیدن.

و مواضعی که خدا بر بنده صلوات می فرستد.

و در صلوات دهگانه و غیره.

و نماز حاجت در عروه الوثقی.

و دعای پیغمبر صلی الله علیه در حق جمات دین و حکایت شعب ابوطالب علیه السلام.

و عبور جبرئیل علیه السلام از کوه قاف.

و ملک و کیفیت دریای برکات.

و نوشتن صلوات در کتابت.

و مصافحه دو نفر با هم و صلوات فرستادن.

و حکایت شخصی که هر شب به عدد معینی صلوات می فرستد.

و فرمایش پیغمبر صلی الله علیه و اله در حجّه الوداع.

و خواستگاری حضرت آدم از حوا را.

و تعلیم پیغمبر صلی الله علیه و اله صلوات را برای شفای کور.

و حکایت زن مهاجر.

و حکایت حالت شخص محتضر.

و صلوات زنبور عسل.

و حکایت شیخ شبلی.

و خواب دیدن زنی دختر خود را بعد از مرگ.

و صلوات برای دفع عطش قیامت.

و کیفیت چشمه سلسبیل.

و سلام کردن بر پیغمبر صلی الله علیه و اله.

و عقوبات کسانی که اسم مبارک آن حضرت را شنوند و صلوات نفرستند.

در مذمت مجلسی که در او ذکر صلوات نشود.

در ترک نمودن کتابت صلوات در موقع نوشتن که به اسم مبارک پیغمبر صلی الله علیه و اله برسد.

دستور پیغمبر صلی الله علیه و اله در صلوات فرستادن.

دستور زیاد شدن مال.

ملکی که در شب معراج پیغمبر صلی الله علیه و اله او را دید که چندین هزار دست دارد و عجز او از نوشتن ثواب صلوات.

واقعه ملک ذوالجناحین.

حکایت ابن کعب.

حکایت سفیان ثوری.

حکایت شیخ شبلی به خواب.

و حکایت فضل وراق و کتابت او.

حکایت ابن صفار و دیدن.

و علی المسموم بالسم الحسن*** و الحسین المقتدی المستشهدین

(تمام نعت رسولست آل اطهارش*** فضایل صلواتست باقوام و ثبات)

ابن منصور را.

خبر طاووس یمانی از ابن عباس.

و طریق صلوات او.

حکایت شمس الدین کشی .

و خواب دیدن او پیغمبر صلی الله علیه و اله را و تعلیم آن حضرت او را به دعائی که رفع وبا نماید.

حکایت مرد صالح که در صحرا مشاهده گله ها را می کرد.

حکایت ابوجهل و کرمی که در لعل بود و ذکر او صلوات بود.

در قول اینکه ثواب لعن از صلوات زیادتر است.

ملکی که در شب معراج خدمت پیغمبر صلی الله علیه و اله عرض کرد دو رکعت نماز خوانده ام در مدت بیست هزار سال.

در خصوص مرغ صلوات و درخت تحیات.

ایضاً در خصوص مرغ دیگر که در فردوس می باشد.

ملائکه ای که صلوات را به پیغمبر صلی الله علیه و اله می رسانند.

فی امرئه فاحشه.

صلوات برای رفع فراموشی.

بخل در صلوات فرستادن.

در صلوات قبل از دعا و بعد از دعا.

در حالات فرعون و رفع ظلمهای او به برکت صلوات.

و در صلوات شبهای جمعه که نور او به آسمان می رود.

در بشارت صلوات فرستنده به بهشت در فرمایش شیخ طوسی رحمه الله.

و صلوات در تشهد نماز.

شعر شافعی.

صلوات بعد از صبح و ظهر.

تعقیب نماز ظهر و بعد نماز جمعه.

صلوات روزهای جمعه و بعد از نماز ظهر جمعه.

ملائکه عصر پنجشنبه به زمین نازل می شوند.

صلوات عصر روز جمعه.

ختم صلوات و خواندن صلوات دیگر.

صلوات برای زیاد شدن مال.

در سنگین شدن میزان و ریختن گناهان.

در زینت مومن در دنیا و آخرت.

صلوات برای دفع گناه.

خبر عشق جهت مهر زنها.

جهت اینکه ابراهیم خلیل خدا شد.

در ذکر اطفال.

در باز شدن درهای آسمان بر مصلی و ریختن گناه او.

در صلوات خدا و ملائکه بر مصلی در صلوات بعد از نماز صبح و مغرب.

در صلواتی که ثواب شهید دارد.

فرستادن او در خصوص ملک ظهلیل و ملائکه دیگر.

و فرمایش حضرت صادق علیه السلام و صلواتهای.

(و الاسیر بالبلايا و المحن*** سید السجاد زین العابدین) علیه السلام

(خوشا به حال مصنف که از ره اخلاص*** در این کتاب مقدس نموده صرف اوقات)

ص : ۶

دیگر در ناخن گرفتن روز جمعه.

در صلوات روزهای پنجشنبه.

در خلق شدن ملک به هر حرفی از صلوات و کیفیت آنها.

در عمودی که در زیر عرش است.

در صلوات فرستادن ملائکه بر مصلی.

در صلوات شب بیست و یکم ماه رمضان و تحقیقاتی در خصوص صلوات.

در حکمت صلوات فرستادن ملائکه بر آن حضرت.

در خلقت حضرت آدم علیه السلام و نظر ملائکه بر صورت او و صلوات فرستادن.

در مذمت ترک صلوات و ثواب نوشتن.

در کتابت صلوات را.

دستور حضرت صادق علیه السلام در فرستادن صلوات.

در فوائد کثیره که برای مصلی مذکور است.

در آمدن مصلی در قیامت نزد میزان و نجات او به واسطه صلوات.

حکایت مرد زاهد.

حکایت شخص هروی در ثواب صلوات فرستادن از روی شوق.

حکایت سدید صیرفی.

حکایت مردی که آمد خدمت پیغمبر صلی الله علیه و اله و کلمات او و فوائد دیگر.

خطبه حضرت امیر علیه السلام.

حکایت مرد فقیر که از فقر خدمت پیغمبر صلی الله علیه و اله شکایت نمود.

حکایت عبور نمودن مرد فقیر به مجلس واعظ.

حکایت مرد فقیر و یهودی و عقرب شدن زرها.

و سوال خضر علیه السّلام از حضرت مجتبی علیه السّلام.

حکایت مقابله نمودن کتاب را پدر و پسری.

خطبه پیغمبر صلی الله علیه و اله در ماه رمضان و امر به صلوات فرمودن.

خواب دیدن پیغمبر صلی الله علیه و اله.

در خطاب خداوند به حضرت موسی علیه السّلام که صلوات بفرست بر حبیب من.

خبری که هر روز باید هزار مرتبه صلوات فرستاد.

دیدن پیغمبر صلی الله علیه و اله فرشته ای را در شب معراج و لوح او.

فوائدی که کاشفی برای صلوات ذکر نموده.

از دنیا رفتن همسایه شیخ شبلی و خواب دیدن او را.

خواب دیدن زنی دختر خود را .

دیگر در حالات فرعون و رفع ظلمهای او بواسطه صلوات بر محمّد و آل محمّد.

(و علی الشمس الضّحی بدر الدّجی*** باقرالعلم ملاذ العارفین)

(فضیلت صلوات رسول و آل کرام*** شده است درج به اخبار و مدرک آیات)

کلمات سفیان نور.

و صلوات در مساجد.

صلوات بعد از هر نماز.

صلوات بعد از نماز جعفر طیار.

و نماز مغرب.

در صلوات صبح و شام.

در صلواتهای روز پنجشنبه و جمعه و غیره.

در مبعوث شدن روزها در قیامت در اخبار شیخ طوسی و کفعمی رضی الله عنهما.

و صلوات در روز مبعث.

و ماه شعبان و صلوات فرستادن.

و مصافحه نمودن در مواضعی که تاکید شده برای صلوات فرستادن که قریب پنجاه موضوع می شود.

فوائد صلوات که چهل فائده مهم علاوه بر فوائد دیگر مرقوم شده.

در آدابی که صلوات فرستنده باید به جا آورد.

صلوات برای برکت خانه.

در خصوص درخت محبوبه که در بهشت است.

تکلم نمودن شتر با پیغمبر صلی الله علیه اله.

فرمایش پیغمبر صلی الله علیه و اله به جابر در احوال آن جناب.

مهر حضرت حوا و صلوات.

شرح آیه شریفه وَ إِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ إِلَىٰ آخِرٍ.

فرمایش خداوند به حضرت موسی (علیه السلام) در بیان آیه شریفه وَإِذْ نَجَّيْنَاكَ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ وَ بَلَىٰ آن قوم و نجات آنها به

صلوات.

نجات بنی اسرائیل به برکت صلوات فرستادن.

غلبه یهود بر دشمنان به واسطه ی توسل و صلوات فرستادن بر پیغمبر صلی الله علی و اله.

و باران آمدن و طعام رسیدن برای آنها.

جنگ نمودن ملائکه با ابلیس و اسیر نمودن او.

ذکر لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ.

تفسیر آیه مبارکه اذ قال موسی لقومه و گاو کشتن بنی اسرائیل و شرح آن و توسل آنها به محمّد و آل محمّد صلوات الله علیهم.

مامور شدن ملکی در خراب کردن شهر.

و حکایت تاجر بلخی و موی پیغمبر صلی الله علیه و اله.

سفر نمودن کاشفی و خواندن دعای صلوات.

آمدن عربی خدمت پیغمبر صلی الله علیه و اله.

و کیفیت شتر و شهادت او.

توسلات مولف به آل محمّد (سلام الله علیهم اجمعین).

(و علی الصادق مقباس الهدی *** و علی کاظم غیظ المعتدین)

(ز ماخذ همه اخبار با روات حدیث *** مدار کس همه ذکر است با خصوصیات)

ص : ۸

و علی المدفون بالطوس الرضا (علیه السلام) *** و التقی الطاهر الطهر الامین (علیه السلام)

صلی الله علیم اجمعین و خواب دیدن او پیغمبر صلی الله علیه و اله را در حین نوشتن این کتاب.

در خصوص اسماء حسنی و فرمایش حضرت باقر علیه السلام.

و کلام حق تعالی در حق محمد و آل آن جناب.

در نجات اهل جهنم بواسطه محمد و آل آن جناب.

دو ذکری که بواسطه گفتن آن ذکر مرغ سیزی از ذهن بیرون می آید و شرح آن.

و ذکری که به واسطه آن دعا مستجاب می شود.

در جمع نمودن مامون علما را برای اینکه با حضرت رضا (علیه السلام) محاجه نمایند.

در خصوص عتره طاهره سبب اینکه مهر زنها پانصد درهم قرار داده شد.

و اذکار و طریق فرستادن صلواتها.

و ثواب آنها به طریق نماز حاجت در شب جمعه و شب پنجشنبه و روز پنجشنبه و شب دوشنبه و روز دوشنبه و صلواتهای مخصوص شب و روزهای جمعه .

و صلوات بعد از نماز جمعه و غیره.

آوردن جماعتی مرد بر خدمت پیغمبر صلی الله علیه و اله و شهادت آنها بر دزدی او.

و تکلم شتر.

فهرست صلواتهای طولانی ماثوره.

خواب دیدن مرد فقیر پیغمبر صلی الله علیه و اله را که فرمودند برو نزد فلان وزیر .

و پیغام آن حضرت در خصوص ماهیان دریای پشت کوه قاف و صلوات فرستادن آنها.

بشارت روح الامین بر پیغمبر صلی الله علیه و اله در خصوص مصلین.

صلوات فرستادن خدا و ملائکه نصف آسمان ها بر کسانی که بر پیغمبر صلی الله علیه و اله صلوات فرستند.

گذارند پیغمبر صلی الله علیه و اله لبهای خود را بر لبهای صلوات فرستندگان در حال احتضار.

و حکایت مسلمانانی که در شعب ابوطالب بودند و غذای آنها ذکر صلوات بود در.

(و علی المدفون بالطوس الرضا *** و التقی الطاهر الطاهر الامین)

(خلاصه مستمع ارگوش دارد توفیق *** یقین کند صلوات اقرب القربات است)

ص : ۹

والتقى و الزكى العسكرى (عليهما السلام) *** و على المهدي منجى الهالكين (عجل الله تعالى فرجه الشريف)

خصوص خلق ملك از حروف صلوات که هر ملكی سیصد سر دارد و هر سری از او سیصد و شصت دهان و هر دهانی زبانها.
در خصوص کلمه طیبه لا اله الا الله.

و حدیث مجمع البیان.

فوائدی که عالم یزدی برای صلوات مرقوم داشته.

و خبر ارشاد القلوب و بشارت جبرئیل به پیغمبر صلی الله علیه و اله در خصوص صلوات فرستندگان بر آن حضرت.
خبر ابوظلحه انصاری.

و اخباری که از کتب عامه راجع به صلوات رسیده.

اخبار علل الشرایع و اختصاص و ثواب الاعمال و دعوات راوندی در صلوات.

دستور پیغمبر صلی الله علیه و اله برای وارد شدن در خانه و خواب آن حضرت .

وحی خداوند به حضرت موسی علیه السلام.

بسیار صلوات فرستادن و اعظ و کیفیت آن.

شکایت نمودن یک نفر از اولیا به حضرت خضر و الیاس علیهما السلام و صلواتی که به او تعلیم فرمودند.

پنج ملكی که به هر مومنی موکل است.

و هر عملی که در او ذکر صلوات نباشد ابتر است.

ذکر در حال وضو گرفتن.

و ورود در مساجد و صلواتهای دیگر که باعث طول کلام است.

عریضه نوشتن یکی از دوستان حضرت امیر علیه السلام از شام به حضرت و دستوری که به او دادند که بسیار مهم است و
دعای صلوات.

خبر سید جزائری در وقعه ملک صلصائیل که به صورت خروس است.

وقعه پهن کردن ملک بال خود را در قیامت بر صراط و عبور صلوات فرستندگان از او.

دستور دادن پیغمبر به مرد فقیر در فرستادن صلوات و خریدن او ماهی را پیدا شدن جواهر در شکم او.

حکایت زدن موسی عصای خود را به دریای نیل.

و صلوات فرستادن حکایت مرد عاصی که بسیار صلوات می فرستاد.

و حکایت حرف زدن پیغمبر با ماه در کودکی.

و قصه عباس بن عبدالمطلب.

حکایت حضرت رضا علیه السلام و مامون ملعون و نفرین آن حضرت بر او.

اعمال مستحبه روزها.

(والتقی و الزکی العسکری *** و علی المهدی منجی الهالکین)

اگر که طالب حور قصور فردوسی *** مدام گو به محمد و آل او صلوات

و ختم مجرّبه و نمازهای حاجت که صلوات و لعن دارد.

اخباری که در خصوص صلوات از کتاب منازل الاخره نوشته شده .

در نماز شب هفتم و شب بیست و دوم رجب.

نماز برای رفع وحشت شب اول قبر و غیره.

در فضیلت دعا کردن و امر به دعا نمودن.

نماز حاجت در نصف شب جمعه بعد از نماز شب.

برای حوائج مهم اخبار کفایه الخصام در مقام و فضیلت محمّد و آل محمّد صلوات الله علیهم اجمعین.

نماز ليله الرغایب و شرح آن برای مهمّات در شب جمعه اول رجب.

نماز شب بیست و ششم ماه رجب.

نماز روزهای پنج شنبه ماه شعبان و ماه رمضان و جمعه های آن نماز شب آخر ماه شعبان با شرح و خواص آن.

نماز شب پنجم و نهم و بیست و هشتم و شب آخر ماه رمضان که از برای حوائج مهم است با شرح آن.

نماز حاجت در روز جمعه و دعاهاى آن برای رفع بلا.

نماز عید نوروز و اشاره به دعاهاى که در آنها ذکر صلوات بسیار دارد.

و صلواتی که رفع فراموشی می نماید.

ختم بسم الله الرحمن الرحيم.

ختم برای هلاکت دشمن.

ختم مجرب دیگر اعمالی برای قضای حاجت بعد از نماز صبح.

ختم سوره الهکم التکاثر.

و ختم صلوات ختم دو ماه صلوات فرستادن.

نماز حاجت و خواندن سوره قریش برای مقاصد مهم.

روزه گرفتن پنجشنبه و نمازی در آن روز.

ختم چهار ضرب در روز دوشنبه که کیفیاتی دارد و مجرب است.

ختم توسل به حضرت سید الشهداء علیه السلام برای جمیع حوائج معتبر است.

نماز کن فیکون برای حوائج و این اسم به سبب زود به مطلب رسیدن بر او نامیده شده.

ختم یا کریم.

و صلوات آن نماز افتتاح ، برای وسعت و غیره که شرحی دارد و مرقوم است.

ولای آل محمد (صلی الله علیه و آله) سفینه نوح است *** در این سفینه هر آن کس نشست یافت نجات

(ربّنا سهّل لنا نخرجهم *** و لنکن فی جیشهم من ناصرین)

(ولای آل محمد سفینه نوح است *** در این سفینه هر آنکس نشست یافت نجات)

دیگر خواندن دعا مخصوص است برای حوائج در شب جمعه.

دیگر خواندن صلوات و ذکر است برای حاجت.

دیگر نماز حاجت برای جمیع مهمّات که دستوراتی دارد مرقوم است مفصل.

نماز حضرت موسی بن جعفر صلوات الله و سلامه علیه.

نمازی که مرحوم فیض رحمه الله مرقوم داشته که نامیده شده است به صلوه المضطر و مرقوم فرموده اند که تاثیر غریب دارد.

در خصوص ملائکه ای که موکل آدمی هستند.

حکایت گاو کشتن بنی اسرائیل.

حکایت ندا کردن ملک بعد از انعقاد نطفه پیغمبر صلی الله علیه و اله.

و معاهده کردن یهود که اصحاب پیغمبر صلی الله علیه و اله را از دین اسلام برگردانند که شرحی دارد مفصل.

دیگر بعض عبارات نوزدهم بحار الانوار در توسل به خانواده محمّد و آل آن جناب صلوات الله و سلامه علیهم اجمعین.

و دعاهای وارده که به طریق فهرست نوشته شده.

ختم صلواتی که مولف به واسطه آن به مقصد خود رسیده.

و ختومات دیگر.

ختم اسم مبارک علی علیه السلام.

ختم سوره مبارکه قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ از کتاب عده الداعی.

کیفیت نماز نماز حضرت صدیقه طاهره سلام الله علیها و فضائل و مناقب و مقامات آن مظلومه و ورود به صحرای محشر و

شفاعت آن حضرت و اشعار مولف غفرله شعر

شکر خدا که خیر دعا و هدف رسید *** سرمایه نجات دو دنیا به کف رسید

این هدیه چه ران ملخ از من ضعیف *** در پیشگاه فخر رسل با شعف رسید

ما را به تحفه الصلواتی بروز حشر *** از حق امید عفو ز جرم سلف رسید

این ذره باک نیست که گویند روز حشر *** همراه آفتاب بر بیت الشرف رسید

{وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ}

أَسْتَجِبْ دَعْوَاتِنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَاهْدِنَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

(محمّدی (صلی الله علیه و آله) که خدا با تمام خیل ملک *** بر او درود فرستند در همه اوقات)

ص : ۱۲

در عفو حق بعید نباشد که حور عین *** گویند جرم خاک با علی‌الغرف رسید

خواهم به وقت مرگ مرا مژده ی دهند *** ذاکر پی نجات تو شاه نجف رسید

و لقد اجار فیما انشد و افاد فی مدح الصّیلموه و تقریظ هذا الكتاب المستطاب مولینا العالم الفاضل التقی الصالح الزکی شیخ
محمد حسن الجرقوئی المحمد آبادی الصفهانی رفعه الله فی الدارین اقصی المراقی لا شک فی ان الصلوه علی النبی و اله تمحو
الذنوب الموبقات و تكثر الحسنات

* أَنْ كُنْتَ تَرْجُو فِي دَعَاكَ مِنْ إِلَهِ إِجَابَتٍ * فَافْتَحْ بِهَا ثُمَّ ادْعُ وَ اخْتِمَ بَعْدَ الْبَرَكَاتِ

* يَا صَاحَّ صَلِّ عَلَيْهِمْ وَ أَدِمَّ بِهَا مَا كُنْتَ تَقْدِرُ هَذِي أَفْضَلُ الْفُرْبَاتِ * لَوْلَا الصَّلَاةُ عَلَيَّ آلِ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ

* حَالُ التَّشَهُدِ لَنْ تُقْبَلَ لَكَ الصَّلَاةُ * يَا رَاقِبًا بِمَرَاقِي فَضْلِ تَصَلِّيهِ لَهُمْ * إِنَّ شِئْتَ ذَاكَ فَوَائِدُ الصَّلَاةِ * بِمِثْلِهِ لَمْ يُؤَلَّفْ إِلَيَّ
هَذَا الزَّمَانِ وَ لَمْ * يَجْمَعُ فَهَذَا أَحْسَنُ التُّحَفَاتِ * لِلَّهِ دَرُّ مَوْلَاهُ شَيْخِ الْجَلِيلِ فَقَدْ أَجَادَ فِي جَمِيعِ مَا فِي الْكُتُبِ مِنْشَتَاتٍ * فَشَكَرَ اللَّهُ
هَذَا السَّعْيَ مِنْهُ إِلَيَّ يَوْمَ الْجَزَاءِ وَ تُنَجِّهِ مِنَ الْعَقَبَاتِ * قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى وَ إِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الَّذِينَ لَا
يُؤْمِنُونَ بِالْمَآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا وَ جَعَلْنَا عَلَيَّ عَقُوبَهُمْ أَكْثَرَ أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرًاوَ إِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحِيدَهُ وَ لَوْ
عَلَيَّ أَذْبَارِهِمْ نُفُورًا * وَ جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَعْشَيْنَاهُمْ فَهْمًا لَا يُبْصِرُونَ *

(به بین بود عملی به از آن که پیوسته *** بر او مدام فرستی درود متصلات)

اگر حیات ابد خواهی و طریق بهشت *** فرست هرچه توانی به مصطفی صلوات

خلاصه از رحمه الله یکتا شناسی توحید *** به اعتقاد بلاریب در توحید ذات

بذیل چهارده معصوم پاک دست خطیب *** به اعتصام بود تا که طی کند عقبات

اگر به قافیه تکرار رفت خوشبختی است *** که نیکبخت مکرر کند همی صلوات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَ بِهِ نَسْتَعِينُ

نحمدك اللهم على ما أخذت علينا عهداً بالإيمان بك و الاعتراف بنبوه نبيك محمد صلى الله عليه و آله و ولآيه أوصيائه في الأولين و نشكرك على ما وفقتنا للوفاء بما عهدنا عندك و اعترفنا لديك في الآخرين و نشهدك على أنا مسلمون لهم و مصلون عليهم و نسئلك أن تجعل ما أتينا من معرفتهم مسدداً تقرباً عندك حتى تقربنا إليك و توصلنا إليهم فاجعل اللهم شرائف صلواتك و نوامي بركاتك عليه و عليهم (١)

اما بعد ، چون اين عبد عاصی اقلّ الحاج عباسعلی الملقّب به معین الواعظین و المدعو بالحسینی ابن مرحوم مولا علی محمد الجورتانی الاصفهانی غفرله آن چه سیر در کتب اخبار نمودم در فضیلت

ص : ١٤

۱- سبب تالیف کتاب و توسل به انوار مقدسه

صلوات بر محمد و آل طاهرین آن حضرت دیدم در هر جا از آن بیانی و در هر کتابی قدری از اخبار صلوات را علماء اخبار تالیف و تصنیف فرموده اند و اخبار و آثاری که در این باب وارد شده است بر هیئت اجتماع کاملاً ملاحظه ننمودم لِهَذَا طَلَبًا لِمَرْضَاهُ اللَّهُ تَعَالَى وَ تَحُبُّبًا لِأَوْلِيَائِهِ بِجِهَتِ تَقَرُّبٍ وَ تَوْسُلٍ بِهِ أَنْ أَنْوَارٍ مُقَدَّسَةٍ كَمَا مِي فَرَمَائِدِ { وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا } (۱)

مهیا شدم بر ترتیب و تالیف این رساله که مستقل باشد بر اخباری که متعلق است به صلوات و ختوم و نمازهای حاجت و اخبار محیره العقول که راجع به صلوات است و بسیار مهم و شنیدنی است که از کتب اصحاب به نظر رسیده و از انبیاء عظام و ائمه هدی ماثور و مروی گردیده است و او را می نمودم بفوائد الصلوات و عوائد التحیات امید است که مقبول درگاه حضرت احدیت واقع و سبب نجات این عاصی از احوال عالم آخرت گردد.

۲- امر حق تعالی به صلوات

بدان که از جمله دستورات و اعمالی که خصوصاً در کلام مجید الهی امر به آن شده آیه شریفه «إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَ سَلِّمُوا تَسْلِيمًا» (۲) می باشد که خواص و فوائد صلوات به موجب اخبار بسیار بعد از واجبات از هر عملی و ذکری افضل است.

دیگر آن که از جمله فرائض لازمه و عبادات مفروضه است، چنانچه در اخبار مرویه از رسول مختار و اهل بیت اطهار آن جناب علیهم صلوات الله الملك الجبار دارد که تارک آن راه بهشت را نخواهد پیمود و هر دعا و عملی بدون درود بر آن حضرت و آل آن جناب به درجه قبول نخواهد رسید که ان شاء الله مفصلاً شرح داده خواهد شد

ص : ۱۵

۱- آل عمران/۱۰۳.

۲- احزاب/۵۶.

بدانکه جمهور از علما متفق اند بر این که صلوات در اصل لغت به معنی دعا است و حقیقت دعا بر وجه اتم و اکمل آن است که بنده به جمع اجزا خود از قول و فعل و علم و معرفت خدا را بخواند به نحوی که هیچ ذره از ذرات وجودش از دعا خالی نباشد و جمیع اعضایش زبان طلب کننده باشد.

همچنین درود دهنده باید چون زبان به ذکر الفاظ صلوات گشاید دل با زبان موافقت نماید و در معنی آن از سر حضور قلب و صفای باطن تأمل و تدبّر فرماید زیرا که هر فعلی و حرکتی از زبان یا از یکی از اعضا و ارکان بی فرمان و التفات قلب صادر کرد و به سهو و نسیان موسوم می گردد و به هیچ وجه اعتباری ندارد این است که صلوات فرستنده باشد که باید در بوته محبت محمد و آل محمد صلوات الله علیهم اجمعین ذوب شده باشد از هر غل و غش پاک گردیده باشد تا نقد صلواتش در دارالضرب اخلاص بس که قبول رسد مثل شخص نماز گذار که گفته اند نماز گذار حقیقی آن است که در حال نماز از خلق منفصل و تمام توجهش به خالق باشد که فرمود الصّیْلوه معراج امتی او مومنون و همین قسم درود فرستنده کامل هم آن کسی است به انوار سنت متصل و از آثار بدعت منقطع شده باشد.

برخی در کتاب مجالس در تفسیر آیه «إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ» از حضرت صادق علیه السلام روایت می کند که «صَلُّوا عَلَيْهِ وَ سَلِّمُوا تَسْلِيمًا» یعنی ثنای آن حضرت را بگوئید و تسلیم نمائید آن چه را که آن حضرت آورده و فرموده است در کتاب احتجاج از حضرت امیر علیه السلام روایت کرده است که فرمود برای این آیه ظاهری است و باطنی است و ظاهرش صلّو علیه ، است و باطنش تسلیما

یعنی تسلیم نمائید برای کسی که او را وصی و خلیفه خود گردانیده است بر شما و به او سپرده است پس فرمود که این است آن چه من خیر می دادم که تاویل را کسی می فهمد که حسی لطیف و ذهنی صافی و تمیزی صحیح داشته باشد.

در مقام و مرتبه آن حضرت همین بس که خداوند بر آن حضرت صلوات می فرستد و عبادت عباد را تا روز قیامت در صلوات بر آن حضرت و آل آن جناب قرار داد و فرمود که «إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا»^(۱).

۵- موقوف بودن دعا بدون صلوات:

و خداوند دعای امت آن حضرت را موقوف می دارد و با اجابت نمی رساند تا آن که بر آن حضرت صلوات فرستند.

در اخبار ائمه علیهم السلام ظاهر خواهد بود که سجود ملائکه مراد بواسطه آن نوری بود، که از آن سرور ائمه اثنی عشر علیهم صلوات الله الملك الاکبر بود، که حضرت آدم علیه السلام به طفیل آن به مرتبه مسجودیت ملائکه رسید.

خداوند مومنین را فرموده است که صلّو علیه و اله پس معلوم می شود که ظهور شرف و فضیلت آن حضرت بر وجهی است که دل هیچ عاقل کنه آن را نداند و زبان هیچ کامل بیان شمه ای از شرح آن را نتواند گفت و درود و سلام بر آن حضرت بهتر وسیله ای است برای فوز به شفاعت و صلوات ثمن شفاعت است و هر که ثمن بیشتر تسلیم نماید به جواز زبانی مثنی سزاوارتر می شود و هیچ واسطه و رابطه برای آشنایی با محمّد و آل محمّد علیهم صلوات الله بهتر از صلوات نیست.

این است که آن حضرت فرمود که سزاوارترین مردم به من در روز قیامت آن کسی است که بر من بیشتر صلوات می فرستند^(۲) و صلوات مومنین بر حضرت سید المرسلین ثابت می کند محبت با آن حضرت را

ص : ۱۷

۱- احزاب/۵۶.

۲- جامع الاخبار، ص ۶۷

۶- صلوات بهترین وسیله نجات است

و علامت دوستی با کسی این است که بسیار یاد دوست نماید و هر که کسی را دوست دارد وسیله وصول به او را نیز دوست دارد و طالب آن باشد و زبان که مفتاح خانه دل است بی واسطه به ذکر محبوب جاری می نماید پس بنده ای که اوقات خود را صرف فرستادن صلوات بر آن حضرت نماید گویا اقامه شهادت می نماید به محبت حبیب خدا.

چنانچه در خبری که انشاء الله در اوراق بعد ذکر خواهد شد که ملخص او این است که شخصی خدمت پیغمبر صلی الله علیه و اله عرض کرد که خدا و رسول را دوست می دارم آن حضرت فرمود که تو با آن کس خواهی بود که او را دوست می داری و این بشارتی است عظیم برای تهی دستان متاع اعمال در قیامت. (۱)

آیا صلوات فرستادن بر آن حضرت چیزی بر مقام و منزلت آن حضرت می افزاید یا آن که فائده آن به صلوات فرستنده راجع می شود.

شهید ثانی رحمه الله می فرماید که آن حضرت را مرتبه از کمال حاصل است که گنجایش زیاده بر آن ندارد وَ غَايَتُهُ السُّؤَالُ بِهَا إِلَيَّ الْمَصِيْلِي لِأَنَّ اللَّهَ عَايِدٌ إِلَيَّ الْمَصِيْلِي كَمَا نَطَقَتْ بِهِ الْأَخْبَارُ وَ صَيَّرَحَ بِهِ الْعُلَمَاءُ الْأَخْيَارِ (۲) و بعضی بر غیر آنند که در اینجا گنجایش ذکر آن نیست و مباحثی در این خصوص فقها دارند عَنْ الْكَافِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الدَّهْقَانِ، دَخَلْتُ عَلَى أَبِي الْحَسَنِ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ لِي: مَا مَعْنَى قَوْلِهِ [وَ ذَكَرَ اسْمَ رَبِّي فَصِيْلِي]؟ قُلْتُ: كُلَّمَا ذَكَرَ اسْمَ رَبِّي قَامَ فَصِيْلِي، فَقَالَ لِي: لَقَدْ كَلَّفَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَذَا شَطَطًا، فَقُلْتُ: جُعِلْتُ فِدَاكَ، فَكَيْفَ هُوَ؟ فَقَالَ: كُلَّمَا ذَكَرَ اسْمَ رَبِّي، صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ. (۳)

ص: ۱۸

۱- ۱۲۸. احیاء العلوم، ج ۳، ص ۱۷۲، ح ۱۰۴. رک: بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۳۵۷، ح

۲- دیباچه شرح لمعه

۳- اصول کافی، ج ۲، ص ۴۹۴

۷- مراد از لفظ رَبّ

حاصل معنی آن که آیه مرقوم می فرماید که بعد از ذکر اسم خدا صلوات هم بفرستند بر پیغمبر صلی الله علیه و اله و احتمال می رود که مراد از رَبّ در مقاماتی پیغمبر و آل بوده باشد که لفظ رَبّ اطلاق بر نبی و امام شده باشد به جهت اینکه لفظ رَبّ اطلاق بر همه کس شده است مثل قول اعراب که گویند رَبّ الْبَيْتِ وَ رَبّ الْاِبِلِ و اطلاق بر سلطان هم شده چنانچه خدا حکایت از قول حضرت یوسف علیه السّلام می کند که می فرماید {اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ} (۱) در سوره یوسف علیه السّلام که مراد از این رَبّ در این آیه سلطان است که عزیز مصر باشد.

ماحصل مطلب رَبّ کسی را گویند که مرّبی بوده باشد پس پیغمبر صلی الله علیه و اله و امام علیه السّلام که مرّبی مخلوقات هستند چگونه رَبّ به آنها نمی شود گفت شاهد مدّعا که بر امام رَبّ اطلاق شده است.

۸- آیه شریفه «أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا»

آیه شریفه «أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا» (۲) که تفسیر شده است که مراد از این رَبّ امام زمان (عج الله تعالی فرجه الشریف) است.

چنانچه در تفسیر صافی است عَنْ الصّادِقِ عَلَيْهِ السّلامُ فِي هَيْدِهِ الْاِيه قَالَ رَبُّ الْأَرْضِ (۳) إِمَامُ الْأَرْضِ و در زیارت جامعه است أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ كَمِ چنانچه ماها مشاهده می کنیم که خداوند عالم در وجود هر یک از افراد بشر یک رئیسی قرار داده که او را قلب نامند به طوری که هیچ یک از حواس خمسہ ادراک و اقدام به امری نمی کنند مگر به حکم آن پس وقتی که ما تصوّر این معنی را نمودیم می توانیم به طور حتم بگوئیم که خداوند این عالم کبیر را بدون وجود حاکم و سلطان حقیقی نخواهد گذاشت و لازم است که تصدیق کنیم بر اینکه حضرت باری جَلَّتْ عِظْمَتُهُ در هیچ زمانی زمین را به مصداق « فَلِلَّهِ الْحُجَّةَ الْبُلْغَةَ » (۴) از وجود حجّتی از حجج خود خالی نگذارده و نمی گذارد

ص : ۱۹

۱- یوسف/۴۲.

۲- زمر/۶۹.

۳- جاثیه/۳۶.

۴- انعام/۱۴۹.

۹- در اثبات وجود امام علیه السلام

چنانچه در کلام مجیدش می فرماید «أَفَنضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَيْفِحاً» (۱) یعنی ندعکم مُهْمَلِينَ لَمَا تَحْتَجِّجُ عَلَيْكُمْ بِرَسُولٍ أَوْ بِإِمَامٍ أَوْ بِحُجَجٍ چون همزه، همزه استفهام است معنی ظاهر آن، این است که آیا ما وامی گذاریم شما را مهمل و احتجاج نمی کنیم بر شما به وجود پیغمبر صلی الله علیه و آله یا امامی یا حجج دیگری از بروز آثار قدرت کامله و آیات بینه پس ملاحظه فرما

۱۰- وجود حجت در هر زمان

اصول کافی جلد هفتم بحار الانوار را در اثبات وجود حجت زمان در هر عصری و کیفیت مباحثه هشام با عمرو بن عبید در امر امامت که ما حاصل آن مباحثه این است که همچنان که اعضا و جوارح انسان محتاج به سلطان و مربی است همین قسم این عالم کبیر هم محتاج سلطان و امام و ربی می باشد.

۱۱- طریقه صلوات فرستادن

چون آیه «إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ» (۲) فرود آمد پرسیدند که یا رسول الله صلی الله علیه و آله سلام بر شما را دانسته ایم صلوات بر شما چگونه است حضرت فرمودند که بگوئید «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ» و هر گاه خدا و رسول امر به صلوات بر آل کرده باشند در این شکی نیست که امیرالمومنین علیه السلام افضل آل محمد است پس البته اولی و انساب باشد به نیابت و خلافت رسول خدا صلی الله علیه و آله شکی نیست که به انبیاء سابق آل ذکر نمی کرده اند در صلوات و صلوات بر خاتم الانبیا را «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ» باید گفت و بی ذکر آل صلوات جایز نیست. (۳)

ص: ۲۰

۱- زخرف/۵.

۲- احزاب/۵۶.

۳- حدیقه الشیعه. ملا احمد اردبیلی

سلطان فاضل سعید غیاث الدین اولجایتو سلطان محمد خدا بنده را ده وجه به خاطر رسیده و در تاریخ ذکر نموده اند و صحت عقیده و مقدر دانش و فهم آن پادشاه مغفور را از آن استنباط فرموده .

مشهور است که روزی در مجلس وعظ نشسته بود که واعظ در فضیلت صلوات سخن می گفت پرسید که چرا در صلوات انبیای دیگر آل آنها مذکور نشده و در صلوات بر پیغمبر آخر الزمان امر به اقتران آل شده واعظ به فکر فرو رفت در جواب سلطان فرمود که مرا در این مسئله دو نکته به خاطر می رسد که بر علما عرض نمایم یکی آنکه چون دین و ملت پیغمبران سابق در معرض تبدیل و تغییر و منسوخ شدن بود امضای آن لازم نبود الا دین محمد بن عبدالله صلی الله علیه و اله چون تغییر و تبدیل در آن راه ندارد تا دامنه قیامت بر یک قرار است و هر که تابع این دین است بر او لازم است که احکام آن را از اولاد او صلوات الله علیهم اخذ کند باید در صلوات ذکر او به ذکر آل پیوسته باشد تا امت و متابعان ایشان را معلوم شود که ایشان حافظ دین و ملت اند و حرمت ایشان را لازم داشته و از جمله فرائض شناسند وجه دوم آن که چون دشمنان آن حضرت را ابتر خواندند حق تعالی ابتریت آن حضرت را بر دشمنان آن حضرت قرار داد که کسی نام آنها را نبرد و ذکر نکند و نسلشان منقطع گردد و نام پیغمبر را با نام آل مقرون ساخت که هیچ کس پیغمبر صلی الله علیه و اله را بی ایشان نشناسد و ذکر نکند و نسل او روز به روز زیاد شوند.

چون سلطان از تقریر فارق شد تمام فضلا مجلس و غیره زبان به تحسین و آفرین گشودند و در استدلال این آیه بر کرامت و بزرگی اهل بیت علیهم السلام گفته اند که رسول خدا صلی الله علیه و اله و سلم ایشان را قائم مقام خود گردانیده و چنانچه صلوات بر آن حضرت موجب تعظیم ایشان است صلوات برایشان نیز باعث تعظیم آن حضرت است.

مروی است روزی پیغمبر خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ایشان را در زیر کساء داخل نمود وَ قَالَ اللَّهُمَّ إِنَّ هَؤُلَاءِ أَهْلُ بَيْتِي وَ خَاصَّتِي وَ حَيَاتِي لِحَمَّتِي وَ لِحَمِي وَ دَمِي وَ أَنَّهُمْ مِنِّي وَ أَنَا مِنْهُمْ فَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ غَفْرَانِكَ وَ رِضْوَانِكَ عَلَيَّ وَ عَلَيْهِمْ یعنی بار خدایا ایشان از من و من از ایشانم این است که صلوات بدون آل فائده ندارد و باید آنهم جزء باشد چنانچه پیغمبر هم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مکرر فرموده بگوئید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ و مرقوم است که ابن بابویه می فرماید که هر گاه نام آن حضرت مذکور شود صلوات فرستادن واجب است زیرا که ما به آن ماموریم اگر چنین نباشد مثل ذکر بعضی از ما بعضی را خواهد بود و این منتهی است زیرا که حق تعالی فرموده {لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا} (۱)

۱۴- سوال از حضرت رسول از آیه إِنَّ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَيَّ النَّبِيُّ

مروی است که پرسیدند که یا رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ چگونه است قول حق تعالی که می فرماید {إِنَّ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَيَّ النَّبِيُّ} (۲) یعنی سرّ این چیست که حق تعالی و ملائکه او صلوات می فرستند بر پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آن حضرت در جواب فرمودند که علم مکنون است یعنی پوشیده است بر خلائق اگر سوال نمی کردید از آن خبر نمی دادم خداوند دو فرشته را بر من موکّل فرموده است پس هر که اسم مرا بشنود و بر من صلوات بفرستد آن دو فرشته می گویند خداوند تو را بیامزد پس خداوند و ملائکه می گویند آمین که شرح او مفصلاً بعد ذکر خواهد شد.

ص : ۲۲

۱۵- در مواضعی که خدا بر بنده صلوات می فرستد

بدانکه در چند موضع خداوند بر بنده صلوات می فرستد یک مورد در مقام صبر در مصیبت است. چنانچه در سوره بقره می فرماید {الَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا وَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ} اُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَ اُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ (۱) موضع دیگر فی الکافی عن ابی عبدالله علیه السلام قال یا اسحق بن فروخ مِنْ صَلَّيْ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ عَشْرًا صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَ مَلَائِكَتُهُ مِائَةَ مَرَّةٍ وَ مِنْ صَلَّيْ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ مِائَةَ مِائَةِ مَرَّةٍ وَ مَلَائِكَتُهُ أَلْفًا أَمَا تَسْمَعُ قَوْلَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْهِ وَ مَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَنَّكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَ كَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا (۲).

و نیز در کافی از حضرت صادق علیه السلام روایت می کند که هر که بر پیغمبر صلی الله علیه و آله صلوات بفرستد خداوند هزار مرتبه بر او صلوات می فرستد که شرح او بعد می آید.

۱۶- روایت از امام موسی بن جعفر علیه السلام

از حضرت کاظم علیه السلام روایت شده که حضرت امیر علیه السلام فرمودند که هر که یک مرتبه بر پیغمبر صلی الله علیه و آله صلوات فرستد خداوند ده مرتبه بر او صلوات می فرستد و ده حسنه به او عطا می فرماید در مقابل صلواتی که بر آن حضرت فرستد. (۳)

دیگر آنکه احمد حنبل از عبدالله بن عوف روایت کرده که تفصیل آن بعد ذکر می شود و خلاصه آن این است که جبرئیل خدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله عرض کرد که خداوند فرمود که هر که بر تو صلوات فرستد من بر او صلوات می فرستم و هر که بر تو سلام کند من بر او سلام می کنم. (۴)

ص: ۲۳

۱- بقره/۱۵۶.

۲- احزاب/۴۳.

۳- ارشاد القلوب. دیلمی

۴- اصول کافی ج ۴ ص ۲۴۹

دیگر آنکه مرحوم شیخ جعفر رحمه الله در فضائل گریه مرقوم فرموده که صحیح است به گریه کننده بگویی صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يَا صَلَوَةَ اللهُ عَلَيْكَ که در روایت نبویّه است که رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمود: **إِلَّا وَصَلَّى اللهُ عَلَى الْبَاكِينَ عَلَى الْحُسَيْنِ رَحْمَةً وَشَفَقَةً (۱)**

ولی مدرک این خبر در تفسیر حضرت امام حسن عسکری علیه السلام در صفحه ۱۴۷ در تفسیر آیه **وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ (۲)** چنین مرقوم است روى عن الامام العسکری عن رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِي الْيَهُودِ الْخِمْفَادِ فَرَمَايش وَتَرْجَمَهُ عِبَارَاتٍ مَنْدَرَجَةً فِي تَفْسِيرِهِ مِنْ أَنَّ قَرَارَ اسْتِ كَهْ حَضْرَتِ عَسْكَرِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ رَسُولِ خُذَا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فِي رَوَايَتِهِ مِي فَرَمَايش كَهْ چُون نَازِلْ شَدَّ آيَهْ شَرِيْفَهْ فِي مَذْمُوتِ يَهُودِي كَهْ عَهْدِ خُذَا رَا شَكْسْتَنْدِ وَتَكْذِيبِ پِيْغَمْبَرِ آن رَا نَمُودَنْدِ وَفَرَسْتَادْگَانِ خُذَا رَا كَشْتَنْدِ رَسُولِ خُذَا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَرَمُودِ مِي خُوَآهِيْدِ آگَاْهْ سَازَمِ شَمَا رَا بَهْ يَهُودِ اَيْنِ اَمْتِ اَزِ كَسَانِي كَهْ مَآنَنْدِ آنْهَآ هَسْتَنْدِ عَرْضِ كَرْدَنْدِ بَلِي يَا رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَرَمُودِ جَمَاعَتِي اَزِ مَرْدَمِ هَسْتَنْدِ كَهْ خُودِ رَا اَزِ اَمْتِ مِنْ مَحْسُوبِ مِي دَارَنْدِ وَ مِي كَشْتَنْدِ بَهْتَرِيْنِ ذَرِيَّهْ وَ پَاكِيْزَهْ تَرِيْنِ قَبِيْلَهْ مَرَا وَ تَغْيِيْرِ مِي دَهَنْدِ شَرِيْعَتِ مَرَا وَ تَبْدِيْلِ مِي نَمَايَنْدِ طَرِيْقَهْ مَرَا وَ بَهْ قَتْلِ مِي رَسَانَنْدِ نُوْرِ چَشْمَانِ مِنْ حَسَنِ وَ حُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ رَا چَنَانْچَهْ سَابَقِيْنِ آنْهَآ كَشْتَنْدِ زَكْرِيَّا وَ يَحْيَى رَا اَلَّا وَ اِنَّ اللّٰهَ لَمَّ يَلْعَنُهُمْ كَمَا لَعَنَهُمْ آگَاْهْ بَآشَدِ كَهْ خُذَا لَعْنِ مِي كَنْدِ بَرِ آنْهَآ هَمِيْنِ قَسْمِي كَهْ سَابَقِيْنِ آنْهَآ رَا لَعْنِ نَمُودَهْ

ص : ۲۴

۱- خصائص الحسينيه

۲- بقره/۸۴.

۱۸- در کشتن امام زمان عجل باقی ماندگان ذریه قتلہ جدش حسین علیه السلام

@ و علاوه مبعوث می فرماید بر باقی ماندگان ذریه و قبیله آنها قبل از آنکه قیامت برسد کسی را از اولاد حسین علیه السلام که هدایت کننده و مهدی امت است که به برق شمشیر آنها را به درک می رساند الا و لعن الله قتلہ الحسین علیه السلام و محبیهم و ناصرهم و الشاکین عن لعنهم عن غیر تقیہ سکتهم آگاه باشید که خدا لعنت کرده است کشتندگان و دوستان کشتندگان و یاری کنندگان قاتلین حسین علیه السلام را. **أَلَا وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى الْبَاكِينَ عَلَى الْحُسَيْنِ رَحْمَةً وَ شَفَقَةً وَ اللَّاعِنِينَ لِأَعْدَائِهِمْ.**

۱۹- در خصوص اشکهای که در عزای حسین علیه السلام جاری می شود

آگاه باشید که خدا صلوات می فرستد بر گریه کنندگان حسین از روی رحمت و شفقت و صلوات می فرستد بر کسانی که لعن می کنند بر دشمنان گریه کنندگان بر حسین علیه السلام آنچنان دشمنانی که بزرگی و تندی می کنند بر گریه کنندگان غیظا و خنقا از روی غیظ و شدت حسد **أَلَا وَ إِنَّ الرَّاضِيَةَ بِمَقْتَلِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ شُرْكَاءُ قَتْلِهِ آگاه** باشید کسانی که خوشنود شدند از کشته شدن حسین علیه السلام مثل همان کسانی هستند که شریک در قتل آن حضرت شدند آگاه باشد کسانی که کشتند آن حضرت را و کسانی که یاری کردند قتلہ آن حضرت را و کسانی که پیروی کردند از آنها و دین حق را قبول نکرده اند بی دین خواهند محسوب شد **أَلَا وَ إِنَّ اللَّهَ لَيَأْمُرُ الْمَلَائِكَةَ الْمُقَرَّبِينَ أَنْ يَتَلَقُوا دُمُوعَهُمُ الْمَصْبُوبَةَ لِقَتْلِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَى الْحِزَانِ فَيَمْزُجُونَهَا بِمَا الْحَيَوَانَ آگاه** باشید که خدای تعالی امر می فرماید به ملائکه مقربین که اشک هائی که در عزای حسین علیه السلام جاری می شود بگیرند و تسلیم نمایند به خازنین بهشت که مخلوط نمایند به آب چشمه حیوان که در بهشت جاری است و آب آن چشمه به واسطه آن اشکها هزار برابر بر گوارائی و خوشبوئی و خوش طعمی او افزوده خواهد شد.

۲۰- در خصوص افرادی که در عزای امام حسین علیه السلام خوشحال شدند

و ملائکه دیگر مامور هستند به کسانی که خوشحال و خندان شدند برای کشته شدن حسین علیه السلام هر گاه در امری صدمه و المی گریه کردند آب چشم آنها را ملائکه گرفته و می ریزند در هاویه که طبقه ای است از طبقات جهنم ممزوج می شود به جهنم و آبهای سوزانده آن بدین واسطه هزار برابر بر شدت و حرارت و عفونت آن آبها افزوده و سخت خواهد شد بر دشمنان آل محمد صلی الله علیه و اله فَقَامَ ثَوْبَانِ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ بِأَبِي أَنْتَ أُمِّي مَتَى قِيَامِ السَّاعَةِ الْخِطَابَانِ رَجُوعَ بِه تفسیر امام علیه السلام نمایند.

۲۱- صلوات ملائکه بر زوار امام حسین علیه السلام

دیگر از کتاب منتخب از جابر جعفری روایت می کند که حضرت صادق علیه السلام به جابر جعفری فرمود که خداوند موکل می گرداند به زائر حسین علیه السلام چهل هزار ملک را که صلوات می فرستند بر آن زائر و زائران حسین علیه السلام ثواب کسانی را دارند که در خون خود غلطیده باشند در راه خدا بدرستی که خدا و ملائکه صلوات می فرستند بر زائر حسین علیه السلام. (۱)

۲۲- ثواب لعن فرستادن بر اعداء آل محمد صلی الله علیه و اله

یکی دیگر لعن بر اعداء محمد و آل محمد صلوات الله علیهم اجمعین است که خداوند بر لاعن صلوات می فرستد و شرح آن در صفحه بعد ذکر خواهد شد

ص : ۲۶

۲۳- در جواز صلوات فرستادن بر مومنین

@فِي الْعَوَالِمِ قِيلَ لِلصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيَجُوزُ أَنْ يُصَلَّى عَلَى الْمُؤْمِنِينَ قَالَ إِي وَاللَّهِ يُصَلَّى عَلَيْهِمْ فَقَدْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ إِمَّا سَمِعْتَ قَوْلَ اللَّهِ عزوجل هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ الْإِيهَ بَدَانِ كَهْ خَلْدِ مَقَامِ فَرْدُوسِ وَبَسَادَهٗ حَاجِي نُورِي رِضْوَانِ اللَّهِ عَلَيْهِ دَرِ جِزْءِ أَوَّلِ كِتَابِ دَارِالسَّلَامِ خُودِ صَفْحَهٗ ٦٧ نَقْلَ فَرْمُودَهٗ از كِتَابِ بَشَارَهٗ الْمَصْطَفَى بِهٖ اسنَادِ مَتَّصِيْلَهٗ خُودِ از كَمِيْلِ بَنِ زِيَادِ از حَضْرَتِ اميرالمومنين عليه السلام رَوَايَتِ نَمُودَهٗ حَدِيثِي كَهٗ از آن جَمْلَهٗ آنچَهٗ مَحَلِّ شَاهِدِ اسْتِ اَيْنِ اسْتِ كَهٗ مِي فَرْمَايَدِ اِي كَمِيْلِ نَامِ خُودِ رَا بِيْرَ وَبِگُوْلَا حَوْلَ وَلا قُوَهٗ اِلَّا بِاللَّهِ وَتَوَكَّلْ كُنْ بِرِ خُودِ وَيَادِ كُنْ مَا رَا وَاسْمِ هَرِ يَكِّ از مَا هَا رَا بِيْرَ وَصَلَوَاتِ بَفَرَسْتِ بِرِ مَا وَپَنَاهِ بِيْرَ بِهٖ خُودِ وَبِهٖ مَا وَدَفْعِ كُنْ بِهٖ اَيْنِ عَمَلِ ضَرَرِ از جَانِ وَاَوْلَادِ خُودِ رَا وَآنچَهٗ رَا كَهٗ قَصْدِ دَارِي وَكِفَايَتِ مِي شُودِ از تُو شَرِ اَيْنِ رُوزِ.

۲۴- سوال مردی از حضرت امام زين العابدين عليه السلام در مورد تماميت نماز

دَرِ خَبَرِ مَرُويِ از اَبُوخَازِمِ اسْتِ كَهٗ مَرْدِي سُوَالِ كَرْدِ از حَضْرَتِ امام زين العابدين عليه السلام از مَعْرِفَتِ وَخُصُوصِيَاَتِ نَمَازِ كَهٗ شَرْحِي دَارْدِ اَخْرَ آن سُوَالِ عَرْضِ كَرْدِ وَتَمَامِيَّتِ نَمَازِ بِهٖ چِيَسْتِ حَضْرَتِ فَرْمُودَنَدِ بِهٖ صَلَوَاتِ بِرِ مَحْمَدِ وَآلِ مَحْمَدِ عَلَيْهِمُ السَّلَامِ عَرْضِ كَرْدِ وَسَبَبِ قَبُوْلِي نَمَازِ چِيَسْتِ فَرْمُودَنَدِ وَاِلَايَتِ مَا اَهْلِ بَيْتِ وَبَرَائَتِ از اَعْدَاءِ مَا. (١)

يَكِّ نَفِ از عِلْمَاءِ نَقْلَ فَرْمُودَنَدِ كَهٗ خَلْدِ اَشْيَانِ فِخْرِ الْفُقَهَاءِ مَرْحُومِ حَاجِي آقَا مَنِيْرِ الدِّيْنِ اَصْفَهَانِي طَابَ ثَرَاهِ نَقْلَ فَرْمُودَنَدِ كَهٗ هَرِ كَهٗ بَعْدِ از غُذَا خُورْدَنِ دَسْتِ خُودِ رَا بِشُويِدِ وَكُفِيْ آبِ گَرَفْتَهٗ وَبِگُوِيْدِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ عَلِيَّ بَنِ مُوسَى الرِّضَا المَرْتَضَى وَآبِ رَا دَرِ دِهْنِ نَمُودَهٗ، فَرُو دَهْدِ خُودِ دَفْعِ مِي كُنْدِ از او هَفْتَادِ بَلِيَّهٖ وَمَرَضِ رَا از بَاطِنِ بِهٖ قَلْبِ او. (٢)

ص: ٢٧

١- مناقب / ابن شهر آشوب

٢- عيون اخبار الرضا عليه السلام

۲۵- در صلوات فرستادن بر حضرت صدیقه طاهره علیها سلام

بدانکه در جلد چهارم ناسخ التواریخ در اواخر کتاب در ذکر فضائل صدیقه طاهره سلام الله علیها مرقوم است که علی علیه السلام از فاطمه زهرا علیها سلام الله روایت می فرماید که قَالَتْ قَالَ لِي أَبِي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَاطِمَةُ، مَنْ صَلَّى عَلَيْكَ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَالْحَقُّ بِي حَيْثُ كُنْتُ مِنَ الْجَنَّةِ (۱). فرمود ای فاطمه هر کس درود بر تو بفرستد خداوند او را می آمرزد و با من ملحق می سازد در هر جای بهشت باشم.

۲۶- ثواب صلوات در بامداد و شامگاه

و علامه مجلسی رحمه الله مرقوم فرموده که در بعضی از کتب معتبره روایت شده که هر که سه مرتبه در بامداد و سه مرتبه در آخر روز این صلوات را بخواند گناهانش آمرزیده شود و شادی او دائم باشد و در بهشت از رفقای محمد صلی الله علیه و اله و سلم بوده باشد اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَوَّلِينَ وَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِي الْآخِرِينَ وَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَمَاءِ الْأَعْلَى وَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِي الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ الدَّرَجَةَ الْكَبِيرَةَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَمِنْتُ بِه مُحَمَّدٌ وَ لَمْ أَرَهُ فَلَمَّا تَحَرَّمَنِي يَوْمَ الْقِيَمَةِ رَوَيْتُهُ وَأَرْزُقْنِي صِيحْبَتَهُ وَ تَوَفَّنِي عَلَيَّ مِلَّتِهِ وَأَسْرِقْنِي مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَبًا رَوِيًّا سَائِغًا هَنِينًا لَا أَظْمَأُ بَعْدَهُ أَبَدًا أَنْكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ كَمَا أَمِنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ لَمْ أَرَهُ فَأَرِنِي فِي الْجَنَانِ وَجْهَهُ اللَّهُمَّ بَلِّغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَيْنِي تَحِيَّهً كَثِيرَةً وَ سَلَامًا (۲).

ص : ۲۸

۱- كشف الغمّه ج ۲: ص ۹۸

۲- مقباس المصابيح.

۲۷- ثواب خواندن این صلوات بعد از آب نوشیدن

دو نفر از اهل علم نقل فرمودند که مرحوم حجه الاسلام حاجی آقا منیر رحمه الله فرمودند که در خیر وارد است کسی که این صلوات بخواند بعد از آب خوردن ثواب ثقلین در نامه عمل او نوشته شود و او این است:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ الْحُسَيْنِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ عَلِيُّ ابْنِ الْحُسَيْنِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ أَنْصَارِ الْحُسَيْنِ اللَّهُمَّ الْعَنْ مَنْ شَرِكَ فِي دَمِ الْحُسَيْنِ.

۲۸- تفسیر آیه مالک يوم الدين و محاسبه نفس

بدانکه در تفسیر امام حسن عسکری علیه السلام در آیه مالک يوم الدين که شرحی دارد و خلاصه آن این است که امیرالمومنین علیه السلام از رسول خدا صلی الله علیه و اله نقل می فرماید در مقام محاسبه با نفس خویش و یاد آوردن حسنات و گناهان صادره در هر شب و روزی از خود هرگاه بنده حساب خود را نمود و دید عبادت نموده حمد و شکر خدای را به جا می آورد و هرگاه دید معصیتی از او صادر گردیده توبه و استغفار می نماید و عزم می کند که دیگر مرتکب آن معصیت نشود و برای اینکه اثر آن معصیت زائل شود و محو گردد صلوات بر محمد و آل او بفرستد و چون که به واسطه معصیت رشته محبت و ولایت را پاره نموده و با دشمنان او نزدیک شده به قلب خود تجدید بیعت با امیرالمومنین علیه السلام بنماید و به صلوات محکم کند رشته را و لعن کند دشمنان محمّد و آل او را چون چنین کرد خدا می فرماید من مواخذه نمی کنم از گناهان تو و او را می آمرزد.

۲۹- در ثواب یاری کردن دین خدا

و نیز در تفسیر مرقوم حضرت صادق علیه السلام از رسول خدا صلی الله علیه و اله نقل می فرماید ثواب یاری کردن دین خدا را که شرح او طولانی است مردی عرض کرد که من عاجزم از یاری کردن شما و دین خدا حضرت فرمود که رسول خدا صلی الله علیه و اله فرموده است که کسی که عاجز باشد از یاری کردن دین خدا و لعن نماید در خلوت خود دشمنان ما را صدای او را تمام ملائکه می شنوند از عرش خدا تا زمین و همه همراهی می کنند با او در لعن و گویند خدایا صلوات فرست بر این بنده که به قدر توانائی خود لعن بر اعداء نموده و هرگاه زیاد بر این قدرت داشت عمل می نمود خداوند می فرماید که ای ملائکه دعای شما را مستجاب کردم و بر روح این بنده در ارواح صلوات فرستادم و در نزد من از برگزیده گان است.

۳۰- رسیدن حضرت موسی به دریا و خطاب الهی به او

و ایضاً در تفسیر {وَ إِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنَاكُمْ وَ اَعْرَضْنَا آلَ فِرْعَوْنَ} (۱) می فرماید چون حضرت موسی علیه السلام رسید به دریا خطاب رسید ای موسی قُلْ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ جَدُّوا تَوْحِيدِي وَأَقْرُوا بِقُلُوبِكُمْ ذَكَرَ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ عِبَادِي وَإِمَائِي وَأَعْبُدِي وَأَعْلِيْ اِنْفُسِكُمُ الْوَالِيَّاهِ عَلَيَّ أَخِي مُحَمَّدٍ وَإِلَهَ الطَّيِّبِينَ وَقُولُوا لِلَّهِمْ بِجَاهِهِمْ جَوْرُنَا عَلَيَّ مَتْنٍ هَذَا أَلْمَاءُ فَإِنَّ الْمَاءَ يَتَحَوَّلُ لَكُمْ أَرْضًا حَكَايَتِ مَفْصَلِ اسْتِ خَلَاصَهٗ اَنْ ، خَطَابِ رَسِيْدِ مُوسَى بَزْنَ عَصَايْ خُودِ رَا بَرِ دَرِيَا وَ مَرَا بَهٗ جَاهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ قَسْمِ بَدَهٗ وَ بَا قَوْمِ خُودِ اَزِ دَرِيَا كَذَرِ كُنْ ، طَالِبَانَ رَجُوعِ بَهٗ تَفْسِيْرِ اِمَامِ عَلَيْهِ السَّلَامِ نَمَائِنْدِ كَامَلَا مَرْقُومِ اسْتِ.

ص : ۳۰

و فِيهِ أَيْضًا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الطُّهُورُ وَ تَحْرِيمُهَا التَّكْبِيرُ وَ تَحْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ وَ لَا يُقْبَلُ صَلَوهُ بِغَيْرِ طُهُورٍ وَ لَا صَدَقَهُ مِنْ غُلُولٍ وَ إِنَّ أَعْظَمَ طُهُورِ الصَّلَاةِ الَّذِي لَا يُقْبَلُ الصَّلَاةَ إِلَّا بِهِ وَ لَا شَيْءَ مِنَ الطَّاعَاتِ مَعَ فَقْدِهِ مَوْلَاهُ مُحَمَّدٌ بِأَنَّهُ سَيِّدُ الْمُرْسَلِينَ وَ مَوْلَاهُ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ بِأَنَّهُ سَيِّدُ الْوَصِيِّينَ وَ مَوْلَاهُ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَعْدُودَاتٍ قَالَ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ طُوبَى لِلْمُؤْمِنِينَ عَلِيًّا إِيْمَانًا بِمُحَمَّدٍ وَ تَصَدِيقًا بِمَقَالِهِ كَيْفَ بَدَّكَرَهُمُ اللَّهُ بِأَشْرَفِ الذِّكْرِ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ وَ كَيْفَ تُصَيِّمَنِي عَلَيْهِمْ مَلَائِكَةُ الْعَرْشِ وَ الْكُرْسِيِّ وَ الْحُجُبِ وَ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ الْهَوَاءِ وَ مَا بَيْنَ ذَلِكَ وَ مَا تَحْتَهَا إِلَى الثَّرَى وَ كَيْفَ يُصَيِّمَنِي عَلَيْهِمْ أَمَلَاكُ الْغُيُومِ وَ الْأَمْطَارِ وَ أَمَلَاكُ الْبَرَارِيِّ وَ الْبِحَارِ وَ شَمْسُ السَّمَاءِ وَ قَمَرُهَا وَ نُجُومُهَا وَ حَصَبَاءُ الْأَرْضِ وَ رِمَالُهَا وَ سَائِرَ مَا يَدُبُّ مِنَ الْحَيَوَانَاتِ فَيَشْرَفُ اللَّهُ بِصَلَوِهِ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهَا لَدَيْهِ مَحَالَّتُهُمْ وَ يُعْظَمُ عِنْدَهُ جَلَالَتُهُمْ حَتَّى يَرِدُوا عَلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ قَدْ شَهَرُوا بِكَرَامَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ عَلِيًّا رُوسِ الْأَشْهَادِ وَ جُعِلُوا مِنْ رُفَقَاءِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي رِبِّ الْعَالَمِينَ وَ وَيْلٌ لِلْمُعَانِدِينَ عَلِيًّا كَفَرُوا بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ تَكْذِيبًا لِمَقَالِهِ كَيْفَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ بِأَخْزَى اللَّعْنِ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ وَ كَيْفَ يَلْعَنُهُمْ حَمَلَةُ الْعَرْشِ وَ الْكُرْسِيِّ وَ الْحُجُبِ وَ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ الْهَوَاءِ وَ مَا بَيْنَ ذَلِكَ وَ مَا تَحْتَهَا إِلَى الثَّرَى وَ كَيْفَ يَلْعَنُهُمْ أَمَلَاكُ الْغُيُومِ وَ الْأَمْطَارِ وَ أَمَلَاكُ الْبَرَارِيِّ وَ الْبِحَارِ وَ شَمْسُ السَّمَاءِ وَ قَمَرُهَا وَ نُجُومُهَا وَ حَصَبَاءُ الْأَرْضِ وَ رِمَالُهَا وَ سَائِرَ مَا يَدِبُّ مِنَ الْحَيَوَانَاتِ فَيَسْتَقِلُّ اللَّهُ بِلَعْنِ كُلِّ وَاحِدٍ لَدَيْهِ مَحَالَّتُهُمْ وَ يُقَبِّحُ عِنْدَهُ أَحْوَالَهُمْ حَتَّى يَرِدُوا عَلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ قَدْ شَهَرُوا بِلَعْنِ اللَّهِ وَ مَقْتَهُ عَلَيْهِ رُوسِ الْأَشْهَادِ وَ جُعِلُوا مِنْ رُفَقَاءِ إِبْلِيسَ وَ نَمْرُودَ وَ فِرْعَوْنَ وَ أَغْدَاءِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ إِنَّ مِنْ عِظَمِ مَا يَتَقَرَّبُ بِهِ خَبَارِ الْأَمَلَاكِ وَ الْحُجُبِ وَ السَّمَوَاتِ عَلِيًّا مُحِبِّينَا أَهْلَ الْبَيْتِ وَلِلْعَنِ لِسَانَيْنَا

۳۴- در مقام محمد و آل محمد صلوات الله عليهم اجمعين که مقصود از حج و زکاتند

بدانکه مرحوم آیه الله آقای شیخ محمد تقی النجفی الاصفهانی مرقوم می فرمایند که جماعتی از خاصه و عامه روایت نموده اند از عبدالله بن عباس از حضرت امیرالمومنین علیه السلام که آن جناب فرمودند قرآن نازل شد چهار ربع یک ربع از آن در حق ما اهل بیت نازل گردید و یک ربع از آن در حق دشمنان ما و یک ربع از آن فرائض و احکام است و یک ربع از آن سنن و مثال است و از برای ما می باشد محاسن قرآن.(۱).

مؤید این حدیث روایتی است که فضل بن شاذان از داود بن کثیر روایت نموده که او گفت سوال کردم از حضرت ابی عبدالله علیه السلام که شما هستید مقصود از صلوه و زکوه در کتاب خدا فرمودند یا داود ما هستیم مقصود از صلوه و زکوه و صوم.

۳۵- کلام امیرالمومنین علیه السلام در اینکه قرآن چگونه نازل شده

و حج در کتاب خدا و ما هستیم مراد از اشهر حرم و بلد حرام و کعبه الله و قبله الله و وجه الله که در قرآن می فرماید {فَأَيْنَمَا تُولُوْنَ فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ} (۲) و ما هستیم آیات الله و ما هستیم بینات در قرآن و دشمنان ما هستند مراد از فحشاء و منکر و بغی و خمر و عسر و انصباب و ازلام و اصنام و اوثان و جبت و طاغوت و دم و میتة و لحم خنریر در کتاب خدای تعالی یادآور به درستی که خداوند خلق فرمود ما را پس گرامی داشت و فضیلت داد ما را و قرار داد ما را امناء و حافظین و خزّان تمام آن چه در دنیاست و قرار داد از برای ما اصداد و اعداء چند پس ذکر نمود اسماء ما را در کتاب خود به احسن اسماء و احسن کنیه ها و ذکر نمود اسماء دشمنان ما را در کتاب خود با قبح اسماء و ابغض کنیه ها و ذکر نمود در کتاب خود از برای آنها امثالها و موید این مطلب نیز حدیثی است که فضل بن شاذان به سند خود از حضرت ابی عبدالله علیه السلام روایت نموده که فرمود ما هستیم اصل هر خیری و از فروع ماست هر بزّ و احسانی و از جمله بزّ است توحید و صلوات و صیام و غیره الی آخر الخبر.

ص : ۳۳

۱- تاویل الایات

۲- بقره/۱۱۵.

۳۶- آیاتی که تاویل شده در شان امیر المومنین و فرزندان اطهارشان

و از این قبیل است روایتی که ابن بابویه رحمه الله علیه خود از امام جعفر صادق علیه السلام روایت نموده که فرمودند هیچ آیه در قرآن نازل نگردید که اول آن ، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا باشد مگر آن که علی بن ابی طالب علیه السلام امیر و بزرگ و سردار آنها می باشد و هیچ آیه نازل نشده که متضمن وعده بهشت باشد مگر آنکه در حق پیغمبر صلی الله علیه و اله و ائمه علیهم السلام و متابعین ایشان است و هیچ آیه نازل نگردیده که متضمن وعید جهنم باشد مگر آنکه در حق دشمنان ایشان و مخالفین ایشان است. (۱)

الخبر زیاده بر این طالبان مقام محمّد و آل محمّد صلوات الله علیهم اجمعین و آیاتی که به انوار مقدس تاویل شده رجوع فرمایند به تفسیر حضرت امام حسن عسکری علیه السلام.

ص : ۳۴

و ملاحظه فرمایند یک یک سور قرآنی را و آیات بسیاری را که در آن سور تاویل شده و در شأن ائمه هدی علیهم السلام نازل گردیده تا عشری از اعشار مقام یس و آل یس را ملتفت شوند. (۱)

ملاحظه فرما زیارت جامعه را که عرض می کنی أَنْتُمْ السَّبِيلُ الْأَعْظَمُ وَالصِّرَاطُ الْأَقْوَمُ وَأَنْتُمْ نورا لاختیار وَهُدَاهُ الْأَبْرَارِ وَحُجْبُ الْجَبَّارِ بِكُمْ فَتَبَّحَ اللَّهُ وَبِكُمْ يَخْتِمُ وَبِكُمْ يَنْزِلُ الْغَيْثُ وَبِكُمْ يَمْسُكُ السَّمَاءُ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بنورکم مِنْ اطاعکم فِدَا طَاعَ اللَّهُ وَ مَنْ عصاکم فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَ مَنْ احبکم فَقَدْ أَحَبَّ اللَّهَ وَ مَنْ ابغضکم فَقَدْ ابغضَ اللَّهَ عصمکم اللَّهُ مِنَ الزَّلِيلِ وَ امنکم مِنَ الْفِتَنِ وَ طهرکم مِنَ الدَّنَسِ وَ أَذْهَبَ عَنْکُمُ الرَّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَ طهرکم تَطْهِيراً فِي الْأَمَالِي قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَنْ سَيَّرَهُ أَنْ يَجْمَعَ اللَّهُ لَهُ الْخَيْرَ كُلَّهُ فليو آَلَ عَلِيّاً بَعْدِي وَليُوَالِ أَوْلِيَاءِيهِ وَ لِيُعَادِ أَعْدَاءَهُ بَرْدَارِ.

ص : ۳۵

۱- و کتاب غایه المرام و جلد دوم اثبات الهداه شیخ حرّ عاملی نورالله مرقدہ و کتاب مستطاب کافی و تفسیر علی بن ابراهیم قمی رحمه الله و غیبت شیخ مفید طالب ثراه و کتاب احتجاج و مصباح الانوار شیخ ابوجعفر طوسی علیه رحمه و کشف الغمّه

۳۸- تفسیر آیه و اقیمو الصلوه و اتوا الزکوه

ملاحظه فرما تفسیر برهان را خبری را که حضرت صادق علیه السلام به مفضل می فرمایند خلاصه آن را در کتاب زادالعاصین نوشته ام طالبان رجوع فرمایند که دیگر گنجایش ذکر آن نیست مقصود ما در این کتاب فوائد صلوات و ذکر آن است در تفسیر حضرت عسکری علیه السلام در آیه {وَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ} (۱) فرموده که مراد از صلوه نماز پنجگانه یومیّه است و صلوات بر محمد و آل او که علی علیه السلام سید افاضل آنهاست.

۳۹- در تفسیر آیه واستعینوا بالصبر و الصلوه

و ایضا در تفسیر آیه {وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَأِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ} (۲) فرموده که مراد از صلوه در این آیه نماز پنج گانه و صلوات بر محمد و آل او و اطاعت آنها هر دو است و نه فقط نماز تنها و اینکه فرموده است و أنّها لکبیره الّا علی الخاشعین یعنی این دو قسم از صلوات سنگین و سخت است الّا برخاشعین یعنی کسانی که می ترسند از عقاب خدا به مخالفت این دو فریضه بزرگ که یکی نماز و دیگری صلوات است.

۴۰- تفسیر و اذ فرقناکم البحر الی قوله و تکلم نمودن گوساله

و نیز در تفسیر آیه {وَاذْفَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنَاكُمْ وَاعْرِفْنَا اَلَّذِیْنَ یَرْعَوْنَ وَ اَنْتُمْ تَنْظُرُونَ} (۳)

و آیه {وَاذْفَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنَاكُمْ وَاعْرِفْنَا اَلَّذِیْنَ یَرْعَوْنَ وَ اَنْتُمْ تَنْظُرُونَ} (۴) فرموده که به امر خدا گوساله با حضرت موسی علیه السلام به زبان آمد و شرح حال سامری را بیان کرد گفت جهت مبتلا شدن قوم شما به پرستیدن من این بود که اعتنا نداشتند به صلوات فرستادن بر محمد و آل او صلوات الله علیهم اجمعین.

ص: ۳۶

۱- بقره/۴۳.

۲- بقره/۴۵.

۳- بقره/۵۰.

۴- بقره/۵۱.

۴۱- در تفسیر آیه و الذین امنوا و عملوا الصالحات اولئک

و ایضا در تفسیر آیه {وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ} (۱) فرموده که خلاصه آن این است که اسبی مقابل حضرت رضا علیه السلام حاضر بود و جماعتی ایستاده بودند و نمی توانستند او را سوار شوند از شرارت او پسری بود به سن هفت سالگی عرض کرد اذن می فرمائید من بر او سوار شوم فرمود چگونه می توانی با این حال عرض کرد من صد مرتبه صلوات می فرستم و ولایت شما را بر خود تازه می کنم و بر او سوار می شوم حضرت فرمودند بسیار خوب چون سوار شد به اندازه ای او را دوانید که آن حیوان عرق کرد و شکایت کرد به حضرت فنادی الْفَرَسِ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ قَدْ الْمَنَى الْخ.

۴۲- عهد و میثاق خدا بر بنی اسرائیل بر صلوات یومیه

و نیز در تفسیر {وَ إِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَ بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَ قُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَ أَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ} (۲) فرموده که عهد و میثاق خدا بر بنی اسرائیل بر صلوات یومیه و صلوات بر محمد و آل محمد صلوات الله عليهم اجمعین بود در حال غضب و خوشی و شدت و غمها و غیره و شما بنی اسرائیل به آن عهد وفا نکردید.

۴۳- تفسیر آیه یا ایها الذین امنوا کلوا من الطیبات در خصوص حضرت رضا علیه السلام و اسب شرور

و ایضاً در تفسیر آیه {يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ} (۳) امام می فرماید شکر کنید خدا را بر آنچه روزی قرار داد برای شما از طیبان به ولایت محمد و علی علیهما السلام که قبولی ولایت آنها شکر چیزهایی است که به شما داده شده از طیبات رزق الخ.

ص : ۳۷

۱- بقره/۸۲.

۲- بقره/۸۳.

۳- مومنون/۵۱.

و فِيهِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ جَعَلَ ذِكْرَنَا أَهْلَ الْبَيْتِ شِفَاءً لِلصُّدُورِ وَ جَعَلَ الصَّلَاةَ عَلَيْنَا مَا حَيَّهَ لِلأَوْزَارِ وَ الذُّنُوبِ وَ مُطَهَّرَةً مِنَ الْعُيُوبِ وَ مُضَاعَفَةً لِلْحَسَنَاتِ وَ أَيْضاً دُرٌّ تَفْسِيرَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الأَرْضَ فِرَاشاً وَ السَّمَاءَ بِنَاءً الأيه قَالَ اميرالمومنين عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي قَوْلِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الأَرْضَ فِرَاشاً إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَمَّا خَلَقَ المَاءَ فَجَعَلَ عَرْشَهُ عَلَيْهِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَ الأَرْضِ فِي سِتِّهِ أَيَّامٍ وَ كَانَ عَرْشُهُ عَلَى المَاءِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَ الأَرْضِ كَمَا شَرَحَ فِي مَفْصَلِ كَمَا أَنَّ عَرْشَ سَيِّدِ وَ شَصْتِ هَزَارِ قَائِمَهُ دَارِدَ تَا آن جَايِي كَمَا مِي فَرَمَايِدِ خَدَاوَنِدِ خَلَقَ فَرَمُودِ بَرَايِ هَرِ قَائِمَهُ ازِ آن سَيِّدِ وَ شَصْتِ هَزَارِ مَلِكِ بِي كَيْفِيَّتِي كَمَا مَرْقُومِ اسْتِ آن وَ قَتِ اَمْرِ فَرَمُودِ بِي أَنَّهُمَا كَمَا بَلَنْدِ كَنِيْدِ عَرْشِ رَا آن مَلَائِكَةُ نَتَوَاسْتَنِدُ حَرَكَتِ بَدَهْنِدِ تَا اَيْنِ كَمَا چَنْدِ مَرْتَبَهُ عَدَدِ أَنَّهُمَا رَا مُضَاعَفِ فَرَمُودِ بَازِ نَتَوَاسْتَنِدُ حَرَكَتِ دَهْنِدِ فَرَمُودِ وَ اگْذَارِيْدِ كَمَا نِگَاهِ مِي دَارِمِ بِي قَدْرَتِ خُودِ آن وَ قَتِ فَرَمُودِ بِي هَشْتِ نَفَرِ ازِ أَنَّهُمَا كَمَا بَرْدَارِيْدِ عَرْشِ رَا عَرْضِ كَرْدَنْدِ پَرُورِدِ گَارَا اَيْنِ هَمِهِ مَلَائِكَةُ نَتَوَاسْتَنِدُ حَرَكَتِ بَدَهْنِدِ عَرْشِ رَا مَا چِگُونَهُ مِي تَوَانِيْمِ بَرْدَارِيْمِ، خَطَابِ شَدِ كَمَا تَعْلِيْمِ مِي كَنِمِ بِي شَمَا كَلِمَاتِي رَا كَمَا هَرِ گَاهِ بِگُوئِيْدِ بَرِ شَمَا آسَانِ شُودِ حَرَكَتِ عَرْشِ عَرْضِ كَرْدَنْدِ كَدَامِ اسْتِ آن كَلِمَاتِ خَطَابِ رَسِيْدِ بِگُوئِيْدِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وَ لَمَّا حُوْلَ وَ لَمَّا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ اِلَهَ الطَّيِّبِيْنَ پَسِ كَفْتَنْدِ وَ وَ بَرْدَاشْتَنْدِ وَ سَنِگِيْنِي عَرْشِ بِي آن عِظْمَتِ بَرِ شَانِهِ هَايِ أَنَّهُمَا مَانَنْدِ مَوِيِي بُوْدِ كَمَا بَرِ شَانِهِ مَرْدِي بَاشَدِ، هَرِ گَاهِ كَسِي وَ اَقَعَا بَخَوَاهَدِ كَيْفِيَّتِ آن رَا رَجُوعِ فَرَمَايِدِ بِي تَفْسِيْرِ اِمَامِ عَلَيْهِ السَّلَامِ يَا دَرِ اِنْوَارِ سَيِّدِ جَزَائِرِي رَحْمَةِ اللّٰهِ مَقْصُودِ دَرِ اَيْنِجَا اِشَارَهُ اَجْمَالِي بُوْدِ بَرَايِ ذِكْرِ وَ فَائِدَهُ صِلَوَاتِ .

۴۵- کلام امیر المومنین درباره مطیعان خود

و ایضا مرقوم است که حضرت امیر علیه السّلام فرمودند که مطیعان ما را خدا گناهان آنها را می آمرزد عرض کردند یا علی مطیعان شما کیان اند فرمود آنها بی که اطاعت خدا را می نمایند در واجبات و محرمات را ترک می کنند و مشغول ذکر خدا و صلوات فرستادن بر پیغمبر صلی الله علیه و اله و آل آن جناب صلوات الله علیهم اجمعین هستند.

۴۶- تفسیر آیه شریفه لیس البران تولوا وجوهکم

و نیز در (صفحه ۲۵ بیست و پنجم) تفسیر امام علیه السّلام در ذیل آیه شریفه {لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَ الْمَغْرِبِ وَ لَكِنَّ الْبِرَّ مِنْ أَمْرٍ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ وَ الْمَلَائِكَةِ وَ الْكِتَابِ وَ النَّبِيِّنَ وَ أَتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَ الْيَتَامَىٰ وَ الْمَسْكِينِ وَ ابْنِ السَّبِيلِ وَ السَّائِلِينَ وَ فِي الرِّقَابِ وَ أَقَامَ الصَّلَاةَ وَ آتَى الزَّكَاةَ وَ الْمُؤْفُونَ بَعْدَهُمْ إِذَا عَاهَدُوا وَ

الصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَ الضَّرَّاءِ وَ حِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ} (۱) می فرماید مراد از بأساء محاربه با دشمنان است و هیچ دشمنی بالاتر از شیطان نیست که مدام در مقام محاربه و گمراه نمودن با انسان است و انسان باید در مقام دفاع با او باشد و علیهم بالصلوه علی محمّد و اله الطیبین و حربه انسان در دفاع با شیطان ذکر صلوات بر محمّد و آل محمّد است صلوات الله علیهم اجمعین و می فرماید که مراد از ضراء فقر و شدت است و فقری بالاتر برای مومن از این نیست که در مقابل دشمنان آل محمّد تکفّف کند یعنی اعتنا به مال و ثروت و عزت و ریاست آنها نکند و در قبال آن چه آنها دارند از مال و ثروت و عزّت صبر کنند و قناعت نمایند به آنچه خود دارد از ولایت و دوستی و محبت محمّد و آل محمّد صلی الله علیه و آله یعنی دست از محبت و دوستی محمّد و آل محمّد بر ندارد و صابر باشد و حین الباس مراد از او و یعنی نزد شدت قتال و سختی یاد نماید خدا را بذكر الله وَ بِهِ صَلَّيْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ وَ عَلَيَّ عَلَيَّ وَ لِيُ اللَّهُ بَوَالِي بَقَلْبِهِ وَ لِسَانِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَ بِهِ عَادِيٌّ كَذَلِكَ أَعْدَاءُ اللَّهِ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أُولَئِكَ أَهْلُ هَذِهِ الصِّفَاتِ می فرماید حقتعالی جلّ شأنه اینها هستند همان کسانی که وصف آنها در این آیه شده است که راستگو هستند و در ایمان و در گفتار و در کردار و اینها هستند اهل تقوا و پرهیزگاری وَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ.

ص: ۳۹

و ایضا در تفسیر امام علیه السلام در صفحه ۱۸۲ در تفسیر آیه مبارکه {قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنُّوا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ} (۱) الایه که شرحی دارد مفصل در اواخر آن چنین مستفاد است که حضرت رسول الله صلّ الله علیه و اله فرمودند اصحاب خود را به جهاد و بذل اموال که ثمره آن دائمی شدن عمر در آخرت و طولانی شدن نعمت است در بهشت اصحاب عرض کردند ما که قدرت نداریم به جهاد و مالی هم نداریم بذل نمائیم چه کنیم که به این فیض نائل شویم فرمودند اما جهاد به یک جهت کنید قلب خود را محبت خدا و رسول خدا و وصی رسول خدا و محبت شیعیان و دوستان آل محمد صلی الله علیه و آله و برادران ایمانی خود و اما صدقه مشغول ذکر خدا شوید و صلوات بر محمد و آل الطیبین آن حضرت بفرستید که خداوند آن درجات را به شما خواهد داد.

ص: ۴۰

و در کتاب اثنی عشریه در مواعظ ثلاث مرقوم است رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَنَّهُ قَالَ ثَلَاثَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَحْتَ عَرْشِ اللَّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّ اللَّهِ قِيلَ مِنْهُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَنْ فَرَّجَ عَن مَكْرُوبٍ مِنْ أُمَّتِي وَ مَنْ أَحْيَى سُنَّتِي وَ مَنْ أَكثَرَ الصَّلَاةَ عَلَيَّ فِي كِتَابِ خِلاصِهِ الْاِخْبَارِ مَرْقُومٌ اسْتِ كِهْ دَرِ حَدِيثِ مَعْتَبَرِ اِزْ عِمَارِ بِنِ يَاسِرٍ مَنقُولِ اسْتِ كِهْ بِهْ حَضْرَتِ رَسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَرَضَ كَرْدَ كِهْ مِي خَوَاسْتَمِ شَمَا دَرِ مِيانِ مَا بِهْ قَدْرِ عَمْرِ نُوْحِ زَنْدِگَانِي كِنِي حَضْرَتِ فَرْمُودِ كِهْ اِزْ خُدا خَائِفِ بَاشِيْدَ وَ نِيكُو صَلَوَاتِ بَفَرَسْتِيْدِ بَرِ مَنْ وَ بَرِ اِهْلِ مَنْ بَدْرَسْتِي كِهْ اَعْمَالِ شَمَا بَرِ مَنْ بِهْ نَامِ شَمَا وَ پَدْرانِ وَ قَبِيْلَهْ شَمَا عَرَضَهْ خَوَاهدِ شَدِ اِگَرِ عَمَلِ خَيْرِ اسْتِ خُدا رَا حَمْدِ مِي كَنَمِ وَ اِگَرِ عَمَلِ شَرِّ اسْتِ بَرَايِ شَمَا اسْتِغْفَارِ مِي كَنَمِ چنانچه خُداوندِ مِي فَرْمَايِدِ وَ قُلِ اَعْمَلُوا فِسِيْرِي اللّٰهَ عَمَلِكُمْ وَ رَسُوْلُهُ وَ الْمُؤْمِنُوْنَ وَ فَرْمُودِ كِهْ مُؤْمِنانِ آلِ مُحَمَّدَنَدِ صَلَوَاتِ اللّٰهَ عَلَيْهِمُ اِجْمَعِيْنَ.

در کتاب خصال از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که صلوات فرستادن بر پیغمبر صلی الله علیه و اله واجب است در جمیع مواطن و در وقت عطسه و در وقت وزیدن بادهای و در کتاب عیون هم همین حدیث را از حضرت رضا علیه السلام روایت کرده است.

و به جای وقت وزیدن بادهای در آنجا، وقت ذبح حیوانات مذکور است خلاصه در بسیاری از مواضع وارد شده است که ذکر آن حضرت را باید نمود به هر عنوان چنانچه شرح آن ذکر خواهد شد ان شاء الله و اخباری که بر مواعید تارک صلوه و نزد ذکر آن حضرت دلالت می کند به طریقه خاصه و عامه بسیار است و قطع نظر از مخالفت امر الهی مستلزم محرومیت از فوائد و فضائلی است که برای صلوه مقرر شده است که من بعد اشاره به بعضی از آنها خواهد شد و از ابن عباس روایت شده که پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمود که هر که بر من صلوات نفرستد دین برای او نخواهد بود و در کتاب کافی در باب صلوات در صفحه ۳۹۹ مرقوم است که قبل از دعا و بعد از دعا صلوات بفرستید تا اینکه دعای شما مستجاب شود در کتاب عنوان الکلام مرحوم حجه الاسلام ملا محمد باقر فشارکی اصفهانی رحمه الله مرقوم است که عایشه از پیغمبر صلی الله علیه و اله پرسید که آیا کسی هست که در قیامت از دیدن نور شما محروم شود فرمود بلی سه طائفه کسی که اصرار در شراب خوردن داشته باشد و کسی که عاق والدین باشد و کسی که نام مرا بشنود و بر من صلوات نفرستد.

فِي بَابِ الثَّامِنِ فِي اللِّسَالِي فِي فَضْلِ صَلَوَاتِ عَلِيِّ نَبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى عَظُّمُوا صَلَوَاتِ عَلِيِّ عَيْدِي يَخْلُقُ اللَّهُ تَعَالَى مِنْ كُلِّ حَرْفٍ مِنْهَا مَلَكًا ثَلَاثُ مَاتِ رَأْسٍ وَفِي كُلِّ رَأْسٍ ثَلَاثُ مَاتٍ وَسِتِّينَ فَمَا وَفِي كُلِّ فَمِ ثَلَاثُ وَسِتِّينَ لِسَانٍ وَفِي كُلِّ لِسَانٍ ثَلَاثُ مَاتٍ وَسِتِّينَ لُغَةً يُمَجِّدُ اللَّهُ تَعَالَى بِكُلِّ تِلْكَ اللُّغَاتِ إِلَيَّ الْيَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَكْتُبُ ثَوَابَهَا لَهُ وَحُرُوفُهَا سَبْعَةٌ وَعِشْرُونَ حَرْفًا وَفِي رِوَايَتِهِ فِي بَعْضِ نَسِيخِ الْحَدِيثِ قَالَ كَانَ لَهُ خَمْسَةُ أَلْفٍ يَدٍ فِي كُلِّ يَدٍ اثْنَتَيْ عَشَرَ أَلْفًا إِضْبَعُ سِئَلَتْ جِبْرِئِيلُ عَنْهُمْ قَالَ هُوَ شَغَوَائِلُ مَوْكَلٍ بِحِسَابِ فَتْرَاتِ الْمَطَرِ وَسَاقِ الْحَدِيثِ نَظِيرَ مَا مَرَّ مِنَ الْمَنْهَجِ إِلَيَّ عَنْ قَالَ قَالَ إِذَا صَلَّى الْمَوْكَلُ صَلَوَاتِ الْفَرِيضَةِ وَصَلَّى عَلَيْكَ أَنَا عَاجِزٌ وَعَنْ حِسَابِ ثَوَابِهَا يَعْنِي لِكَثْرَتِهِ أَيْضًا فِي الْبَابِ الثَّامِنِ وَفِي الْعُيُونِ عَنِ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ إِنَّ شُرَكَاءَ أَنْ تَسْكُنَ الْغُرْفَ الْمَيْتِيَّةَ مَعَ النَّسِيبِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَإِنَّهُ فَالْعَنْ قُتِلَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ چنانچه در اواخر باب پنجم ثانی آداب آب خوردن را بیست و یک چیز می نویسد

خلق شدن ملک از حروف صلوات... ملک مَوْكَلُ به قطرات باران

٥١- لعن بر قاتل حسين عليه السلام، افضليت لعن بر جميع اذكار

و منها ذكر سيد سيّد الشهداء عليه السلام و اللّعن على قاتليه بعد شربه و منها قال أبو عبدالله عليه السلام و ما من عبد شرب الماء فذكر الحسين عليه السلام و أهل بيته و لعن قاتل إلا كتب الله له مات ألف حسنة و حط عنه مات و ألف سيئة و رفع له مات ألف درجة و كانما أعتق مات ألف رقبه و حشره الله يوم القيامة ثلاث فوائد أي مطمئن القلب و في حديث أخر قال من لعن قاتل الحسين عليه السلام عند شرب الماء حشره الله ثلاث فوائد أي مطمئن القلب فيه أيضاً أن المومن إذا شرب الماء و تذكر الحسين عليه السلام يكتب له كم ألف من حسنة يمحي عن ص حيفته كم ألف من السيئة خلاصه در باب هشتم لثالي در بيان مؤلف می فرمايند أقول و مما يستفاد منه أن اللّعن عليهم و على غيرهم من الأعداء أفضل من جميع الاذكار و الأوراد و التعقيات حتى الصلوة على النبي و كلمه التوحيد و غيرها بل من جميع الطاعات و العبادات حتى الصلوة و الصوم كما مر في باب السادس في لولو ما ورد في فضل المتحايين في الله من أنه قال أوحى الله إلي موسى عليه السلام هل عملت لي عملاً قط قال إلهي صليت لك و صيمت و تصدقت و ذكرت لك فقال تعالى أن الصلوة لك بزهان و الصوم جنة و الصدقة ضلت و ذكر نور فأى عمل عملت لي فقال عليه السلام إلهي دلني على عمل هو لك فقال يا موسى هل يا وائيت لي ولياً و هل عاديت لي عدواً قط

فَعَلِمَ مُوسَىٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّ أَحَبَّ الْأَعْمَالِ الْحُبَّ لِلَّهِ وَالْبُغْضُ فِي اللَّهِ وَ مَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَنَّهُ قَالَ لِأَصْحَابِهِ أَيُّ عَرْمِي الْإِيمَانِ أَوْثَقُ قَالَ بَغْضُهُمْ الْأَصْلُوهُ وَ قَالَ بَغْضُهُمْ الزُّكُوهُ وَ قَالَ بَغْضُهُمْ الصِّيَامُ وَ قَالَ بَغْضُهُمْ الْحَجَّ وَ الْعُمْرَةَ وَ قَالَ بَغْضُهُمْ الْجِهَادَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ لِكُلِّ مَا قَلْتُمْ فَضْلٌ وَ لَيْسَ بِهِ وَ لَكِنْ أَوْثَقُ عَرْمِي الْإِيمَانِ الْحُبُّ فِي اللَّهِ وَ الْبُغْضُ لِلَّهِ وَ تَوَلَّى أَوْلِيَاءِ اللَّهِ وَ تَبَرَّى مِنْ أَعْدَاءِ اللَّهِ وَ قَدْ مَرَّتْ هُنَاكَ أَخْبَارٌ عَجِيبَةٌ فِي الْمُتَحَائِبِينَ فِي اللَّهِ وَ الْمُتَبَاغِضِينَ فِي اللَّهِ چنانچه در باب هفتم در خصوص زن زاینده که با پسر خود زنا کرد و به سبب صلوات و لعن بر اعداء نجات یافت که قصه او بعد ذکر خواهد شد إِنَّ شَاءَ اللَّهُ وَ مِنْهَا عَنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ أَبِي سَلَمَةَ قَالَ سَمِعْنَا إِبَاعِدَ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ هُمْ يَلْعَنُونَ فِي ذُبُرِ كُلِّ صَلُوهُ مَكْتُوبَةٌ أَرْبَعَةٌ مِنَ الرِّجَالِ وَ أَرْبَعًا مِنَ النِّسَاءِ فُلَانٌ وَ فُلَانٌ وَ فُلَانٌ وَ فُلَانٌ وَ سَمِعْنَا وَ مَعْوِيَةَ وَ فُلَانَةَ وَ فُلَانَةَ وَ هِنْدٍ وَ أُمَّ الْحَكَمِ أُخْتُ مَعْوِيَةَ الْخَلِيفَةِ لَا يُخْفِي عَنْ الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ وَ إِلَهِهِ وَ اللَّعْنِ عَلَيَّ أَغِيدَئِهِمْ لَهُمَا نَفْعٌ عَظِيمٌ أَيْضًا فِي بَابِ الثَّامِنِ مِنَ اللَّتَالِيِّ أَنْ إِبَاعِدَ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ إِنَّ لِلَّهِ عَمُودًا أَمِنْ زَبْرَجْدًا عُلَاهُ مَعْقُودٌ بِالْعَرْشِ وَ أَسْفَلُهُ فِي تَحُومِ الْأَرْضِ بَيْنَ السَّابِعِ عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ قَصْرِ فِي كُلِّ قَصْرِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَقْصُورَةٍ فِي كُلِّ مَقْصُورَةٍ سَبْعُونَ أَلْفَ حُورًا أَعْدَاءِ اللَّهِ ذَلِكَ لِلْمُتَحَائِبِينَ فِي اللَّهِ

وَالْمُتَّبِعِينَ فِي اللَّهِ وَفِي بَابِ السَّابِعِ قَالَ أَبُو جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ قَالَ فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ وَقِيَامِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ ذَلِكَ بِمِثْلِ الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ وَالْقِيَامِ أَيْضًا رُوِيَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ خَلَقَ مَلَائِكَهَ سَيَّاحِينَ فِي الْأَرْضِ وَ لَيْسَ لَهُمْ غَرَضٌ إِلَّا تَبْلِيغُ النَّبِيِّ صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ صَلَاتِهِ عَلَيْهِ فِي أَطْرَافِ الْأَرْضِ يَقُولُونَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَلَمَّا قَدْ بَلَغَكَ السَّلَامَ وَالصَّلَاةَ يَقُولُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ عَلَيَّ فَلَمَّا الصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ وَ كَذَلِكَ يُبَلِّغُونَهُ زِيَارَاتِ الزَّائِرِينَ وَ سَلَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ فِي الْبَابِ الثَّامِنُ مِنَ اللَّئَالِي وَ فِي كَفَايَةِ الْمَأْتَرِ عَنْ أَبِي ذَرٍّ وَ فِي جَامِعِ الْأَخْبَارِ وَ ثَوَابِ الْأَعْمَالِ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ فِي الْكَافِي عَنْ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّ الدُّعَاءَ مُطْلَقًا مَحْجُوبٌ لَنْ يُسْتَجَابَ حَتَّى يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ فِيهِ أَنَّ الدُّعَاءَ إِذَا صَلَّيْتُ بِالصَّلَاةِ عَلَيْهِمْ وَخَتَمْتُ بِهَا لَمْ يَرُدَّ أَبَدًا وَ فِيهِ أَنَّ الدَّاعِيَ إِذَا تَوَسَّلَ فِي دُعَائِهِ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَقْسَمَ اللَّهُ بِحَقِّهِمْ يُسْتَجَابُ دُعَائِهِ لَا مَحَالَةَ أَيْضًا فِي الْبَابِ الثَّامِنِ عَنِ الْعَسْكَرِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنِ ابْنِ أَبِي شَلَالَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَنَّهُ قَالَ إِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ يَقُولُ عِبَادِي مَنْ كَانَتْ لَهُ الْيُكْمُ حَاجَةٌ فَسَأَلَكُمْ بِمَنْ تُحِبُّونَ أَجَبْتُمْ دُعَائِهِ أَلَا فَاعْلَمُوا أَنَّ أَحَبَّ عِبَادِي إِلَيَّ وَ أَكْرَمَهُمْ لَدَيَّ مُحَمَّدٌ وَ عَلِيُّ حَبِيبِي وَ وَبِيِّ

فَمَنْ كَانَتْ لَهُ إِلَى حَاجَةٍ فَلْيَتَوَسَّلْ إِلَيَّ بِهِمَا فَإِنِّي لَأَأْرُدُّ دُعَائِهِ وَكَيْفَ أَرُدُّ دُعَاءَ مَنْ سَأَلَنِي بِحَبِيبِي وَصِفْوَتِي وَوَلِيِّي وَحُجَّتِي وَرُوحِي وَنُورِي وَآيَتِي وَبَابِي وَرَحْمَتِي وَوَجْهِي وَنِعْمَتِي أَلَا وَإِنِّي خَلَقْتُهُمْ مِنْ نُورِ عَظْمَتِي وَجَعَلْتُهُمْ أَهْلَ كِرَامَتِي وَوَلَايَتِي فَمَنْ سَأَلَنِي بِهِمْ عَارِفًا بِحَقِّهِمْ وَمَقَامِهِمْ أَوْجَبَ لَهُمْ سُنِّيَ الْإِجَابَةِ وَكَانَ ذَلِكَ حَقًّا قَوْلُهُ فَتَلْقَى آدَمَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتَ فَتَابَ عَلَيْهِ قَالَ آدَمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ الْمَائِمَةَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَنَّ تَقْبِيلَ تَوْبَتِي فَأُوحَى اللَّهُ إِلَيْهِ يَا آدَمُ لَوْ لَمْ تَدْعُنِي بِهَذِهِ الْأَسْمَاءِ لَمَّا قُبِلَتْ تَوْبَتُكَ وَ أَقْسَمْتُ أَنَّهُ لَمْ يَدْعُنِي مُذْنِبٌ بِهَا إِلَّا قُبِلَتْ تَوْبَتُهُ وَ قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ فِي حَدِيثٍ قَصَّهُ يُونُسُ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَبْطَ جِبْرِئِيلُ عَلَيَّ يَعْقُوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ أَلَا أَعْمَلُكَ دُعَاءَ يَرُدُّ اللَّهُ بِهِ بَصْرَكَ وَ يَرُدُّ عَلَيْكَ ابْنَكَ قَالَ بَلَى قَالَ فَقُلْ مَا قَالَهُ ابُوكَ آدَمَ فَتَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَ مَا قَالَهُ نُوحٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَاسْتَوَتْ سَفِينَتُهُ عَلَيَّ الْجُودَى وَ نَجَّاهُ اللَّهُ مِنَ الْغَرَقِ وَ مَا قَالَهُ ابُوكَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ الرَّحْمَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ حِينَ أُلْقِيَ فِي النَّارِ فَجَعَلَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ بَرْدًا وَ سَلَامًا قَالَ يَعْقُوبُ وَ مَا ذَاكَ يَا جِبْرِئِيلُ فَقَالَ قُلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَ فَاطِمَةَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ أَنْ تَأْتِيَنِي بِيُوسُفَ وَ بِنِيَامِينَ وَ تَرُدَّ عَلَيَّ عَيْنَيَّ فَقَالَ لَهُ فَمَا اسْتَمَّ يَعْقُوبُ هَذَا الدُّعَاءَ حَتَّى جَاءَ

البشير فاتلقى قميمص يوسف عليه فازتد بصيرا قال المفضل قال الصادق عليه السلام في قوله تعالى و اذا بتلى إبراهيم ربه بكلمات هي الكلمات التي تلقاها آدم من ربه فتاب عليه و هو أنه قال يا رب اسئلك بحق محمد و علي و فاطمة و الحسن و الحسين إلا ثبت علي فتاب عليه و قال الصادق عليه السلام قال رسول الله صلى الله عليه و آله أنه يكره للعبدان يزكى نفسه و لكني أقول إن آدم لما أصاب الخطيئة كانت توبته أن قال اللهم إنني اسئلك بحق محمد و آل محمد لما غفرت لي فغفرها له و إن نوحا لما ركب في السفينه و خاف الغرق قال اللهم إنني اسئلك بحق محمد و آل محمد لما أنجيتني من الغرق فأنجاه الله منه إن إبراهيم لما ألقى في النار قال اللهم إنني اسئلك بحق محمد و آل محمد لما أنجيتني منها فجعلها الله عليه بردا و سلاما و إن موسى لما ألقى عصاه و أوجس في نفسه خيفة قال اللهم إنني اسئلك بحق محمد و آل محمد لما أمنتني فقال الله لما تخف انك أنت الاعلى و قال الرضا عليه السلام لما أشرف نوح على الغرق دعا الله بحقنا فجعل الله عليه النار بردا و سلاما و إن موسى لما ضرب طريقا في البحر دعا الله بحقنا يسا و إن عيسى عليه السلام لما أراد اليهود قتله دعا الله بحقنا فنجي من القتل فرفعه إليه .

در تفسیر حضرت امام حسن عسکری عَلَیْهِ السَّلَامُ وَ کتَابُ تُحْفَةِ الطُّوسِیَةِ وَ نُورِ الْعُیُونِ نقل می کند از پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ که فرمودند چون شب معراج قصرهای بهشت را ملاحظه کردم دیدم که به خشت طلا و نقره ساخته اند و به جای گل مشک و عنبر کار کرده اند ولیکن بعضی کنگره های رفیع داشت و بعضی نداشت از جبرئیل سوال کردم سبب آنها را گفت آن قصرهایی که کنگره ندارد قصرهای کسانی است که بعد از نماز صلوات بر تو و آل تو نفرستاده اند و مرقوم است از کتاب ثواب الاعمال صدوق رحمه الله که حضرت صادق علیه السلام به شخصی فرمودند آیا تعلیم کنم به تو چیزی را که خداوند نگاه دارد به سبب او روی تو را از آتش جهنم عرض کرد بلی فرمود بگو بعد از فجر سه مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد خدا نگاه می دارد روی تو را از آتش جهنم و مرحوم ایه الله حاج شیخ محمد تقی نجفی اصفهانی طالب ثراه در کتاب مفتاح السیاده از حالات و زمان ریاضات خود مرقوم می فرماید که در نجف اشرف مشغول ریاضت بودم اسراری مشاهده کردم من جمله در شب چهارشنبه در مسجد سهله هنگام سحر شخصی از رجال الغیب را دیدم و سوالات بسیاری از او نمودم و جواب آنها را از فرمایش حضرت حجت عجل الله تعالی فرجه الشریف می فرمود و آنچه می گفت من می نوشتم که فراموش نشود من جمله از سوالات من یکی این بود سوال ارجو منک ان نمنا علینا بتعلیم ذکر خاص مجرب لجميع الحوائج جواب لا- اعلم ذکر اقرب الی الله سبحانه من الصلوات علی محمد و اله فعلیک بمواظبتها فی کل یوم مات و فی یوم الجمعه اَلْفَ مَرَّةٍ فَانک تُشَاهِدُ مِنْ خَوَاصِّهَا وَ تَأْتِیْرُ أَنَّهَا أُمُورٌ اعْظِیْمَةٌ یَقْصُرُ اللِّسَانُ عَنْ بَیَانِهَا.

و در کتاب ذخیره المعاد مرحوم حاج سید اسماعیل یزدی رحمه الله در مجلس ۸۷ مرقوم است که از وهب بن منیه نقل می کند که حضرت موسی علیه السلام در کوه طور دید که تمام اشجار و گیاه و ریگها که در او است ناطق می باشند به ذکر محمد و آل محمد خطاب رسید ای پسر عمران متمسک شو به ذکر ایشان بدرستی که ایشانند خزینه علم من و ظرف حکمت و معدن نور من. رباعی:

اگر ز افت دوران شکسته بال شوی *** امان طلب ز جناب مقدس نبوی (صلی الله علیه و آله)

وگر سهام حوادث تو را نشانه کند *** پناه بر به حصار درود مصطفوی (صلی الله علیه و آله)

بدانکه در جلد دوم کتاب اثبات الهداه شیخ حر عاملی رحمه الله در اواخر آن مرقوم است این خبر و در اواسط باب نهم لثالی الاخبار هم در قصص او در قصه دوم آن می نویسد این خبر را رُوِيَ الصَّدُوقُ رَحِمَهُ اللهُ عَنْ مَوْلَانَا الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ كُنْتُ مَعَ أَبِي عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلِيُّ الصَّفَا فَاِذَا هُوَ بِدُرَّاجٍ يَدْرُجُ عَلَيَّ وَجْهَ الْأَرْضِ عَلِيُّ الصَّفَا فَوَقَفَ مَوْلَايَ بِإِرَائِهِ فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الدُّرَّاجُ فَقَالَ الدُّرَّاجُ وَ عَلَيْكَ السَّلَامُ وَ رَحِمَتْ اللَّهُ وَ بَرَكَاتِهِ يَا امِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فَقَالَ عَلِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيُّهَا الدُّرَّاجُ مَا تَصْنَعُ فِي هَذَا الْمَكَانِ قَالَ أَنَا فِي هَذَا الْمَكَانِ مُنْذُ أَرْبَعِ مَآتٍ عَامٍ أُسَبِّحُ اللَّهَ تَعَالَى وَ أَقْدِسُهُ وَ أَحْمَدُهُ وَ أَعْبُدُهُ حَقَّ عِبَادَتِهِ فَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّ الصَّفَا قَفْرٌ لَا مَطْعَمَ وَ لَا مَشْرَبَ فَمِنْ أَيْنَ مَطْعَمِكَ وَ مَشْرَبِكَ فَقَالَ يَا مَوْلَايَ وَ حَقٌّ مَنْ بَعَثَ ابْنَ عَمِّكَ نَبِيًّا وَ جَعَلَكَ وَصِيًّا إِنِّي كَلِمًا جُعْتُ دَعَوْتُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَشِيْعَتِكَ وَ مَحْبَبَتِكَ فَاِذَا عَطِشْتُ دَعَوْتُ عَلِيًّا مَبْغُضِيكَ فَأَرَوِي.

حضرت سلمان رحمه الله روایت می کند از حضرت امیر علیه السلام و این عبارت را چنین می نویسد که درآج عرض کرد یا عَلَيَّ إِذَا جُعْتُ فَأُصَلِّيَ عَلَيْكَ فَاشِيَعٌ وَإِذَا عَطِشْتُ فَأَدْعُو عَلَيَّ ظَالِمِيكُمْ فَأَرْوِي قُلْتُ يَا اميرالمومنين عَلَيْهِ السَّلَامُ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ مَا أُعْطِيَ مَنْطِقَ الطَّيْرِ إِلَّا سَيْلِمَانَ بْنِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ يَا سَلْمَانَ أَمَا عَلِمْتَ أَنِّي أُعْطِيتُ سَيْلِمَانَ ذَلِكَ يَا سَلْمَانَ أَتُرِيدُ أَنْ أَرِيكَ شَيْئاً أَعْجَبُ مِنْ هَذَا قُلْتُ بَلَى يَا اميرالمومنين وَيَا خَلِيفَةَ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ قَالَ فَرَفَعَ رَأْسَهُ إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ يَا طَاوُسُ اهْبِطْ فَهَبْطْ ثُمَّ قَالَ يَا صَيْقُرُ اهْبِطْ فَهَبْطْ ثُمَّ قَالَ يَا بَازٍ اهْبِطْ فَهَبْطْ ثُمَّ قَالَ يَا غُرَابٍ اهْبِطْ فَهَبْطْ ثُمَّ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا سَلْمَانَ اذْبَحْهُمْ وَانْتِفِ رِيشَهُمْ وَاقْطَعْهُمْ إِرْباً إِرْباً وَاخْطِطِ الحُلُومَهُمْ فَفَعَلْتُ كَمَا أَمَرَنِي مَوْلَايَ وَتَحَيَّرْتُ فِي أَمْرِهِ ثُمَّ التَفَّتُ إِلَيْهِ وَقَالَ مَا تَقُولُ فَقَدِمْتُ يَا مَوْلَايَ أَطْيَارٌ تَطِيرُ فِي السَّمَاءِ لَمْ أَعْرِفْ لَهُمْ ذَنْباً أَمَرْتَنِي بِذَبْحِهَا قَالَ يَا سَلْمَانَ أَتُرِيدُ أَنْ أُحْيِيَهَا السَّاعَةَ قُلْتُ نَعَمْ يَا اميرالمومنين فَنَظَرَ إِلَيْهَا شَرّاً وَقَالَ طَيْرِي بِقُدْرَةِ اللَّهِ فَطَارَتْ الطُّيُورُ جَمِيعاً

يَا ذَنَ اللّٰهِ تَعَالَى قَالَ سَيَلْمَانُ فَتَعَجَّبْتُ مِنْ ذَلِكَ وَقُلْتُ يَا مَوْلَايَ هَذَا أَمْرٌ عَظِيمٌ قَالَ يَا سَلْمَانُ لَا تَعَجَّبْ مِنْ أَمْرِ اللّٰهِ فَإِنَّهُ قَادِرٌ عَلَيَّ مَا يَشَاءُ فَعَالَ لِمَا يُرِيدُ يَا سَلْمَانُ أَيَاكَ أَنْ تَحُولَ بُوْهُمَكَ شَيْئاً أَنَا عَبْدُ اللّٰهِ وَخَلِيفَتُهُ أَمْرِي أَمْرُهُ وَنَهْيِي نَهْيُهُ وَقُدْرَتِي قُدْرَتُهُ وَقُوَّتِي قُوَّتُهُ وَفِي مَجْلِسِ الْخَامِسِ وَ الْأَرْبَعُونَ مِنَ الْأَمْالِي الصَّدُوقُ رَحِمَهُ اللّٰهُ بِهِ إِسْتِنَادُهُ عَنْ مَالِكِ الْجُهَنِيِّ قَالَ نَاوَلْتُ أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ شَيْئاً مِنَ الرِّيَاحِينِ فَأَخَذَهُ وَ شَمَّهُ وَ وَضَعَهُ عَلَيَّ عَيْنِهِ ثُمَّ قَالَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ لَمْ تَقْعْ عَلَيَّ الْأَرْضُ حَتَّى يُغْفَرَ لِمَنْ وَ فِي الْكَافِي فِي بَابِ الصَّلَاةِ بِهِ إِسْتِنَادُهُ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللّٰهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ إِلهِ لَا تَجْعَلُونِي كَقَدْحِ الرَّاكَبِ بِمَلَاءٍ قَدَحَهُ فَيَشْرَبُهُ إِذَا يَشَاءُ اجْعَلُونِي فِي أَوَّلِ الدَّعَا وَ فِي آخِرِهِ وَ فِي وَسْطِهِ. (۱)

از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که فرمود هر گاه حاجتی داری متوسل شو به رسول خدا صلی الله علیه و اله و دو رکعت نماز بخوان و هدیه کن بر آن حضرت راوی گفت عرض کردم چه کنم فرمود غسل میکنی و دو رکعت نماز می خوانی مثل نماز فریضه و بعد میگوئی اللهم انت السلام و منک السلام و الیک یرجع السلام اللهم صل علی محمد و آل محمد و بلغ روح محمد منی السلام و بلغ ارواح الأئمة الصالحین سلامی و اردد علی منهم السلام و السلام علیهم و رَحِمْتُ اللّٰهَ وَ بَرَکَاتِهِ اللّٰهُمَّ إِنَّ هَاتَيْنِ الرَّكَعَتَيْنِ هِدْيَةٌ مِنِّي إِلَى رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ إِلهِ فَأَثْبِتْنِي عَلَيْهِمَا مَا أَمَلْتُ وَ رَجَوْتُ فَيْكَ وَ فِي رَسُولِكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ.

پس سر به سجده گذار و بگو چهل مرتبه يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ لَا يَمُوتُ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا ذَالْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس طرف راست صورت بر زمین گذار و چهل مرتبه همین ذکر را بگو پس طرف چپ صورت بر زمین گذار و چهل مرتبه همین ذکر را بگو پس سر بلند کن و دستهای خود را بلند کن و چهل مرتبه بگو دست خود را به گردن بینداز و انگشت سبابه خود را بگیر و چهل مرتبه بگو پس ریش خود را به دست چپ بگیر و گریه کن یا خود را به گریه بدار و بگو يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ اشْكُو إِلَيَّ اللَّهُ وَالْيَكُ حَاجَتِي وَإِلَيَّ أَهْلُ بَيْتِكَ الرَّاشِدِينَ حَاجَتِي وَبِكُمْ أَتَوَجَّهُ إِلَيَّ اللَّهُ فِي حَاجَتِي پس به سجده برو و در سجده آنقدر یاالله بگو که نفس قطع شود آن وقت بگو صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِهِ كَذَا وَكَذَا وَبِجَايِ كَذَا وَكَذَا حَاجَتِ خُودِ رَا ذَكَرَ كُنْ حَضْرَتِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَمُودَنْدَ كَهْ مِنْ ضَامِنَمِ بَرِ خُدَايِ عَزَّوَجَلَّ أَنْكَهْ اَزْ جَايِ خُودِ حَرَكْتِ نَكَنْدَ مَكْرَ أَنْكَهْ حَاجَتِ اَوْ رَوَا شُودِ وَ مَرْقُومِ اسْتِ كَهْ مَكْرَّرَ بَهْ تَجْرِبَهْ رَسِيْدَهْ اسْتِ. (۱)

ان شاء الله تعالی نماز های حاجت که راجع به صلوات و ختوم صلوات و غیره است در اواخر کتاب ذکر خواهد شد. بدانکه شیخ صدوق رحمه الله مرقوم می دارد به اسناده عَنْ عَلِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ قَالَ

ص : ۵۳

۶۱- در بیان طاهر شدن ظاهر و باطن به صلوات و خبر عجیب

رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ إِذْ حَمَّ خُلْفَائِي ثَلَاثًا قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ خُلْفَائِكَ قَالَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ حَدِيثِي وَسُنَّتِي ثُمَّ يُعَلِّمُونَهَا أُمَّتِي اللَّهُمَّ بِحَقِّكَ وَبِحَقِّ رَسُولِكَ اجْعَلْنِي مِنْهُمْ وَأَعْتِقْنِي مِنْ عَذَابِكَ. (۱)

بدان که در خصوص شعب ابوطالب و کیفیات آن که خلاصه اش این است که چون جامه ها و بدنهای اصحاب پیغمبر صلی الله علیه و آله کثیف شد به آن حضرت شکایت کردند حضرت فرمود که صلوات بر محمد و آل طیبین او بفرستید و بدمید بر جامها و بدنهای خود و دست بر آنها بمالید که چرک آنها برطرف و سفید و پاک خواهد شد و غمها و کدورتها از سینه های شما زایل خواهد شد چون چنین نمودند جامهای ایشان نو و سفید شد و بدنهایشان از چرک و کثافت پاک شد و سینه های ایشان از اندوه و الم رهائی یافت و هر وقت گرسنه یا تشنه می شدند خداوند برای آنها می رسانید عرض کردند یا رسول الله (صلی الله علیه و آله) بسیار عجیب است که به صلواتی که بر تو و آل تو فرستادیم جامها و بدنهای ما از کثافت پاک شد و مرضهای ما برطرف شد حضرت فرمود که صلوات بر محمد و آل محمد دلهای شما را از کینه و غلّ و صفات ذمیمه و بدنهای شما را از لوث گناهان پاک تر گردانید از جامهای شما و نامه های حسنات شما را نورانی گردانید بهتر از جامه های

ص : ۵۴

شما وقعه او طولانی است طالبان رجوع فرمایند. (۱)

بدانکه در کتاب تحفه الطوسیّه که از تالیفات عالم متقی سید العلما و المحدثین آقای سید محمّد باقر الشریف الحسینی که نیز کتاب نورالعیون از ایشان می باشد و مرحوم جنت مکان حاجی نوری طاب ثراه در کتاب نجم الثاقب شرح حالات آن مرحوم را بیان فرموده و حقیر در کتاب وقایع الظهور اجمالی از آن را نوشته ام خلاصه در آنجا مرقوم است و در کتاب شرح صلوه هم دارد و در تحفه الطوسیّه هم از کتاب زهره الرياض نقل می فرماید که روزی جبرئیل آمد خدمت پیغمبر صلی الله علیه و اله و عرض کرد یا رسول الله صلی الله علیه و آله امروز امر غریب و عجیبی را مشاهده نمودم در وقت نزول از آسمان عبورم به کوه قاف افتاد صدای ناله شنیدم رفتم دیدم فرشته ای هست که دیده بودم او را در آسمان خیلی مقام داشت و بر تختی از نور نشسته بود و هفتاد هزار ملک در خدمت او بودند و چون نفس می کشید ملائکه از نفس او خلق می شدند چنین مقامی داشت الحال دیدم در کوه قاف دلخسته و بال شکسته بر زمین افتاده جهت او را پرسیدم از او فرمود که من در شب معراج بر تخت خود نشسته بودم که پیغمبر صلی الله علیه و آله بر من گذر فرمود و من بر تعظیم آن حضرت نکوشیدم بدین جهت بدین عقوبت گرفتار شدم و خداوند بر من غضب فرمود الحال جبرئیل مرا شفاعت کن که خداوند از گناه من بگذرد من بدرگاه

ص : ۵۵

الهی تضرع کردم و مسئلت نمودم و خطاب رسید به او بگو که اگر مغفرت و عفو گناه خود را میخواهی بر حبيب من محمد صلوات بفرست تا به مقام خود برگردی به او گفتم او هم بر جناب شما صلوات فرستاد فی الفور بالهای او برآمد و به مقام خود برگشت و از برکت صلوات به مقام خود رسید (چه نام ختم رسل بشنوند زنده دلان *** زبان به ذکر صلوه سلام بکشایند) (خوش آن صحیفه که پر باشد از درود نبی صلی الله علیه و آله *** چه نامه عمل خاص و عام بکشایند).

و ایضا مرقوم است که در آسمان دریایی است که آنرا دریای برکات گویند و بر کنار آن دریا درختی است که آن را درخت تحیات گویند و بر آن درخت آشیانه مرغی است که آن را مرغ صلوات نامند و او را بالهای بسیار است چون بنده مومن در ماه شعبان بر پیغمبر صلی الله علیه و اله صلوات فرستد فرمان الهی به مرغ می رسد که در آن دریا فرو رود و غوطه خورد و بیرون آید و بالهای خود را حرکت دهد از هر قطره آبی که از پره‌های او بچکد فرشته ایی خلق می فرماید و تمام آنها مشغول می شوند به جهد و تسبیح و عبادت خدا و ثواب ایشان در نامه عمل صلوات فرستنده ثبت می شود. (۱)

و ایضا نقل است روایت ابی هریره که پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمود که هر که بر من صلوات دهد.

ص : ۵۶

۶۴- در نوشتن صلوات، بعد از اسم مبارک پیغمبر صلی الله علیه و آله وسلم

در کتاب یعنی درود مرا بنویسد در کتاب که همیشه باشد ملائکه برای او طلب آمرزش نمایند مادامی که نام من در آن کتاب باقی است اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَ اَهْلِكَ اَعْدَائِهِمْ. (۱)

و ایضا مرقوم است از عیسی ابن عباد دینوری رحمه الله نقل کرده که فضل کنندی را بعد از وفات در خواب دیدند از او پرسیدند که خدا با تو چه کرد گفت مرا ببخشید خداوند به عملی که از این دو انگشت سبّابه و ابهام من صادر شده بود که چون در نوشتجات به اسم مبارک پیغمبر صلی الله علیه و آله می رسیدم می نوشتم صلی الله علیه و آله و سلم. (۲)

ایضا منقول است از انس بن مالک که پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که چون دو نفر بهم برسند و به جهت خدا با هم مصافحه کنند و صلوات بفرستند هنوز از هم جدا نشده اند که خداوند گناهان گذشته و آینده آنها را بیامرزد. (۳)

و ایضا مرقوم است از محمد بن سعید که از جمله اخیار بوده که فرمود من بر خود لازم کرده بودم که هر شب بعدد معینی صلوات بفرستم تا اینکه به خواب روم پیغمبر صلی الله علیه و آله را دیدم پس به من فرمود کواند همینکه بر من صلوات فرستاد و آن حضرت صورت مرا بوسید و از خواب بیدار شدم و دیدم که حجره من معطر است و تا چند روز بوی عطر از حجره به مشام من می رسید. (۴)

ص : ۵۷

۱- ریاض المذکورین

۲- اظهار الاحادیث

۳- ریاض الاحادیث

۴- شفاء الاسقام

۶۵- در شفا یافتن جوان به برکت صلوات و مهر به حضرت حوّا

و ایضا مرقوم است که تاج الاسلام ثقفی نقل می کند که پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم در حجّه الوداع فرمود که ای امت من خداوند گناهان شما را به برکت استغفار می آمرزد و ترازوی عمل شما به گفتن لا اله الا الله سنگین می گردد و هر که بر من صلوات فرستد شفیع او خواهم شد در قیامت. (۱)

ایضا مرقوم است از امالی ظهیر الدین و ثوالجی و غیره که چون خداوند حوّا را خلق فرمود چشم آدم که بر حوّا افتاد طالب او شد خطاب رسید آدم حوّا را از من خواستگاری کن و مهر او را معین کن عرض کرد الهی مهر او چیست خطاب رسید که سه مرتبه صلوات بر حبیب من محمّد صلی الله علیه و آله بفرست.

و ایضا دارد که زنی آمد خدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم و عرض کرد یا رسول الله فرزندی دارم که از چشم و گوش و دست و پا عاجز است حضرت فرمود برو و بر من صلوات بسیار بفرست تا بزودی خدا اولاد تو را شفا دهد من مشغول صلوات شدم و طولی نکشید که خدا فرزندش را شفا داد آمد خدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله و عرض کرد که فرزند من شفا یافت تمام اصحاب مسرور شدند جبرئیل نازل شد و عرض کرد یا رسول الله خداوند تو را سلام می رساند و می فرماید همین قسمی که این طفل به برکت صلوات بر تو شفا یافت فردای قیامت هم به شفاعت تو امت تو را نجات خواهم داد. (۲)

و ایضا از کتاب مرقوم است که زن

ص : ۵۸

۱- در کتاب زهره الرياض

۲- مجمع اللطائف

مومنه حامله شد و تنها از مکه به مدینه مهاجرت نمود و بدین جهت او را مهاجره نامیدند ناگاه پسری زائید مانند قطعه گوشت که دست و پا نداشت آن زن غمگین گردید به قابله گفت که به حکم خدا راضی ام اما باشمات اعدا و کفار مکه که گویند فلانه از شهر ما برفت و دین اسلام اختیار نمود بتهای ما اعضای پسر او را گرفتند قابله گفت برو خدمت پیغمبر صلی الله علیه و اله تا رفع همّ تو بشود مهاجره آمد خدمت پیغمبر صلی الله علیه و اله و سلم و صورت حال را عرض نمود حضرت فرمود که بگو اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَ بَارَكْتَ عَلَيَّ إِبْرَاهِيمَ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ مهاجره شروع کرد بخواندن چون برگشت به خانه دید تمام اعضای فرزندش خوب شده آمد خدمت حضرت و به حضرت عرض کرد حضرت فرمودند هذا من برکه الصلوات. (۱)

و ایضا حافظ ابو نعیم از جابر بن شمره و او از پدرش روایت نموده که ما در خدمت پیغمبر صلی الله علیه و اله و سلم بودیم که فرمود کثرت صلوات بر من فقر را برطرف می کند.

و نیز از کتاب ریاض الاحادیث مرقوم می دارد که شخصی به بالین محتضری آمد و در سکرات موت بود پرسید که تلخی مرگ چگونه می شود گفت تعجب مکن که شنیدم که پیغمبر صلی الله علیه و اله و سلم فرموده که هر که بر من صلوات فرستد تلخی جان کندن بر او آسان شود و من مدتی است که مداومت به صلوات دارم و از کتاب امالی و ثوالجی مذکور است.

ص : ۵۹

دارد که روزی پیغمبر صلی الله علیه و اله در سایه نخلی نشسته بودند و حضرت امیر علیه السلام هم خدمت آن حضرت بودند ناگاه زنبور عسلی آمد و اطراف آن حضرت گردش کرد و صدائی می کرد حضرت تبسمی نمودند و فرمودند یا علی میدانی که این زنبور چه می گوید میخواهد ما را میهمانی کند و می گوید که در فلان موضع قدری عسل مهیا نموده ام بفرمائید بیاورند و عذرخواهی می نماید که در عهد حضرت سلیمان مور ضعیفی سلیمان را میهمانی کرد من هم میل دارم شما را میهمانی نمایم امیرالمومنین علیه السلام رفتند و آن عسل را آوردند پیغمبر صلی الله علیه و اله از آن زنبور سوال فرمود که خوراک شما شکوفه تلخ است چگونه می شود که در شکم شما عسل شیرین می گردد زنبور جواب داد یا رسول الله از برکت شما چون ما از گیاه و شکوفه ها خوردیم فی الحال الهام الهی می رسد که سه مرتبه بر شما صلوات میفرستیم آن گیاه در شکم ما شیرین می گردد. (۱)

ایضا شیخ شبلی نقل کرده که یکی از همسایه های ما از دنیا رفت او را در خواب دیدم از او پرسیدم که خدا با تو چه کرد گفت رنجهای بزرگ دیدم من جمله وقت سوال نکرین زبان من گرفت و از جواب ماند با خود گفتم من که مسلمان

ص : ۶۰

بودم چرا زبان من گرفته است ناگاه دیدم شخص نیکو روئی آمد و مرا تلقین نمود و جواب دادم پس گفتم تو کیستی که مرا از این غم نجات دادی فرمود خدا مرا خلق فرموده از صلوات هائی که در دنیا می فرستادی حال مامورم به اینکه هر وقت و هر جائیکه درمانی به فریاد تو رسم (۱).

ایضا دارد که زنی دختری داشت از دنیا رفت بعد از مردن دختر خود در خواب دید که معذب و گرفتار است چون بیدار شد خیلی مهموم شد بعد از چند شب دو مرتبه او را در خواب دید که معذب نیست و او را در بهشت جای داده اند پرسید ای دختر تو را چه حال بود گفت دفعه اول که مرا دیدی که عذاب می کردند به جهت معاصی بود و حال دو روز است که شخص عزیزی از مزار ما عبور کرد و چند مرتبه صلوات فرستاد و ثواب آن را با اهل قبرستان هدیه نمود خداوند به برکت صلوات ما را عفو فرمود و این مقام را به من داد. (۲).

ایضا از ابو الفرح بغدادی نقل شده که خداوند به حضرت موسی وحی فرمود ای موسی اگر خواهی که عطش قیامت را نبینی و آن روز تشنه نشوی صلوات بر حبيب من پیغمبر صلی الله علیه و آله بفرست و تا روز قیامت از تشنگی ایمن باشی. (۳).

ایضا از انس روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمودند که هر مسلم و مسلمه که صد مرتبه بر من صلوات فرستد خداوند هزار مرتبه بر او صلوات

ص : ۶۱

۱- شفاء الاسقام

۲- ریاض الاذهان

۳- شفاء الاسقام

فرستد و اگر هزار مرتبه صلوات فرستد خدا او را از فضل خود ثواب ده هزار نماز را ارزانی فرماید و او را در حظیره قدس از شراب سلسبیل بیآشاماند و مرقوم است که او چشمه ای است که از زیر عرش بیرون می آید و بر جنت عدن می گذرد و از آنجا به بهشت های دیگر می رود و شدید الجریان است هر کسی که صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و اله بفرستد فردای قیامت از آن شراب سیراب خواهد شد و به نعمت و سقا هم ربهم شرابا طهورا شادمان خواهد شد. (۱)

و نیز از ابن مسعود روایت می کند که پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمودند ملائکه ای هستند که سلام امت مرا به من میرسانند و هر که ده مرتبه بر من سلام فرستد خداوند ثواب آزاد کردن بنده به او اعطا فرماید.

ایضا مرقوم است از انس بن مالک که پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمود هر که از امت من بر من سلام کند جبرئیل علیه السلام در نزد من آید و گوید یا محمد فلان ابن فلان بر شما سلام گفته است من گویم و علیه السلام و رحمه الله و برکاته. (۲)

ایضا مرقوم است ملا محمد حسین کاشفی رحمه الله در مذمت ترک کننده صلوات در وقتی که اسم آن حضرت برده می شود و در کتاب شرح صلوات هم روایت می کند که هر که اسم مبارک پیغمبر صلی الله علیه و اله را بشنود و صلوات نفرستد هشت عقوبت برای اوست. (۳) اول بدبختی و شقاوت چنانچه از انس بن مالک روایت شده که از پیغمبر صلی الله علیه و اله

ص : ۶۲

۱- شفاء الاسقام

۲- ازهار الاحادیث

۳- تحفه الصلوه

شنیدم که جبرئیل دعا کرد که بدبخت باد کسی که اسم تو را بشنود و بر تو صلوات نفرستد و من گفتم آمین. که شرح او در کتب مرقوم است. دوم تارک صلوات در نظر مردم خوار و بی مقدار شود چنانچه ترمذی روایت نموده که پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمودند خاک آلوده باد دماغی که اسم مرا بشنود و بر من صلوات نفرستد و خاک آلودگی دماغ کنایه از بی اعتباری و خواری است. سومی رقم بخیل که بدترین صفات است برای او نوشته شود چنانچه در صحیح ترمذی از حضرت امیر علیه السلام مذکور است که پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمود بخیل آن کسی است که اسم مرا بشنود و بر من صلوات نفرستد. چهارم نام جفاکاری بر او صادق آید چنانچه در خبر دارد که پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمود هر که اسم مرا بشنود و بر من صلوات نفرستد بر من جفا نموده است. پنجم چنانچه در کافی هم دارد مجلسی که منعقد شود و اهل آن مجلس بدون صلوات از آن مجلس بیرون روند هر آینه آن مجلس اخیث مجالس است و سه عقوبت اخروی دارد اول آنکه چنانچه در ریاض المذکورین از ابوسعید خدری روایت نموده که پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمودند که هر که در مجلسی بنشیند و بر من صلوات نفرستد روز

۷۱- در خواب دیدن پیغمبر صلی الله علیه و آله وسلم را .

قیامت حسرت و ندامتی دارد اگر چه اهل بهشت هم بوده باشد دیگر آنکه راه بهشت را گم کند چنانچه در کتاب کافی هم دارد که هر که اسم آن حضرت را بشنود و صلوات نفرستد راه بهشت را گم کند سوم آن که از رحمت خدا دورماند چنانچه دارد که روزی حضرت رسول صلی الله علیه و اله پای مبارک بر پله اول منبر گذارد جبرئیل گفت از رحمت خدا دور باد کسی که عاق والدین شود گفتم آمین، در پله دوم گفت از رحمت خدا دور باد کسی که اسم تو را بشنود و صلوات نفرستد گفتم آمین ، در پله سوم گفت از رحمت خدا محروم باد کسی که ماه مبارک رمضان بگذرد و خدا او را نیامرزیده باشد من گفتم آمین. (۱)

مرقوم است که پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمود هر که روزی صد مرتبه بدین طریق صلوات فرستد او را شفاعت کنم در قیامت و مرا در خواب ببیند و هر که مرا در خواب ببیند جسد او را بر آتش حرام شود و از بعضی از اهل ریاضت نقل شده که چون پنجشنبه یا جمعه این صلوات را هفتاد مرتبه بخواند آن حضرت را در خواب ببیند و به تجربه رسیده است و آن صلوات این است اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ رُوحِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَرْوَاحِ وَ صَلِّ عَلَيَّ جَسَدِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَجْسَادِ وَ صَلِّ عَلَيَّ قَبْرِ مُحَمَّدٍ فِي الْقُبُورِ. (۲)

و نیز مرقوم است از ابوعلی موصلی که از جناب پیغمبر صلی الله علیه و اله روایت می کند که چون کسی بخواهد مال او را

ص : ۶۴

۱- در صحیح ترمذی

۲- ازهار

۷۲- ملکیکه حساب قطرات باران را دارد و ثواب صلواتیکه از عدد ده زیاد شود

زیاد شود باید این قسم صلوات فرستد اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدُ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ.

ایضا مرقوم است که حضرت رسول صلی الله علیه و اله در شب معراج ملکی را دید چندین هزار دست داشت و بر هر دستی چندین هزار انگشت بود و حسابی نگاه می داشت آن حضرت از جبرئیل پرسید که این چه ملکی است ، عرض کرد این ملک حساب قطرات باران را نگاه می دارد حضرت از آن ملک پرسیدند که عدد قطرات باران را می دانی عرض کرد بلی یا رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند چگونه میدانی گفت آن روز که خداوند ابر را آفریده و باران باریده من می دانم که چند است و چند قطره بر کوه ها و چند قطره بر صحرا و چند قطره در دریا ها باریده و از چند قطره گیاه روئیده است و چند قطره در شوره زار و تمام قطرات آنها را حساب داشته و می دانم حضرت فرمود یا ملک الامطار هیچ حسابی هست که نتوانی از عهده او بر آیی عرض کرد بلی چون بنده مومن به اخلاص تمام بر حضرت شما صلوات بفرستد تا ده عدد او را می نویسم و می توانم حساب نگاه دارم همین که عدد صلوات او به یازده رسید من از حساب حسنات او عاجز می شوم و جمیع محاسبان آسمان و زمین نمی توانند حساب او را بنمایند و بغیر از خداوند کسی به کنه آن نرسد(۱) و جناب عمده العلماء و المحدثین سمی حقیر آقای حاج شیخ عباس قمی رحمه الله

ص : ۶۵

هم در کتاب منازل الاخره از شیخ ابوالفتوح رازی رحمه الله این خبر را مرقوم فرموده اند به تفاوت این که پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمود آن ملک هزار دست داشت و هر دستی هزار آن گشت داشت و آن ملک عرض کرد یا رسول الله چون یک مرتبه با اخلاص صلوات فرستادند من عاجزم از ثوابهای آن که شماره کنم.

ایضا دارد که پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمود که خداوند ملکی خلق فرموده است ذوالجنحین یک بال او در مشرق است و یکی در مغرب و پای او در زمین هفتم و سر او در زیر عرش و به عدد خلایق از جنس و انس و حیوانات بڑی و بحری و بعدد انفاس همه آنها و شماره قطرات باران و برگ درختان و ستاره های آسمان و ریگ های بیابانها به او بال و پر مرحمت فرموده چون یک نفر از امت من بر من صلوات بفرستد آن ملک به امر حق تعالی فرو می رود در بحر النور که دریائست در زیر عرش و در آن دریا غوطه میخورد و بیرون می آید و خود را حرکت می دهد و از هر پر او قطره آبی میچکد و خداوند از هر کدام از آن قطره ها ملکی خلق می فرماید و مجموع آن ملانکه را امر می فرماید تا از برای آن صلوات فرستنده طلب آمرزش نمایند تا قیامت و آمرزش ایشان درود است بر وی. (۱)

و ایضا مرقوم است از امام ابو عیسی ترمذی در صحیح خود از ابی بن کعب

ص : ۶۶

نقل می کند که گفتم یا رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ چه مقدار از اوقات خود را معین نمایم برای صلوات فرستادن بر شما فرمود هر قدر خواهی عرض کرد ربع آن را فرمود آنچه خواهی عرض کرد ثلث آن را فرمود آنچه میل داری و اگر زیاده کنی بهتر است عرض کردم نصف آن را همان جواب را فرمودند عرض کردم یا رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تمام اوقات دعوات خود را اگر صرف صلوات فرستادن نمایم چگونه است فرمود اگر چنین کردی تمام امورات دنیا و آخرت تو اصلاح خواهد شد و آمرزیده خواهی شد.

و از سفیان ثوری منقول است که گفت وقتی به حج می رفتم چون به مدینه طیبه رسیدم در حرم مطهر جوانی را دیدم که طواف می کرد و مشغول صلوات بود و به غیر از صلوات ذکر دیگری نداشت ممکن نشد با او صحبتی بدارم تا به مکه معظمه مشرف شدم روزی هنگام طواف همان جوان را دیدم باز مشغول صلوات بود باز ممکن نشد با او صحبتی بدارم تا روز عرفه باز او را دیدم که مشغول ذکر صلوات بود پیش رفتم و گفتم که شما را در مدینه و مکه ملاقات نمودم و تمام مشغول ذکر صلوات بودید و در اینجا هم می بینم که مشغول این ذکر هستید و حال اینکه امروز در اینجا روز تضرع و دعا و توبه است و حاجیان مشغول دعا و اعمال دیگرند و شما تمام را ترک نموده اید و مشغول ذکر صلوات می باشید سبب او چیست

آن جوان پرسید تو کیستی گفتم من سفیان ثوری هستم گفت چون تو افضل اهل زمان خود هستی به تو می گویم بدان که من سال گذشته با پدرم مکه آمدم در بین راه پدرم از دنیا رفت دیدم صورت او تمام سیاه شد من در فکر فرو رفتم که اگر مردم بینند و از من جهت سیاه شدن صورت او را سوال نمایند چه جواب بگویم شروع کردم گریه کردن خوابم برد در عالم خواب دیدم که پیغمبر صلی الله علیه و اله تشریف آوردند و دست مبارک بر صورت پدر من کشیدند و صورت او سفید شد مثل نقره خام من از سبب او از حضرت پرسیدم فرمود چون پدر تو معصیت زیاد نموده بود وقت مرگ صورت او سیاه شد اما چون دائما بر من درود و صلوات می فرستاد و به من استغاثه نمود و من فریادرس کسانی هستم که بر من صلوات می فرستند می گوید چون از خواب بیدار شدم دیدم صورت پدرم سفید شده است از آن زمان تمام دعا و اذکار خود را مبدل نموده ام به صلوات فرستادن و صلوات بر آن حضرت را ورد خود نموده ام. (۱)

ص : ۶۸

۷۶- خواب دیدن شبلی پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم را

و دارد که روزی شبلی در بادیه می رفت یکی از مریدان که همراه شیخ بود از دنیا رفت و تمام بدن او سیاه شد طولی نکشید دیدم دو مرتبه بدن او سفید شد شبلی از آن حال متعجب گردیده به خواب رفت مردی را دید که حله از حلق بهشت پوشیده و تاجی بر سر دارد و خاتم نورانی در انگشت او است و می درخشد و نگین او از لعل است و بر آن نگین نوشته هذا جزا من صلی علی محمد و اله شبلی چون این حال را دید از او پرسید که سبب سیاهی و سفید شدن بدن خود را به من بگو جواب داد که آن سیاهی بدن من به واسطه معصیت بود چون بدن من سیاه شد دیدم که پیغمبر صلی الله علیه و اله نزد من آمدند و قدحی از آب در دست داشتند و آن آب را بر بدن من ریختند بدن من سفید شد آن وقت خاتم سعادت و خلعت کرامت به من رحمت فرمودند عرض کردم یا رسول الله صلی الله علیه و اله به چه عمل من مستحق این مرحمت شما شدم فرمود که تو در دنیا بسیار بر من صلوات می فرستادی بدین جهت من در اینجا یاد تو نمودم و تو را نجات دادم شبلی از خواب بیدار شد و گفت بر من روشن شد که صلوات بر محمد و آل محمد صلی الله علیه و اله و سلم گناه را پاک می کند و تاریکی گناه را بدل به روشنایی می کند. (۱)

ایضا از محمد بن الجراهی و در نور العیون هم دارد که مرد زاهدی بود او را فضل وراق می گفتند حکایت نمود که حدیث می نوشتم و چون به اسم پیغمبر صلی الله علیه و اله می رسیدم صلوات را ترک می کردم شبی آن حضرت را در خواب دیدم

ص : ۶۹

۷۷- خواب دیدن کاتب پیغمبر صلی الله علیه وآله وسلم را غضب الوده

که از روی غضب به من فرمود چرا هنگام کتابت نوشتن به اسم من که میرسی ترک نوشتن صلوات را می نمایی من بیدار شدم و دیگر وقت کتابت نوشتن صلوات را ترک نکردم بعد از مدتی باز حضرت را در خواب دیدم نظر مرحمت به من فرمودند و فرمودند که ای فضل صلوات را بر من رسانیدند هر گاه که مرا یاد کنی یا نزد تو مذکور شوم یا نام مرا کتابت کنی بگو و بنویس صلی الله علیه و آله و سلم. (۱)

و ایضا مرقوم است از ابو عبدالله بن محمد بن الحسن الصفار که چون امام ابوالعباس احمد بن منصور از دنیا رفت او را در واقعه دیدم که در محراب مسجد جامع شیراز نشسته بودم حله در بر و تاج مرصع به جواهر در سر پیش رفتم و سوال کردم خدای با تو چه کرد فرمود مرا آمرزید پرسید به چه عمل گفت به جهت صلوات فرستادن بر پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم گفتم دیگر آن هم صلوات می فرستند چرا به این مرتبه نرسیده اند جواب داد که من از همه زیادتر صلوات می فرستادم و کثرت صلوات انسان را به مقامات عالیه می رساند. (۲)

و دارد که صلوات دفع نفاق می کند و مرقوم است که بلند کنید صدای خود را به صلوات که زنگ نفاق را از قلوب بر می دارد. (۳)

در خبر دارد که طاووس یمانی از ابن عباس نقل نموده که او بدین قسم صلوات میفرستاد اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ الْكَبِيرَى وَ اَرْفَعْ دَرَجَتَهُ الْعُلْيَا وَ اِنَّهُ سئوله فِي

ص : ۷۰

۱- در تحفه الطوسیّه مرقوم است از کتاب شفاء الاسقام

۲- شفاء الاسقام

۳- اصول کافی

۷۸- دعا برای رفع وبا از پیغمبر صلی الله علیه و آله

فی الاخره و الْأَوْلَىٰ كَمَا آتِيَهُ إِبْرَاهِيمَ وَ مُوسَىٰ وَ أَزْ حَضْرَتِ رَسُولِ خَدًّا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ رَوَايَتِ شَدَّةٌ كِه هِر كِه بَدِينِ قَسْمِ صَلَوَاتِ بَفَرَسْتَدِ مَن اَو رَا شَفَاعَتِ نَمَائِمِ وَ وَالِدِينَ وَ اقْرَبَاءِ اَو رَا هَمِ شَفَاعَتِ كَنَمِ.

و دیگر مرقوم است که مولانا شمس الدین کشتی در ولایت او وبا آمد پیغمبر صلی الله علیه و اله و سلم را در خواب دید و عرض کرد به خدمت آن حضرت دعائی به من تعلیم فرما که از برکت او از طاعون ایمن شوم حضرت فرمود هر که بدین قسم بر من صلوات فرستد از بلیه طاعون ایمن شود اللهم صل علی محمد و آل محمد بعدد کل داء و دواء.

و نیز دارد که یکی از صلحا به صحرا رفت و گلها و اشجار را مشاهده نمود گفت يَا رَبِّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ بِعِيدِ وَرَقِ الْأَشْجَارِ وَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ بِعِيدِ الْوَرْدِ وَ الْأَنْوَارِ وَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ بِعِيدِ فِطْرِ الْأَمْطَارِ وَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ بِعِيدِ رَمِيلِ الثُّغَارِ وَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ بِعِيدِ دَوَابِّ الْعَبْرَارِ وَ الْبَجَارِ ، هَاتِفِي آوَازِ دَادِ كِه اِي صَلَوَاتِ فَرَسْتَنَدِه دَر رَنجِ اِنْدَاخْتِي كِرَامِ الْكَاتِبِينَ رَا بِه جِهْتِ نُوْشْتَنِ ثَوَابِ اَيْنِ كَلِمَاتِ وَ مُسْتَوْجِبِ دَرَجَاتِ عَالِي شَدِي اَز سِرِ كِيرِ عَمَلِ رَا كِه تَمَامِ گَنَاهَانِ تُو رَا اَمْرَزِيدَنْدِ (۱).

و نیز دارد که روزی ابوجهل لعین آمد بر در مسجد نشست چون پیغمبر صلی الله علیه و اله

ص : ۷۱

از مسجد بیرون آمدند دست خود را در آستین پنهان کرد و گفت یا محمد صلی الله علیه و اله و سلم چیست در مشت من اگر فرمودی با قوم خود به شما ایمان می آورم فرمود که در دست تو حقه ایست که در میان کرباس پیچیده و در آن حقه سه دانه در است در میان پنبه که یکی از آنها سفته و دیگری ناسفته و سومی نیم سفته است و در آن حقه دانه لعلی است و در میان آن لعل کرم سرخی است و برگ سبزی در دهان دارد ابوجهل گفت تمام درست است ما کرم و برگ سبز از کجا معلوم شود حضرت فرمود لعل را بشکن تا بر تو معلوم شود عرض کرد لعل قیمت دارد چگونه او را بشکنم یکی از اغنیاء اصحاب گفت لعل خود را قیمت کن و بشکن اگر فرمایش پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم صدق نیست من قیمت لعل تو را می دهم قبول کرد چون لعل را شکست کرم کوچکی برگ سبز در دهان او نمایان شد حضرت آن کرم را در کف دست گذاردند و فرمودند که چند مدت است که تو در میان این لعل هستی کرم به سخن درآمد و بر آن حضرت سلام کرد و عرض کرد نمی دانم زمان هائی است که من در میان این لعل می باشم و هر روز خداوند سه برگ سبز روزی برای من می رساند حضرت فرمود که ذکر و تسبیح تو چیست که به برکت آن ذکر روزی به تو می رسد گفت خداوند مرا امر فرموده که هر روز ده مرتبه صلوات بر خاتم الانبیاء محمد مصطفی صلی الله علیه و اله می فرستم اصحاب شروع کردند تکبیر گفتن ابوجهل باز بر کفر و عناد خود باقی ماند و حمل به سحر کرد. (۱)

ص : ۷۲

صَلُّوا عَلَيَّ صَدَرَ الْوَرِيِّ فَهُوَ الشَّفِيعُ لِمَنْ عَصَى إِنَّ الشَّفَاعَةَ يَرْتَجِي بِصَلَوَاتِهِ يَوْمَ الْجَزَاءِ

درود مصطفوی گوی تا نفس داری -- خوش است عمر که صرف چنین مقام شود.

و از عمده العلما العالمین مرحوم آخوند محمد باقر فشارکی رحمه الله مرقوم فرموده که می توان گفت ثواب صلوات از تمام اذکار افضل است و دیده نشده است عملی در مستحبات بلکه واجبات که فضل و ثواب او به قدر صلوات باشد و بعضی گفته اند که ثواب لعن زیاده است به جهت آنکه لعن را فائده زیادتر است زیرا که صلوات فائده آن همان عاید صلوات فرستنده می شود و از برای پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم و آن حضرت مرتبه زیاد نمی کند زیرا که مرتبه ایشان فوق مراتب است که بالاتر از آن متصور نیست که اول کتاب شرح داده شد ولیکن لعن هم ثواب از برای لعن کننده دارد و هم باعث زیاد شدن عذاب آن ملعونها می شود ولیکن مرقوم فرموده که در نزد حقیر هر دو مساوی هستند و هر دو مساوی هستند و هر دو جزو ایمانند. (۱)

وَ فِي يَابِ السَّابِعِ مِنَ اللَّسَالِي فِي فَضْلِ الصَّلَوَاتِ رَوَى الْفَاضِلُ الْبَسِيْطَامِيُّ فِي كِتَابِ ذَخِيرَةِ الْعِبَادِ عَنِ بَعْضِ الْكُتُبِ أَنَّ فِي أَخْبَارِ الْمَعْرَاجِيهِ أَنَّ مَلَكًا فِي السَّمَاءِ الرَّابِعَةِ قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ صَلَّيْتُ رَكْعَتَيْنِ فِي عِشْرِينَ أَلْفَ سَنَةٍ كُنْتُ خَمْسَ أَلْفَ سَنَةٍ فِي الْقِيَامِ وَ خَمْسَ أَلْفَ سَنَةٍ فِي الرُّكُوعِ وَ

ص : ۷۳

وَخَمْسُ أَلْفٍ سِنَةٍ فِي السُّجُودِ وَخَمْسُ أَلْفٍ سِنَةٍ فِي التَّشَهُّدِ وَهَبَّتْ ثَوَابَهُ لَامْتِكَ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ تَزَعُمُ أَنَّ أُمَّتِي مُخْتِاجُونَ إِلَيَّ ذَلِكَ الثَّوَابِ بَعْزُهُ رَبِّي أَنْ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْ عَصَاهِ أُمَّتِي إِذْ صَلَّى عَلَيَّ مَرَّةً مِنْ الثَّوَابِ أَكْثَرَ مِنْ عِبَادَتِكَ هَذَا وَفِيهِ رُويَ مِنْ خُلَاصَةِ الْخَبَارِ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى خَلَقَ فِي الْفِرْدَوْسِ الْأَعْلَى طَائِرًا سَمِيَهُ طَائِرَ الصَّلَاةِ وَفِيهِ شَجَرٌ يُقَالُ لَهُ شَجَرُ التَّحِيَّاتِ نَبَتَ أَغْصَانُهُ فِي كُلِّ دَارٍ وَقَصْرٍ وَفِي الْجَنَّةِ حَوْضٌ وَإِذْ صَلَّى أَحَدٌ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَإِلَهُ يَنْزِلُ الطَّائِرُ مِنَ الشَّجَرَةِ وَيَغُوطُ فِي الْحَوْضِ وَيَخْرُجُ وَيَحْرُكُ أَرْيَاشَهُ وَيَخْلُقُ اللَّهُ مِنْ كُلِّ قَطْرَةٍ مَاءً يَقُطِرُ مِنْهُ مَلَكًا لَهُ جَنَاحَانِ جَنَاحٌ فِي الْمَشْرِقِ وَجَنَاحٌ فِي الْمَغْرِبِ وَرِجْلَاهُ قَعْرُ الْأَرْضِ وَرَأْسُهُ تَحْتَ الْعَرْشِ فَيَقُولُ اللَّهُ لِلْمَلَكِ صَلِّ عَلَيَّ عَبْدِي كَمَا صَلَّى عَلَيَّ رَسُولِي فَيُصَلِّي الْمَلَكُ عَلَيْهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَفِيهِ أَيْضًا مَنْ زُبْدُهُ التَّصَانِيفُ رُويَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ فِي الْفِرْدَوْسِ الْأَعْلَى طَائِرًا سَمِيَهُ صِلْمَوَاتٌ وَهُوَ عَلِيُّ غُصْنِ شَجَرٍ تَحْتَهُ حَوْضٌ فَكَلَّمَا أَصَلَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ يَنْزِلُ وَيَدْخُلُ الْحَوْضَ وَيَغُوطُ ثُمَّ يَخْرُجُ وَيَتَحَرَّكُ أَرْيَاشَهُ وَيَخْلُقُ مِنْ كُلِّ قَطْرَةٍ مِنْهَا مَلَكًا يُصَلِّي عَلَيَّ الْمُصَلِّي وَ يَسْتَغْفِرُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا سَمِعَ الْخَلَائِقَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ فَمَا مِنْ عَبْدٍ يُصَلِّي عَلَيَّ النَّبِيِّ أَوْ سَلَّمَ عَلَيْهِ إِلَّا بَلَغَهُ ذَلِكَ وَ سَمِعَهُ وَقَدْ رُويَ أَنَّ اللَّهَ قَدْ خَلَقَ مَلَائِكَةَ سَيَّاحِينَ فِي الْأَرْضِ وَ لَيْسَ لَهُمْ عَرَضٌ إِلَّا تَبْلِيغَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ سَلَّمَ صَلَوَهُ مِنْ صَلَّى عَلَيْهِ فِي أَطْرَافِ

الْأَرْضِ يَقُولُونَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَلَانِ قَدْ بَلَغَكَ السَّلَامَ وَالصَّلَاةَ فَيَقُولُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ عَلِيٌّ فَلَانَ الصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ وَ كَذَلِكَ يُبَلِّغُونَهُ زِيَارَاتِ الزَّائِرِينَ وَ سَلَامَ الْمُسْلِمِينَ وَ فِيهِ نَقْلٌ مِنْ خُلَاصَةِ الْإِنْخِبَارِ فِي بَابِ أَحَدٍ وَ ثَلَاثِينَ مِنْهُ قِصَّةُ غَرِيبَةٍ نَاقِلًا أَبَاهَا عَنْ السَّيِّدِ الْجَلِيلِ السَّنِدِ نِعْمَتِ اللَّهِ الْجَزَائِرِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ فِي امْرَأَةٍ فَاحِشَةٍ زُنِيَ بِأَبْنَيْهَا فَرَأَاهَا ابْنُهَا بَعِيدًا مَوْتِهَا فِي هَيْئَتِهِ حَسِينَةً وَ مَقَامُ رَفِيعٍ فَسَأَلَهَا عَنْ سَبَبِهِ فَقَالَتْ أُعْطِيتُ بِهَذِهِ الْمَرْتَبَةِ مِنْ بَرَكَاتِ الصَّلَاةِ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اللَّعْنُ عَلَيَّ أَعْدَائِهِمْ وَ قَدْ كُنْتُ أَقْرَأُ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ الْخَمِيسِ وَ الْجُمُعَةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَارِكْ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَ بَارَكْتَ وَ تَرَحَّمْتَ عَلَيَّ إِبْرَاهِيمَ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيَّ أَعْدَائِهِمْ آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْأُولَى وَ الْآخِرِينَ أَلْفَ مَرَّةٍ وَ فِي الْمَكَارِمِ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا انْسَاكَ الشَّيْطَانُ فَضَعْ يَدَكَ عَلَيَّ جَبْهَتَكَ وَ قُلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ يَا مَذْكَرَ الْخَيْرِ وَ فَاعِلَهُ وَ الْأَمْرَ بِهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَذَكِّرَنِي مَا أُنْسَانِيهِ الشَّيْطَانُ أَيْضًا فِيهِ وَ فِي الْكَافِي قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ سَلَّمَ يَصَلِّي عَلَيَّ فَدَخَلَ النَّارَ فَأَبْعَدَهُ اللَّهُ مِنْ رَحْمَتِهِ أَيْضًا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ سَلَّمَ فِي حَدِيثٍ مِنْ ذَكَرَتْ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ يَغْفِرِ اللَّهُ لَهُ

وَأَبْعَدَهُ اللَّهُ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْبَخِيلُ كُلُّ الْبَخِيلِ الَّذِي إِذَا ذَكَرْتَ بَيْنَ يَدَيْهِ لَمْ يُصَلِّ وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْبَخِيلُ حَقًّا مَنْ ذَكَرْتَ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلِّمْ مَنْ أَرَادَ التَّوَسُّلَ إِلَيَّ إِنْ تَكُونُ لَهُ عِنْدِي يَدٌ أَشْفَعُ لَهُ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَلْيُصَلِّ عَلَيَّ أَهْلَ بَيْتِي وَيُدْخِلُ السُّرُورَ عَلَيْهِمْ وَفِي الْكَافِي أَنَّ الدُّعَاءَ مُطْلَقًا مَحْجُوبٌ يَرُدُّ نَجَاهُ حَتَّى يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِهِ وَأَهْلُ بَيْتِهِ وَفِيهِ أَنَّ الدُّعَاءَ إِذَا صَدَرَتْ بِالصَّلَاةِ عَلَيْهِمْ وَخَتَمَتْ بِهَا لَنْ يَرُدَّ أَيْدًا وَفِيهِ أَنَّ الدُّعَاءَ إِذَا تَوَسَّلَ فِي دُعَائِهِ بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَقْسَمَ اللَّهُ بِحَقِّهِمْ يُسْتَجَابُ دُعَائِهِ لَا مَحَالَةَ وَفِيهِ قَالَ امِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كُلُّ دُعَاءٍ مَحْجُوبٌ مِنَ السَّمَاءِ حَتَّى يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِهِ وَفِيهِ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ كَانَتْ لَهُ إِلَيَّ اللَّهُ حَاجَةٌ فَلْيَبْدَأْ بِالصَّلَاةِ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِهِ ثُمَّ يُسَدِّئِلْ حَاجَتَهُ ثُمَّ يَخْتِمْ بِالصَّلَاةِ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ فَإِنَّ اللَّهَ أَكْرَمُ مَنْ أَنْ يَقْبَلَ الطَّرْفَيْنِ وَيَدْعَ الْوَسْطَ وَفِي خَيْرِ أُخْرٍ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا دَعَا أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِالصَّلَاةِ عَلَيَّ النَّبِيِّ وَآلِهِ فَإِنَّ الصَّلَاةَ عَلَيْهِ مَقْبُولَةٌ وَلَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُقْبَلَ بَعْضَ الدُّعَاءِ وَيَرُدَّ بَعْضًا قَالَ امِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا كَانَتْ إِلَيَّ اللَّهُ حَاجَةٌ فابدأ بقبل مسألتك بالصلاة علي النبي صلى الله عليه وآله وسلم

ثُمَّ سِئِلَ فَإِنَّ اللَّهَ أَكْرَمَ مَنْ أَنْ يُسْئَلَ حَاجَتَيْنِ فَيَقْضِيَهُمَا وَ يَمْنَعُ الْآخَرَى بَدَانِ كَهْ دُرٌّ جِلْدٌ أَوَّلِ كِتَابِ حَيَوَةِ الْقُلُوبِ وَ شَرَحَ صَلَوَهُ وَ كَيْفَى دَارِدَ كَهْ وَ أَمَّا خَوَاصُّ الصَّلَوَةِ عَلَيْهِمْ فَأُمُورٌ مِنْهَا مَا فِي تَفْسِيرِ قَوْلِهِ تَعَالَى وَ إِذْ نَجِينَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ كَانَ يَسْمُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ مِنْ أَنَّهُ كَانَ مِنْ شِدَّةِ عَذَابِهِمْ إِنَّ فِرْعَوْنَ كَانَ يَكْلِفُهُمْ عَلَى الْبِنَاءِ وَ الطِّينِ وَ يَخَافُ أَنْ يَهْرُبُوا عَنِ الْعَمَلِ فَأَمَرَ بِتَقْيِيدِهِمْ وَ كَانُوا يَنْقُلُونَ ذَلِكَ الطِّينَ عَلَى السَّلَالِيمِ إِلَى السُّطُوحِ فَرِ بَمَا سَقَطَ الْوَاحِدُ مِنْهُمْ فَمَاتَ أَوْ زَمِنَ وَ لَا يَحْفَلُونَ بِهِمْ إِلَّا أَنْ أُوحِيَ اللَّهُ إِلَى مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ قُلْ لَهُمْ لَا يَتَّبِعُونَ عَمَلًا إِلَّا بِالصَّلَوَةِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ إِلَهِ الطَّيِّبِينَ فَيَخَفُّ عَلَيْهِمْ وَ مِنْهَا فِي تَفْسِيرِ قَوْلِهِ تَعَالَى يَذَّبُحُونَ أَبْنَائِهِمْ مِنَ الذَّبْحِ وَ يَنْشَتُونَ فِي مَحَلِّ غَامِضٍ بِصَلَوَتِهِمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ إِلَهِ الطَّيِّبِينَ وَ كَذَلِكَ نَسَائِهِمْ سَلِمْنَ مِنَ الْإِفْتِرَاشِ بِصَلَوَتِهِمْ عَلَيْهِ وَ إِلَهِهِ كَهْ كَامِلًا شَرَحَ دَادَهُ خَوَاهِدُ شَدَّ أَنْ شَاءَ اللَّهُ وَ فِي جَامِعِ الْأَخْبَارِ عَنِ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ الصَّدَقَةُ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ وَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ بِأَلْفِ حَسَنَةٍ وَ تَحِطُّ بِهَا أَلْفُ سَيِّئَةٍ وَ يَرْفَعُ بِهَا أَلْفَ دَرَجَةٍ وَ إِنَّ الصَّلَوَةَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ يَزْهَرُ نُورُهُ فِي السَّمَوَاتِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَ مَلِكُهُ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ يَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَ يَسْتَغْفِرُ لَهُ

الملك

الموکل بقبر الرسول صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِلَى أَنْ تَقُومَ السَّاعَةُ وَفِيهِ أَيْضاً قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَنْ قَالَ صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَعْطَاهُ اللهُ أَجْرَ اثْنَيْنِ وَ سَبْعِينَ شَهِيداً وَ خَرَجَ مِنْ ذَنْبِهِ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ.

أَيْضاً رَوَى عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ أُمَّتِي يَذْكُرُنِي ثُمَّ صَلَّى عَلَيَّ إِلَى غَفَرِ اللهُ لَهُ ذَنْبَهُ وَ إِنْ كَانَ أَكْثَرَ مِنْ رَمِيلِ عَالِجٍ وَ فِيهِ أَيْضاً قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا مِنْ أَحَدٍ صَلَّى عَلَيَّ مَرَّةً لَمْ يَمُتْ حَتَّى يُبَشَّرَ لَهُ بِالْجَنَّةِ أَيْضاً فِيهِ وَ فِي الْكَافِي عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ مَنْ قَالَ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ مَاتَ مَرَّةً رَبِّ صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ أَهْلَ بَيْتِهِ قُضِيَ اللهُ لَهُ مَاتَ حَاجَهُ ثَلَاثُونَ مِنْهَا لِلدُّنْيَا وَ سَبْعُونَ مِنْهَا لِلْآخِرَةِ

و مرحوم اردبیلی رحمه الله می نویسد که شیخ طوسی رحمه الله صلوات را در تشهد از ارکان شمرده است و از حضرت صادق علیه السلام مروی است که هر که نماز کند و صلوات را عمداً ترک کند نماز او صحیح نیست. (۱)

و مرقوم است که ابن حجر که یکی از متعصبان اهل سنت است در باب دهم از کتاب صواعقش از شافعی این شعر را نقل کرده

يَا أَهْلَ بَيْتِ رَسُولِ اللهِ حَبْكُمُ *** فَرَضَ مِنَ اللهِ فِي الْقُرْآنِ أَنْزَلَهُ

كفاكم مِنْ عَظِيمِ الْقَدْرِ انكم *** مَنْ لَا يُصَلِّي عَلَيْكُمْ لَا صَلَوةَ

فِي الْأَمْالِي وَ الْبِحَارِ عَنِ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ النَّظَرُ إِلَيَّ ذُرِّيَّتَنَا عِبَادَةٌ

ص : ۷۸

۸۶- توفیق زیارت امام زمان ارواحنا فداه به برکت صلوات

فَقِيلَ لَهُ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ النَّظْرُ إِلَيَّ الْمَأْتَمَةُ مِنْكُمْ عِبَادَةٌ أَمْ النَّظْرُ عَلَيَّ جَمِيعُ ذُرِّيَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَقَالَ لَهُ بَلِ النَّظْرُ إِلَيَّ جَمِيعُ ذُرِّيَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ سَلَّمَ عِبَادَةٌ .

در بحار و غیره از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که هر که بعد از نماز صبح و ظهر بگوید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ نخواهد مرد تا اینکه آن حضرت را ملاقات نماید.

در کتاب اثنی عشریه در تعقیبات نماز ظهر دارد کسی که بعد از نماز ظهر صد مرتبه صلوات بفرستد خداوند سه چیز به او مرحمت می فرماید در دنیا اول لایغرم و اِنْ كَانَ عَرِمَ أَذَاهُ اللَّهُ عَنْهُ دَوْمٌ وَ يَحْفَظُ إِيمَانَهُ مِنَ الزَّوَالِ سَوْمٌ وَ لَا يُشِئُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَنْ نِعْمِهِ وَ فِي جَامِعِ الْبَرْنَطِيِّ مِنَ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِيمَا بَيْنَ الظُّهُرَيْنِ عَدَلَ سَبْعِينَ رُكْعَةً وَ أَيْضاً عَنْ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ قَالَ بَعْدَ صَلَوةِ الْفَجْرِ وَ بَعْدَ صَلَوةِ الْجُمُعَةِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ صَلَواتِكَ وَ صَلَواتِ مَلَائِكَتِكَ وَ رَسَلِكَ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ لَمْ يَكْتَبْ عَلَيْهِ ذَنْبٌ سَنَةٍ .

وَ أَيْضاً حَضَرَتْ صَادِقٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِي فرماید که بهترین اعمال روز جمعه آن است که بعد از نماز عصر صد مرتبه بگوید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ .

و در کتاب تنبیه الغافلین مرقوم است که پیغمبر صلی الله علیه و اله و سلم فرمود هر که در روزهای جمعه چهل مرتبه بر من صلوات فرستد خدا گناه چهل ساله او را بیامرزد.

۸۷- صلواتیکه در روز جمعه خوانده شود و تا جمعه دیگر در امان باشد

و در جلد نوزدهم بحار است هر که در روزهای جمعه صد مرتبه صلوات فرستد خدا گناه هشتاد سال او را بیامرزد و هر گاه کسی در روزهای جمعه هزار مرتبه صلوات فرستد نخواهد مرد تا جای خود را در بهشت به بیند و ثواب او را خدا می داند که در اینجا گنجایش ذکر او نیست.

از حضرت صادق علیه السّلام روایت شده که فرمود صلوات بر محمّد و آل محمّد برابر است با هزار حسنه و هزار گناه را بر طرف می کند و هزار درجه برای او بلند می کند و کسی که در شب جمعه بر آن حضرت و آل آن حضرت صلوات فرستد نور او در آسمانها روشنی می دهد تا روز قیامت و ملائکه آسمانها برای او استغفار می کنند با ملائکه که موکل اند بقبر پیغمبر صلی الله علیه و اله و سلم تا روز قیامت. (۱)

و ایضا مرقوم است از حضرت صادق علیه السّلام که هر که بعد از نماز ظهر جمعه سه مرتبه بگوید **اللَّهُمَّ اجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَ صَلَوَاتُ مَلَائِكَتِكَ وَ رَسَلِكَ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ** برای او امان باشد از بلاها تا جمعه دیگر. (۲)

ایضا از حضرت صادق علیه السّلام روایت شده که در روز قیامت خداوند روزها را مبعوث گرداند و روز جمعه بایستد بر در بهشت و شفاعت کند کسانی را که در روز جمعه بسیار صلوات فرستاده اند.

ص : ۸۰

۱- مفتاح الفيضات

۲- اعلام الدین

و در فضیلت روز جمعه می نویسد که افضل اعمال شب و روز جمعه صلوات فرستادن است و چون عصر پنجشنبه می شود ملائکه از آسمان نازل شوند بعد مورچه ها با قلمهای طلا و لوح های نقره و تا شب شنبه کار آنها این است که هر کس صلوات بفرستد می نویسند و هر که اسم پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم را بشنود و صلوات بفرستد راه بهشت بر او خطا شود (۱).

و از حضرت امام صادق علیه السلام منقول است که صلوات بر محمد و آل محمد صلی الله علیه و اله برابر است با هفتاد حج و در مصباح کفعمی علیه الرحمه از حضرت صادق علیه السلام روایت شده و ابن بابویه رحمه الله هم در ثواب الاعمال مرقوم داشته است که هر که بعد از عصر روز جمعه هفت مرتبه این صلوات را بخواند ثواب او برابر است با ثواب عمل ثقلین در آن روز و حضرت صادق علیه السلام می فرمایند که می نویسد خداوند از برای او صد هزار حسنه و محو می کند از او صد هزار گناه و بلند می فرماید از برای او صد هزار درجه و تمام حوائج او را خدا بر می آورد.

جناب عمده العلماء و المحدثین سَمی حقیر آقای حاج شیخ عباس قمی حفظه الله تعالی این صلوات و شرح او را از کلینی رضوان الله علیه نقل می فرمایند به زیادی اینکه خواننده این صلوات در قیامت از میان دیده های او نوری ساطع است و بالا می رود و این دعا این است ،

ص : ۸۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَ بَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَ السَّلَامَ عَلَيْهِمْ وَ عَلَيَّ أَرْوَاحِهِمْ وَ أَجْسَادِهِمْ وَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَ بَرَكَاتِهِ.

و سید بن طاوس رحمه الله در فصل چهل و پنجم در نماز روز جمعه از ائمه علیه السلام روایت فرموده برای ایمن بودن از شرور و بلاها تا جمعه دیگر بعد از نماز ظهر روز جمعه دو رکعت نماز بخواند و در رکعت اول حمد و قل هو الله احد را هفت مرتبه بخواند و در رکعت دوم به همین طریق و بعد از نماز این دعا را بخواند اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ الَّتِي حَشَوَهَا الْبَرَكَةُ وَ عَمَّارُهَا الْمَلَائِكَةُ مَعَ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ آبَائِنَا إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ لَمْ تَضُرَّ بَلِيهِ وَ لَمْ تُصَبِّ بِهِ فِتْنَةٌ إِلَيَّ يَوْمَ الْجُمُعَةِ الْآخِرَى وَ جَمَعَ اللَّهُ بَيْنَهُ وَ بَيْنَ مُحَمَّدٍ وَ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَ عَلَيَّ إِلَهَ السَّلَامِ. (۱)

وارد است که اگر کسی حاجتی داشته باشد چهارده هزار مرتبه صلوات بفرستد و هدیه کند برای ارواح مقدسه چهارده معصوم صلوات الله عليهم اجمعين خداوند حاجت او را روا فرماید.

و فاضل نهاوندی این ختم مجرب را مرقوم فرموده که بعد ذکر خواهد شد و خواندن این صلوات ثواب بسیار دارد که گنجایش شرح آن نیست ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ مَا دَامَتْ الْبَرَكَاتُ

ص : ۸۲

وَ ارْحَمْ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ مَا اِدَامَتْ الرَّحْمَةُ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ رُوْحَ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِي الْاَزْوَاحِ وَ صَلِّ عَلَيَّ جَسَدُ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِي الْاَجْسَادِ وَ صَلِّ عَلَيَّ قَبْرِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِي الْقُبُوْرِ وَ صَلِّ عَلَيَّ تُزْبِيهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِي السُّرَابِ وَ صَلِّ عَلَيَّ صُوْرَةَ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِي الصُّوْرِ وَ صَلِّ عَلَيَّ نُوْرَ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِي الْاَنْوَارِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ. (۱)

و في الأمالی الصّدوق رَحِمَهُ اللهُ قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ إِلهِ مَنْ سِرَّهُ أَنْ يَجْمَعَ اللهُ لَهُ الْخَيْرَ كُلَّهُ فَلْيُوَالِ عَلِيًّا بَعْدِي وَلِيُوَالِ أَوْلِيَاءِ وَلِيَعَادِ أَعْدَائِهِ وَ فِيهِ قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ إِلهِ إِنَّ لِعَلِيٍّ وَ شَيْعَتِهِ مِنَ اللهِ عِزَّوَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَقَامًا يَغْبِطُهُ بِهِ الْأَوْلُونَ وَ الْآخِرُونَ وَ فِي الْكَافِي وَ جَامِعِ الْأَخْبَارِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ مَنْ قَالَ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ مَاتَ مَرَّةً رَبِّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ عَلَيَّ أَهْلُ بَيْتِهِ قُضِيَ اللهُ تَعَالَى مَا تَحَاجَّتْهُ ثَلَاثُونَ مِنْهَا لِلدُّنْيَا وَ سَبْعُونَ مِنْهَا لِلْآخِرَةِ.

در خبر دارد که اگر کسی بخواهد مال او زیاد شود این قسم صلوات فرستد اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدُ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ عَلَيَّ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُسْلِمَاتِ وَ فِي الْأَمَالِي عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ إِلهِ وَ مَنْ أَكْثَرَ فِيهِ مِنَ الصَّلَوَاتِ عَلَيَّ نَقَلَ اللهُ مِيزَانَهُ يَوْمَ تَخْفَالْمَوَازِينَ وَ فِيهِ عَنِ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَا مِنْ عَبْدٍ يَقُولُ كُلَّ يَوْمٍ سَبْعَ مَرَّاتٍ وَ أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ النَّارِ إِلَّا قَالَتِ النَّارُ يَا رَبِّ

ص : ۸۳

وَ أَعَدَّهُ مِنِّي وَ فِي حَرَامِ الْأَخْبَارِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلهِ مَنْ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَعْطَاهُ اللَّهُ أَجْرَ اثْنَيْنِ وَ سَبْعِينَ شَهِيداً وَ خَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ أَيْضاً فِيهِ وَ فِي اللَّيْلِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلهِ مَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ أُمَّتِي يَذْكُرُنِي ثُمَّ صَلَّى عَلَيَّ إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ ذُنُوبَهُ وَ إِنْ كَانَ أَكْثَرَ مِنْ رَمَلٍ عَالِجٍ أَيْضاً عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلهِ قَالَ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ أَلْفَ مَرَّةٍ لَمْ يَمُوتْ حَتَّى يُبَشِّرَ لَهُ بِالْجَنَّةِ أَيْضاً قَالَ النَّبِيُّ مَا مِنْ أَحَدٍ صَلَّى عَلَيَّ مَرَّةً وَ سَمِعَ حَافِظِيهِ إِلَّا أَنْ لَا يَكْتَبَ ذَنْبَهُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ (ذكر تو هر جا که مکرر شود ---- مجلس از آن ذکر معطر شود).

وَ فِي الْبَحَارِ نَقَلًا مِنْ حَظِّ الشَّهِيدِ رَحِمَهُ اللَّهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلهِ أَنَّ الشَّيْطَانَ اثْنَانِ شَيْطَانُ الْجَنِّ وَ يَبْعُدُ بِلَا حَوْلٍ وَ لَا قُوَّةٍ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ شَيْطَانُ الْإِنْسِ وَ يَبْعُدُ بِالصَّلَاةِ عَلَيَّ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلهِ مَنْ وَصَلَ أَحَدًا مِنْ أَهْلِ بَيْتِي فِي دَارِ هَذِهِ الدُّنْيَا بِقِرَاطٍ وَ صَلَّى يَوْمَ الْقِيَمَةِ بِقَنْطَارٍ أَيْضاً فِيهِ ثَلَاثَةٌ هُنَّ فَخْرُ الْمُؤْمِنِ وَ زِينَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ الصَّلَاةُ فِي آخِرِ اللَّيْلِ وَ يَأْسُهُ مِمَّا فِي أَيْدِي النَّاسِ وَ وَلَايَتُهُ لِإِمَامٍ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ.

در جلد نوزدهم بحار است که قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ لَمْ يَقْدِرْ عَلَيَّ مَا يَكْفُرُ بِهِ ذُنُوبُهُ فليكثر من الصَّلَاةِ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ إِلهِ فَإِنَّهَا تَقَدَّمَ الذُّنُوبَ هَذَا، در نور العيون هم دارد صلوات مرقوم

وَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الصَّلَوَاتِ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ تَعِيدُ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ لِتَسْبِيحٍ وَالتَّهْلِيلِ وَالتَّكْبِيرِ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَنْ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ لَمْ يَجِدْ رِيحَ الْجَنَّةِ وَرِيحُهَا تُوجَدُ مِنْ مَسِيرِهِ خَمْسَ مِائَةِ عَامٍ وَفِي الْكَافِي قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلِّمْ مَنْ ذَكَرَتْ عِنْدَهُ فَلَمْ يَصِلْ يَدْخُلِ النَّارَ فَأَبْعِدِ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ وَأَيْضًا فِيهِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلِّمْ مَنْ ذَكَرَتْ عِنْدَهُ فَانْسَى الصَّلَاةَ عَلَيَّ خِطَابِهِ طَرِيقَ الْجَنَّةِ وَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَثْقَلُ مَا يُوضَعُ فِي الْمِيزَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الصَّلَاةُ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفِيهِ أَيْضًا عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ مَا مِنْ عَمَلٍ أَفْضَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ مِنَ الصَّلَاةِ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفِي خَيْرِ الْأَعْمَاشِ عَنِ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ الصَّلَاةُ عَلَيَّ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كُلِّ الْمَوَاطِنِ وَعِنْدَ الْعُطَاسِ وَالرِّيَّاحِ وَغَيْرِ ذَلِكَ وَاجِبُهُ قَالَ مَوْلَانَا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُحَمَّدٌ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ يُقْبَلُ دَعَائِكُمْ ذَكَرَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَدَعَائِكُمْ لَهُ وَحَفَظَكُمْ أَبَاهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلِّمْ وَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أُعْطِيَ السَّمْعَ أَرْبَعَةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَالجَنَّةِ وَالنَّارِ وَحُورِ الْعِينِ فَإِذَا فَرَّغَ الْعَبْدُ مِنْ صَلَاتِهِ فَلْيُصَلِّ عَلَيَّ النَّبِيِّ وَآلِهِ وَيُسْأَلِ اللَّهُ الْجَنَّةَ وَنَارَ الْجَنَّةِ بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ وَيَسْأَلُهُ أَنْ يُرَوِّجَهُ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ عَلَيَّ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلِّمْ رُفِعَتْ دَعْوَتُهُ وَمَنْ سَأَلَ اللَّهَ الْجَنَّةَ قَالَتْ الْجَنَّةُ يَا رَبِّ أَعْطِ عَبْدَكَ مَا يُسْأَلُ وَمَنْ اسْتَجَارَ مِنَ النَّارِ قَالَتْ

النَّارُ يَا رَبِّ أَجْرُ عَبْدِكَ مِمَّا اسْتَجَارَكَ وَ مَنْ سَيَّلَ الْحُورِ الْعَيْنِ قُلْنَ الْحُورِيَّاتِ أَعْطِ عَبْدَكَ مَا سَيَّلَ رَاوِي از حَضَرَتِ أَمِيرِ عَلِيَّهِ السَّلَامِ سَوَالِ مِي كَنْد چِگونِه شَدَّ كِه مَهْرُ زَنْهَا پَانصَد دِرْهَمِ شَدَّ اثنَى عَشْرًا وَفِيهِ وَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَوْجَبَ عَلَيَّ نَفْسِي أَنْ لَا يَكْبُرُ مَوْمِنٌ مَاتَ تَكْبِيرَهُ وَ يُسَبِّحُهُ وَ يَمَجِّدُهُ وَ يَهْلِلُهُ مَاتَ مَرَّةً وَ يُصَلِّي عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ إِلَهَهُ مَاتَ مَرَّةً ثَمَرِ يَقُولُ اللَّهُمَّ زَوِّجْنِي مِنَ الْحُورِ الْعَيْنِ إِلَّا زَوَّجَهُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ فَمِنْ ثَمَّ مَهْرِ النِّسَاءِ خَمْسَ مِائَاتِ دِرْهَمٍ فَلَمْ يُزَوِّجْهُ فَقَدَّ عَقْدَهُ وَ اسْتَحَقَّ مِنَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ أَنْ لَا يُزَوِّجَهُ حُورَاءَ

وَ فِي الْبَحْرِ عَنْ أَبِي الْحَسَنِ الْعَسْكَرِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ إِنَّمَا اتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا لِكَثْرَةِ صِلَوَاتِهِ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ صِلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلَهِهِ الْبَخِيلُ حَقًّا مَنْ ذَكَرَتْ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ رَاوِي إِنْ حَضَرَتْ ابْنِعَبْدَ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامِ سَوَالِ مِي كَنْد كِه چِگونِه صِلَوَاتِ بفرستم قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ تَقُولُونَ صِلَوَاتِ اللَّهِ وَ صِلَوَاتِ مَلَائِكِهِ وَ أَنْبِيَائِهِ وَ رُسُلِهِ وَ جَمِيعِ خَلْقِهِ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ سَلَّمَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ وَ رَحِمْتُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتِهِ فَقُلْتُ مَا ثَوَابُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ وَ إِلَهِهِ بِهِذِهِ الصَّلَوَاتِ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْخُرُوجُ مِنَ الذُّنُوبِ وَ اللَّهُ كَهَيْئَتِهِ يَوْمَ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ

أَيْضًا فِي الْبَحْرِ عَنْ أَبِي عُمَرَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلَهِهِ لَا تَضْرِبُوا أَطْفَالَكُمْ عَلَيَّ بِكَائِهِمْ فَإِنْ بِكَائِهِمْ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ الصَّلَاةَ عَلَيَّ

قَالَ الصَّلَاةَ عَلَيَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَفْضَلُ مِنْ مُهَجِ الْأَنْفُسِ وَقَالَ ضَرْبِ الشُّبُوفِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ إِلَّا أَعْمَلَكِ شَيْءٌ يَتَقَى اللَّهُ بِهِ وَجْهَكَ مِنْ حَرِّ جَهَنَّمَ قَالَ قُلْتُ بَلَى قَالَ قُلْ بَعِيدَ الْفَجْرِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ مَاتَ مَرَّةً يَتَقَى اللَّهُ بِهِ وَجْهَكَ مِنْ حَرِّ جَهَنَّمَ أَيْضًا قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ مِائَاتَ حَسَنَةٍ وَمَنْ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآهْلِ بَيْتِهِ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ حَسَنَةٍ أَيْضًا فِيهِ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ أَبِيهِ عَنْ أَبِي الْمُغِيرَةِ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ مَنْ قَالَ فِي دُبُرِ صَلَوَةِ الصُّبْحِ وَ صَلَوَةِ الْمَغْرِبِ قَبْلَ أَنْ يَتَنَبَّأَ رَجُلُهُ أَوْ يَكَلِّمَ أَحَدًا إِنَّ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَيَّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيَّ وَ سَلِّمُوا تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ ذُرِّيَّتِهِ فَضِيَّ اللَّهُ لَهُ مَاتَ حَاجَهُ سَبْعِينَ فِي الدُّنْيَا وَ ثَلَاثِينَ فِي الْآخِرَةِ أَيْضًا فِيهِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ مَنْ قَالَ فِي كُلِّ يَوْمٍ مَاتَ مَرَّةً رَبِّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آهْلِ بَيْتِهِ فَضِيَّ اللَّهُ لَهُ مَاتَ حَاجَهُ ثَلَاثُونَ مِنْهَا لِلدُّنْيَا وَ سَبْعُونَ لِلْآخِرَةِ أَيْضًا فِيهِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ارْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ بِالصَّلَوَاتِ عَلَيَّ فَإِنَّهَا تَذْهَبُ بِالنَّفَاقِ.

أَيْضًا فِيهِ وَ فِي الْكَافِي عَنْ الرُّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ يَوْمَ الْجُمُعَةِ مَاتَ مَرَّةً

قَضِيَ اللَّهُ لَهُ مَاتَ حَاجَهُ سَبْعِينَ حَاجَةً مِنْهَا لِلدُّنْيَا وَ ثَلَاثِينَ لِآخِرِهِ أَيْضًا فِي الْبِحَارِ وَ الْكَافِي قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلهِ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ مَرَّةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا وَ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ مَرَّةً وَ مِنْ صَلَّى عَلَيَّ مَرَّةً صَلَّى إِلَهَ عَلَيْهِ أَلْفَ مَرَّةً وَ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ مَرَّةً لَا يُعَذِّبُهُ اللَّهُ فِي النَّارِ أَبَدًا أَيْضًا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلهِ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ مَرَّةً فَتَحَّ اللَّهُ عَلَيْهِ أَبَا مِنَ الْعَافِيهِ وَ قَالَ مَنْ صَلَّى مَرَّةً لَمْ يَبْقَ مِنْ ذُنُوبِهِ ذَرَّةٌ .

رَوَى عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلهِ قَالَ أَوْلَى النَّاسِ فِي يَوْمِ الْقِيَمَةِ أَكْثَرُهُمْ عَلَيَّ صَلَوَهُ فِي دَارِ الدُّنْيَا وَ أَيْضًا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلهِ فِي الْوَصِيَّةِ يَا عَلِيُّ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ كُلَّ يَوْمٍ أَوْ لَيْلَةً وَ جُبَّهَ لَهُ شَفَاعَتِي وَ لَوْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْكِبَائِرِ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلهِ قَالَ مَنْ ذَكَرَنِي فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ فَقَدْ شَقِيَ وَ مَنْ ادْرَكَ رَمَضَانَ فَلَمْ تَصِيهِ الرَّحْمَةُ فَقَدْ شَقِيَ وَ مَنْ ادْرَكَ أَبَوَاهُ أَوْ أَحَدَهُمَا فَلَمْ يَبِرَّ فَقَدْ شَقِيَ عَنْ أَبِي بَصِيرٍ قَالَ قَالَ الصَّادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ النَّبِيِّ وَ إِلهِ مَرَّةً فِي كُلِّ يَوْمٍ أَسَدَاهَا سَبْعُونَ مَلَكًا يَبْلُغُهَا إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلهِ مَنْ قَبَلَ صَاحِبَهُ أَيْضًا فِي الْبِحَارِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلهِ مَنْ قَالَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَعْطَاهُ اللَّهُ تَعَالَى أَجْرَ اثْنَيْنِ وَ سَبْعِينَ شَهِيدًا وَ خَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ

وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ يَوْمَ الْجُمُعَةِ مَاتَ مَرَّةً غَفَرَ اللَّهُ لَهُ خَطِيئَتَهُ ثَمَانِينَ سَنَةً وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ مَرَّةً خَلَقَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيَّ رَأْسَهُ نُورًا وَعَلَيَّ بِهِ يَمِينَهُ نُورًا وَعَلَيَّ شِمَالَهُ نُورًا وَعَلَيَّ فَوْقَهُ نُورًا وَعَلَيَّ تَحْتَهُ نُورًا وَفِي جَمِيعِ أَعْضَائِهِ نُورًا وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَنْ يَلْبَسَ النَّارَ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الصَّلَوَاتِ عَلَيَّ نُورٌ عَلَيَّ الصَّرَاطِ وَمَنْ كَانَ عَلَيَّ الصَّرَاطِ مِنَ النُّورِ لَمْ يَكُنْ مِنْ أَهْلِ النَّارِ وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ صَلَوَاتِكُمْ عَلَيَّ جَوَازُ دَعَائِكُمْ وَمَرْضَاةُ رَبِّكُمْ وَزَكْوَةُ أَعْمَالِكُمْ وَفِي الْكَافِي وَالْبِحَارِ أَيْضًا رُويَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا مِنْ دَعَاءٍ إِلَّا بَيْنَهُ وَبَيْنَ السَّمَاءِ حِجَابٌ حَتَّى يُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَإِذَا فَعَلَ ذَلِكَ خَرَقَ الْحِجَابَ فَدَخَلَ الدُّعَاءُ وَإِذَا لَمْ يَفْعَلْ ذَلِكَ لَمْ يُرْفَعْ الدُّعَاءُ وَ أَيْضًا فِي الْبِحَارِ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَكثَرُوا مِنَ الصَّلَوَاتِ عَلَيَّ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَإِنَّهُ يَوْمٌ يُصَاعَفُ فِيهِ الْأَعْمَالُ وَاسْئَلُوا اللَّهَ لِي الدَّرَجَةَ وَ الْوَسِيلَةَ قَالَ هِيَ دَرَجَةٌ مِنَ الْجَنَّةِ مَنْ لَا يَنَالُهَا إِلَّا نَبِيٌّ أَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا مِنْ أَبِي الْحَسَنِ عِنَا فَضْلِ الْأَعْمَالِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَقَالَ الصَّلَاةُ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ مَرَاتٍ بَعْدَ الْعَصْرِ وَمَا زِدْتِ أَفْضَلَ وَفِي الْكَافِي وَالْبِحَارِ عَنْ جَعْفَرِ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنْ إِبَائِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ قَالَ إِذَا ادَّعَا أَحَدُكُمْ وَلَمْ يَذْكُرِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ رَفَرَفَ الدُّعَاءُ عَلَيَّ رَأْسَهُ فَإِذَا ذَكَرَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَ سَلَّمَ رَفَعَ الدُّعَاءَ وَ فِي جَمَالِ الْأُسْبُوحِ وَ الْبِحَارِ
 أَيْضًا عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ وَ كُلُّ اللَّهِ تَعَالَى بِقَبْرِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ مَلَكًا يُقَالُ لَهُ ظَهْلِيلُ إِذَا صَلَّى عَلَيْهِ أَحَدُكُمْ وَ
 سَلَّمَ عَلَيْهِ قَالَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فُلَعَانُ سَلَّمَ عَلَيْكَ وَ صَلَّى عَلَيْكَ قَالَ فَرَدَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ بِالسَّلَامِ أَيْضًا فِيهِ عَنْ عَمَّارِ بْنِ
 يَاسِرٍ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ يَقُولُ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى اعْطَا مَكَامًا مِنَ الْمَلَائِكَةِ أَسْمَاءَ الْخَلَائِقِ كُلِّهِمْ وَ أَسْمَاءَ آبَائِهِمْ فَهُوَ
 قَائِمٌ عَلَيَّ قَبْرِي إِذَا مَتَّيْتُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَلَيْسَ أَحَدٌ تُصَلِّي عَلَيَّ صَلَوَةَ اللَّهِ عَلَيَّ إِلَّا قَالَ يَا مُحَمَّدُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ عَلَيْكَ فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ بَكَذَا وَ كَذَا وَ إِنَّ
 رَبِّي كَفَلَ لِي أَنْ تُصَلِّي عَلَيَّ ذَلِكَ الْعَبْدُ بِكُلِّ وَ أَحَدٍ عَشْرًا رُوِيَ أَنَّهُ قِيلَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ أَرَأَيْتَ قَوْلَ اللَّهِ
 تَعَالَى إِنَّ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَ سَلَّمَ كَيْفَ هُوَ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ هَذَا مِنْ عِلْمِ الْمَكْنُونِ وَ لَوْلَا
 أَنْ كُمْ سَأَلْتُمُونِي مَا أَخْبَرْتُمْ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى وَ كُلِّ مَلَائِكَةٍ فَلَا أَذْكَرَ عِنْدَ مُسْلِمٍ فَتُصَلِّي عَلَيَّ إِذَا قَالَ لَهُ ذَلِكَ الْمَكَانَ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ وَ
 قَالَ اللَّهُ وَ مَلَائِكَتُهُ أَمِينٌ وَلَا أَذْكَرَ عِنْدَ مُسْلِمٍ فَلَا يُصَلِّي عَلَيَّ إِلَّا قَالَ لَهُ الْمَكَانَ لَا غَفَرَ اللَّهُ لَكَ وَ قَالَ اللَّهُ وَ مَلَائِكَتُهُ أَمِينٌ وَ عَنْ أَبِي
 جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ أَنْ مَلَائِكَةً مِنَ الْمَلَائِكَةِ

سَأَلَ اللَّهُ تَعَالَى أَنْ يُعْطِيَهُ سَمْعَ الْعِبَادِ فَأَعْطَاهُ اللَّهُ فَذَلِكَ الْمَلِكُ قَائِمٌ حَتَّى يَقُومَ السَّاعَةُ لَيْسَ أَحَدٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ يَقُولُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ إِلَّا قَالَ الْمَلِكُ وَ عَلَيْكَ السَّلَامُ ثُمَّ يَقُولُ الْمَلِكُ يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ وَ إِلَهَ أَنْ فُلَانًا يَقْرئُكَ السَّلَامَ فَيَقُولُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ وَ إِلَهَ وَ عَلَيْهِ سَلَامٌ وَ عَنِ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ صَلَّى عَلَيَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ وَ إِلَهَ مَرَّةً وَاحِدَةً بَيْتِهِ وَ إِخْلَاصٍ مِنْ قَلْبِهِ قُضِيَ اللَّهُ لَهُ مَا تَحَاجَّهُ ثَلَاثُونَ لَدُنِّيَا وَ سَبْعُونَ لِلْآخِرَةِ وَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ وَ إِلَهَ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ كُلَّ يَوْمٍ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ وَ فِي كُلِّ لَيْلٍ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ حُبًّا لِي وَ شَوْقًا إِلَيَّ كَانَ حَقًّا عَلَيَّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يُغْفِرَ لَهُ ذُنُوبَهُ تِلْكَ الْيَلَّةَ وَ ذَلِكَ الْيَوْمَ وَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ وَ إِلَهَ مَرَّةً وَاحِدَةً بَيْتِهِ وَ إِخْلَاصٍ مِنْ قَلْبِهِ قُضِيَ اللَّهُ لَهُ مَا تَحَاجَّهُ ثَلَاثُونَ لَدُنِّيَا وَ سَبْعُونَ لِلْآخِرَةِ وَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ وَ إِلَهَ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ كُلَّ يَوْمٍ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ وَ فِي كُلِّ لَيْلٍ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ حُبًّا لِي وَ شَوْقًا إِلَيَّ كَانَ حَقًّا عَلَيَّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يُغْفِرَ لَهُ ذُنُوبَهُ تِلْكَ الْيَلَّةَ وَ ذَلِكَ الْيَوْمَ وَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ وَ إِلَهَ فَقَالَ إِنَّ قُصُومًا مِنْ ذِكْرِي بِمُقَدَّارِ الصَّلَوَاتِ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ إِلَهَ فَقَوْلُ الرَّجُلِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ إِلَهَ فِي الصَّلَاةِ مِثْلُ قَوْلِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ.

فِي الْكَافِي وَ الْبَحَارِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ وَ إِلَهَ مَا مِنْ

قَوْمٌ اجْتَمَعُوا فِي مَجْلِسٍ فَلَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ وَ لَمْ يُصَلُّوا عَلَيَّ نَبِيَّهُمْ إِلَّا كَانَ ذَلِكَ الْمَجْلِسَ حَسْرَةً وَ وَبَالَآ عَلَيْهِمْ عَنْ مُوسَى بْنِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنْ إِبَائِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ رَغِمَ أَنْفُ رَجُلٍ ذَكَرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ رَغِمَ أَنْفُ رَجُلٍ أَدْرَكَ أَبَوَيْهِ عِنْدَ الْكَبِيرِ فَلَمْ يُدْخِلْهُ الْجَنَّةَ رَغِمَ أَنْفُ رَجُلٍ دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ ثُمَّ إِنَّ سَلَخَ قَبْلَ أَنْ يُغْفَرَ لَهُ .

از حضرت امام محمد باقر و حضرت امام جعفر صادق علیهما السّلام مروی است که هر که روز جمعه از شارب خود بزند و ناخن بگیرد و بگوید بِسْمِ اللَّهِ وَ عَلَی سِنْتِهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ نُوْشْتَه شُود بَهْر مَوْتِی وَ نَاخَنِی از آزادی رقبه و ناخوش نشود جز به مرض موت. (۱)

روایت شده که در روز پنجشنبه مستحب است که صد مرتبه بگوید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَ اَهْلِكَ عَدُوَّهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ از برای او شرح و فضیلت بسیار است. (۲)

مرحوم حجه الاسلام اقا شیخ علی یزدی حایری رحمه الله در کتاب خود و در جامع الاخبار مرقوم است که حضرت رسالت ماب صلی الله علیه و اله فرمودند آمد در نزد من جبرئیل علیه السّلام عرض کرد صلوات نمی فرستد برای تو احدی مگر اینکه صلوات می فرستند بر او هفتاد هزار ملک

ص : ۹۳

۱- کافی . جمال الاسبوع . بحار الانوار

۲- جمال الاسبوع

و کسی که صلوات فرستند بر او هفتاد هزار ملک کان من اهل الجنة یعنی از اهل بهشت می باشد(۱) و نیز در هر دو کتاب مرقوم دارد حضرت رسالت صلی الله علیه و اله فرمودند هر کس صلوات فرستد بر من و آل من از جهت عظمت حق من خلق می فرماید خدای تعالی از کلمات صلوات او ملکی را که می باشد یک بال او در مشرق و یکی در مغرب و دو پای او فرو رفته در هفتم زمین و گردن او در زیر عرش است پس می فرماید خدای متعال ای ملک صلوات بفرست بر بنده من مثل اینکه صلوات فرستاد بر پیغمبر صلی الله علیه و اله و سلم پس آن ملک صلوات می فرستد بر آن مصلی تا روز قیامت.

و نیز در کتاب نصایح الشیعه مرقوم است از کتاب روضه العلماء که هر که بر پیغمبر صلی الله علیه و اله صلوات فرستد خداوند خلق می فرماید بعدد هر حرفی از صلوات سیصد و شصت هزار ملک که از برای هر ملکی سیصد و شصت هزار سر است و در هر سر سیصد و شصت هزار صورت و در هر صورتی سیصد و شصت هزار دهان است و در هر دهانی سیصد و شصت هزار زبان است و از برای هر زبانی سیصد و شصت هزار لغت که مشابه دیگری نباشد و با آن زبانها حمد و ثنا گوید و ثواب آن در نامه عمل آن بنده ای که صلوات فرستاده است نوشته خواهد شد تا روز قیامت و غریب به این خبر هم قبلا از کتاب لئالی ذکر شد.

ص : ۹۴

۱۰۳- امر حق تعالی به طلب مغفرت نمودن ملک بر مصلی تا روز قیامت

خلاصه بعضی از معنی کلام آن حضرت می فرماید که هر گاه بنده مومنی بر من صلوات فرستد این ملائکه با این کیفیت که مرقوم شد بر او هفتصد هزار مرتبه صلوات می فرستند و عرض می کنند پروردگارا فلان بن فلان یک مرتبه بیشتر بر پیغمبر تو صلوات نفرستاده و ما را امر فرمودی به صلوات و تمجید و تهلیل و تکبیر و تحمید کنید و از برای او طلب مغفرت کنید تا آخر دنیا بلکه تا روز قیامت تا اینکه وارد بهشت شود بی حساب و بدون عذاب اللّهُمَّ اَعْتَقْنَا مِنَ النَّارِ وَ اَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ وَ زَوِّجْنَا مِنَ الْحُورِ الْعِينِ. (۱)

آمده که حضرت رسول صلی الله علیه و اله فرمودند به مردی که صلوات فرستاد بر آن حضرت به این نحو که مرقوم می شود فرمودند زود است که وارد شوی بر صراط و صورت تو نورانی تر از ماه شب چهارده باشد و آن صلوات این است اللّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ حَتَّى لَا يُبْقِيَ مِنْ صَلَوَاتِكَ شَيْءٌ وَ اَرْحَمِ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ حَتَّى لَا يُبْقِيَ مِنْ رَحْمَتِكَ شَيْءٌ وَ بَارِكْ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ حَتَّى لَا يُبْقِيَ مِنْ بَرَكَاتِكَ شَيْءٌ وَ سَلِّمْ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ حَتَّى لَا يُبْقِيَ مِنْ السَّلَامِ شَيْءٌ. (۲)

ص : ۹۶

۱- بحر الغموم

۲- نور العيون و تحفه الطوسیه

۱۰۴- حکمت صلوات فرستادن ملائکه بر پیغمبر صلی الله علیه و اله

و ایضا مرقوم است که چون حضرت ابراهیم علیه السلام را در آتش اداختند زنبور عسل دهان خود را آب می کرد و اطراف آتش می رفت که بر آتش بریزد بدین واسطه آب دهن او شیرین شد چنانچه در امالی و لوالجی یا و ثوالجی دارد که به جهت ذکر صلوات آب دهن او شیرین شد که گذشت وقعه آن.

در کتاب معانی الاخبار از ابو حمزه ثمالی و در ثواب الاعمال از امام موسی کاظم علیه السلام روایت شده و در تفسیر علی بن ابراهیم است در خصوص آیه مبارکه صلوات که صلوات از حضرت رحمت و از ملائکه تزکیه و از مردم دعا و اقرار نمودن به فضل آن حضرت است و از ابن عباس مروی است که چون این آیه نازل شد رخسار مبارک آن حضرت برافروخته گشت از غایت مسرت و فرمود که آیتی بر من نازل شده است که در نزد من دوست تر است از دنیا و از هر چه در دنیا است در کتاب شرح صلوات مرقوم است در حکمت صلوات فرستادن ملائکه بر آن حضرت گفته اند که چنانچه آدمیان در عرصه هدف سهام بلیات می باشند ملائکه نیز پیوسته از نوازل قضا و قدر ترسان و از واقعه ابلیس هراسان می شوند خداوند برای امنیت خاطر ایشان را امر به صلوات فرستادن بر حبیب خود فرمود تا که از بلیات محفوظ مانند و اگر به عقوبتی مبتلا شدند به واسطه آن از بلیه باز رهند.

و در بعض کتب مرقوم است که چون خداوند آدم را خلق فرمود چون ملائکه بر صورت آدم نگاه می نمودند صدای صلوات آنها بلند می شد چون آدم سبب او را پرسید ملائکه گفتند که نوری از جبین شما می تابد که چون نظر ما بر آن نور می افتد بی اختیار زبان ما به نغمه صلوات مترنم می گردد پس چون آن حضرت متولد شد خطاب به ملائکه رسید که آن نوری که در جبین آدم می دیدید این نور است که الحال ظاهر شده یعنی نور محمد بن عبدالله صلی الله علیه و اله و سلم چنانچه آنوقت به مراسم تحیاتش مشغول بودید حال هم به ذکر صلواتش قیام نمایید تا از بلیات محفوظ بمانید به برکت آن حضرت و حکمت صلوات مومنین از حد بیان بیرون است از جمله آنها یکی آن است که صلوات ثمن شفاعت است و هر که ثمن بیشتر تسلیم نمود با جواز زیادتی ثمن سزاوار تر می شود و هر چه انسان بیشتر صلوات بر آن حضرت فرستاد رابطه او با آن حضرت زیادتر می شود این است که آن حضرت فرمود سزاوارترین مردم به من در روز قیامت آن کس است که بر من بیشتر صلوات فرستد و نشانه محبت و دوستی با محمد و آل محمد صلوات الله علیهم اجمعین بسیار صلوات فرستادن است زیرا که علامت محبت و دوستی آن است که انسان زیاد یاد کند هر که را که دوست می دارد.

و مرقوم است که عامه و خاصه روایت کرده اند که مردی از رسول خدا صلی الله علیه و اله سوال کرد که قیامت چه وقت خواهد بود آن حضرت فرمود که چه چیز مهیا کرده ای برای آن روز و چه عملی به جای آورده ای عرض کرد که نماز و روزه و صدقه و غیره آماده کرده ام ولیکن اینقدر هست که خدا و رسول را بسیار

دوست می دارم آن حضرت فرمود که تو با آن کس خواهی بود که او را دوست می داری و این بشارتی است عظیم برای تهی دستان متاع اعمال و عبادات مخفی مباد که هر گاه خبری با عبارتی در این اوراق تکرار شده بواسطه تعداد مدارک آنها است.

صدوق رحمه الله از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که صلوات فرستادن بر پیغمبر صلی الله علیه و اله واجب است در جمیع مواطن در وقت عطسه و در وقت وزیدن بادها. (۱)

و از ابن مسعود روایت شده که رسول خدا صلی الله علیه و اله فرمودند هر که بر من صلوات نفرستد دین برای او نخواهد بود و آنچه برای تارک صلوات در وقت ذکر نام مبارک آن حضرت مقرر است چند چیز است اول آنکه داغ شقاوت بر جبین او نهند و رقم بدبختی در احوالش کشند.

چنانچه شیخ احمد بن فهدحلی رحمه الله از رسول خدا صلی الله علیه و اله و سلم روایت کرده که شقی ترین مردم کسی است که اسم مرا بشنود و بر من صلوات نفرستد. (۲)

و ابن بابویه رحمه الله هم از جابر بن عبدالله روایت نموده است به همین قسم و به طریق عامه از ابن مالک روایت شده که رسول خدا صلی الله علیه و اله فرمود که جبرئیل دعا کرد و گفت که شقی و بدبخت باد کسی که اسم تو را بشنود و صلوات بر تو نفرستد.

ص : ۹۹

۱- عیون/خصال

۲- عده الداعی

موسی بن اسماعیل از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام روایت کرده است که پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمود که بر خاک مالیده باد بینی کسی که اسم مرا بشنود و بر من صلوات نفرستد.

و ابن بابویه و شیخ مفید علیهما رحمه از حضرت سیدالساجدین علیه السلام روایت کرده اند که پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمود که بخیل کامل آن کس است که اسم مرا بشنود و بر من صلوات نفرستد و عامه همین حدیث را از حضرت امیر علیه السلام و ابوذر رحمه الله روایت کرده اند و چون کسی صلوات فرستاد خداوند متعال مطابق اخبار ده صلوات بر او می فرستد و کسی که از چنین فیضی بجهت ترک صلوات خود را محروم دارد بخیل ترین بخیلان است و دیگر آنکه در خبر دارد که رسول خدا صلی الله علیه و اله و سلم فرمودند هر که اسم مرا بشنود و بر من صلوات نفرستد بر من جفا کرده است.

از حضرت صادق علیه السلام روایت شده است که پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمود که هر مجلسی که منعقد شود و اهل آن مجلس یاد خدا نکنند و بر من صلوات نفرستند آن مجلس برایشان حسرت و وبال خواهد بود. (۱)

و به طریق عامه از جابر روایت شده که پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمود هر گروهی که در مجلسی جمع شوند و بر من صلوات نفرستند متفرق خواهند شد با بوی بدی.

ص : ۱۰۰

از مرحوم کلینی و از ابوسعید خدری هم در جای دیگر منقول است که پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمود که اهل مجلسی که بر من صلوات نفرستند در روز قیامت حسرت برای آنها خواهد بود اگرچه داخل بهشت شوند. (۱)

و شیخ طوسی رحمه الله از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده و در کتاب تحفه الطوسیّه هم دارد که پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمودند که هر که فراموش کند صلوات فرستادن بر من را از راه بهشت بیرون افتاده است.

و ابن بابویه رحمه الله از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که دعا کند و نام مبارک آن حضرت را در دعا مذکور نکند آن دعا به راه بهشت نخواهد رفت.

و در اخبار عامه از ابن مسعود روایت شده که پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمودند که روز قیامت به قومی از امت من فرمان رسد که داخل بهشت شوند ایشان راه را گم کرده و متحیر مانند بعضی از صحابه عرض کردند یا رسول الله صلی الله علیه و اله سبب این گمراهی چیست فرمود آنها نام مرا شنیده اند و بر من صلوات نفرستاده اند.

در کافی و غیره مذکور است و از ابن بابویه که پیغمبر صل الله علیه و اله فرمودند که هر که اسم مرا بشنود و بر من صلوات نفرستد داخل در آتش خواهد شد و خداوند او را دور خواهد گردانید.

و مرقوم است که پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمودند خداوند دو ملک را بر من موکل فرموده است که چون بنده اسم مرا بشنود و بر من صلوات فرستد آن دو ملک به او می گویند که خدا تو را بیامرزد و خدا و ملائکه می گویند امین و

ص : ۱۰۱

اگر صلوات نفرستند آن دو ملک می گویند که خدا تو را نیامرزد و خدایتعالی و ملائکه میگویند آمین. (۱)

و ایضا از کتب عامه مذکور است از حضرت صادق علیه السلام و در کتاب تحفه الطوسیّه هم دارد و در کتاب منیه المرید که از تالیفات شیخ سعید زین الدین شهید ثانی رحمه الله است از پیغمبر صلی الله علیه و اله روایت کرده که مردی در بصره کتابت حدیث می نمود چون به نام مبارک پیغمبر صلی الله علیه و اله میرسید از روی عمد صلوات نوشتن را ترک می کرد در اندک زمانی آکله در انگشتانش افتاد و جدا شد.

و مرقوم است که کاتب دیگری چون در کاتب به اسم پیغمبر صلی الله علیه و اله می نوشت صلوات را بر او نوشت و اله و سلم بعد از فوت او را در خواب دیدند از او سوال کردند احوال او را جواب داد که گناهان مرا به صلواتی که بعد از اسم پیغمبر صلی الله علیه و اله و سلم نوشته بودم صلی الله علیه و اله و سلم سنجیدند ثواب صلوات زیادتر بود مرا بخشیدند.

و یکی از علمای عامه نقل نموده که شیخ حسن نامی را بعد از وفات در خواب دیدم که به آب طلا یا چیز دیگری شبیه به آن بر انگشت او چیزی نوشته بود پرسیدم که این نوشته چیست که بر انگشتان تو می باشد فرمود چون در کتابت به اسم پیغمبر صلی الله علیه و اله می رسیدم می نوشتم صلی الله علیه و اله و سلم بدین جهت بر انگشتان من این را نوشته اند.

و در امالی سرخسی و تحفه الطوسیّه مرقوم است که یکی از علما عامه نقل نموده

ص: ۱۰۲

که یکی از کتاب جزوی از حدیث برای من نوشته بود و در هر جا که به اسم مبارک پیغمبر رسیده بود نوشته بود صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کثیرا کثیرا من سبب آن مبالغه را از وی پرسیدم گفت هر وقت که من حدیث می نوشتم چون به اسم پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ می رسیدم در گفتن و نوشتن صلوات تکاهل مینمودم تا اینکه شبی آن حضرت را در خواب دیدم سلام کردم روی مبارک را از من گردانیدند تا سه مرتبه مرتبه چهارم عرض کردم چرا روی مبارک را از من می گردانید فرمود به جهت اینکه چون ذکر من می کنی صلوات نمی گوئی و نمی نویسی از آن وقت تا به حال به این نحو که می بینی کتابت می کنم و صلوات می نویسم.

در فصل سوم از کتاب مرقوم از ابن بابویه رحمه الله از ابو حمزه ثمالی روایت می کند که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدم که چگونه صلوات بفرستم فرمود که می گوئی صَلَوَاتُ اللَّهِ صَلَوَاتُ مَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجَمِيعِ خَلْقِهِ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عرض کردم چه خواهد بود ثواب کسی که به این نحو صلوات بر آن حضرت فرستد فرمود که به خدا قسم که از گناهان بیرون می آید مثل روزی که از مادر متولد شده است ابن بابویه رحمه الله از امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است که رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمود که هر که بر من صلوات فرستد و بر آل من نفرستد بوی بهشت به او نخواهد رسید.

و ایضا ابن بابویه و سید بن طاووس رضوان الله علیهما به اسانید مختلفه از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که روزی پیغمبر صلی الله علیه و اله به حضرت امیر علیه السلام فرمودند یا علی می خواهی تو را بشارت دهم عرض کردند بلی فرمود که جبرئیل بر من نازل شد و مرا خبر داد و گفت هر که از امت تو بر شما و آل شما صلوات فرستد درهای آسمان برای او گشوده شود و ملائکه هفتاد صلوات برای او می فرستند و گناهان او تمام ریخته شود مثل برگ از درخت و خداوند به او خطاب فرماید که لیک یا عبدی و سعدیک پس به ملائکه می فرماید که ای ملائکه من شما بر او هفتاد صلوات فرستادید و من بر او هفتاد صلوات می فرستم الاخ خلاصه در صلوات فوائد کثیره است چون خداوند در آیه صلوات خبر داده که خودش بر آن حضرت صلوات فرستاده پس صلوات فرستادن بر آن حضرت که خدا بر او صلوات می فرستد هر که صلوات فرستد موجب حصول فیض ربّانی و وصول به منازل جاودانی خواهد شد بواسطه امتثال و اطاعت امر الهی که در آیه مبارکه *يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيَّ وَارِد شده است معلوم است که اطاعت امر خدا و رسول صلی الله علیه و اله موجب فیروزی و رستگاری است* كما قال الله تعالی و من يطع الله و رسوله فقد فاز فوزا عظیما دیگر مشرف شدن به صلوات و سلام الهی است چنانکه در کتاب جامع الاخبار روایت کرده است که رسول خدا صلی الله علیه و اله فرمود که جبرئیل مرا ملاقات

نمود و بشارت داد مرا به اینکه خداوند می فرماید که هر که بر تو صلوات فرستد بر او صلوات می فرستم و هر که بر تو سلام کند من بر او سلام می کنم و من برای این بشارت سجده ی شکر به جای آوردم و کلینی رحمه الله به سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمودند که هر که بر من صلوات فرستد خدا و ملائکه بر او صلوات می فرستند.

و نیز در کافی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که چون اسم پیغمبر صلی الله علیه و اله مذکور شود بسیار صلوات بفرستید بر آن حضرت زیرا که هر که بر آن حضرت یک صلوات بفرستد خداوند هزار مرتبه بر او صلوات فرستد در هزار هزار صف از ملائکه و چیزی از مخلوقات خدا باقی نمی ماند مگر آنکه بر آن بنده صلوات می فرستند بواسطه اینکه خدا و ملائکه بر او صلوات می فرستند پس هر که رغبت در آن نماید جاهل و مغرور است و خدا و رسول و اهل بیت آن حضرت از او بیزارند.

و در ثواب الاعمال و جمال الاسبوع و مکارم الاخلاق و در کافی کلینی رحمه الله روایت نموده که حضرت صادق علیه السلام به اسحق بن فرّخ فرمود که هر که ده مرتبه صلوات بفرستد بر محمد و آل محمد صلوات الله عليهم اجمعین خدا و ملائکه هزار مرتبه بر او صلوات می فرستند آیا شنیده ای قول حق تعالی که می فرماید هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَ مَلَائِكَةٌ لِنُجْرَجْكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَ كَانِ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

در مسند احمد حنبل و چند کتاب دیگر از کتب عامه مذکور است که پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمودند هر که بر من یک صلوات فرستد خداوند بر او ده صلوات فرستد و ده گناه او را بیامرزد و ده درجه برای او بلند گرداند خلاصه پس ملائکه به حکم یصلون که در آیه مبارکه صلوات است پیوسته به فرستادن صلوات مشغول اند و چون کسی دائما مشغول صلوات باشد به ملائکه شباهت پیدا می کند در ذکر صلوات و ملائکه بر او صلوات می فرستند و برای او استغفار می کنند و اخبار دال بر آن بسیار است.

عبدالله بن عوف روایت کرده که رسول خدا صلی الله علیه و اله فرمودند که جبرئیل آمد نزد من و مرا بشارت داد به اینکه خداوند می فرماید که هر بنده ای که بر تو صلوات فرستد هفتاد هزار ملک بر او صلوات فرستند و هر که هفتاد هزار ملک بر او صلوات فرستند از اهل بهشت خواهد بود. (۱)

و ایضا در کتاب شرح صلوات از کتاب عیون المجالس که آن نیز از کتب عامه است روایت کرده است و آقای آقا شیخ نور الدین واعظ خراسانی هم در کتابچه فوائد الصلوات خود از کتاب جامع الاخبار نقل می فرماید که چون یکی از بنده گان خدا بر پیغمبر صلوات فرستد منادی از عالم غیب ندا کند که خداوند بر این بنده ده بار صلوات فرستاد

ص : ۱۰۶

و چون این ندا با اهل آسمان اول رسد هزار بار بر آن افزایند و هم چنین تا اینکه نزدیک سدره المنتهی می رسد به هفت هزار خواهد رسید پس خداوند به ملائکه خطاب نماید که شما از عهده صلوات بنده من بیرون نتوانید آمد آن را به من واگذارید تا آنکه من جزای او را بدهم و جزای او این است که گناهان او را بیامرزم دیگر آنکه صلوات به سبب حصول قرب به خدا می گردد.

ابن بابویه رحمه الله به سند خود از امام حسن عسکری علیه السلام روایت کرده است که خداوند حضرت ابراهیم علی نبینا و آله و علیه السلام را خلیل خود گردانید و برای آنکه بر حضرت محمد صلی الله علیه و آله و اهل بیت آن حضرت صلوات الله علیهم اجمعین صلوات بسیار می فرستاد. (۱)

و در کتاب تحفه الطوسیّه از ابوالفرج بغدادی و در کتاب شرح صلوات هم از کتاب روضه العُلما هر دو نقل می کنند که خداوند به حضرت موسی علیه السلام وحی نمود که می خواهی من به تو نزدیک تر باشم از کلام تو بر زبان تو و از روح تو به بدن تو موسی علیه السلام عرض کرد بلی خطاب رسید که چون طالب این سعادت هستی بسیار بر حبیب من محمد صلی الله علیه و آله و سلم صلوات بفرست زیرا که صلوات بر وی رحمت و نور هدایت است.

و نیز مرقوم است که خداوند به حضرت موسی علیه السلام وحی فرمود که من در وقت سخن گفتن با تو ده هزار گوش در تو آفریدم تا کلام مرا بتوانی شنید و ده هزار زبان به تو ارزانی داشتم تا جواب مرا بتوانی داد و با این همه کیفیت وقتی به من دوست تر و نزدیکتری که بر حبیب من صلوات بفرستی. (۲)

ص: ۱۰۷

۱- علل الشرایع

۲- تحفه الطوسیّه

دیگر آنکه صلوات موجب حصول رضای خدا است چنانچه سید بن طاووس رحمه الله از حضرت صادق علیه السلام روایت نموده و در کتاب جامع الاخبار از پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم روایت می کند که رسول خدا صلی الله علیه و اله فرمود که صلوات فرستادن شما بر من باعث روا شدن حوائج شماست و خدا را از شما راضی می گرداند و اعمال شما را پاکیزه می کند دیگر موجب حصول قرب به حضرت رسول صلی الله علیه و اله می گردد. (۱)

چنانچه ترمذی در صحیح خود از ابن مسعود از پیغمبر صلی الله علیه و اله روایت می کند و در کتاب جامع الاخبار و مکارم الاخلاق هم دارد از پیغمبر صلی الله علیه و اله روایت می کند که سزاوارترین مردم در روز قیامت کسی است که در دار دنیا به من بیشتر صلوات فرستد.

و از بعضی کتب عامه مذکور است که رسول خدا صلی الله علیه و اله و سلم فرمود در روز قیامت اول کسی که حله بهشتی پوشد من و پدرم ابراهیم خواهیم بود که در طرف راست و چپ عرش بر کرسی نشسته باشیم و امیرالمومنین علیه السلام در مقابل من بایستد و تمام امت در عقب سر من بایستند با تفاوت درجات و هر کسی که در عقب هر نماز فریضه ده مرتبه بر من و آل من صلوات فرستد او را در نزد من جای دهند و مرا به بیند و من او را به بینم و روی او مانند ماه شب چهارده تابان باشد دیگر آنکه موجب حصول شفاعت آن حضرت است.

ص: ۱۰۸

چنانچه در کتاب جامع الاخبار است که پیغمبر صلی الله علیه و اله به حضرت امیر علیه السلام فرمود یا علی هر که در هر روز یا در هر شب بر من صلوات فرستد شفاعت من برای او واجب می شود هر چند که از اهل گناهان کبیره باشد چنانچه مروی است که شخصی از آن جناب پرسید صلوات فرستادن امت ارسال تحفه ای ست به نزد شما آیا از جانب شما هم تحفه ای برای ایشان خواهد بود آن حضرت فرمود که امروز صلوات امت بر من تحفه است از ایشان و فردا تحفه من در بهشت برای ایشان خواهد بود.

و در سوال یهودی از حضرت امیر علیه السلام در اشرفیت پیغمبر صلی الله علیه و اله از سایر پیغمبران علیهم السلام که طولانی است محل شاهد اینکه اخر خبر دارد که حضرت فرمود هر که بعد از وفات آن حضرت هم صلوات بر آن حضرت بفرستد آن جناب بر آن مطلع می شود و صلوات و سلام او را جواب می دهد. (۱)

مرقوم است که رسول خدا صلی الله علیه و اله فرمود که خداوند ملکی را موکل گردانید که بر قبر من داخل می شود مثل اینکه یکی از شماها هدیه از برای کسی می برید آن ملک می گوید که فلان کس بر تو صلوات فرستاده است و اسم او را با اسم قبیله اش می گوید و آن را در صفحه سفیدی در نزد من ثابت میگرداند. (۲)

ص : ۱۰۹

۱۱۷- چگونه عرضه شدن صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و اله و سلم

در کتاب عده الداعی از جابر روایت کرده است از حضرت صادق علیه السلام و در کتاب جمال الاسبوع هم غریب به این نحو از پیغمبر صلی الله علیه و اله روایت می کند که ملکی از خدا سوال نمود که به او عطا فرماید شنیدن او از جمیع بندگان را خداوند به او عطا فرمود و آن ملک تا قیامت بر پا خواهد بود و هر مومنی که بگوید صلی الله علی محمد و آله ، آن ملک می گوید و علیک السّلام پس خدمت حضرت عرض می کند که یا رسول الله صلی الله علیه و اله فلان کس بر تو سلام فرستاد و آن حضرت می فرماید و علیه السلام.

و در سنن ابی داود که از کتب عامه است روایت شده که پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمود بر من صلوات بفرستید که صلوات شما به من می رسد در هر کجا که باشد و خاصه و عامه در بسیاری از کتب خود روایت کرده اند که آن حضرت فرمود هر که در نزد قبر من بر من صلوات فرستد من می شنوم و هر که دور باشد و صلوات فرستد به من می رسد.

مذکور است که هر بنده ای که یکبار بر پیغمبر صلی الله علیه و اله و سلم صلوات فرستد خدا یتعالی فرشته ای را می فرستد که زودتر از چشم بر هم زدن آن ذکر صلوات را به روضه مطهره آن حضرت می برد و در مقابل روضه ایستاده عرض می کند یا رسول الله صلی الله علیه و اله فلان بن فلان صلواتی فرستاده است آن حضرت می فرماید که ده درود از من به او برسان

و به او بگویی که اگر به جای این ده درود من یکی می بود تو را به بهشت می رسانید و با من بودی مانند سیابه و وسطی و شفاعت من به تو می رسد اکنون که ده درود است بین که مرتبه تو چه خواهد بود پس همان ملک به سوی آسمان بالا رود و در نزد یک عرش می ایستد و عرض می کند خداوند فلان یا فلانه بر حبیب تو یکبار صلوات فرستاد خطاب رسد که ده درود از من به او برسان و بگو که اگر از این ده یکی بود هرگز آتش دوزخ به تو نمی رسد و اکنون که ده است بین که مقام تو چه قدر خواهد بود پس حق تعالی به آن ملک فرماید که ذخیره کن این صلوات را در علیین برای بنده من و در بعضی از کتب عامه مسطور است که خداوند گروهی از ملائکه را آفریده و آنها را در هوا باز داشته و قلم هایی از نور در دست ایشان است و شغل آنها این است که هر که صلوات فرستاد بر جناب آن حضرت و اهل بیت آن حضرت علیهم السّلام آنها را در آن صفحه ها می نویسند و نیز مذکور است آن ملکی که صلوات مومنان را می رساند بر پیغمبر صلی الله علیه و آله چهار بال دارد یکی در مشرق است و یکی به مغرب و یکی در زیر عرش و یکی در روضه پیغمبر صلی الله علیه و آله و چون آن ملک صلوات آن بنده را به عرض حضرت رساند آن حضرت می فرماید که آن امانت است نزدیک من و در روز قیامت به آن بنده خواهم رسانید (۱)

ص : ۱۱۱

۱۱۹- صلواتی که پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم در کفه میزان میگذارند

و ایضا مرقوم است که چون ملائکه نام بنده ای را بر صحیفه صلوات نویسند خداوند امر فرماید که آن را در خزانه غیب سپارند و قول دیگر آنکه او در نزد پیغمبر است تا روز قیامت چون آن بنده گرفتار شود آن حضرت آن صحیفه را بیرون می آورد و او را بواسطه صلوات فرستادن نجات می دهد.

از عبدالله عمر نقل می کند که در روز قیامت بنده از این امت را نیز میزان می آورند و اعمال او را می سنجند کفه حسنات او سبک است و کفه سیئات او سنگین امر می شود که او را به دوزخ برند آن بنده از ملائکه می پرسد که درباره من چه حکم صادر گردیده ملائکه می گویند که امر شد تو را به جهنم برند آن مرد گریان می شود و می گوید که مرا بگذارید تا زمانی بر حال خود گریه کنم ملائکه می گویند در اینجا گریه فایده ندارد می خواستی در دنیا این کار را بکنی آن بنده گوید هرگز این گمان را به خدای خود نداشتم که مرا که از امت پیغمبر آخر الزمان صلی الله علیه و آله هستم با یهود و نصاری در یک جا جمع کند ملائکه گویند که پیغمبر صلی الله علیه و آله در سایه عرش بر کرسی نشسته او را بخوان شاید به فریاد تو رسد آن بنده فریاد زند السلام علیک یا رسول الله اغثنی آن حضرت چون صدای

۱۲۰- سنجیدن پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم اعمال بنده گنه کار را

او را بشنود کنار دوزخ آید بفرماید به ملائکه که این بنده را به من واگذارید تا یک مرتبه دیگر اعمال او را در میزان گذارم خطاب رسد ملائکه واگذارید تا بار دیگر حیب من اعمال او را بسنجد چون اعمال او را بسنجد گناهان او سنگینی کند آن حضرت صحیفه ای بیرون می آورد که در او از نور چیزی نوشته شده است و آن را در کفه حسنات او گذارد فی الحال حسنات او سنگین شود پس خطاب رسد که بنده مرا به بهشت برید چون آن بنده بر در بهشت رسد آن حضرت را ملاقات نماید عرض کند که شما که هستید و آن نوشته چه بود که حسنات مرا سنگین کرد آن حضرت می فرماید که منم پیغمبر تو که به من استغاثه نمودی و آن نوشته صلواتی بود که در دار دنیا به من فرستادی (۱).

@مرقوم است که شخصی بود بسیار زاهد و با کسی مراوده نمی کرد روزی آمد پای منبر واعظی مردم گفتند به او که خیلی عجب است امروز شما در جامعه حاضر شده اید سبب آن چیست او گفت که رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ را در خواب دیدم به من فرمود که برو به مجلس وعظ فلان واعظ که بر من بسیار صلوات می فرستد و من از او خوشنودم.

نقل می کند که مردی از اهل مرو گفت که من در صلوات فرستادن کاهلی می کردم شبی پیغمبر صلی الله علیه و آله را در خواب دیدم به من هیچ التفاتی نفرمودند من عرض کردم که

ص: ۱۱۳

۱۲۱- خواب دیدن کاتبی پیغمبر صلی الله علیه و آله را راجع به صلوات

یا رسول الله صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ سَبَبِ بِي مَرَحْمَتِي شَمَا چيست فرمود تو را نمی شناسم به تو چه التفاتی کنم عرض کردم که من یکی از امتیان شمایم و از علما شنیده ام که پیغمبران امت خود را بهتر می شناسند و آنها را دوست می دارند فرمود که معرفت من به امت بقدر فرستادن صلوات ایشان است بر من و چون تو مرا به صلوات یاد نمی کنی من چگونه تو را بشناسم و به چه وجه از تو خوشنود باشم من از خواب بیدار شدم و بر خود لازم گردانیدم که هر روز صد مرتبه صلوات بفرستم و خداوند هم توفیق او را به من داد بعد از مدتی باز آن حضرت را در خواب دیدم و به من التفات بسیار فرمود و فرمود اکنون تو را می شناسم و از تو خوشنود هستم و روز قیامت شفیع تو خواهم بود (۱).

از حضرت رضا علیه السلام روایت شده که صلوات فرستادن معادل است در نزد خدا با تسبیح و تهلیل و تکبیر. (۲).

از حضرت صادق روایت شده که هر که خدا را یاد کند ده حسنه برای او نوشته شود زیرا که خداوند آن حضرت را قرین خود گردانیده است و یاد آن حضرت عبادت است (۳).

از پیغمبر صل الله علیه و آله روایت کرده است که یاد خدا کردن عبادت است و یاد کردن من عبادت است و یاد علی علیه السلام عبادت است و یاد کردن امامان از اولاد علی عبادت است (۴).

ص : ۱۱۴

۱- تحفه الصلوات ملا محمد حسین کاشفی

۲- امالی / عیون

۳- علل الشرایع

۴- اختصاص

۱۲۲- صلوات همه روزه از روی شوق سه مرتبه

از رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَسَلَّمَ منقول است که هر که یکبار بر من صلوات فرستد از گناهان او ذره ای باقی نماند(۱).

مروی است هر که یکبار بر من صلوات فرستد و آن را به دو ملکی که حافظ اویند بشنوند آن دو ملک تا سه روز هیچ گناه بر او نمی نویسند(۲).

از حضرت امیر علیه السلام روایت شده که صلوات فرستادن بر پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَسَلَّمَ در محو کردن گناهان شدیدتر است از فرو نشاندن آب آتش را و سلام کردن بر آن حضرت افضل است از بنده آزاد کردن در راه خدا و دوستی آن حضرت بهتر است از شهید شدن در راه خدا یا از شمشیر زدن در راه خدا(۳).

از پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَسَلَّمَ منقول است که هر که همه روزه از روی شوق و محبت به من سه مرتبه صلوات فرستد بر خدا لازم است که گناهان او را بیامزد و در آن شب و روز و به همین نحو(۴).

از پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَسَلَّمَ منقول است که هر که در روز جمعه صد مرتبه بر من صلوات فرستد خداوند گناه هشتاد ساله او را بیامزد(۵).

@و نیز مرقوم است که پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَسَلَّمَ فرمود که هر که بگوید

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ خدا به او

ص : ۱۱۵

۱- جامع الاخبار

۲- ثواب الاعمال

۳- ثواب الاعمال و جامع الاخبار

۴- دعوات راوندی

۵- جامع الاخبار و نوزدهم بحار مجلسی ره

عطا فرماید ثواب هفتاد و دو شهید و از گناهان بیرون می آید مانند روزی که از مادر متولد شده باشد و در بعض کتب عامه مذکور است که پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَسَلَّمَ فرمود که هر که مرا یاد کند و بر من صلوات فرستد خداوند جمیع گناهان او را بیامزد اگرچه به عدد ریگ عالیج باشد و عالیج نام موضعی است که ریگ در آنجا از سایر مواضع بیشتر است.

در اخبار دارد که هر که دعا نکند و از خدا چیزی سوال نکند خدا بر او خشم می فرماید.

از سدید صیرفی روایت کرده است که گفت از امام محمد باقر علیه السلام پرسیدم که کدام عبادت افضل است فرمود که هیچ چیز در نزد خدا از آن محبوب تر نیست که از او سوال نمایند و چیزی طلب نمایند و هیچکس در نزد خدا مبعوض تر نیست از آن کس که از عبادت خدا استکبار نماید و از خدا چیزی سوال نکند. (۱).

کلینی رحمه الله و ابن بابویه رحمه الله از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند که مردی آمد خدمت پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَسَلَّمَ و عرض کرد که من ثلث دعای خود را به جهت شما قرار می دهم فرمود خوب می کنی عرض کرد که نصف آن را برای شما قرار می دهم فرمودند بسیار خوب عرض کرد که کل آن را برای شما قرار دادم فرمودند که خداوند امور دنیا و آخرت تو را کفایت خواهد فرمود راوی

ص: ۱۱۶

می گوید که من خدمت امام علیه السلام عرض کردم که چگونه دعای خود را برای آن حضرت قرار می دهد فرمود که از خدا چیزی سوال نمی کند مگر آن که به صلوات فرستادن بر محمد و آل محمد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ تَبَارَكَ اللَّهُ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ كَمَا تَبَارَكَ فِي كُلِّ يَوْمٍ مِنْ أَيَّامِهِ (۱).

و در صحیح ترمذی که از کتب عامه است به همین نحو روایت کرده به زیادتى آنکه خداوند تمام گناهان او را هم خواهد آمرزید.

از ابوذر رحمه الله و از حضرت امیر علیه السلام و از هشام بن سالم روایت کرده که امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند که دعا محجوب و ممنوع است تا اینکه بر محمد و آل محمد صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ صلوات فرستاده شود (۲).

شیخ طوسی رحمه الله ذکر فرموده که پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ تَبَارَكَ اللَّهُ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ كَمَا تَبَارَكَ فِي كُلِّ يَوْمٍ مِنْ أَيَّامِهِ دعاى شما می شود و اعمال شما را پاکیزه می گرداند (۳).

راوندی از حضرت صادق علیه السلام روایت می کند که هر که یک مرتبه از روی اخلاص و نیت قلبی بر پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ تَبَارَكَ اللَّهُ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ كَمَا تَبَارَكَ فِي كُلِّ يَوْمٍ مِنْ أَيَّامِهِ صلوات فرستد خداوند صد حاجت او را بر آورد و سی حاجت دنیوی و هفتاد در آخرت (۴).

از راوندی از حضرت صادق علیه السلام منقول است که پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ تَبَارَكَ اللَّهُ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ كَمَا تَبَارَكَ فِي كُلِّ يَوْمٍ مِنْ أَيَّامِهِ صلوات فرستد خدا صد حاجت او را بر آورد (۵).

ص : ۱۱۷

۱- کافی

۲- کفایه الأثر فی فضل ائمه الاثنی عشر و ثواب الاعمال و جمال الاسبوع و در کافی

۳- امالی

۴- دعوات

۵- نوادر

و از این قبیل اخبار در کتب فریقین بسیار است که از حد بیرون است دیگر از فوائد صلوات وفا کردن به میثاق عهد است که در روز الست از خلق گرفته شده چنانچه از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام منقول است که هر که بر پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَسَلَّمَ فرستد معنی او این است که من بر میثاق باقی هستم که در وقتی که خداوند فرمود أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ و خلائق قبول نمودند و الحال وفا نمودم دیگر آنکه موجب رفع نفاق است .

ابن بابویه رحمه الله از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَسَلَّمَ فرمود که بلند کنید آوازه‌های خود را در صلوات فرستادن بر من زیرا که او نفاق را برطرف می کند.

حضرت صادق علیه السلام فرمودند که چون اسم پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَسَلَّمَ و اله مذکور گردد بسیار صلوات بفرستید بر آن حضرت زیرا که هر که بر آن حضرت یک صلوات فرستد خداوند هزار صلوات بر او فرستد و هزار هزار صف از ملائکه و چیزی از مخلوقات خدا باقی نمی ماند مگر آنکه بر آن بنده صلوات می فرستند برای اینکه خدا و ملائکه بر او صلوات می فرستند (۱).

ص : ۱۱۸

۱۲۶- خواب دیدن پیغمبر صلی الله علیه و آله حمزه و جعفر را

دیگر آنکه صلوات بهترین اعمال است در قیامت، چنانچه راوندی از ابن عباس روایت کرده است که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که وقتی حمزه و جعفر را دیدم چنانچه کسی خواب می بیند و در پیش روی ایشان طبقی بود از کنار و ساعتی از آن خوردند پس آنکنار انگور شد و قدری از آن خوردند آن انگور رطب شد و قدری هم از او خوردند پس من به نزد ایشان رفتم و سوال کردم از آنها که کدام عمل را بهتر یافتید گفتند بهترین اعمال را فرستادن صلوات بر شما یافتیم و تشنه ها را آب دادن و دوستی علی بن ابی طالب صلوات الله و سلامه علیه دیگر موجب پاکیزه شدن اعمال است (۱).

@چنانکه در کتب فریقین به طرق بسیار از رسول خدا صلی الله علیه و آله مروی است که صلوات فرستادن شما بر من موجب پاکیزه شدن اعمال شما است دیگر موجب حصول عافیت است.

از رسول مختار صلی الله علیه و آله مروی است که هر که یک مرتبه بر من صلوات فرستد خداوند دری از عافیت بر وی بگشاید (۲).

امیرالمومنین علیه السلام بعد از وفات پیغمبر صلی الله علیه و آله خطبه خواندند و در اثناء خطبه فرمودند مردم

ص : ۱۱۹

۱- دعوات

۲- جامع الاخبار

۱۲۷- وقعه حضرت خضر علیه السلام و الیاس علیهما السلام برای رفع غیبت

به اقرار به شهادتین داخل بهشت خواهید شد و به صلوات فرستادن بر پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلهَ رَحْمَتِ رَا در خواهید یافت پس بسیار صلوات بفرستید بر پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلهَ بَدْرَسْتی که خدا و ملائکه بر آن حضرت صلوات می فرستند دیگر آنکه موجب قبولی طاعات است(۱).

@چنانچه در کتب فریقین مذکور است بطرق متعدده که اگر بنده در روز قیامت بیاید با جمع حسنات اهل دنیا و با آنها صلوات نباشد آن حسنات قبول نخواهد شد.

دیگر سبب خلاصی از غیبت است. روزی یکی از اولیاء به الیاس و خضر علیهما السلام شکایت کرد که مردم غیبت بسیار می کنند و آن از گناهان کبیره است و هرچند آنها را منع می کنم ترک نمی کنند حضرت الیاس علیه السلام فرمود که چاره این کار آن است که چون کسی به مجلس وارد شود به او بگو بگوید بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ خداوند ملکی را بر اهل آن مجلس موکل می گرداند که هر گاه کسی شروع در غیبت کند آن ملک او را از آن باز دارد و از خدا سوال نماید تا آن قوم را از غیبت کردن نگاه دارد پس حضرت علیه السلام فرمود که چون کسی در وقت بیرون رفتن از مجلس بگوید بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ خداوند ملکی را می فرستد تا اینکه نگذارد که اهل آن مجلس غیبت او را نمایند(۲).

ص : ۱۲۰

۱- امالی

۲- نور العیون/آثار

۱۲۸- فرمایش پیغمبر صلی الله علیه و اله برای رفع فقر

@دیگر آنکه صلوات سبب توانگری و غناست چنانچه از پیغمبر صلی الله علیه و اله مروی است که فرمود بسیار یاد کردن خدا و بر من صلوات فرستادن موجب برطرف شدن فقر می شود و رفع احتیاج او می شود.

@و مرقوم است از طرف عامه از سهل بن سعد روایت کرده اند که مردی آمد خدمت پیغمبر صلی الله علیه و اله و از فقر شکایت نمود آن حضرت فرمود که چون داخل خانه خود شوی سلام کن خواه کسی در خانه باشد یا نباشد و بر من صلوات سلام بفرستد و بعد از آن سوره اخلاص را بخوان آن مرد چنان کرد در اندک زمانی توانگر گردید.

مرقوم است و عین عبارت این است روی آن فقیر اشأ إلی النبی صلی الله علیه و اله من شدہ الفقر فقال له النبی صلی الله علیه و اله أن أوذت أن یغینک الله صل علی و علی إلی حتی أرسل الله الیک رزقک من السماء فاشتغل بها فما مضی إلا آیاماً مر علی مخروبه فوقع رجله علی لبنت فتحرکت من مکانها فرئی کوزاً ممماً و أمن الذهب تحته فقال فی نفسه أن النبی صلی الله علیه و اله خلاصه ترجمه خبر چون مرد فقیر قصه را برای زوجه خود

۱۳۰- سوال خضر علیه السلام از حضرت امام حسن علیه السلام از فراموشی

دیگر از فوائد صلوات سبب یاد آمدن فراموش شده است چنانچه ابن بابویه رحمه الله روایت کرده از جمله سوالاتی که حضرت خضر علیه السلام از حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام نمود یکی این بود که سبب چیست که شخص چیزی را که در خواترش بوده است گاهی فراموش می کند و گاهی باز به خواترش می آید آن حضرت فرمود که دل مرد در حقه ای است و بر روی آن حقه طبقی است و چون مرد در آن وقت بر محمد و آل محمد صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ صلوات فرستد صلوات تام، آن طبق از آن حقه برداشته می شود و قلب روشن می گردد و آن چیز به خواترش می آید و اگر صلوات نفرستد با اینکه ناقص فرستد آن طبق بر آن حکم می شود و دل تاریک می گردد و آن مرد او را فراموش می کند(۱).

و در بعضی از کتب عامه از پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِهِ رَوایت شده که فرمودند چون فراموش کنید چیزی را بر من صلوات نفرستید که موجب یاد آمدن آن خبر خواهد بود دیگر صلوات سبب حصول نور است در قیامت برای او.

از پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ رَوایت کرده است که فرمود هر که یک مرتبه بر من صلوات فرستد خداوند خلق می کند در روز قیامت نوری در سر او و نوری در طرفهای او و در زیر قدم او نوری در جمیع اعضای او و در بعضی کتب مذکور است که صلوات بر پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

ص: ۱۲۳

۱۳۱- صلوات از بهترین چیزها برای سنگین شدن حسنات است

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ صَيْقِلَ آيِنُهُ دَلْهَاسْت وَ هِر دَلِي كِه بَر بَزَنكَار تَرَك صَلَوَات مَبْتَلَا- شَد تَوْفِيَق صَلَوَات پِيَا نَمِي كَنَد(۱).

@ و از یکی از مشایخ مرقوم است که من شبی با پدرم مقابله کتاب حدیث می کردیم در هر جا که به اسم مبارک پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ می رسیدیم صلوات می فرستادیم و جمع کثیری از همسایگان ما را دیده بودند که از آن محلی که ما کتاب مقابله می کردیم عمودی از نور مرتفع گردیده است و به آسمان پیوسته است و اطراف و جوانب محله به آن روشن گردیده است.

و مرقوم است که بهترین چیزها برای سنگین شدن حسنات در میزان صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت است در قیامت (۲).

با زیادی اینکه مردی هست که در روز قیامت اعمالش را در میزان می گذارند که قبلا ذکر شد طرف میزان گناهان او زیادتی می کند پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ صلواتی را که بر آن حضرت فرستاده در کفه حسنات او می گذارد آن کفه سنگین می شود(۳).

از شیخ صدوق رحمه الله مذکور است که رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ در خطبه که برای ماه مبارک رمضان خواندند، فرمودند که هر که بر من در این ماه مبارک رمضان بسیار صلوات بفرستد خدای متعال

ص : ۱۲۴

۱- جامع الاخبار

۲- قرب الاسناد

۳- کافی

۱۳۲- در صلواتیکه قبل فوت از جای خود در بهشت به بیند

سنگین می گرداند میزان اعمال او را در روزی که ترازوهای اعمال سبک باشد فرمود که هر که هر روز بر من هزار مرتبه صلوات فرستد تا جای خود را در بهشت ببیند و هر که بر من بسیار صلوات فرستد از تلخی مرگ ایمن باشد (۱).

از راوندی مرقوم است که پیغمبر صَلَّی اللهُ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ فَرَمُوْد بَسِيَار بَر مَن صَلَوَات بَفَرَسْتِيْد زِيْرَا كِه صَلَوَات فَرَسْتَاْدَن بَر مَن نُوْر اَسْت دَر قَبْرِ وَ صِرَاط بَهْشْت (۲).

که در بعضی از کتب به نظر رسیده که در شب معراج چون پیغمبر صَلَّی اللهُ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ بَه اَسْمَان چَهَارْم رَسِيْد فَرَسْتَه اِي رَا دِيْدَنَد كِه لُوْحِي دَر مَقَابِل اُو اَسْت وَ دَر اُو نَظَر مِي كَنَد وَ كَرِيَه مِي كَنَد چَوْن مَلْتَفْت اَن حَضْرَت نَشَد تَعْظِيْم وَ تَكْرِيْم بَه اَن جَنَاب نَمُوْد جِبْرِيْل عَلَيْهِ السَّلَام بَال خُود رَا بَر اُو زَد اَن مَلَك مَلْتَفْت شَد دُوِيْد وَ رَكَاب اَن حَضْرَت رَا بُوْسِيْد وَ عَرَض كَرْد يَا رَسُوْل اَللّٰهُ صَلَّی اللهُ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ وَ سَلَّمَ مَرَا مَعْدُوْر دَارِيْد كِه چَنْدَاْن نُوْر اَز اَيْن لُوْح بَالَا مِي رَفْت كِه مَن شَمَا رَا نَدِيْدَم اَن حَضْرَت فَرَمُوْد كِه دَر اَيْن لُوْح چَه نُوْشْتَه اَسْت عَرَض كَرْد كِه دَر اُو نُوْشْتَه اَسْت لَمَّا اِلَه اِلَّا اَللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلِ اللّٰهِ عَلَيَّ وَ لِيَّ اَللّٰهُ پَس اَن مَلَك عَرَض كَرْد كِه مَن دُو رَكَعْت نَمَاز دَارَم كِه دَر بِيَسْت هَزَار سَال بَه جَا آوْرْدَه اَم بَه اَمْر خُدا كِه قَبْلَا شَرْح اُو اَز كِتَاب لُثَالِي ذَكْر شَد عَرَض كَرْد كِه پَنج هَزَار سَال اُو رَا دَر قِيَام بُوْدَه اَم وَ پَنج هَزَار سَال اُو رَا دَر رَكَوْع

ص : ۱۲۵

۱- عَدَّة الدَّاعِي وَ ثَوَابِ الْعَمَالِ وَ اَمَالِي

۲- دَعَوَاتِ رَاوَنْدِي

۱۳۳- صلوات فرستادن بر پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُوجِبُ اثْبَاتِ مَحَبَّتِ بِنْدِهِ بِخُدا وَرَسُولِ اوست

و پنج هزار سال او را در سجود و پنج هزار سال او را در تشهد و ثواب آن را به شما می‌دهم که تقصیر مرا عفو فرمائی آن حضرت فرمود که من احتیاج به طاعت تو ندارم عرض کرد به امت شما بخشیدم آن حضرت فرمود که امت من هم احتیاج به آن ندارند به عزت خدا که هر یک از گناه کاران ایشان که یک مرتبه بر من صلوات بفرستند ثواب او از این بیست هزار سال طاعت تو بیشتر است (۱).

شیخ کلینی رحمه الله از ائمه اطهار علیهم السلام روایت کرده اند که هر گاه ثواب عملی به شما برسد که به ما نسبت دهند و شما آن عمل را به امید آن که به آن ثواب برسید به جا آورید آن ثواب به شما خواهد رسید هر چند این خبر که به شما رسیده است از ما نباشد.

مرقوم است که مرحوم ملامحمد حسین کاشفی سبزه‌واری در بعضی از رسائل خود فوائد چندی برای صلوات ذکر نموده است من جمله صلوات فرستادن بر پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُوجِبُ حصول رضای خداست و موجب اثبات محبت بنده است با خدا و دوستی با پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُوجِبُ نشانه دوستی با خداست و بدین جهت خداوند دوست حیب خود را دوست می‌دارد پس به واسطه صلوات هم دوستی بنده به حق ثابت می‌شود و هم به پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ و هر چه بیشتر صلوات فرستد و مقامات آن حضرت را ملاحظه نماید معرفت او زیاده می‌شود.

ص: ۱۲۶

از شیخ شبلی که گفت من همسایه داشتم از دنیا رفت چون او را در خواب دیدم از او پرسیدم که خدا با تو چه کرد گفت ای شیخ هولهای بزرگ دیدم من جمله در وقت سوال نکیرین زبان من گره خورد ناگاه شخص نیکو روئی پیدا شد و مرا تلقین کرد و من جواب آنها را دادم از آن شخص پرسیدم که تو کیستی که مرا نجات دادی گفت من خلق شده ام از صلواتی که تو بر پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَرَسْتادی و مامورم به اینکه در هر جا درمانی به فریاد تو رسم و صلوات به سبب ایمن بودن از حسرت روز قیامت است (۱).

@ چنانچه از سفیان ثوری کسی پرسید که یوم حسرت کدام است که خداوند می فرماید وَأَنْذِرُهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ (۲) یعنی بترسان ایشان را از روز حسرت سفیان جواب داد که آن روز قیامت است و حسرت همه خلق را فرو خواهد گرفت زیرا که خوبان حسرت می خورند که چرا بیشتر عمل نیک نکردند و بدان حسرت می خورند که چرا عمل نیک به جای نیاوردند آن شخص گفت ای شیخ کسی هست که در روز قیامت حسرتی نداشته باشد گفت بلی هر کسی که در دار دنیا بسیار صلوات بر پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَرَسْتاده باشد در آن روز حسرتی برای او نخواهد بود زیرا که مقامی پیدا می کند فوق مقامها پس حسرت برای چنین کسی نخواهد بود خلاصه از اخبار معلوم می شود که راه خلاص از عذاب و حصول نجات

ص : ۱۲۷

۱- تحفه الطوسیّه و خبر کلینی و شفاء الاسقام

۲- مریم / ۳۹.

منحصر است به آن حضرت و آل آن جناب و هر که رابطه خود را از محمّد و آل محمّد صلوات الله عليهم اجمعین قطع نمود البته هالك خواهد بود.

و از آیه مبارکه انّ الله و ملائکته یصیّلون علی النبی یا ایّها الذین آمنوا صیّلوا علیه و سلّموا تسلیماً (۱) معلوم می شود که صلوات غیر از سلام است و مومنین به هر دو مامورند چنانچه اخباری که در خصوص فرستادن سلام وارد شده است یکی این است که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که خدا را فرشته هایی است که در زمین سیاحت می کنند و سلام امت را به من می رسانند و فرمود هر که بر من سلام کند من جواب سلام او را می دهم و نیز فرمود که هیچ بنده ای نیست که بر من سلام کند بعد از وفات من مگر آن که جبرئیل علیه السلام به نزد من می آید و می گوید که فلان بن فلان بر شما سلام کرده است و من می گویم و علیه السلام و رحمه الله و برکاته.

@ و عامّه از پیغمبر صلی الله علیه و آله روایت کرده اند که فرمود هر کلامی که به ذکر خدا و درود بر من ابتدا کرده نشود آن کلام ابر است و از خبر مقطوع خواهد بود.

از حضرت امام موسی علیه السلام روایت کرده که هر که بعد از نماز جعفر طیار علیه السلام و نماز مغرب قبل از آنکه پاها را بگرداند و با کسی تکلم نماید بگوید انّ الله و ملائکته یصیّلون علی النبی یا ایّها الذین آمنوا صیّلوا علیه و سلّموا تسلیماً (۲) اللهم صلّ علیّ محمّد و ذرّیّته خداوند صد حاجه او را بر آورد هفتاد در دنیا و سی در آخرت (۳).

ص : ۱۲۸

۱- احزاب/۵۶.

۲- احزاب/۵۶.

۳- ثواب الاعمال

۱۳۶- در ثواب صلواتی که از روی شوق فرستند

که جناب پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمودند یا علی هر که بر من صلوات فرستد در هر روز یا در هر شب شفاعت من از برای او واجب می شود هر چند از اهل کبائر باشد(۱).

که حضرت پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمودند که هر که در هر روز از روی دوستی و شوق بر من سه مرتبه صلوات بفرستد بر خدا لازم می شود که گناهان آن روز و آن شب او را بیامرزد(۲).

از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که در هر روز صد مرتبه صلوات فرستد هفتاد ملک مبادرت می نمایند که هر یک آن را بر حضرت پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ برسانند قبل از آنکه دیگری برساند(۳).

از پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ روایت کرده که فرمودند هر که در هر صبح ده مرتبه و هر شب ده مرتبه بر من صلوات فرستد من او را دریابم در وقتی که محتاج باشد(۴).

و در مصباح المتهجد شیخ طوسی رحمه الله فرموده که مستحب است که بعد از عصر روز پنجشنبه تا آخر روز جمعه بسیار صلوات بفرستید(۵).

ص : ۱۲۹

۱- جامع الاخبار

۲- دعوات راوندی

۳- جامع الاخبار

۴- مفتاح حصین

۵- مصباح المتهجد شیخ طوسی

از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هیچ عملی در روز جمعه افضل از فرستادن صلوات نیست (۱).

و مرقوم است که شهید ثانی رحمه الله در بعضی از رسائل خود از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند بسیار بر من صلوات بفرستید در شب نورانی و روز نورانی یعنی شب جمعه و روز جمعه راوی عرض کرد که صلوات بسیار چه قدر است فرمود تا صد مرتبه و اگر زیاده شد بهتر است (۲).

و در کتاب فقه الرضا مذکور است که بسیار صلوات فرستید در شب و روز جمعه و اگر توانی که هزار مرتبه صلوات فرستی، فضل در آن است (۳).

که هر که در روز جمعه صد مرتبه صلوات بفرستد و صد مرتبه استغفار کند و صد مرتبه قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (۴) بخواند البته گناهان او آمرزیده شود (۵).

از پیغمبر صلی الله علیه و آله روایت کرده است که فرموده در روز جمعه بسیار بر من صلوات بفرستید که هر که صلواتش بر من بیشتر باشد منزله او به من نزدیک تر است (۶).

از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله روایت شده که بسیار بر من صلوات بفرستید در روز جمعه زیرا که در آن روز عمل ها مضاعف می شود (۷).

ص : ۱۳۰

۱- ابن بابویه

۲- شهید ثانی از رسائل

۳- فقه الرضا علیه السلام

۴- اخلاص/ ۱.

۵- فقه الرضا علیه السلام

۶- شهید ثانی در رساله

۷- دعائم الاسلام

۱۳۸- روایت امام رضا علیه السلام در تفسیر (و ذکر اسم ربّه فصلی)

@ از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که چون صبح روز جمعه طالع شود خداوند گروهی از ملائکه را می فرستد که صلوات بر محمد و آل محمد را بنویسند تا شب.

@ از امام محمد باقر علیه السلام روایت شده که عملها در روز جمعه مضاعف می گردد پس بسیار قرار بدهید در آن صلوات و صدقه و دعا را و اخبار در خصوص صلوات در روز جمعه از کتب علماء شیعه و عامه بسیار است.

به روز جمعه درود محمد عربی *** به فضل و قدر ز ایام دیگر افزونست ***

تعلقی بود او را به حضرت نبوی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَ آلِهِ وَسَلَّمَ بدین جهت که ثواب درود افزونست

@ و عامه از پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَ آلِهِ وَسَلَّمَ روایت کرده اند که فرمود هر که گلی ببوید و بر من صلوات نفرستد بر من جفا کرده است.

از عبدالله بن دهقان روایت که گفت رفتم خدمت حضرت امام رضا علیه السلام آن حضرت فرمود که مراد از این آیه که می فرماید و ذکر اسم ربّه فصلی یعنی یاد کنید اسم پروردگار خود را و یاد کنید محمد و آل محمد را و صلوات بفرستید که اول کتاب در خصوص رب به بیاناتی ذکر شد (۱).

وَ فِي كِتَابِ الْمُبَيَّنِّ عَنْ فَضْلِ الْخَطَابِ قَالَ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ تَمَامَ الصَّوْمِ إِعْطَاءَ الزَّكَاةِ كَمَا أَنَّ الصَّلَاةَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَ آلِهِ وَسَلَّمَ مَنْ تَمَامَ الصَّلَاةَ وَ مَنْ

ص : ۱۳۱

صِيَامَ وَ لَمْ يُوَدِّهَا فَلَمَّا صَوَّمَ لَهُ إِذَا تَرَكَهَا مُتَعَمِّدًا وَ مَنْ صَامَ وَ لَمْ يُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلهِ وَ تَرَكَ ذَلِكَ مُتَعَمِّدًا فَلَا صَلَوةَ لَهُ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَبْدُءُ بِهَا قَبْلَ الصَّلَوةِ فَقَالَ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَرَكَ (۱) وَ ذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى (۲) وَ قَالَ إِذَا صَامَ أَحَدُكُمْ وَ لَمْ يَذَكَرِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلهِ فِي صَلَواتِهِ يَسْئَلُكَ بِصَلَواتِهِ غَيْرَ سَبِيلِ الْجَنَّةِ (۳).

در ثواب الاعمال از عبد السلام بن نعیم روایت کرده است که به حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که داخل خانه کعبه شدم و به غیر از صلوات فرستادن کار دیگری نکردم فرمود که هیچ کس از کعبه بیرون نیامده است که عملش از عمل تو بهتر بوده باشد (۴).

و در کتاب کافی و عده الداعی هم خبر مرقوم را دارد خلاصه مواضع بسیاری است که فرستادن صلوات در آن مواضع در اخبار تاکیدش بیشتر است اول هر کجا که اسم مبارک پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلهِ برده شود و در ابتدا هر کلامی که صاحب اهمیت باشد و در ابتدا وضو و بر در مسجد و در تعقیب نمازها و در قبل و بعد دعا و در خطبه جمعه و عیدین و در هر روز و شب و عصر روز پنجشنبه تا آخر روز جمعه و در ماه رجب و روز مبعث و ماه شعبان و ماه رمضان هر روز و در وقت بوئیدن گلهها و در وقت عطسه زدن

ص : ۱۳۲

۱- اعلی/ ۱۴.

۲- اعلی/ ۱۵.

۳- من لا یحضره الفقیه ج ۲، ص ۱۸۳

۴- ثواب الاعمال

و در هنگام ذکر خدا و اراده سفر و هنگام سوار شدن و در تلبیه گفتن و حین دخول به مسجد الحرام و نزد حجرالاسود و در صفا و مروه و هنگام طواف و روز عرفه و وقوف به معشر الحرام و در وقت ذبح قربانی و در راه مدینه و نظر کردن به قبر پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَ آٰلِهِ وَ سَلَّمَ و در ابتدا درس و حدیث و موعظه و حین بیرون رفتن از مجلسی و حین مصافحه و در ابتدا مکاتبات و در وقت فتوی نوشتن و حین طعام خوردن و وقت فراغت از آن و حین ورود در بازار و وقت بیع و شری و در وقت تعجب نمودن از چیزی و در وقت صدقه دادن و مواضع دیگر که اینجا گنجایش ذکر ندارد و بدانکه در صلوات فرستادن فوائد بسیار است که حد بیرون است ولیکن بعضی را در این رساله عرض می کنم اول از فوائد صلوات امتثال امر الهی است و موافقت با حق تعالی و ملائکه است که يُصَيِّلُونَ عَلَيَّ النَّبِيِّ (۱) و ملائکه بر او صلوات می فرستند و سبب حصول قرب به پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَ سَلَّمَ است و نائل شدن به شناخت آن حضرت است و پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَ سَلَّمَ بر او دعا می کند و نوشته

ص : ۱۳۳

شدن صلوات است در صحیفه نورانیه و بوسیدن پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ است صورت مصَلِّي را چنانچه گذشت کیفیت آن و قریب به همان کیفیت از برای خود این حقیر واقع شد که انشا الله در اواخر کتاب شرح او را می نگارم و سبب کفاره گناهان است و سبب اجابت دعا است و موجب وسعت رزق است و موجب رفع حجاب است از دعا و موجب وفا نمودن بعهده است در روز الست که شرح او نوشته شد و موجب رفع نفاق است و موجب صلوات فرستادن جمیع خلق است بر او و بهترین اعمال است در آخرت و موجب ادراک رحمت است و قبولی طاعات است و سبب طیب رائحه است و سبب نجات از غیبت است و سبب دفع قرض و مقروض نشدن است و سبب یاد آمدن فراموش شده است و سبب درک نمودن مقام شهدا است و سبب نور است در قیامت و صراط و سبب سنگینی میزان است و سبب خلاصی از آتش جهنم است و سبب هدایت یافتن است و سبب نورانیت در قبر است و موجب دفع عطش است در قیامت و موجب آشامیدن شراب سلسبیل است و سبب نجات از احوال دنیا و آخرت است و سبب دیدن مقام خویشتن است در بهشت قبل از مردن و سبب ایمنی است از تلخی مرگ و سبب برتری عبادت اوست از ملائکه (۱).

ص: ۱۳۴

چنانچه ذکر شد که پیغمبر صلی الله علیه و آله در شب معراج دیدند ملکی را و او عرض کرد که من دو رکعت نماز کرده ام در بیست هزار سال به امت شما بخشیدم و حضرت فرمودند که صلوات فرستادن امت من ثواب او زیادتر است خلاصه هر کدام از این فوائدی که ذکر شد اخبار مطابق آنها را با مدارک معتبره در اوراق قبل نوشته شد ملاحظه فرمائید و ملتمس دعا هستم شاید بعد هم باز از فوائد صلوات ذکر نمایم بدانکه آدابی که صلوات فرستنده باید مراعات نماید از این قرار است اولاً باید ملاحظه نماید این آیه مبارکه را که می فرماید

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدَعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضاً (۱) قرار ندهید خواندن پیغمبر را مثل خواندن یکی از شماها دیگری را یعنی اسم مبارک آن حضرت را به تعظیم بر زبانها جاری نمائید از اینجا معلوم می شود که باید صلوات فرستنده آداب ظاهری و باطنی را ملتفت باشد و تا بتواند با وضو باشد و با توجه ملتفت مقام محمد و آل محمد صلوات و سلامه علیهم اجمعین بوده باشد و صلوات را مایه شهرت خود قرار ندهد و به جهت صلوات منت بر مردم نگذارد و از جمیع اغراض دور باشد و در جمیع محافل و مجالس صلوات بفرستد.

مطابق خبری که در کتاب دعا از کتاب کشف الغطاء

ص : ۱۳۵

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود هر قومی که جمع شوند در مجلسی و خدا را یاد نکنند و بر من صلوات نفرستند آن مجلس برای آنها وبال خواهد بود دیگر آنکه همش امتثال خدا و توسل و تقرب به پیغمبر باشد و آن حضرت را حاضر بداند (۱).

چنانچه در اول کتاب بیان شد و دارد که چون بعضی از نیکان می خواستند صلوات بفرستند از یازده مرتبه کمتر صلوات نمی فرستادند (۲) که پیغمبر صلی الله علیه و آله در شب معراج ملکی را دید که موکل بر قطرات باران بود و حضرت از او سوال نمودند که چه حسابی را از عهده بر نمی آیی عرض کرد چون عدد صلوات به یازده مرتبه رسید من از حساب ثواب آن عاجزم (۳).

رَوَى عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ عَنْ جَدِّهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَوَّرُوا بِنُورِكُمْ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِمَا نُورِئُونَا قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَثْرَةِ صَلَوَاتِكُمْ الْخ

ص : ۱۳۶

۱- کافی

۲- کافی

۳- مصباح القلوب

وَفِيهِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِنَّ لِلَّهِ تَعَالَى مَلَكًا تَحْتَ الْعَرْشِ عَلِيُّ رَأْسُهُ ذَوَابِيهُ قَدْ أَحَاطَتْ بِالْعَرْشِ بَا مِنْ شَعْرِهِ عَلِيُّ رَأْسُهُ إِلَّا مَكْتُوبًا عَلَيْهَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَإِذَا صَلَّى الْعَبْدُ عَلَيَّ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ضَاقَتْ شَعْرَتُهُ إِلَّا أَنِّي تَغْفَرْتُ لِصَاحِبِهَا أَيْضًا فِيهِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَنْ جَعَلَ عِبَادَتِهِ الصَّلَاةَ عَلَيَّ قُضِيَ اللَّهُ لَهُ حَاجَةُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ (۱)

شاهان که عطای خود به درویش دهند *** نی در خور او که در خور خویش دهند

که روزی پیغمبر صلی الله علیه و اله در مسجد ایستاده بودند عربی دید و دست کسی را گرفته با شتری می آورد عرض کرد یا رسول الله صلی الله علیه و اله این شتر مال من است و این مرد دزدیده مرد گفت دروغ می گوید گفت شاهد دارم و رفت چهار نفر گواه آورد و شهادت دادند آن مرد عرض کرد یا رسول الله از خود شتر سوال فرمائید پیغمبر اکرم صلی الله علیه و اله فرمودند ای حیوان صاحب تو کدام یک اند شتر به زبان فصیح عرض کرد که من از مال این مردم و او دروغ می گوید و با شاهدان، حضرت فرمودند ای عرب چه طاعتی کرده ای که خداوند این شتر را گویا فرمود و بر تو گواهی داد عرض کرد بعد از هر نماز فریضه ام

ص : ۱۳۷

۱۴۵- سوال جابر از پیغمبر صلی الله علیه و اله در مقام علی علیه السلام

ده مرتبه صلوات می فرستم بر شما حضرت فرمودند امروز به برکت صلوات از دست بریدن نجات یافتی و فردا از آتش دوزخ آزادی خلاصه مقام محمد و آل محمد صَلَّی اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ رَا خدای می داند این است که هر کسی بر آنها صلوات فرستاد و متوسل به آنها شد نجات یافت (۱).

از حضرت باقر علیه السلام روایت شده است که جابر انصاری گفت که عرض کردم خدمت پیغمبر صَلَّی اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ که چه می فرمایی در شأن علی بن ابی طالب علیه السلام فرمود که او نفس من است عرض کردم چه می فرمایی در شأن حسن و حسین علیهما السلام فرمود که هر دو روح من اند و فاطمه علیها سلام مادر ایشان دختر من است هر که او را دلگیر نماید مرا دلگیر نموده و هر که او را شاد کند مرا شاد کرده ای جابر هر گاه خواهی دعا کنی و دعای تو مستجاب شود خدا را بخوان به اسماء ایشان زیرا که هیچ اسمی در نزد حق تعالی محبوب تر از اسماء ایشان نیست و توبه حضرت آدم علیه السلام بواسطه توسل به پیغمبر صَلَّی اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ و ائمه اطهار علیهم صلوات الله به درجه قبول رسید و آنها را شفیع قرار داد و هم چنین حضرت نوح علیه السلام در طوفان به توسل به آن انوار مقدس خلاصی یافت (۲).

ص : ۱۳۸

۱- منهج الصادقین

۲- اختصاص

از مفضل روایت کرده است که گفت از حضرت صادق علیه السلام سوال نمودم از آیه شریفه **وَإِذْ أُبْتَلِيَ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ (۱)** که آن کلمات چه بود که خداوند ابراهیم را به آنها امتحان فرمود حضرت فرمود که همان کلمات بود که حضرت آدم علیه السلام فرا گرفت و توبه اش قبول شد به سبب آنها و آن کلمات این بود که گفت خدایا به حق محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین صلواتک علیهم اجمعین که توبه مرا قبول فرما و خداوند توبه او را قبول فرمود عرض کرد که آن چه بود که ابراهیم **عَلَى نَبِيِّنَا وَآلِهِ وَعَلَيْهِ السَّلَامُ** آن را تمام کرد فرمود که تمام کرد آنها را تا به قائم علیهم السلام و قبل از این ذکر شد که امام زاده حضرت عبدالعظیم علیه السلام فرمود که خدا ابراهیم را خلیل خود گردانید به جهت اینکه بسیار بر محمد و آل او **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** می فرستاد جهات دیگر هم دارد که اینجا گنجایش ندارد. (۲)

و ایضا مذکور است که خداوند به موسی علیه السلام وحی فرمود که یا موسی وقتی به من نزدیکتر خواهی بود که بر حبیب من محمد **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** بفرستی در بیان آیه

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُدَبُّحُونَ أَبْنَائَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ (۳)
که یعنی ای گروه بنی اسرائیل بیاد بیاورید آن وقتی را که نجات

ص : ۱۳۹

۱- بقره/۱۲۴.

۲- معانی الاخبار

۳- بقره/۴۹.

دادیم ما شما را از آل فرعون که عذاب می کردند شما را به عذاب سخت می کشتند، پسران شما را و زنده می گذارند زنان شما را و در این امتحان عظیمی بود از جانب پروردگار شما مذکور است که از جمله عذاب آن قوم یکی این بودم که بنی اسرائیل را برای عمل بنّایی می بردند و خوف داشتند از اینکه مبادا فرار کنند به این سبب پاهای آنها را در قید می گذاردند و به ایشان می گفتند که گل برداشته بر نردبان بالا روند و بسا بود که می افتادند و هلاک می شدند تا اینکه خداوند به حضرت موسی علیه السلام وحی فرمود که به ایشان بگو که قبل از شروع به عمل بر محمّد و آل طیبین (صَلِّیَ اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ اٰلِهٖ) آن حضرت صلوات فرستند تا اینکه بر ایشان سبک و آسان گردد و چنان کردند و بر ایشان آسان شد و امر می فرمود به کسانی که در اول عمل فراموش می کردند صلوات را و می افتادند و زمین گیر می شدند که صلوات را بخوانند چون می خواندند خوب می شدند و شفا می یافتند و سبب کشتن پسران بنی اسرائیل این بود که به فرعون گفته بودند که در میان بنی اسرائیل مولودی پیدا خواهد شد که هلاکت تو به دست فرعون امر کرد پسران آنها را بکشند و به زنها حيله کنند تا حامله

نشوند و چون حمل برمی داشتند و اولادی از آنها متولد می شد فرزند خود را می بردند در غارها و کوه ها پنهان می کردند و ده مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ اٰلِهٖ وَسَلَّمَ می فرستادند خداوند ملکی را می فرستاد که آن طفل را تربیت نماید و از انگشت او شیر جاری می کرد که او را بمکد و انگشت دیگر او طعام ملایم او جاری می ساخت و از فرزندان بنی اسرائیل آنچه سالم ماندند بیشتر بودند از آنچه کشته شدند و زنان بنی اسرائیل را کنیزان خود قرار می دادند پس بنی اسرائیل به نزد حضرت موسی علیه السلام آمدند و گفتند این گروه بر دختران و خواهران ما قرعه می اندازند موسی آن زنان را امر نمود چون مردی از آن قوم قصد شما نمود بر محمد و آل طاهرین آن حضرت صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ اٰلِهٖ وَسَلَّمَ بفرستید آنها صلوات می فرستادند چون کسی قصد آنها را می نمود خداوند قصد دفع شر آنها را می نمود یا به مریضی گرفتار می شدند یا از خیال آن زن منصرف می شدند.

روایتی است که خلاصه آن این است که امیرالمومنین علیه السلام فرمودند که خداوند خبر داد

۱۴۹- غلبه یهود بر دشمنان بواسطه صلوات فرستادن بر آن حضرت محمد و آل ایشان صلوات الله عليهم اجمعين

پیغمبر خود را با اینکه یهود قبل از ظهور آن حضرت به او ایمان داشتند و بر دشمنان غلبه می کردند به واسطه توسل به آن حضرت و صلوات فرستادن بر آن حضرت و آل آن حضرت صلوات الله عليهم اجمعين و فرمود که خداوند یهود را امر فرمود در ایام حضرت موسی علیه السلام و بعد از آن که چون به مصیبتی گرفتار شوید خدا بر محمد و آل محمد صلوات الله عليهم اجمعين بخوانید و از ایشان نصرت بخواهید و چنین کردند تا آنکه ده سال قبل از ظهور آن حضرت قبیله اسد و غطفان با جمعی دیگر از مشرکان قصد یهود مدینه را نمودند و مشرکین سه هزار نفر بودند و یهود سیصد نفر خدا را به حق محمد و آل او قسم دادند و بر مشرکین غالب شدند مشرکان استمداد کردند بقدر سی هزار نفر دیگر آمدند و یهود در قریه محصور بودند و مشرکین آب و طعام را از ایشان منع نمودند و آبهای جاری که داخل قریه ایشان می شد همه را قطع کردند و نگذاشتند کسی طعام برای آنها ببرد یهود امان خواستند آنها قبول نکردند و گفتند ما همه شما را خواهیم کشت و اموال شما را غارت خواهیم نمود جمعی از عقلای ایشان گفتند مگر حضرت موسی علیه السلام شما را امر نفرمود به اینکه بر محمد و آل آن حضرت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ پناه ببرید و آنها را

به نزد خدا شفیع قرار دهید در بلاها گفتند بلی پس آن گروه عرض کردند الهی به جاه محمد و آل طیبین آن حضرت صلوات الله عليهم اجمعین تو را قسم است که به ما آب مرحمت فرما خداوند باران فرستاد که حوضها و نهرها و ظرفهای آنها پر از آب شد چون به بامها برآمدند دیدند که باران اذیت بسیار به لشکر دشمن رسانیده زیرا که در فصل تابساتان بود و بعضی از ایشان متفرق شده و می گفتند که اگر آب پیدا کردید طعام چه خواهید کرد یهود گفتند آن کس که ما را به سبب محمد و آل محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ سیراب کرد قادر است که ما را طعام دهد پس قافله رسید به امر حقتعالی به قدر دو هزار شتر و استر و تمام آنها طعام بار داشتند از گندم و غیره و خداوند خواب را بر آن لشکر غالب کرد که هیچ ندیدند تا آنکه آن قافله وارد قلعه یهود شد و متاع را به آنها فروختند و رفتند پس آنها از خواب بیدار شدند یهود فریاد کردند که خداوند به برکت محمد و آل آن حضرت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ طعام برای ما فرستاد و هر گاه شما دست از ما برندارید خدا را به محمد و آل او صلوات الله عليهم اجمعین می خوانیم تا اینکه شما را هلاک نماید قبول نکردند یهود خدا را بحق محمد و آل صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قسم دادند و طلب نصرت نموده و بیرون آمدند و بر آن سی هزار نفر حمله کردند و جمعی از آنها را دستگیر نمودند پس چون حضرت

رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم ظاهر شدند یهود بر آن حضرت حسد بردند که چرا از عرب است و تکذیب آن حضرت نمودند پس پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند که این بود یاری کردن خدا یهود را به سبب آنکه محمد و آل آن حضرت صلوات الله علیهم اجمعین را یاد کردند پس شما ای امت محمد صلی الله علیه و آله نیز یاد کنید محمد و آل آن حضرت صلی الله علیه و آله را در نزد هر شدت تا اینکه خدا یاری کند شما را به واسطه ملائکه بر شیاطینی که قصد شما می کنند بدرستی که با هر یک از شما ملکی هست در طرف راست که حسنات را می نویسد و ملکی دیگر است در طرف چپ که گناهان را می نویسد و دو شیطان نیز با هر کسی هست که ابلیس آنها را فرستاده که او را اغوا نمایند پس چون یکی از شما وسوسه در دل خود بیابد خدا را یاد کند و بگوید

لَمَّا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ إِلَهَ الطَّاهِرِينَ آن دو شیطان پنهان می شوند و به نزد ابلیس می روند و می گویند که امروز این شخص ما را خسته کرده است جمعی را به مدد ما بفرست ابلیس جمعی را به مدد ایشان می فرستد تا اینکه هزار نفر در نزد او جمع می شوند و قصد او می کنند پس اگر آن بنده خدا را یاد کند و بر محمد و آل آن حضرت علیهم السلام صلوات فرستد آنها راه به او نخواهد

یافت و می روند نزد ابلیس و می گویند که خودت بیا بلکه بر او غالب شوی او را گمراه نمائی پس ابلیس با تمام لشکر خود می آید و خداوند به ملائکه می فرماید که ابلیس قصد فلان بنده را نموده است با لشکرش شما بروید و با او مقاتله نمائید پس در مقابل هر شیطانی صد هزار ملک می آید که بر اسبهای آتشی سوار اند و در دست ایشان شمشیرها و نیزه های آتشین و تمام حربه های آنها از آتش می باشد و آن شیاطین را دور می کنند و بعضی را می کشند و ابلیس را اسیر می کنند و بر او حربه می زنند و او فریاد می زند که الهی چه شد که وعده تو که مرا مهلت دادی تا وقت معلوم خطاب می شود به ملائکه که من او را وعده داده ام که او را نمی رانم و وعده نداده ام که عذاب را بر او مسط ننمایم و درد و الم به او نرسانم او را بزیند و ملائکه آنقدر بر او ضربت می زنند که تمام اعضایش مجروح می شود و جراحتهای او خوب نمی شود مگر به شنیدن آواز مشرکان که به کفر تکلم نمایند پس اگر آن بنده بر ذکر خدا و صلوات فرستادن بر محمد و آل محمد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ باقی ماند سالم است و هر گاه یاد خدا و صلوات را ترک نمود و معصیت خداوند کرد جراحات ابلیس خوب می شود و بر آن بنده مسلط می شود و او را لجام می کند پس رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فرمود که اگر می خواهید

۱۵۴- زنده شدن جوان به واسطه توسل به محمد و آل صلی الله علیه و آله

دینار گفتند به دو دینار میخریم خلاصه آنچه ایشان راضی می شدند مادر مضاعف می کرد تا اینکه رسید قیمت آن گاو به اینکه پوست او را پر از طلا نمایند او را خریدند و کشتند و استخوان بیخ دم او را به ران کشته زدند و گفتند خدایا به جاه محمد و آل طیبین آن حضرت صلواتک علیهم اجمعین که این مرده را زنده گردان که ما را خبر دهد قاتل او کیست که ناگاه به امر خدا آن مرده زنده شد و به حضرت موسی عرض کرد که ای موسی این دو پسر عم من بر من حسد بردند به جهت دختر عم من و مرا کشتند و مرا در اینجا انداختند که دیه مرا از ایشان بگیرند پس حضرت موسی علیه السلام آن کس را کشت آن وقت پوست گاو را پر از طلا نمودند پنج هزار اشرفی شد و چون زرها را تسلیم آن جوان نمودند پس خداوند وحی فرمود به حضرت موسی علیه السلام که بگو به بنی اسرائیل هر که از شما می خواهد که من در دنیا زندگانی او را نیکو کنم و در بهشت او را جای دهم بکند آنچه این جوان کرده بدرستی که این جوان از موسی علیه السلام شنیده بود ذکر محمد و آل محمد صلوات الله علیهم و پیوسته بر ایشان صلوات فرستادن از انس و جن و ملائکه مقام او زیادتر است و به این سبب مال زیادی از برای او میسر شد و دشمنان او مقهور شدند پس آن جوان

به حضرت موسی علیه السلام گفت که من چگونه حفظ کنم این مال را و چه کنم با حسد حاسدان حضرت موسی علیه السلام فرمود که برای حفظ مال هم صلوات بسیار بفرست بر محمد و آل طاهرین آن جناب صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ تا خدا مال را هم حفظ فرماید و هر دزدی و حاسدی و ظالمی را که خواستند به تو اذیت نمایند خداوند شر آنها را از تو دفع فرماید آن وقت آن جوان که زنده شده بود عرض کرد الهی تو را به حق محمد و آل محمد صَلَّيْ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قسم می دهم که ما را باقی بداری در دنیا که با دختر عم خود آسوده زندگانی نمایم و دشمنان مرا خوار گردانی خطاب حق رسید به حضرت موسی علیه السلام که چون این جوان متوسل شد به محمد و آل محمد صَلَّيْ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ و آنها را شفیع قرار داد یکصد و سی سال به او عمر دادم که با زوجه خود سالم زندگانی نماید چون این مدت گذشت هر دو را با هم از دنیا می برم و در بهشت جای می دهم ای موسی اگر قاتل این جوان هم متوسل به محمد و آل آن حضرت شده بود و از من سوال می کرد و توبه کرده بود هر آینه توبه او را قبول می کردم و او را رسوا نمی کردم و خاطر بنی اسرائیل را از او منصرف می کردم از پیدا کردن قاتل و اگر بعد از رسوائی هم توبه می کرد و متوسل به آن انوار مقدسه

می شد عمل او را از خواطر مردم می بردم و در دل اولیاء مقتول می انداختم که از قصاص او بگذرند و لیکن محبت و ولایت این بزرگواران و توسل به ایشان فضیلتی است که به هر که می خواهم به مرحمت خود عطا می کنم و از هر که می خواهم به عدالت خود و به سبب بدی های او منع می نمایم و منم خداوند عزیز حکیم (۱).

پس قوم بنی اسرائیل خدمت حضرت موسی علیه السّلام عرض کردند که ماها به لجاجت خود را به پریشانی انداختیم و اموال خود را جمع نموده تمام را به بهای گاو دادیم پس دعا کن که خداوند روزی ما را وسعت دهد حضرت موسی علیه السّلام فرمود: وای بر شما مگر نشنیدید دعای آن جوان را و آن مقتول زنده شده را و ندیدید که چه فائده ها بر دعای ایشان مترتب شد به جهت توسل به محمّد و آل محمّد صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ پس شما هم به آن بزرگواران متوسل شوید تا خداوند احتیاج شما را رفع فرماید و روزی شما را فراخ گرداند پس ایشان عرض کردند الهی به حقّ محمّد و علی و فاطمه و حسن و حسین و آل طیبین ایشان صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ که دفع فقر و پریشانی ماها را بفرما خطاب رسید به حضرت موسی علیه السّلام که بگو به ایشان که بروند در فلان خرابه و فلان موضع را بشکافند که در

ص : ۱۴۹

آنجا ده هزار هزار دینار است بردارند و در بین خود قسمت نمایند تا اموال آنها زیاد شود چون متوسل شدند به انوار مقدس محمد و آل طیبین آن حضرت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ مَعْتَقَدِ گَرْدِيدِنْدِ بِه زِيَادَتِي فَضْلِ كِرَامَتِ ايشان بِر تَمَامِ مَخْلُوقَاتِ (۱).

خداوند به ملکی امر فرمود که فلان شهر را خراب کن چون آن ملک به آن شهر آمد و گریه کودکان و صدای حیوانات را شنید بر آنها دلش سوخت و در خرابی آن شهر تأملی نمود خداوند بر او غضب کرد و بالهای او را در هم شکست و از صعود بر افلاک محروم ماند روزی جبرئیل علیه السلام او را گریان و نالان دید که بر روی خاک افتاده، دلش سوخت نجات او را از حق تعالی طلب نمود خطاب رسید که به او بگو بر حبیب من محمد و آل او صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ صَلَوَاتِ فَرَسْتَدِ تَا بِه بَرَكْتِ اَنْ حَضْرَتِ بِالْهَآئِ اَوْ صَحِيْحِ شُوْدِ اَنْ مَلِكِ شُرُوعِ كَرْدِ بِه صَلَوَاتِ فَرَسْتَادِنِ پَر وَ بَالِ اَوْ صَحِيْحِ شُدِ وَ بِه مَقَامِ خُودِ رَسِيْدِ (۲).

و قریب به این مضمون قبلاً ذکر شد و ایضا مرقوم است

ص : ۱۵۰

۱- تفسیر امام علیه السلام و فصل ششم از جلد اول حیوه القلوب

۲- ریاض الازهار و تحفه الطوسیّه و نور العیون.

تاجری در بلخ دو پسر داشت و از جمله میراث او سه تار از موی مبارک پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم بود چون از دنیا رفت آن دو برادر خواستند میراث پدر را قسمت نمایند هر کدام یک موی برداشتند و برادر بزرگ گفت که یک موی دیگر را دو نیم می کنیم و هر کدام نصف او را برمی داریم برادر کوچک تر گفت که قطع نمودن موی مبارک پیغمبر صلی الله علیه و آله بی ادبی است من از ترکه پدر چیزی نمی خواهم هر چه پدر مال دارد مال تو باشد و من این موی را برمی دارم و دو نصف نمی کنم برادر بزرگ تر قبول کرد و مویها را به برادر داد و تمام ترکه پدر را تصرف نمود و آن برادر آن مویها را در حقه گذارد و پیوسته او را بیرون آورده و می بوسید و صلوات بر آن حضرت صلی الله علیه و آله می فرستاد چون از دنیا رفت یکی از اولیاء بلخ پیغمبر صلی الله علیه و آله را در خواب دید که حضرت به او فرمودند: به مردم بگو که هر حاجتی داشته باشند بروند بر سر قبر او دعا کنند حاجتشان روا خواهد شد عرض کرد یا رسول الله سبب این کرامت چیست فرمود که احترام موی مرا نگاه داشت و بسیار بر من صلوات فرستاد و لهذا قبر او محل استجاب دعا شد (۱).

صفحه : ۱۵۱

و مرحوم ملا- حسین کاشفی رحمه الله در یکی از تالیفات خود ذکر کرده است که وقتی با اهل و عیال سفری می رفتم ناگاه جمعی به ما رسیدند و بسیار خائف بودند، به من گفتند که در این راه سارقین هستند و ما به زحمت از این راه عبور نمودیم و شما منفرد با عیال کجا می روید؟ خوب است مراجعت کنید، خوف عظیم به من دست داد خوابیدم در خواب دیدم کسی به من می گوید این صلوات را بخوان و خوف نداشته باش تا عبور کنی و صلوات این است اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ وَ إِيَّاهُ كَمَا أَمَرْتَنِي أَنْ نُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ وَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَ إِيَّاهُ كَمَا يَتَّبِعِي أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ وَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَ إِيَّاهُ بِعَدَدِ مَنْ صَلَّيْتُ عَلَيْهِمْ وَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَ إِيَّاهُ بِعَدَدِ مَنْ لَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِمْ وَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَ إِيَّاهُ كَمَا تُحِبُّ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ

و من ابدأ این کلمات را در کتابی ندیده بودم و از کسی نشنیده بودم چون بیدار شدم این کلمات بر زبان من جاری بود و می خواندم و اشخاصی هم که با من بودند می خواندند و روانه راه شدم به اندک ساعتی به دزدان رسیدیم ما آنها را می دیدم و سخن آنها را می شنیدیم و آنها ما را ندیدند و سالم گذشتیم از برکت صلوات بر محمد و آل محمد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَ بِهِ مَقْصِدُ خُودِ رَسِيدِمْ (۱).

ص : ۱۵۲

و در کتاب ازهار هم که از کتب عامه است حکایاتی به همین مضامین مذکور است که دیگر در این وجیزه گنجایش ندارد.

خلاصه امثال این حکایات و روایات و کرامات و توسلات کسانی که متوسل به این خاندان شده اند نجات یافته اند از حد و حصر بیرون است بلکه می توان گفت که اغلب مردم هر کدام به مقدار خود ابتلائی پیدا کرده اند و بواسطه توسل به پیغمبر و ائمه طاهرین صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ اٰلِهِ شَدَائِد عَظِیْمَه از آنها دفع شده و به مقاصد و مطالب بزرگ رسیده اند چنانچه خود این عبد عاصی مؤلف این کلمات با برکات از زمان تکلیف تا کنون که پنجاه سال متجاوز است متوسل به این خانواده شده ام و مشغول ذکر فضائل و مصائب این انوار مقدس می باشم در هر زمانی که از ازمنه مکّرر از این قبیل ابتلائات و توسلات به ایشان برایم اتفاق افتاده است چه در بیابان و چه در دریا و چه در شب و چه در روز از ظالم و سارق و غیره که بسیار است و تمام آنها به برکت محمّد و آل آن جناب صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ اٰلِهِ و توسل به آن انوار مقدس دفع شده که بعضی از آنها را به مناسبت در بعضی از تالیفات خود ذکر کرده ام که از جمله آنها کتاب وقایع الظهور و تسلیه الفقرا و مصائب المعصومین است

من جمله

ص : ۱۵۳

از چیزهائی که راجع به منامات است چون در قبل راجع به خواب هائی در خصوص صلوات مرقوم شد خوابی از همان قبیل که راجع به صلوات است در این اواخر عمر که مشغول نوشتن این کتاب بودم و مهیا شدم که آن چه در نظر دارم از اخبار ثواب صلوات تا بتوانم در محافل و مناظر به عرض برادرهای دینی خود برسانم شاید آنها مشغول ذکر صلوات شوند که الدال علی الخیر کفاعله و بواسطه اعمال و اذکار و دعای آنها من هم آمرزیده شوم ان شاء الله و خلاصه با خود خیال می کردم که آیا این عمل من در نزد پیغمبر صلی الله علیه و اله محبوب است در اعلاء کلمه صلوات یا نه؟ و این وقعه در ثلث آخر شب جمعه دوازدهم شهر جمادی الاولی سال یکهزار و سیصد و پنجاه واقع شد خواب دیدم که در روضه مطهره پیغمبر اکرم صلی الله علیه و اله و سلم مقابل روضه مطهر ایستاده و مشغول زیارت آن حضرت هستم دیدم آن حضرت ظاهر شدند و مرا در بغل خود گرفتند و سر من در سینه مبارک آن حضرت بود و دست راست آن جناب در گردن من بود و من سینه مبارک آن حضرت را می بوسیدم و عبارات زیارت آن جناب را می خواندم و تمام توجه من به آن حضرت بود و با خود می گفتم که این خود پیغمبر صلی الله علیه و اله است

توجه من چرا به قبر باشد و مشغول زیارت بودم و به آن حضرت توجه داشتم و آن حضرت عبارات زیارت را تعلیم من می فرمود که این قسم بخوان من عرض کردم یا رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَسَلَّمَ پس اعمال سابق من که مکه آمدم و به زیارت شما مشرف شدم درست نبوده و غلط خوانده ام؟ زیرا که من این قسم زیارت نخواندم که شما می فرمائید بخوانم آن حضرت فرمود حال همین قسمی که من می گویم بخوان اعمال و زیارت سابق تو هم قبول خواهد شد پس آن چه آن حضرت فرمود من می گفتم و به سینه مبارک آن حضرت نگاه می کردم و از شوق سینه ی آن حضرت را می بوسیدم و همین قسم دست آن حضرت در گردن من بود و مرا در سینه مبارک خود قرار داده بودند و اظهار مرحمت می فرمودند تا اینکه از خواب بیدار شدم.

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي زِيَارَتَهُ وَ شَفَاعَتَهُ وَ التَّوْفِيقَ فِي اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ جَمِيعَ السَّاعَاتِ بِذِكْرِ الصَّلَوَاتِ عَلَيْهِ وَ عَلَيَّ إِلهِ الطَّاهِرِينَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ أَمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

کرامه ابن عبد اثم جانی کاتب خط طبع این درّ ثمین حاج میرزا ابولفضل خواجهائی اصفهانی در هنگامی که مشغول کتابت این کتاب بودم روزی برای واقعه دستم ابتلا به رعشه پیدا کرد به قسمی که

دیگر قادر بر نوشتن نبودم به هیچ وجه و حاج معظم مولف هم نشسته متحیر از جهت تعجیلی که در نوشتن داشتند چون ایشان از آن مجلس تشریف بردند حقیر با خود گفتم متوسل شوم به ذکر صلوات برای شفای دستت پس از روی خلوص چند مرتبه صلوات فرستادم و قلم را به دست گرفته شروع به نوشتن نمودم از برکت توسل به این ذکر شریف رعشه به کلی رفع شد. کرامتی دیگر از توسل به این ذکر شریف دیدم در طریق مکه معظمه راجع به تشریف به مدینه منوره مقتضی کتب نیست.

خلاصه در اخبار اهل بیت اطهار وارد شده که حمله ی عرش الهی که مقرب ترین ملائکه اند تا متوسل به آن انوار مقدس نشدند و صلوات برایشان نفرستادند نتوانستند که عرش را بلند نمایند چون ایشانند مظهر اسم اعظم الهی و اسماء حسنی او.

از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که فرمود هر گاه بر شما امر شدیدی واقع شد استعانت جوئید به ما در نزد خدا و این است معنی قول حق تعالی که می فرماید وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا (۱)(۲).

به خدا قسم مائیم اسماء حسنی که قبول نمی کند خدا چیزی را از احدی مگر به شناختن ما پس خدا را بخوانید به ما (۳).

ص : ۱۵۶

۱- اعراف/ ۱۸۰.

۲- اختصاص

۳- تفسیر عیاشی امام محمد باقر علیه السلام

که خلاصه آن این است که خداوند می فرماید که ای بندگان من بدانید که گرامی ترین خلق بر من و فاضل ترین ایشان در نزد من محمد صلی الله علیه و آله است و علی و امامان از ذریه ایشان صلی الله علیه و آله و ایشانند وسیله های بسوی من پس هر که به من حاجتی داشته باشد و خواهد که برآورده شود و بلائی به او رسیده باشد و خواهد که رفع گردد مرا بخواند بحق محمد و آل طیبین و طاهرین صلی الله علیه و آله آن جناب تا اینکه حاجت او را برآورم پس گروهی از مشرکین در مقام استهزاء به حضرت سلمان گفتند که چرا از خدا سوال نمی کنی به حق ایشان که تو را غنی ترین اهل مدینه گرداند سلمان گفت که من از خدا خواسته ام به حق ایشان که به من عطا فرماید زبان ذاکر گوینده که حمد و ثنای او را بجا بیاورم و دل شکر نماینده که شاکر باشم و بدنی که بر بالاها صابر باشد و خداوند دعای مرا مستجاب فرموده و آنها را به من عطا نموده و آنها از تمام ملک دنیا بهتر است به صد هزار هزار مرتبه (۱).

و شیخ طوسی رحمه الله از امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است که هر که خدا را به ما بخواند رستگار می شود و هر که غیر از آن نمود هلاک می گردد (۲). ص : ۱۵۷

۱- عدّه الداعی از سلمان فارسی رضی الله عنه

۲- شیخ طوسی رحمه الله

به اسانید خود از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده اند که بنده معصیت کار در جهنم هفتاد خریف خواهد ماند و هر خریفی هفتاد سال است پس از خدا سوال می کند و قسم میدهد به حق محمد و آل محمد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَ آٰلِهِ وَسَلَّمَ که بر او رحم نماید آن وقت خطاب میرسد به جبرئیل علیه السلام که برو و او را بیرون آور عرض می کند الهی چگونه داخل آتش شوم خطاب می رسد که من آتش را برای تو سرد می کنم عرض می کند این بنده در کجاست می فرماید در چاهی است از سجین پس او را بیرون می آورد خطاب می رسد بنده به عزت و جلال خودم قسم که من بر خود لازم کرده ام که هر که از من سوال نماید به حق محمد و اهل بیت او علیهم السلام بیا مرزم گناهان او را و امروز تو را آمرزیدم اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ فَاطِمَةَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ النَّبِيِّينَ وَ الْمَعْصُومِينَ مِنْ ذُرِّيَةِ الْحُسَيْنِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَ آٰلِهِ وَسَلَّمَ أَنْ تَغْفِرَ ذُنُوبِي وَ تَجَاوِزَ عَنِّي سَيِّئَاتِي وَ تَرْقِنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَنْ تَفْعَلَ ذَلِكَ بِجَمِيعِ الْمُؤْمِنَاتِ بِرَحْمَتِكَ وَ فَضْلِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ (۱)

ص : ۱۵۸

از رسول مختار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ روایت کرده است که هر که بگوید لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ، مرغ سبزی از دهن او بیرون می آید و دو بال دارد مکمل به مروارید و یاقوت و چون آن دو بال را بگشاید به مشرق و مغرب می رسد و از آن مرغ صدایی شنیده می شود مثل صدای مگس نحل پس خداوند به او می فرماید که مرا مدح کردی و پیغمبرم را مدح نمودی الحال ساکن شو آن مرغ می گوید که چگونه ساکن شوم و حال آن که گوینده لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ را نیامرزیدی خطاب می رسد که من او را آمرزیدم(۱).

از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که چون بنده می گوید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و علی اهل بینه هر دعایی که بکند مستجاب می شود(۲).

@و ایضا از عبدالرحمن بن کثیر روایت کرده است که به امام علیه السلام عرض کردم که ما چه بگوییم در وقت صلوات فرستادن فرمود بگوئید اللَّهُمَّ إِنَّا نُصَلِّيْكَ عَلَيَّ مُحَمَّدُ نَبِيِّكَ وَ عَلَيَّ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَمَرْتَنَا بِهِ وَ كَمَا أَنْتَ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ پس فرمود که ما نیز چنین صلوات می فرستیم.

ابن بابویه روایت کرده است که مامون وقتی جمعی از علمای مخالفین را

ص : ۱۵۹

۱- جامع الاخبار

۲- جمال الاسبوع

جمع کرد برای آن که به حضرت رضا علیه السلام احتجاج نمایند در تفضیل عترت طاهره و آن حضرت به آیات قرآن اثبات آن امر را نمود و بعد از آن که شش آیه برای اثبات این مطلب ذکر نموده بود آیه هفتم این آیه را خواند **إِنَّ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ (۱)** الخ فرمود آیا در میان شما کسی هست که این آیه را انکار نماید همه گفتند نه یابن رسول الله **(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ) اجماع** امت بر این مطلب محقق است عرض کردند آیا در نزد شما چیزی هست از قرآن که از این واضح تر باشد در شأن آل محمد **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ** فرمود بلی خبر دهید مرا از قول حق تعالی که می فرماید **(یس (۲) وَ الْقُرْآنِ الْحَكِيمِ (۳) إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ (۴) عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۵))**. که مراد از یس کیست تمام گفتند محمد **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ** و سلم است فرمود خداوند به محمد و آل محمد **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ** فضیلتی کرامت فرموده است که احدی به کنه آن نمی رسد و آن این است که در قرآن بر انبیاء سلام فرستاده و بر غیر ایشان سلام نکرده چنانچه فرموده است **(سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ (۶) سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ (۷) سَلَامٌ عَلَى مُوسَى وَ هَارُونَ (۸) سَلَامٌ عَلَى آلِ يَس (۹))** **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ نَفَرَمُودَةٌ** است **سَلَامٌ عَلَى آلِ نُوحٍ وَ سَلَامٌ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ يَا سَلَامٌ عَلَى آلِ مُوسَى وَ هَارُونَ وَ فرموده است سَلَامٌ عَلَى آلِ يَس صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ يَعْنِي آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ (۱۰)**

ص : ۱۶۰

۱- احزاب/۵۶.

۲- یس/۱.

۳- یس/۲.

۴- یس/۳.

۵- یس/۴.

۶- صافات/۷۹.

۷- صافات/۱۰۹.

۸- صافات/۱۲۰.

۹- صافات/۱۳۰.

۱۰- عیون اخبار الرضا علیه السلام

سید بن طاووس رحمه الله از حضرت صادق علیه السلام مذکور است که آن حضرت فرمود هر که بگوید صَلَّيْ اللّٰهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَ اِلَهٍ خَدَاوَنَد بِهٖ اَنْ گوينده مي فرمايد صَلَّيْ اللّٰهُ عَلَيَّكَ (۱).

از پیغمبر صَلَّيْ اللّٰهُ عَلَيَّهِ وَ اِلَهٍ روايت نموده که هر که بگوید جَزَى اللّٰهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ اَهْلُهُ هفتاد کاتب را تا مدت هزار روز در تعب مي اندازد (۲).

سید بن طاووس رحمه الله به سند خود از پیغمبر صَلَّيْ اللّٰهُ عَلَيَّهِ وَ اِلَهٍ روايت مي کند که هر که شب جمعه دو رکعت نماز بخواند و در هر رکعت پنجاه مرتبه سوره اخلاص بخواند و بعد از نماز بگوید اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ النَّبِيِّ الْعَرَبِيِّ وَ اِلَهٍ خَدَاوَنَد گناهان گذشته و آینده او را بيمرزد و مثل آن است که گویا دوازده هزار ختم قرآن خوانده باشد و خداوند او را از گرسنگی و تشنگی روز قیامت نگاه دارد و تمام اندوه و غم او را برطرف سازد و او را از ابليس و لشکرش نگاهداری نماید و هیچ گناهی بر او ننویسند و سكرات مرگ را بر او آسان گردانند و اگر در آن روز یا در آن شب بمیرد شهید مرده باشد و خدا عذاب قبر را از او بردارد و هر چه از خدا سوال نماید به او عطا فرماید و دعای او را مستجاب فرماید و ملك الموت روح او را قبض نکند تا اینکه رضوان ريحان بهشتی در نزد او آورد (۳).

ص : ۱۶۱

۱- جمال الاسبوع

۲- كشف الغمّه

۳- جمال الاسبوع

از پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنْقُول است که هر که در شب جمعه دو رکعت نماز بخواند و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه آیه الکرسی و بیست و پنج مرتبه سوره توحید بخواند و بعد از نماز هزار مرتبه بگوید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی النَّبِیِّ الْأُمِّیِّ وَآلِهِ خدایوند شفاعت هزار پیغمبر به او عطا فرماید و ثواب ده حج و ده عمره برای او بنویسد و قصری در بهشت به او عطا فرماید که از بزرگترین شهرهای دنیا وسیع تر باشد(۱).

از پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنْقُول است که هر که در شب جمعه یا روز جمعه یا شب پنجشنبه یا روز پنجشنبه یا شب و روز دوشنبه چهار رکعت نماز بخواند بدو سلام و در هر رکعت هفت مرتبه سوره توحید و یک مرتبه سوره (أَنَا أَنْزَلْنَا) بخواند و بعد از نماز صد مرتبه بگوید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی جِبْرَائِیلُ خدایوند به او عطا فرماید هفتاد هزار قصر که در هر قصری هزار خانه باشد و در هر خانه هفتاد هزار جاریه باشد(۲).

@نقل فرموده اند که بعد از نماز جمعه باید این صلوات را خواند اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ حَتَّى لَا تُبْقِیَ صَلَواتُ اللَّهُمَّ وَبَارِكْ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ حَتَّى لَا تُبْقِیَ بَرَکَةُ اللَّهُمَّ وَسَلِّمْ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ حَتَّى لَا تُبْقِیَ سَلَامُ اللَّهُمَّ ارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ حَتَّى لَا تُبْقِیَ رَحْمَتَهُ

ص : ۱۶۲

۱- جمال الاسبوع

۲- قدر/۱.

۳- جمال الاسبوع مصباح المتهدج

۱۷۰- بوسیدن پیغمبر صلی الله علیه و آله لب محتضر مصلی را

و بزنتی رحمه الله فرموده است که این صلوات از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که هر کس به این قسم صلوات بر پیغمبر خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بفرستد گناهانش محو شود و بر دشمنان فائق آید و اسباب خیر برای او فراهم شود و به حوائج خود برسد و روزی او زیاد شود و در بهشت از رفقاء محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ خواهد بود(۱).

تاج المذکورین از حضرت صادق علیه السلام روایت می کند که فرمودند هر مومنی که درود فرستد بر محمد آل محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ در وقت موت و حال احتضار نور پاک پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ به بالین او حاضر شود و لب مبارک را بر لب او گذارد و لب او را بوسد چنان حالتی بر آن محتضر پیدا شود که گویا جام آبی به او دهند که از غسل شیرین تر از یخ سردتر باشد چون او را در قبر گذاردند و نکیرین داخل قبر شوند بوی عطری از او به مشام می رسد و می گویند که این بوی پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ است و مراجعت می کنند(۲).

و ماثور است که مرد فقیری بوده، صد مرتبه با توجه تام صلوات فرستاده و خوابید در خواب دید پیغمبر صلی الله علیه و آله را آن حضرت که می روی نزد وزیر سلطان و می گوئی که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود

ص : ۱۶۳

۱- جامع بزنتی

۲- شرح صلوات

۱۷۱- سیصد دینار رسیدن به فقیر از برکت صلوات

که به علامت و نشان اینکه به زیارت من آمدی و در سر قبر من صد مرتبه صلوات فرستادی صد دینار به من بده چون بیدار شد آمد نزد وزیر و خواب را گفت وزیر صد دینار به او داد و دوست دینار هم به جهت بشارت قبولی اعمال خود به واسطه فرستادن صلوات به او داد.

و ایضا مرقوم است که پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلهَ فرمودند که از حضرت روح الامین شنیدم که در پشت کوه قاف دریائی است و در آن دریا ماهیانی هستند که بر آن حضرت صلوات می فرستند و عبادت آنها این است.

و نیز مرقوم است که اگر ماهی از ماهیان دریا صلوات بفرستد بر محمّد و آل محمّد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلهَ هرگز گرفتار صیاد نخواهد شد حاصل از این قبیل قضایا در کتب بسیار است و از مشایخ اهل تصوف هم افسانها در ذکر و غیره مذکور است که در این وجیزه گنجایش ندارد (رباعی)

آن خواجه ای که تخت شریعت مقام او است *** تا روز حشر سکه دولت بنام او است

هر جا که خسروی است در اطراف روزگار *** از روی افتخار غلام غلام او است

پیغمبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلهَ فرمودند هر که از امت من ده مرتبه بر من صلوات فرستد داخل بهشت نمی شوم

تا اینکه هفتاد نفر از قبیله او را داخل بهشت نمایم. (۱)

الحاصل دیگر صلواتی است که بعد از عصر روز جمعه باید خواند و آن صلوات این است، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَ بَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ عَلَيَّ أَرْوَاحِهِمْ وَ أَجْسَادِهِمْ وَ رَحْمَتُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتِهِ وَ این صلوات در اکثر کتب مذکور است چنانچه در جمال الاسبوع به دو سند از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که در یکی از این دو سند چنین روایت شده که بعد از نماز عصر روز جمعه هفت مرتبه بخواند و در روایت دیگر به این نحو است که هر که بعد از عصر روز جمعه ده مرتبه این صلوات را بخواند قبل از آن که از وضع نماز بیرون رود ملائکه بر او صلوات می فرستند تا همان وقت و ساعت تا جمعه دیگر (۲).

و شیخ صدوق رحمه الله از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که این کلمات را بعد از عصر روز جمعه بگوید خداوند می نویسد برای او صد هزار حاجت او را بر می آورد و تفاوتی که در میان آن اخبار هست این است که در بعضی روایات لفظ علیه نیست .

و در سرائر نقل کرده است که

ص : ۱۶۵

۱- شرح صلوات از روضه الاحباب

۲- جمال الاسبوع

ابوبصیر گفت که از حضرت صادق علیه السلام شنیدم که فرمود صلوات فرستادن بر پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مساوی است با هفتاد حج و هر که بعد از عصر روز جمعه این صلوات را بخواند به اندازه ثواب اعمال جن و انس به او می دهند. (۱)

و کفعمی رحمه الله نیز همین حدیث را نقل نموده و در فقه الرضا علیه السلام مذکور است که هفت مرتبه باید خواند و نحوه ی روایت شیخ صدوق از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که صلوات بر پیغمبر بعد از عصر روز جمعه به این نحو است اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَرْفَعْ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الَّذِينَ أَذْهَبَتْ عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيراً (۲).

از حضرت امیر علیه السلام روایت کرده که هر که هر روز سه مرتبه و در روز جمعه صد مرتبه بگوید صَلَوَاتُ اللَّهِ وَ مَلَائِكَتِهِ وَ أَنْبِيَائِهِ وَ رُسُلِهِ وَ حَمَلَةَ عَرْشِهِ وَ جَمِيعِ خَلْقِهِ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ رَحْمَتُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ صلوات فرستنده خواهد بود تمام به صلوات خلائق و در روز قیامت در زمره خواص آن حضرت مبعوث خواهد گردید و آن حضرت دست او را گرفته با خود داخل بهشت خواهد کرد (۳).

ص : ۱۶۶

۱- جامع بزنی

۲- جامع بزنی و کافی و علاء الدین و در جمال الاسبوع

۳- ریاض المذکورین

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِمَفَاتِحِ الْغَيْبِ الَّتِي لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي وَدِينِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ (۱)

ائمه اطهار عليهم السلام مَنْ قَالَ فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَانَ لَهُ أَجْرُ رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ يَعْنِي هُرُوكَهُ فِي حَالِ رُكُوعٍ وَسُجُودِ صَلَوَاتِ فَرَسْتَدِ بَرَاءِ أَوْ خَوَاهِدِ بُوَدِ ثَوَابِ رُكُوعٍ وَسُجُودِش بِه دَرَجَه قَبُولِ مِي رَسَدِ وَ اِگَر ضَمِيرِ رُكُوعِهِ رَاجِعِ بَه پِيغَمْبَرِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بُوَدَه بَاشَدِ يَعْنِي خَوَاهِدِ بُوَدِ مِثْلِ ثَوَابِ رُكُوعٍ وَسُجُودِ آن حَضْرَتِ صَلَوَاتِ اللَّهِ وَ سَلَامَه عَلَيْهِ (۲).

بدان که در باب هفتاد و پنجم در حدیث نهم ابن یعقوب به سند معتبر از صفوان بن یحیی روایت نموده که در خدمت حضرت رضا علیه السلام بودم آن حضرت عطسه نمودند گفتتم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ تَا سَه مَرْتَبَه عَطْسَه نَمُودَنَدِ وَ مَن گَفْتَم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ عَرَضِ كَرْدَمِ فِدَايَتِ شُومِ هُرُ گَاهِ كَسِي اَز شَمَا عَطْسَه كَنَدِ شَمَا مِي گُوئِيَدِ يَرْحَمُكَ يَا مِي گُوئِيَدِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ فَرَمُودِ مَگَرِ شَمَا نَمِي گُوئِيَدِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ نَمِي گُوئِيَدِ اَرْحَمَ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ عَرَضِ كَرْدَمِ بَلِي فَرَمُودِ گُوئِيَنَدِه اَيْنِ

ص : ۱۶۸

۱- رياض الاحاديث

۲- بحار

حسنین و فاطمه و علی می باشند و مراد از شیعه کسانی هستند که طینت و ارواح ایشان از طینت محمد صلی الله علیه و آله خلق شده است و آنها داخل در آل محمدند ملاحظه فرما شرح فقیه را در ترجمه زیارت جامعه کلمه و أصول الکرم (۱) یعنی ای آقایانی که اصل هر خوبی شما هستید چون به برکت شما عالم موجود شد و خوبیها به خلائق رسید و هر خیری پیدا شود بواسطه محمد و آل آن جناب است (۲).

لهذا در اخبار متواتره وارد شده است که هر مطلبی دارید قبل از طلب آن صلوات بر محمد و آل آن جناب بفرستید تا آن صلوات به سبب افاضه رحمت الهی شود و دعای شما به اجابت رسد.

از مشایخ اهل ذکر است که هر که در شبهای شنبه در ابتداء غذا خوردن سه لقمه نان با پیاز بخورد و به هر لقمه بخواند اللَّهُمَّ الْعَنُ الْيَهُودَ الْخَيْبِرِيَّ وَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ السَّيِّدِ الْقُرَشِيِّ در آن روز یا همین هفته و جهی یا نعمتی به او خواهد رسید غیر مترقب و مکرر هم تجربه شده است.

از امام محمد باقر علیه السلام روایت نموده که فرمودند هر کسی که مهمی داشته باشد سه هفته بر این اذکار مداومت نماید

ص : ۱۷۰

۱- زیارت جامعه کبیره

۲- درّه و عقاب الاعمال

مطلب او روا شود ان شاء الله هر يك از اين اذكار را روزی هزار مرتبه بخواند يوم السبت هزار مرتبه يارب العالمين يوم الاحد هزار مرتبه يا ذالجلال و الاكرام يوم الاثنين هزار مرتبه يا قاضى الحاجات يوم الثلاثاء هزار مرتبه يا ارحم الراحمين يوم الاربعاء هزار مرتبه يا حي يا قيوم يوم خميس هزار مرتبه لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ يوم الجمعة هزار مرتبه اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ بدانکه در انوار نعمانی در نور دهم روایت می کند که خداوند بادی را خلق فرموده که صلوات و سلام صلوات فرستنده گان را برساند به پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ (۱).

روایت کرده ابوسعید در کتاب و فی لشرف المصطفى از علی علیه السلام که فرمود پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فرمودند بسیار کنید بر من صلوات را علی علیه السلام می فرماید عرض کردم آیا به شما می رسید صلوات بعد از مفارقت کردن شما، ما را فرمودند بلی یا علی بدرستی که حقتعالی موکل فرموده به قبر من ملکی را که او را صلصائیل می نامند بصورت خروسی که گردن او زیر عرش و پای او زیر هفت طبقه زمین است او را سه بال است هر گاه بگشاید یکی را به مغرب و یکی را به مشرق و یکی را بر سر قبر من بگشاید

ص : ۱۷۱

هر گاه بنده بگوید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَ بَارَكْتَ وَ تَرَحَّمْتَ عَلَيَّ إِبْرَاهِيمَ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ انك حَمِيدٌ مَجِيدٌ آن ملك برمی چیند آن صلوات را مثل برچیدن مرغ دانه را پس از آن حرکت کند بر سر قبر من و بگوید یا مُحَمَّد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ إِلهِ فُلان بن فُلان صلوات بر تو فرستاد و بر تو سلام خواند پس نوشته می شود از برای او در پوستی از نور با مشك ازفی و از برای او بیست هزار حسنه می نویسند و بیست هزار سیئه از او محو می کنند و بیست هزار درخت برای او غرس می کنند و بیست هزار درجه برای او بلند می کنند پس هر که حاجتی به خدا باشد و بخواهد برآورده شود عمل کند به آن چه صادق آل مُحَمَّد علیه السَّلَام فرمودند و آن این است که اول و آخر دعا و حاجت صلوات بر مُحَمَّد و آل مُحَمَّد بفرستد و میان هر دو صلوات حاجت خودش را بخواهد زیرا که خداوند کریم تر است از اینکه هر دو طرف را قبول کند و میان را قبول نکند و رد کند مثل فروختن متاع است یا باید همه آن رد شود یا همه آن قبول شود اول و آخر که مقبول است نزد خدا وسط هم قبول می شود به برکت اول و آخر آن که صلوات باشد و در اینجا در خصوص آل مُحَمَّد تحقیقات

و بیاناتی است که در این مختصر گنجایش رقم آن نیست چنانچه در کما صَلَّيْتَ عَلَيَّ إِِبْرَاهِيمَ و وجوه مشابهت بین محققین از علما بیاناتی است اشاره اجمالی به آن در اول کتاب شد و زیاده بر این طالبین رجوع به ریاض السالکین مرحوم سید علیخان رحمه الله در شرح صحیفه سجادیه علیه السلام بنمایند فيه ما یشفی العلیل و فيه عن نهج البلاغه عن امیرالمومنین علیه السلام إِذَا كَانَتْ لَكَ إِلَهٌ تَعَالَى حَاجَهُ فَاَبْدِءْ بِمَسْئَلَةِ الصَّلَاةِ عَلَيَّ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ثُمَّ اسْأَلْ حَاجَتَكَ فَإِنَّ اللَّهَ أَكْرَمُ مَنْ أَنْ يُسْأَلَ حَاجَتَيْنِ فَيَقْضِي أَحَدَهُمَا وَ يَمْنَعُ الْآخَرِي (۱)

بدانکه از تالیفات عمده العلما و المحدثین ابونصر قزوینی است در باب مکالمات حق تعالی با حضرت موسی عَلَيَّ نَبِيِّنَا وَ إِلَهٍ وَ عَلَيْهِ السَّلَامُ در کوه طور من جمله خطاب رسید ای موسی اگر میل داری به تو نزدیک شوم و از تو راضی شوم بسیار بر حبیب من مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ صَلَوَاتِ فرست که قضیه را مرقوم داشته ام قبلا از کتب دیگر و بعد از این خبر مرقوم است که موسی عرض کرد الهی این چه مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ) است که من صلوات بر او فرستم و به صلوات فرستادن بر وی به تو نزدیک شوم خطاب رسید ای موسی چون خبر مفصل بود

ص : ۱۷۳

محل حاجت از او اخذ شد خطاب شد ای موسی اگر تو مقرّر و معترف نشوی به فضل و کرامت محمّد و آل محمّد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصَلَّوَاتُ نَفَرَسْتی تو را به روی به آتش دوزخ می سوزانم و هر که باشد اگرچه ابراهیم خلیل و فرزند او اسماعیل باشد و خطاب شد ای موسی آن حضرت نزد من رحمت و برکت است بر هر کسی که ایمان به وی آورد و صلوات بسیار بر وی فرستد و خطاب رسید ای موسی هر که یک مرتبه صلوات بر محمّد و آل او فرستد نزد من عزیز باشد یا موسی رحمت من هزار جزء است یک جزء او را بر امم جمیع پیغمبران قسمت کنم و نهصد و نود و نه جزء دیگر را بر امت محمّد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ای موسی محمّد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نوری است از نورهای من یا موسی بسیار صلوات فرست بر نور من و دوست دار محمّد و آل او را تا تو را نورانی گردانم در روز قیامت زیاده بر این رجوع شود به کتاب مزبور در عروه الوثقی در تعقیبات نماز(۱).

در فصل دوم مرقوم است که هر گاه اسم سایر انبیاء یا ائمه علیهم السّلام ذکر شود صلوات بر آنها سنّت است ولی در صلوات بر آنها اول صلوات بر محمّد و آل او فرستد بعد از آن بر انبیاء مگر در اسم مبارک حضرت ابراهیم علیه السّلام .

ص : ۱۷۴

۱۸۲- در فرستادن ذکر صلوات اول بر حضرت خاتم بعد برای انبیاء دیگر

راوی است از ابن عمار که ذکر نمودم خدمت حضرت صادق آل محمد علیهم السلام بعض انبیاء را و صلوات بر او فرستادم حضرت فرمودند وقتی که یکی از انبیا را یاد کنی ابتدا کن به صلوات بر محمد و آل محمد و بعد از آن بر آن نبی صلوات فرست و من جمله از تعقیباتی که مرقوم فرموده اللهم صل علی محمد و آل محمد و اجزنی من النار و ارزقنی الجنة و زوجنی من الحور العین و دیگر یازده مرتبه سوره توحید بخواند و پهن کند دستهای خود را و بلند کند به آسمان و بگوید اللهم انی اسئلك باسمک المکنون المَحْزُونِ الطَّاهِرِ الْمُبَارَكِ وَ اسئلك باسمک الْعَظِيمِ وَ سُلْطَانِکَ الْقَدِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ يَا وَهَّابَ الْعَطَايَا يَا مُطَلِّقَ الْأَسَارِی وَ يَا فَكَاکَ الرَّقَابِ مِنَ النَّارِ اسئلك أَنْ تُصَلِّيَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُعْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَ أَنْ تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا وَ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ أَمِنًا وَ أَنْ تَجْعَلَ دُعَائِي أَوْلَهُ فَلَاحًا وَ أَوْسَطَهُ نَجَاحًا وَ آخِرَهُ صِلَاحًا انک أَنْتَ عَلَّامُ الْغُیُوبِ.

و مرقوم فرموده که مستحب است صلوات بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله هر وقت اسم این بزرگوار را ذکر کند یا بشنود اگرچه در نماز یا در اثناء قرائت باشد بلکه احوط ترک نکردن آن است زیرا که جماعتی از علما فتوی

داده اند به وجوب و فرقی نیست که اسم آن بزرگوار ذکر شود مثل محمد و احمد یا کتبت آن حضرت مثل ابوالقاسم یا لقب آن حضرت مثل مصطفی و رسول و نبی یا به ضمیر ذکر شود.

در خبر صحیح است که صلوات بفرست بر نبی هر وقت او را یاد کردی یا آن که کسی یاد کرد از آن یا غیر از آن.

مسئله هر گاه اسم آن بزرگوار مکرر ذکر شود سنت است صلوات را مکرر کند و تکرار صلوات بنا بر قول به وجوب واجب است مسئله هر گاه در اثناء تشهد اسم مبارک در ضمن اللهم صل على محمد و آل محمد موجب تکرار صلوات نیست و الا تسلسل لازم می آید.

مسئله احوط آن است که ما بین ذکر اسم مبارک و صلوات فصل طویل بیندازد بنا بر وجوب و هم چنین بنا بر استحباب برای ادراک فضیلت آن بلافاصله صلوات فرستد پس اگر اسم مبارک را بگوید یا بشنود در اثناء قرائت صلوات را تاخیر بیندازد تا آخر سوره مگر اینکه در اواخر آن باشد.

(مسئله) اگر اسم آن بزرگوار را بدل بگذارند بهتر است صلوات بفرستد.

و در باب هشتم در منافیات نماز مسئله ۳۹ می فرماید مستحب است برای عطسه کننده و کسی که عطسه او را بشنوند ولو در نماز باشد انگشت خود را بر دماغ گذارد و بگوید الحمد لله و صلى الله على محمد و آله در باب نمازهای

مستحبی در نماز شب دفن میت مرقوم فرموده اند که کفعمی رحمه الله و ابن فهد رضوان الله علیهما از حضرت رسول اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ روایت کرده اند که حضرت فرمودند هیچ وقتی نیست بر میت شدیدتر باشد از شب اول وفات پس رحم کنید اموات خود را به دادن صدقات و نماز بخوانید دو رکعت در رکعت اول حمد و آیت الکرسی و رکعت دوم حمد و ده مرتبه سوره قدر و بعد از سلام بگوئید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْ ثَوَابَهَا إِلَيَّ قَبْرِ فُلَانٍ پس بدرستیکه خدا یتعالی همین ساعت مبعوث می فرماید هزار ملک را به سوی قبر او که با هر ملکی ثوبی و حله باشد مقتضای این روایت آن است که این نماز در وقتی است که چیزی نداشته باشد که صدقه دهد و بهتر در صورت امکان جمع بین هر دو است و ظاهر روایت کفایت نماز یک نفر است پس سزاوار است که قصد خصوصیت در چهل نفر نکند بلکه به قصد رجاء یا به قصد اهداء ثواب به جا آورد بدانکه در ذخیره المعاد حاج ملا نوروذ علی بسطامی در اواخر کتاب در خصوص ذکر حیوانات شرحی می نویسند و در شرح کلمه لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مرقوم می دارند که اعتقاد من

این بود که این کلمه از چند جهت افضل است از همه اذکار مثل اینکه این کلمه دوازده حرف است بعدد ائمه طاهرین چنانچه در زیارت جوادیه ماثور است که السَّلَامُ عَلَيَّ الشُّهُورِ الْحَوْلِ وَ عَمَدِ السَّاعَاتِ وَ حُرُوفِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فِي الرُّقُومِ الْمَسْطَرَاتِ دِيْگَر آن که در تفسیر آیه شریفه إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَ الْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ (۱)

در اخبار و احادیث ائمه اطهار تفسیر به کلمه طیبه لَمَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ شده چنانچه علامه مجلسی رحمه الله بآبی در این خصوص عنوان فرموده دیگر آن که حضرت رضا علیه السَّلام در نیشابور چنانچه در عیون مسطور است فرمودند که خداوند فرموده کلمه لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حِصْنِي وَ مَنْ دَخَلَ حِصْنِي أَمِنَ مِنْ عَذَابِي وَ نِيْزٍ دَرِ نَزْدِيْكَی سَرخس هم این حدیث را بیان فرمودند و هر گاه غیر از این کلمه چیز دیگر در نزد آن حضرت بهتر بود او را بیان می فرمود دیگر آن که این کلمه قابل ریا نیست زیرا که محتاج به حرکت لب نیست (۲)

دو لب ناید به هم از حرف توحید *** بوحدانیتش شاهد همین بس

دیگر آن که پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلَهَ فرمودند که در میزان عمل کلمه سنگین تر از لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ نیست زیرا که هر گاه جمیع آسمان ها و زمینها و آن چه در آنها می باشد تمام را در یک

ص : ۱۷۸

۱- فاطر/۱۰.

۲- بحار.

۱۸۶- تعلیم نمودن اسم اعظم به حضرت امیر علیه السلام توسط حضرت خضر

کَفَّه میزان گذارند و کلمه لَمَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ را در کَفَّه دیگر هر آینه لَمَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ارجح خواهد بود از جمیع آنها و این کلمه محبوب ترین کلمات است در نزد خدا چنانچه در بعض اخبار دارد که عماد توحید لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ می باشد و اسم اعظم در آن است.

مروی است از حضرت امیر علیه السلام که آن حضرت قبل از واقعه بدر به یک شب جناب خضر علیه السلام را در خواب دیده به او فرمودند که چیزی به من تعلم نما که یاری نماید مرا و غالب شوم بر اعداء گفت بگو یا هُوَ يَا مَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ آن حضرت فرمود چون از خواب بیدار شدم خواب خود را به پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَرَضَ فرمود عُلِّمْتَ الْإِسْمَ الْأَعْظَمَ و این کلمه در روز بدر پیوسته به زبان من جاری بود(۱)

دیگر آن که از پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَرَضَ روایت شده که هر مومنی که این کلمه را بگوید جمیع گناهان او آمرزیده شود و ریخته شود مثل برگ درخت و مثل همان گناهان ثواب در نامه عمل او ثبت شود و هر بنده ای که بکشد او از خود را به گفتن این کلمه گناهان او می ریزد مثل برگ درخت و هر گاه اضافه نماید به لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَفْظِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ را امید است که اسم اعظم

ص : ۱۷۹

الهی باشد چنانچه اخبار چندی بر آن دلالت دارد از این جهت است که گفته شده که افضل اذکار گفتن **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ** است.

در روایت نموده است که رسول خدا **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ** فرمودند که از برای خداوند عالم عمودی است از یاقوت سرخ که سر آن عمود در زیر زمین هفتم پس هر گاه بنده بگوید **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** عرش خدا به حرکت در آید پس خداوند عالم فرماید ساکن شو ای عرش، عرش عرض نماید چگونه ساکن شوم و حال اینکه تو هنوز نیامرزیده ای گوینده **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** را (۱).

و جهات و اخبار دیگر هم فضیلت کلمه توحید بسیار است ولیکن جماعتی گویند که ذکر صلوات بر اذکار دیگر ترجیح دارد زیرا که صلوات اقرار به توحید و نبوت و ولایت هر سه است چنانچه در یکی از تالیفات یک نفر از دارالمومنین یزد ملاحظه کردم برای صلوات فوائدی مرقوم بود و خلاصه آن اینکه ذکر صلوات بر اذکار دیگر راجح است و دلالتی هم بیان می فرمایند من جمله مرقوم است که اخبار دال به وجوب صلوات بعد از شنیدن اسم مبارک آن حضرت هست چه در نماز و چه

ص : ۱۸۰

وقت دیگر ولی قول به وجوب لَمَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ در اخبار و کلمات علماء اخیر نیست هنگام شنیدن لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و در بعضی از کتب عامه مذکور است که پیغمبر اکرم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فرمودند در روز قیامت من و علی و حضرت ابراهیم صلوات الله عليهم اجمعین در طرف راست عرش بر کرسی نشسته ایم و تمام امت من در عقب سر من بایستند به اختلاف درجات و هر کس در عقب هر نماز فریضه ده مرتبه بر من صلوات فرستد او را در نزد من جای دهد و من او را بینم و او مرا ببیند و روی او مانند ماه شب چهارده تابان باشد از کتب عامه مذکور است که پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فرمود هر که یک مرتبه بر من صلوات فرستد خداوند به دو ملک حافظ او را امر می فرماید که تا سه روز بر او هیچ گناهی ننویسند (۱).

از صدوق رحمه الله روایت شده که پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فرمودند که در روز قیامت هر کس کفّه گناهای سنگین باشد صلواتی که بر من فرستاده است می آورم و در کفّه حسناتش می گذارم حسناتش سنگین خواهد شد و

ص : ۱۸۱

مرقوم است از کتاب انوار الاصول که از کتب عامه است از عبدالله سحره روایت کرده که روزی پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ از حجره بیرون آمدند و فرمودند که در شب گذشته در خواب دیدم مردی از امت من از صراط می گذشت و هر لحظه پای او می لغزید پس دیدم صلواتی که بر من فرستاده بود آمد و او را از صراط گذرانید در خیر است که آن حضرت فرمود بشارت دهید صلوات فرستنده بر من را به بهشت قبل از آن که مرگ او را در یابد.

و ایضا مرقوم است که کتب عامه که به هر مومنی پنج ملک موکل است یکی در مقابل رو که شیطان را از او دور می کند دیگری در عقب سر او که آفات آسمانی را از او دفع می کند سوم طرف راست او که حسنات او را می نویسد چهارم در طرف چپ او که گناهان او را ثبت می کند پنج در ناصیه او که او را حافظ می گویند و هر صلواتی که آن مومن در شب می فرستد آن ملک او را نگاه می دارد تا به وقت طلوع آفتاب آن وقت می رود و باز به جهت حفظ صلوات روز می آید و رفتن آن ملک برای این است که می رود به نزد مرقد مطهر حضرت پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

بفرستید گشاده می شود برای شما درهای رحمت.

و ایضا عامه از حضرت امیر علیه السلام روایت کرده اند که فرمود إِذَا مَرَرْتُمْ بِالْمَسْجِدِ فَصَلُّوا عَلَيَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَابُو هُرَيْرَةَ وَدِيَّكَرَانَ نِيْزَ اِيْنَ حَدِيْثٍ رَا اَزِ پِيْغَمْبَرٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ رَوَايَتٌ كَرِهَهَا اَنْدُ وَدَرِ اَخْبَارٍ دِيْكَرٍ هَمَّ دَارِدُ كَهْ چُونِ نَظَرِ شَمَا بَرِ مَسْجِدِ اَفْتَدُ بَايْدُ صَلَوَاتِ بَفَرَسْتِيْدِ.

و نيز عامه از فاطمه بنت الحسين عليهما السلام روایت کرده اند که چون پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ دَاخِلُ مَسْجِدِ مِيْ شَدْنَدُ صَلَوَاتِ مِيْ فَرَسْتَا دَنْدُ وَ مِيْ كَفْتَنْدُ رَبِّ اَغْفِرْ لِيْ ذُنُوْبِيْ وَ اَفْتَحْ لِيْ اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَ چُونِ اَزِ مَسْجِدِ بِيْرُوْنِ مِيْ اَمْدَنْدُ صَلَوَاتِ مِيْ فَرَسْتَا دَنْدُ وَ مِيْ كَفْتَنْدُ رَبِّ اَغْفِرْ لِيْ ذُنُوْبِيْ وَ اَفْتَحْ لِيْ اَبْوَابَ فَضْلِكَ

و در روایات خاصه هم دارد که باید حین دخول و خروج از مسجد صلوات فرستاد.

از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که چون بنده بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ اِلٰهِيْ وَ عَلَيَّ اَهْلُ بَيْتِيْ هَرِ دَعَايِيْ بَكَنْدُ مَسْتَجَابُ مِيْ شُوْدُ(۱).

و ایضا از آن حضرت روایت کرده که هر که بگوید

يَا رَبِّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ اَهْلُ بَيْتِيْ اَلْبَتَّهْ خُدَا اُو رَا بِيَا مَرْزَدُ

ص : ۱۸۴

از حضرت صادق علیه السلام روایت نموده که هر کس بگوید صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ خداوند هزار حسنه از برای او می نویسد (۱).

مرقوم است که خطاب رسید موسی صلوات بفرست بر پیغمبر و آل او من و ملائکه من بر او صلوات می فرستیم (۲).

مرقوم است که در روز دوشنبه هزار مرتبه باید صلوات فرستاد و روزهای سه شنبه صد مرتبه بگوید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ سَلِّمْ تَسْلِيمًا (۳).

از تالیفات اهل سنت است مرقوم است مردی با فرزند خود مسافرت نمود و اجل او رسید حین وفات سر او مانند سر خوک شد و فرزند او شروع کرد گریه کرد و مهموم شد خواب رفت و در خواب قائلی به او گفت چون پدر تو ربا می خورد به این جهت سر او مانند سر خوک شد و چون پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلهِ او را شفاعت فرمود به علت اینکه هر وقت اسم پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلهِ را می شنید صلوات می فرستاد پس ما برگردانیدیم صورت او را به صورت اول محزون مباش (۴).

و مرقوم است که حضرت موسی علی نبینا و اله و علیه السلام ده مرتبه عصای خود را

ص : ۱۸۵

۱- جامع الاخبار

۲- حیوه القلوب / جلد اول / فصل دوم.

۳- نخبه الادعیه

۴- نزهه المجالس

زد به دریا و رود نیل شکافته نشد خطاب رسید ای موسی صلوات بفرست بر محمد و آل آن حضرت صلوات الله علیه تا دریا شکفته شود حضرت موسی شروع نمود صلوات فرستادن دریا شکافته شد (۱).

و مرقوم است خانه ای که اسم محمد در آن خانه باشد برکت آن خانه زیاد می شود.

و مرقوم است که یکی از صلحا گفت همسایه ای داشتم که بسیار معصیت می نمود از دنیا رفت در خواب او را دیدم که در بهشت مقام عالی دارد سوال کردم که به چه جهت به این مقام رسیدی گفت روزی رفتم در مجلسی دیدم که محدث می گفت کسی که صلوات بفرستد بر پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِأَهْلِ بَيْتِهِ وَسَلَّمَ بلند کند صدای خود را در صلوات بهشت بر او واجب می شود تمام مردم صدا به صلوات بلند کردند من هم با آنها همراهی نمودم خدا گناهان مرا آمرزید.

مرقوم است که عیاس بن عبدالمطلب می گوید نگاه کردم به صورت پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِأَهْلِ بَيْتِهِ وَسَلَّمَ فرمود عمو حاجتی داری عرض کردم بلی وقتی که حلیمه خاتون شما را شیر می داد طفل چهل روزه بودی دیدم که شما با ماه حرف می زدی و ماه هم با شما حرف می زد به لسانی که من نفهمیدم فرمود عمو قماط

ص : ۱۸۶

مرا صدمه زده بود خواستم گریه کنم ماه خطاب کرد گریه مکن اگر اشک چشم شما بر زمین برسد دیگر گیاه روئیده نخواهد شد عباس دست بر دست زد و گفت طفل چهل روزه اینها را می داند فرمود عمو به آن خدائی که جان من در ید قدرت او است که من می شنیدم صدای قلم را که می نوشت بر لوح و من در تاریکی رحم مادر بودم می خواهی زیاده به تو بگویم صد و بیت و چهار هزار پیغمبر را خدا مبعوث کرد که نمی دانستند آنها پیغمبرند تا وقتی که به سن چهل سالگی رسیدند غیر از حضرت عیسی علیه السلام که از شکم مادر که متولد شد گفت اِنِّیْ عبدالله اَتَانِیْ الکتاب ای عمو می خواهی زیاده به تو بگویم عرض کرد بلی فرمود وقتی که من متولد شدم خداوند هفت کوه در هفت آسمان قرار داد و پر نمود از ملائکه که عدد آنها را غیر از خدا دیگری نمی داند و تسبیح خدا می نمایند تا روز قیامت و خداوند ثواب آنها را قرار می دهد برای کسی که اسم مرا بشنود و صلوات فرستد بدن عباس به لرزه درآمد و شروع کرد به صلوات فرستادن(۱).

عمده العلماء و المحدثین آقای حاج شیخ عباس قمی زید عمره مرقوم فرموده که شاید هیچ عملی مثل صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت و حسن خلق برای سنگین

ص : ۱۸۷

نمودن میزان اعمال نباشد (۱).

و مرقوم است از شیخ کلینی رحمه الله که به سند معتبر روایت کرده که حضرت باقر به حضرت صادق علیهما السلام فرمودند که گذارده نمی شود در میزان چیزی سنگین تر از صلوات بر محمد و آل محمد.

روایت می کند از کتاب قصص القران که راوی گفت عثمان وارد شد بر پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَرَضَ كَرْدَ يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ خَيْرٌ دَهَ مَرَا مِنْ بَنَدَةِ كَانِ خَدَا كَهْ هَر كَدَامَ چَند مَلَكٌ بَا أَنهَآ اسْتَأْنَحَضَرْتِ فَرَمُودَ هَر كَدَامَ رَا مَلَكِيْ اَز طَرَفِ رَاسْتِ اسْتِ كَهْ عَمَلِ ثَوَابِ رَا مِي نُويسَد دِه بَرَابَرِ وَ مَلَكِيْ بَه طَرَفِ چَپِ اسْتِ كَهْ گَنَاهَانِ رَا مِي نُويسَد اَكْر تَوْبَه نَكُنْد وَ پَشِيمَانِ نَشُود وَ دُو مَلَكِ مَقَابِلِ رُويِ وَ عَقَبِ سَر هَسْتَنْد چنانچه خدَا مِي فَرمايَد (لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ (۲)) وَ مَلَكِ دِيگَرِ كَهْ گَرَفْتَه اسْت نَاصِيَه تُو رَا كَهْ هَر گَاه تَوَاضَعِ نَمُودِي بَرَايِ خَدَا خَدَا تُو رَا بَلَنْد مِي كَنْد وَ هَر گَاهِ غَيْرِ اَز آن نَمُودِي تُو رَا پَسْتِ وَ رَسُوا مِي كَنْد (وَ لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ (۳)) كَهْ اَيْنِ دُو مَلَكِ مَوكَلَنْد بَرِ مَصَلِّي وَ مَلَكِ دِيگَرِ مَوكَلِ بَرِ دِهَانِ تُو اسْتِ كَهْ مَانَعِ اسْتِ اَز حَيْوَانِ مَوْذِيْ اَز مَارِ وَ غَيْرِه كَهْ دَاخِلِ دِهَانِ

ص : ۱۸۸

۱- منازل الاخره

۲- رعد/۱۱.

۳- رعد/۱۱.

تو شوند و دو ملک بر چشمهای تو هستند پس این ده ملک شدند بر هر آدمی. (۱)

و ملائکه شب غیر از ملائکه روز می باشند که هر شبانه روزی بیست نفر می شوند و شیطان در روز موکل بر آدمی است و اولاد او در شب که خداوند فرموده (وَإِنْ عَلَيْكُمْ لِحَافِظِينَ. (۲))

و نیز محدث مرقوم قمی از حضرت صادق علیه السلام مرقوم فرموده که هر کس در روز جمعه غسل کند و این دعا را بخواند أَشْهَدُ أَنْ لَمَّا إِلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَخَيْدَهُ لَمَّا شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَابِينَ وَ اجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ برای او طهارت باشد تا جمعه آینده یعنی از گناهان پاک شود حاصل آن چه از اخبار به ما رسیده باید دعا کنیم و محمّد و آل آن جناب صَلِّ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَ آلِهِ را شفیع قرار دهیم و بر آنها صلوات فرستیم که (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيَّ (۳)) قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي سُورَةِ الْبَقَرَةِ (وَ إِذَا سَأَلْتُمُ عِبَادِي عَنِّي فَابْتِئِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ (۴)) الْإِلَهِيهِ وَ قَالَ عَزَّ وَجَلَّ فِي سُورَةِ الْمَوْمَنِ اذْعُرُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنِّي عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ (۵) (۶).

ملاحظه فرما اخباری که در فضیلت دعا وارد شده من جمله در جامع الاخبار است قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

ص : ۱۸۹

۱- بحار/جلد سوم/قصص قران

۲- انقطاع/۱۰.

۳- احزاب/۵۶.

۴- بقره/۱۸۶.

۵- غافر/۶۰.

۶- مفاتیح الجنان

الدعا سَلَامُ الْمُؤْمِنِ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُلْحِحِينَ فِي الدُّعَاءِ وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَيَّ اللَّهُ تَعَالَى مِنَ الدُّعَاءِ وَقَالَ امِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَيَّ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ الدُّعَاءُ أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ الْعَفَافُ ثُمَّ تَلَى هَذِهِ الْآيَةَ قُلْ مَا يَعْجُبُكُمْ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَائُكُمْ وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ خَيْرَ أَعْمَارِنَا خَوَاتِمَهُ وَخَيْرَ أَيَّامِنَا يَوْمَ نَلْقَاكَ فِيهِ وَ يَقُولُ الدَّاعِي بَعْدَ فَرِيضَةِ الظُّهْرِ سَبْعَ مَرَّاتٍ وَيَأْخُذُ بِيَدِ الْيَمِينِ مَحَاسِنَهُ وَيَرْفَعُ يَدَهُ الْيَسْرَى يَقُولُ يَا رَبِّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غِنَى يُطْغِينِي وَفَقْرٍ يُنْسِينِي وَهَوًى يُزْدِينِي وَعَمَلٍ يُخْزِينِي وَدُعَاءِ مَرْوِيِّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَسُوءِ الْقَدْرِ وَسُوءِ الْمَنْظَرِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَالِدِ. (۱)

در جلد یازدهم بحار از عیون اخبار الرضا علیه السّلام نقل می فرماید در باب استجاب دعا من جمله مرقوم است که جماعتی آمدند نزد مامون لعنه الله علیه و گفتند که حضرت رضا علیه السّلام مجلسی فراهم نموده و مردم را موعظه می کند و مردم مفتون فرمایشات او شده

ص : ۱۹۰

مامون حاجب خود محمد بن عمر طوسی را فرستاد و مردم را از مجلس حضرت متفرق نمود و حضرت را طلبید چون حضرت وارد شدند آن ملعون کلمات مستخفانه به آن حضرت گفت فَخَرَجَ ابوالْحَسَنِ الرَّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ عِنْدِهِ مُغْضَبًا حضرت غضب آلوده بیرون آمدند و لبهای مبارک را حرکت می دادند و می فرمودند به حَقِّ پیغمبر و علی و فاطمه صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ که به حول و قوه الهی مردم را بر او می شورانم که او را استخفاف نمایند حضرت وارد خانه شدند و دو رکعت نماز بجای آوردند فَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ الخ تا بدان جائی که عرض می کند صَلُّ عَلَيَّ مِنْ صِرَفَتِ الصَّلَوَاتِ عَلَيْهِ وَانْتَقِمَ لِي مِمَّنْ ظَلَمَنِي (۱)

الخ بدانکه در کفایه الخصام در باب ۷۵ در حدیث دهم آن مرقوم است حموینی که از اعیان علما عامه است می گوید که اما علامه فخر الدین محمد بن عمر الراضی گفته است که حقتعالی اهل بیت رسول خدا را در پنج خصلت و فضیلت با رسول خدا شریک و مساوی گردانیده است اول در محبت خدایتعالی آن جا که فرموده فَاتَّبِعُونِي يُحَبِّبَ كُمْ اللَّهُ (۲) و در حق اهل بیت او فرموده که (قُلْ لَأَسْئَلَنَّكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى) (۳)

دوم تحریم صدقه

ص : ۱۹۱

۱- بحار/ جلد یازدهم/ عیون اخبار الرضا علیه السلام

۲- آل عمران/ ۳۱.

۳- شوری/ ۲۳.

۱۹۹- در پنج خصلت مشترک بین نبی و اهل بیت صلوات الله علیهم اجمعین

که پیغمبر فرمود صدقه حرام است بر من و اهل بیت من سوم در طهارت در حق پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَسَلَّمَ (ط ه (۱) مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى (۲) و در خصوص اهل بیت آن بزرگوار فرموده (إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَ يَطْهِّرَكُمْ تَطْهِيراً (۳) چهارم در سلام فرموده السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ و درباره اهل بیت می فرماید (سَلَامٌ عَلَيَّ آلِ يَسِين (۴) پنجم در صلوات می فرماید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ (۵)

از محمد بن یعقوب کلینی رحمه الله به سند خود از حضرت ابی عبدالله علیه السلام روایت کرده که فرمود هر که عطسه نماید و دست بر بالای دماغ خود بگذارد و بگوید الحمد لله كثيرا كما هو أهلُهُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدِ النَّبِيِّ وَ إِيَّاهُ وَسَلَّمَ از سوراخ چپ بینی او بیرون آید مرغی که کوچکتر باشد از جراد یعنی ملخ و بزرگتر باشد از مگس و برود در زیر عرش و از برای عطسه کننده استغفار کند تا روز قیامت (۶).

بدان که مرحوم حجه الاسلام آقای آخوند ملا محمد باقر فشارکی اصفهانی رحمه الله در آداب الشریعه فرموده که اعمال مستحبه در روز سی و یک چیز من جمله این استغفار

ص : ۱۹۲

۱- طه/ ۱

۲- طه/ ۲.

۳- احزاب/ ۳۳.

۴- صافات/ ۱۳۰.

۵- کفایه الخصام/ باب ۷۵ / حدیث دهم

۶- کفایه الخصام/ باب ۷۵ .

است که اگر در روز خوانده شود باعث مغفرت چهل گناه کبیره است استغفرالله الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ بِدِيَعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَاسْأَلُهُ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يُتُوبَ عَلَيَّ دِيكَرُ رُوزِي صَدِ مَرْتَبَه صَلَوَاتِ كَه قَبْلَا نُوَشْتَه (۱).

دیگر ریش را شانه کند و به شمارد تا هفتاد مرتبه شانه را تکرار نماید و تا هفتاد روز این کار را بکند از شر شیطان محفوظ ماند خاصه اگر شانه را بر سینه خود کشد و بگوید اللَّهُمَّ اشْرَحْ عَنِّي الْمَهْمُومِ وَالْغُمُومِ وَوَحْشَةَ الصُّدُورِ وَ اِگَر بر ابروی راست و دو مرتبه بر ابروی چپ خود بکشد و هفت مرتبه صلوات فرستد از چشم درد محفوظ ماند دیگر در وقت غروب روز جمعه این دعا را هفت مرتبه بخواند تا هفته دیگر از بلا-ها محفوظ ماند اللَّهُمَّ صِلِّ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَادْفَعْ عَنَّا الْبَلَاءَ الْمُبْرَمَ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ انكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و مرقوم است که از ختوم مجربه یکی آن که چهارده روز به جهت هر حاجت در هر روزی هزار مرتبه صلوات فرستد از برای حضرات چهارده معصوم صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ و اگر در هر روزی هزار و چهارصد مرتبه بگوید به اجابت نزدیکتر است.

ص : ۱۹۳

از هزار زیادت‌تر ندارد دیگر به جهت قضاء حاجت هفتاد و دو عدد ریگ بردارد و سی و شش دانه آن ریگها را طرف راست و سی و شش دانه دیگر را طرف چپ خود گذارد و دو رکعت نماز بخواند و بعد از آن، آن ریگها را که طرف راست او است هر یک را برداشته و ده مرتبه بر او صلوات فرستد که مجموع سیصد و شصت صلوات می‌شود و بعد در ریگها که طرف چپ او است هر یک را ده مرتبه بر او لعن بخواند و بعد ریگهای صلوات را در نهر آب یا در چاه بریزد و ریگهای لعن خوانده در جامی کثیف یا بالوعه بریزد به حاجت خواهد رسید ان شا الله (۱).

هم ختم مرقوم را دارد و مرقوم است که باید روز دوشنبه و در زیر آسمان باشد و محل اعتماد اهل ذکر است و تجربه شده و ریگها باید هفتاد و چهار عدد باشد و دو قسمت نماید به طریق مرقوم و چندین قسم دیگر هم در منتخب مرقوم است طالبان رجوع فرمایند و از بعضی اهل خبر نقل شده که شخصی آمد خدمت حضرت صادق آل محمد صلوات الله علیهم اجمعین و عرض کرد دو جامه دوخته

ص : ۱۹۴

ام یکی را با هر نخی صلوات فرستاده ام و دیگری را با هر نخی لعن نموده ام کدام یک ثواب او زیاده است فرمود ما لعن را بیشتر دوست می داریم (۱).

در خواص و فوائد سور قرآنی در خصوص ختم سوره فاتحه الكتاب از مرحوم مجلسی رحمه الله و دیگران مرقوم است که قبل از طلوع صبح روز جمعه غسل کند و بعد از نافله و فریضه صبح و تسبیح فاطمه زهرا علیها سلام الله یکصد مرتبه بگوید الحمد لله رَبِّ الْعَالَمِينَ عَلَيَّ كُلِّ حَالٍ و صد مرتبه صلوات بفرستد مرقوم است به تجربه رسیده است.

و ایضا به جهت هلاکت ظالم مرقوم است که هزار مرتبه بسم الله و هزار مرتبه الحمد لله و هزار مرتبه لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولِ اللَّهِ بگوید و هزار مرتبه صلوات فرستد دفع آن ظالم خواند و البته مخذول گردد و مداومت به این کلمات موجب وسعت روزی و صفای باطن است.

بدانکه در مدینه المعاجز سید هاشم رحمه الله در معجزه یکصد و هشتادم در باب معجزات حضرت امیرالمومنین علیه السلام مرقوم است از تفسیر حضرت عسکری علیه السلام که خلاصه ترجمه او این است که مردی از دوستان حضرت امیر علیه السلام از شام عریضه نوشت

ص : ۱۹۵

خدمت حضرت که من مال زیادی دارم و اهل و عیال دارم که از مفارقت آنها خائف ام و بسیار میل دارم بیایم خدمت شما و از زر و مال و عیال خوف دارم چه کنم فَبَعَثَ إِلَيْهِ عَلِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَجْمَعَ أَهْلَكَ وَ عِيَالَكَ وَ حَصَلَ عِنْدَهُمْ مَالَكَ وَ صَلَّى عَلَيَّ ذَلِكَ كَلِمَةً عَلِيُّ مُحَمَّدٌ وَ إِلَهَ الطَّيِّبِينَ ثُمَّ قُلِ اللَّهُمَّ هَذِهِ كُلُّهَا وَ دَاعِي عِنْدَكَ بِأَمْرِ عَبْدِكَ وَ وَلِيكَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ ثُمَّ قُمْ وَ أَنْهَضْ إِلَيَّ حَضْرَتِ فَرَمُودَنْدِ كِهْ اَمُوالِ خُودِ رَا يَكْجَا جَمْعِ كَنْ بَا عِيالِ خُودِ وَ صَلُواتِ بَرِ رُوحِ مُحَمَّدِ وَ آلِ مُحَمَّدِ بَفَرَسْتِ وَ بَگو خُدايا اينها امانت است از من نزد تو به امر بنده تو و ولی تو علی بن ابیطالب آن مرد بفرموده حضرت عمل نمود و رفت کوفه خدمت حضرت خبر به معاویه لعنه الله عليه دادند گفت بروید و تمام اموال او را غارت کنید و عیال او را به رسم کنیزی اختیار نمایید و بفروشید گماشتگان معاویه چون آمدند وارد خانه آن مرد شدند دیدند در آن خانه کسی نیست به جز اهل و عیال معاویه لعنه الله عليه و یزید پلید که تمام در آن خانه اند و آنها گفتند به گماشته گان برگردید بروید ما هر چه اموال بود اخذ نمودیم عیال و اولاد آن مرد را هم فرستادیم بازار بفروشند ملازمان

معاویه مراجعت نموده و خداوند عالم اهل بیت آن مرد را از نشر آنها مستور نمود و شبه عیال و اهل معاویه لعین را به آنها نمود که به خیال آنها نزدیک آنها نروند و مراجعت کنند به قسمی که اهل و عیال آن مرد هم فهمیدند که قضیه چگونه شد و خداوند آنها را از نظر ایشان غائب و مخفی نمود چون چند روزی گذشت و دزدان شهر فهمیدند که صاحب آن خانه نیست به خانه آمدند که اموال او را به سرقت ببرند چند مرتبه آمدند خداوند اموال را بصورت مار و عقرب نمود که دست سارقین را می گزیدند که بعضی از آنها مردند و بعضی مریض شدند تا یک روز حضرت امیر علیه السلام در کوفه به آن مرد فرمودند که می خواهی عیال و اموال تو بیایند نزد تو عرض کرد بلی حضرت دعا کردند اللهم ائت بهم در حال دیدند تمام اموال و عیال او به معجزه حضرت حاضر شدند بدون نقصان آن وقت نقل نمودند برای حضرت شرح تمثیل عیال معاویه و یزید لعنه الله علیهما خواص آنها را او کیفیت مار و عقرب و سارقین را حضرت فرمود إِنَّ اللَّهَ رَبِّمَا أَظْهَرَ آيَةَ لِبَعْضِ الْمُؤْمِنِينَ لِيُزِيدَ فِي بَصِيرَتِهِ وَ لِبَعْضِ الْكَافِرِينَ لِيُبَالِغَ فِي الْأَعْدَارِ إِلَيْهِ فرمود در بعضی اوقات آیتی ظاهر می شود

برای مومنین به جهت بینائی و برای کفار به جهت اتمام حجّت و قطع عذری که از آنها بشود(۱).

در تفسیر حضرت عسکری علیه السلام علامه مجلسی رحمه الله دارد که شخصی آمد خدمت پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حضرت فرمود چگونه است حال تو با برادران دینی خود در موافقت با آنها در محبت با محمد و علی صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِمَا و عداوت با دشمنان ایشان عرض کرد آنها را مثل جان خودم می دانم یعنی دوستم با دوستان شما و دشمنم با دشمنان شما حضرت فرمود توئی دوست خداوند پس غم مخور به جهت سختیهای دنیا که به واسطه آن چه گفתי آن قدر خدا نعمت به تو بدهد که احدی را نداده باشد پس در تمام اوقات مشغول باش به ذکر صلوات پس آن مرد بسیار شاد شد و مداومت کرد به ذکر صلوات روزی ابابکر و عمر لَعْنَةُ اللهِ عَلَيْهِمَا به او رسیدند گفتند ای فلانی پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ خوب توشه ای برایت مهیا کرد صلوات که رفع گرسنگی و فقر را نمی کند روز دیگر باز آن دو نفر آن مرد را در بازار دیدند گفتند خوب است او را استهزاء کنیم آمدند مقابل او و گفتند ای مرد، مردم در بازار که می روند تجارتها می کنند و سودها می برند تو چه می کنی در بازار گفت من که مالی ندارم

ص : ۱۹۸

که تجارت نمایم تجارت من ذکر صلوات است گفتند صلوات را که طعام و شراب نمی شود و او را سرزنش نمودند گفت به خدا قسم چنین نیست محمّد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَسَلَّمَ رسول خدا است و هر که ایمان به او آورد می رسد به درجات عالیّه و خدا او را از سختیها نجات دهد ناگاه مردی پیدا شد و سه عدد ماهی بد بوی فاسدی داشت آن دو نفر از روی سخریه گفتند که این ماهی را بفروش به این مرد که از اصحاب رسول خدا است ماهی فروش گفت بخر آن مرد گفت پول ندارم آن دو نفر گفتند خریداری کن پول آن را پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَسَلَّمَ به تو می دهد آن مرد ماهی را گرفت مرد ماهی فروش رفت خدمت پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَسَلَّمَ حضرت فرمودند که یک درهم به او دادند گرفت و رفت پس آن مومن در مقابل آن دو نفر شکم ماهی را پاره کرد دو دانه جواهر بیرون آمد که دو بیست هزار درهم قیمت او بود آن دو نفر محزون شدند دویدند نزد صاحب ماهی که در شکم ماهی دو دانه جواهر پیدا شد تو ماهی فروخته جواهر که فروخته ای برگرد جواهر خود را از او بگیر صاحب ماهی برگشت و جواهر را گرفت در دست او عقرب گردید و دست او را گزید فوراً آنها را انداخت آن دو نفر گفتند که سحر محمّد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَسَلَّمَ است آن مومن چون

شکم ماهی را شست و شو داد دو گوهر گرانبهای دیگر پیدا کرد باز آن دو نفر صاحب ماهی را خبر دادند چون آمد و خواست آن دو گوهر را از او بگیرد دو گوهر مار شدند و بر او حمله کردند ماهی فروش فریاد زد که من نمی خواهم آن مومن آنها را گرفت و باز به معجزه پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَسَلَّمَ گوهر شدند آن دو نفر گفتند که سحر بدین بزرگی ندیده بودیم آن مومن گفت که ای دشمنان خدا اگر اینها سحر است پس بهشت و جهنم هم سحر است چرا ایمان نمی آورید آن مومن آن چهار گوهر را آورد خدمت پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَسَلَّمَ جمعی از تجار عرب حاضر شدند و آنها را به چهار صد هزار درهم خریدند حضرت فرمودند که خدا این نعمت را به تو داد برای ذکر صلوات و تعظیم محمد و علی صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا آيا می خواهی تو را خبر دهم به تجارتي که بسیار فائده برای تو داشته باشد عرض کرد بلی یا رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَسَلَّمَ فرمود آنها را قسمت کن به برادرهای دینی خود و بده به آنها که هزار برابر مقابل کوه ابوقییس و کوه احد و طور خدا در بهشت به تو می دهد و بجهت تو در بهشت خدا قصر ها بنا کند که پایه او از زبرجد و آن قصر از طلا باشد مردی حاضر بود عرض کرد یا رسول الله من که مال

ندارم که انفاق کنم چه کنم فرمود چون محبت ما را دارا هستی ما تو را شفاعت خواهیم نمود(۱)

بدانکه فاضل سمنانی رَحِمَهُ اللهُ در اعمال ماه رجب مرقوم نموده که از پیغمبر صلی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ رَوایت شده که هر کس پنجشنبه اولی از ماه رجب را روزه بگیرد و بعد از نماز خفتن شب جمعه دوازده رکعت نماز بخواند به شش سلام و در هر رکعت بعد از حمد و سوره قدر را سه مرتبه و سوره توحید را دوازده مرتبه بخواند و بعد از فراغ از دوازده رکعت هفتاد مرتبه صلوات فرستد و به سجده رود و در سجده هفتاد مرتبه بگوید سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ سر از سجده بردارد هفتاد مرتبه بگوید رَبِّ اغْفِرْ وَ ارْحَمْ وَ تَحَيَّرْ عَمَّا تَعْلَمُ انک أَنْتَ الْعَلِيُّ الْمَاعْظُمُ پس باز به سجده رود و هفتاد مرتبه بگوید سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ و حوائج خود را از خدا بخواهد روا شود ان شاء الله و این نماز را نماز ليله الرغائب خوانند(۲).

کفعمی رحمه الله این نماز را بین نماز شام و خفتن مرقوم داشته و فرموده که پیغمبر صلی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ رَوایت فرمودند هر پنجشنبه اول ماه رجب را روزه بدار و این عمل را به جای آورد بیمارزد و خدا گناهان او را هر چند

ص : ۲۰۱

۱- حیوه القلوب / جلد دوم / باب هفدهم

۲- منهاج العارفين / معراج العابدین

مثل کف دریاها و عدد ریگ بیابانها و برگ درختان و سنگینی کوه ها باشد و شفاعت او در قیامت مقبول است در حق هفت صد نفر از اهل او که همه مستوجب جهنم بوده باشد(۱).

و ایضا از پیغمبر اکرم صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ اٰلِهِ وَ سَلَّم روایت می کند که هر که در شب دوم ماه رجب دوازده رکعت نماز بخواند و در هر رکعتی بعد از حمد چهل مرتبه صلوات فرستد و صد مرتبه سوره مبارکه توحید بخواند ملائکه با او مصافحه نمایند.

و ایضا در منہاج از پیغمبر اکرم صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ اٰلِهِ وَ سَلَّم نموده که هر که در شب هفتم ماه رجب چهار رکعت نماز بخواند و در هر رکعت حمد یک مرتبه و توحید و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَ قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ را هر یک را سه مرتبه بخواند و بعد از فراغ ده مرتبه صلوات فرستد و ده مرتبه تسبیح اربع بخواند خداوند او را در سایه عرش جای دهد و عطا کند به او ثواب روزه دار ماه رمضان را و ملائکه برای او استغفار نمایند و آسان شود برای او جان دادن و فشار قبر و از دنیا بیرون نرود تا جای خود را در بهشت ببیند و ایمن شود از فرع اکبر(۲).

دیگر می نویسد هر که در شب بیست و دوم رجب هشت رکعت نماز بخواند و در هر رکعت حمد یک مرتبه و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ را هفت مرتبه بخواند

ص : ۲۰۲

۱- مصباح

۲- منہاج

و بعد از فراغ ده مرتبه صلوات فرستد و ده مرتبه استغفار نماید خدا عاقبت او را به خیر فرماید و نوشته شود برای او ثواب هفتاد پیغمبر و بمیرد با اسلام و ایمان از دنیا بیرون نرود تا اینکه منزل خود را در بهشت ببیند.

در کتاب مصباح المهتجد از حسن بن راشد روایت شده که گفت خدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که آیا غیر از اعیاد مشهوره دیگر عیدی هست فرمود بهترین اعیاد روز مبعث پیغمبر اکرم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَ سَلَّمَ است در بیست و هفتم رجب عرض کردم در آن روز چه باید کرد فرمود روزه می گیری و صلوات بسیار بر محمد و آل محمد صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ میفرستی (۱).

و نیز در منهاج مرقوم است که هر که در روزهای پنجشنبه ماه شعبان دو رکعت نماز بخواند و در هر رکعتی بعد از حمد صد مرتبه سوره توحید را بخواند و بعد از فراغ از نماز صد مرتبه صلوات فرستد هر حاجتی که داشته باشد از خدا بخواند روا خواهد شد (۲).

و ایضا از پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَ سَلَّمَ روایت می کند که هر که در شب پنجم ماه شعبان دو رکعت نماز بخواند و در هر رکعتی بعد از حمد صد مرتبه صلوات فرستد هر حاجتی که داشته باشد از خدا بخواند روا خواهد شد.

و ایضا از پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَ سَلَّمَ روایت می کند که در شب پنجم ماه شعبان دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد پانصد مرتبه سوره توحید را بخواند و بعد از نماز هفتاد مرتبه صلوات فرستد خداوند هزار حاجت او را در دنیا و آخرت بر آورد و بنا کند

ص : ۲۰۳

۱- مصباح المهتجد

۲- منهاج

۲۱۱- در صلوات ماه شعبان و اعمال او

برای او در بهشت شهرها به عدد ستارگان.

و ایضا در شب نیمه ماه شعبان این صلوات از حضرت صَاحِبُ الْأَمْرِ عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فَرْجَهُ وَ ظُهُورِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدُ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ الْخ و دعای هر روز ماه شعبان اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَهُ النَّبُوَّةِ.

السخ ایضا از پیغمبر صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِلهَ رَوَايَتِ مِي كُنْد كِه هِر كِه دَر شَبِ آخِرِ مَاهِ شَعْبَانَ دُو رَكَعَتِ نَمَازِ كُنْد وَ دَر هِر رَكَعَتِ بَعْدِ اَز حَمْدِ دِه مَرْتَبِه سُوْرَه سَبِّحِ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى (۱) رَا بَخَوَانَد وَ بَعْدِ اَز نَمَازِ صَدِ مَرْتَبِه صَلَوَاتِ فَرَسْتَدِ هَزَارِ شَهْرِ دَر بَهْشْتِ بَرَايِ اُو بِنَا نَمَايَنَد.

و در خبر دارد که یک صلوات در ماه شعبان برابر است با ده صلوات در غیر آن و مرحوم علامه مجلسی رحمه الله در زادالمعاد در اعمال ماه صفر مرقوم می فرمایند که در روز سوم ماه صفر دو رکعت نماز بخوانید و در رکعت اول بعد از حمد سوره (أَنَا فَتَحْنَا (۲)) را بخوانید و بعد از نماز صد مرتبه صلوات بفرستید و صد مرتبه بگوئید اللَّهُمَّ الْعَنِ آلِ أَبِي سَيْفِيَانَ وَ صَدِ مَرْتَبِه بَكُوئِيْدِ اسْتِغْفِرَاللهِ وَ اَتُوْبُ اِلَيْهِ وَ مَحْدَثِ سَبْزَوَارِي دَر جَلْدِ اَحْوَالَاتِ مَلَائِكَه دَر مَجْلِسِ سِي وَ هَفْتَمِ مَرْقُومِ مِي فَرْمَايَدِ كِه دَر رُوزِ قِيَامَتِ مَلَكِي بَالِ

ص : ۲۰۴

۱- اعلی / ۱.

۲- فتح / ۱.

۲۱۲- نماز شبهای ماه مبارک و فوائد آن

خود را می کشد بر روی پل صراط مثل جسر و می گوید هر که صلوات فرستاد در دنیا بیاید از روی بال من بگذرد و رود که آتش او را اذیت نخواهد کرد(۱).

خلاصه ملاحظه فرما منهایج و کتب ادعیه را دعائی که امام زین العابدین و امام محمد باقر علیهما السلام در روزهای ماه مبارک رمضان می خواندند که در او صلوات بسیار دارد و اول دعا این است اللهم هذا شهر رمضان(۲).

الخ و ایضا در همان کتاب است که هر که شب پنجم ماه رمضان دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد پنجاه مرتبه سوره توحید بخواند و بعد از نماز صد مرتبه صلوات بفرستد با حضرت رسول صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ دَاخِلٌ بِهَيْسَتِ شُود و هر که در شب نهم ماه رمضان شش رکعت نماز بکند میان نماز مغرب و عشا و در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه آیه الكرسي بخواند و بعد از سلام پنجاه مرتبه صلوات بفرستد عمل او بالا گیرد با عمل صدیقین و صالحین و هر که در شب بیست و هشتم ماه رمضان شش رکعت نماز بخواند و بعد از حمد هر یک از آیه الكرسي و سوره (اَنَا اعطيناك (۳)) و سوره (قُلْ هُوَ اللَّهُ (۴)) را ده مرتبه بخواند و بعد از سلام صد مرتبه صلوات فرستد تمام گناه او آمرزیده شود.

و مرقوم است هر که در شب آخر ماه رمضان دوازده رکعت نماز

ص : ۲۰۵

۱- زادالمعاد

۲- منهایج/کتب ادعیه

۳- کوثر/۱.

۴- اخلاص/۱.

بخواند و در هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه سوره توحید را بخواند و بعد از سلام صد مرتبه صلوات بفرستد و رحمت الهی به او ختم گردد أَنْ شَا اللَّهُ تَعَالَى وَ دَر تَعْقِيَاتِ نَمَازِ صَبِيحِ اسْتِ اَيْنِ دَعَا كِه عِبَارَاتِ اَوْ اَغْلِبِ صَلَوَاتِ اسْتِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِي النَّهَارِ اِذَا تَجَلَّى الْخ.

و در اعمال روزهای جمعه چهار رکعت نماز مرقوم است بدین کیفیت که هر کس قبل از عصر روز جمعه چهار رکعت نماز بخواند و در هر رکعتی سوره حمد و توحید و معوذتین و آیه الکرسی و سوره قدر و آیه شهدالله هر یک را ده مرتبه بخواند بعد از سلام صد مرتبه استغفرالله و صد مرتبه سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ اَكْبَرُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ صد مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ بگويد خدا دفع کند از او شر آسمان و زمین را.

دعای دیگری است در روز جمعه و بعد از دعا دو رکعت نماز دارد و هزار مرتبه صلوات که شرح او طولانی است طالبین رجوع فرماید (۱).

و مرقوم است که هر که خواهد پیغمبر و ائمه اطهار صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ را مسرور سازد در روز جمعه بخواند این دعا را اَللّٰهُمَّ يَا اَجْوَدَ مَنْ اَعْطَى تا اخر دعا رجوع (۲).

و صلوات های کبیره بسیار است در کتب مثل صلوات روزهای ماه مبارک اِنَّ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ

ص : ۲۰۶

۱- منهاج

۲- منهاج

۲۱۴- کیفیت نماز روز جمعه و دعای آن روز

يُصَلُّونَ عَلَيَّ النَّبِيُّ (۱) و صلوات بعد از عصر جمعه.

و صلواتی که مذکور است اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي دَاحِيَ الْمَدْحُوتَاتِ الْخِ و دعائی که کفعمی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اللَّهُمَّ يَا أَجْوَدَ مَنْ أُعْطِيَ وَيَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ (۲) و صلواتی که در از حضرت صاحب الامر عجل الله تعالی فرجه مروی است و دستور داده شده اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ سَيِّدِ الْمُؤْمِنِينَ وَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ الْخِ (۳) و همین صلوات در اعمال روز جمعه در کتاب مفاتیح آقای حاجی شیخ عباس قمی مدظله العالی مرقوم است (۴) و صلواتی که سید ابن طاووس و شیخ طوسی در کتاب مصباح المتهجد مرقوم نموده و مشتمل است به صلوات تمام ائمه که از امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف رسیده اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ كَمَا حَمَلَ وَحِيكَ وَ بَلَغَ رِسَالَاتِكَ (۵) الْخِ و دعای حضرت ادریس علیه السلام که در سحرهای ماه مبارک وارد شده سبحانك لا إله إلا أنت الخ که صلوات بسیار دارد .

و دعاهاى هر روز ماه مبارك اللهم انى اسئلك من فضلك بأفضله الخ و دعای شب اول ماه مبارك "اللهم انى اسئلك سؤال المشيكين المشيكين، الخ و دعای شب بیست و دوم ماه مبارك يا ظهَرُ الْآجِينِ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ كن لى حصيْنَا وَ زخرا الخ .

و دعای سُبْحَانَ مَنْ يَعْلَمُ جَوَارِحَ الْقُلُوبِ الْخِ که مناجات و صلواتهای بسیار خوبی است و دعای دخول به ماه مبارک و وقت افطار اللَّهُمَّ رَبِّ النُّورِ الْعَظِيمِ الْخِ و دعای الحمد لله الَّذِي هَدَانَا لِحَمْدِهِ الْخِ و دعای بعد از

ص : ۲۰۷

۱- احزاب/۵۶.

۲- نهج البلاغه

۳- مصباح / جمال الاسبوع

۴- مفاتیح الجنان

۵- مصباح المتهجد

نماز مغرب شب اول ماه مبارک اللهم انی بک و منک اطلب حاجتی الخ و دعای افتتاح اللهم صل علی عبدک و رسولک الخ و مناجات با حقتعالی إلهی وقف السائلون بیابک الخ و در دعاهاى وارده هر روز و هر شب خصوصاً دهه آخر و شبهای قدر و دعاهاى وداع ماه مبارک و دعای ابو حمزه و دعاهاى شب و روز عرفه و عید قربان در صحیفه ی سجادیه (الحمد لله رب العالمین (۱)).

الخ که صلواتهای بسیار دارد و آخر دعا هم باید هزار مرتبه صلوات فرستاد و دعای عید غدیر اللهم انی اسئلك بحق محمد نبيک و علی و لیک الخ و دعای یوم مباحله و وقت تحویل و روز نوروز و بعد از ختم قرآن و دعای والدین در صحیفه ی سجادیه و دعاهاى وسعت رزق و اداء دین در صحیفه کامله و خلاصی مجبوس و ادعیه دفع هم و غم در صحیفه کامله یا فارح اللهم انی اسئلك بحق محمد و آل محمد أن تصیلى علی محمد و أن تنجینى من هذا الغم و دیگر ادعیه دفع امراض و دفع دشمن و ظالم و دفع سحر و جن و شیاطین در صحیفه سجادیه اللهم انی أعوذ بک من نزغات الشیطان الرجیم الخ و دعاهاى دفع جانوران و گزندگان و آفت زراعت و حفظ حیوانات و ادعیه برداشتن تربت حضرت سید الشهداء ارواح العالمین له الفداء و به جهت دفع وبا و طاعون و ادعیه خواب دیدن

ص : ۲۰۸

پیغمبر و ائمه اطهار عَلَیْهِمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ و غیره برای زیاد شدن حافظه و سفر و اکل و شرب و طلب اولاد و زیاد شدن عمر و دعای علوی مصری برای دفع دشمن و دعاهای دیگر خلاصه غرض از مزاحمت رقم فهرست این دعاها این بود که دانسته باشی که هیچ عبادت و دعا از ما قبول نمی شود مگر به واسطه محمد و آل آن عَلَیْهِمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ جناب و هیچ مرض و هم و غمی از ما دفع نمی شود مگر به توسل به آن انوار مقدسه و صلوات فرستادن بر آنها.

و ایضا در منهاج است که هر که هفت مرتبه این دعا را در آخر روز جمعه بخواند از همه بلاها محفوظ بماند اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَیْ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَادْفَعْ عَنِّي الْبَلَاءَ الْمُبْرَمَ مِنَ السَّمَاءِ انکِ عَلَیْ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ(۱).

و نیز در منهاج در باب ششم در ادعیه حفظ در صفحه ی ۲۵۶ روایت می کند که هر که چیزی از حدیث را فراموش کند دست خود را بر پیشانی بگذارد و بگوید صَلِّمَی اللَّهُ عَلَیْ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ يَا مَذْكَرَ الْخَيْرِ وَ فَاعِلَهُ وَ أَمْرَهُ وَ ذَكَرْنِي مَا أَنْسَانِيهِ الشَّيْطَانُ آن چه را که فراموش کرده به خواطرش آید(۲).

خلاصه هر دعائی که در او ذکر صلوات بیشتر دارد گمان این حقیر این است که به اجابت مقرون تر باشد به برکت صلوات.

چنانچه در کافی هم دارد اول و وسط و آخر دعا صلوات بفرستید بدان که

ص : ۲۰۹

۱- منهاج

۲- منهاج / باب ششم / ادعیه حفظ

چنانچه در کافی هم دارد اول و وسط و آخر دعا صلوات بفرستید(۱).

بدان که منتخب الختموم که از تالیفات عالم ربّانی آقای آقا ملا شکر الله لواسانی که در حاشیه شرح اسماء الله است چنین مرقوم می دارند که هر که در یک مجلس هفتصد و هشتاد و شش مرتبه بگوید بسم الله الرحمن الرحيم و بعد از آن به همین عدد صلوات بفرستد برای هر حاجتی خوب و بسیار مجرب است(۲).

ولیکن مرحوم ایه الله حاج شیخ محمد تقی نجفی اصفهانی رحمه الله در کتاب مفتاح السعاده صلوات را یکصد و سی دو مرتبه می نویسند ولی معلوم است مطابق اخبار هر چه صلوات بیشتر البته اجر و اثر او زیادتر است(۳).

ایضا در منتخب مرقوم است به جهت هلاکت دشمن هزار مرتبه بسم الرحمن الرحيم و هزار مرتبه الحمد لله و هزار مرتبه لا اله الا الله محمد رسول الله بگوید و هزار مرتبه صلوات بفرستد و بعد از هر هزار مرتبه از آن چهار ذکر به آن ظالم نفرین کند البته هلاک شود یا مخدول و منکوب گردد.

ایضا مرقوم است برای هر مهمی در سه روز اول سوره فاتحه را هفت مرتبه بخواند و هفت مرتبه صلوات فرستد و هشتاد مرتبه سوره اَلَمْ نَشْرَحْ(۴) را بخواند و بعد از آن هزار و یک مرتبه سوره توحید را بخواند و بعد هفت مرتبه سوره فاتحه را بخواند و صد مرتبه صلوات فرستد می نویسد که سه روز

ص : ۲۱۰

۱- کافی

۲- بحر الغرائب

۳- مفتاح السعاده

۴- انشراح/۱.

نگذرد که حاجت او روا شود.

و مرقوم است که از حضرت رسول صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَ سَلَّمَ مروی است که هر کس بامداد بعد از نماز صبح روز جمعه قبل از طلوع آفتاب ده مرتبه سوره (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ (۱)) بخواند و صد مرتبه صلوات فرستد بدین طریق اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ مُحَمَّدٍ وَ إِيَّاهُ وَ سَلِّمْ هر حاجتی داشته باشد بی شک برآورده شود و به تجربه رسیده (۲).

و ایضا از حضرت صادق علیه السّلام منقول است که برای هر مطلبی در خلوت دو بیست و بیست و پنج مرتبه سوره مبارکه (الهِكْمُ التَّكَاثُرُ (۳)) را بخواند و بخور خوش نماید و بعد از هزار مرتبه صلوات فرستد أَنْ شَاءَ اللَّهُ مطلب او روا شود و در اخبار دارد که هر که در نصف شب جمعه بعد از تهجد چهار رکعت نماز بکند و در هر رکعتی بعد از حمد سه مرتبه سوره (يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ (۴)) بخواند و بعد از نماز صد مرتبه صلوات فرستد.

ایضا دارد برای هر مطلب در مدت دو ماه تمام هلالی هر روزی هزار مرتبه صلوات فرستد چون مدت تمام شود مطلب و حاجت هم برآورده خواهد شد أَنْ شَاءَ اللَّهُ (۵) چنانچه خود حقیر مولف در زمان نوشتن ختم مرقوم رای مطلب مهمی مشغول شدم اواخر ماه

ص : ۲۱۱

- ۱- کافرون/۱.
- ۲- عدّه الدّاعی
- ۳- التّکاثُر/۱.
- ۴- المدثّر/۱
- ۵- منتخب الختوم

دوم مطلب روا شد مرتبه دیگر هم بجهه مهم دیگر خواندم به مطلب رسیدم ایضا برای قضاء حوائج دو رکعت نماز بخواند در هر رکعت بعد از حمد یازده مرتبه سوره قریش را بخواند و بعد از سلام ده مرتبه یا صد مرتبه یا هزار مرتبه صلوات فرستد و بعد از آن در سجده ده مرتبه بگوید اللَّهُمَّ اغْنِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَ بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ حاجت او روا شود أَنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى

ایضا مرقوم است به جهه رسیدن به مقاصد عظیمه و مطالب مهمه روز پنجشنبه را روزه بگیرد و با غسل صد مرتبه صلوات فرستد و دو رکعت نماز حاجت کند و در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه آیه الكرسي و بیست و پنج مرتبه سوره (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (۱)) بخواند و بعد از نماز بلافاصله چهل و یک هزار مرتبه بگوید یا وهاب بسیار موثر است و چون این ختم راجع به حضرت سید الشهداء علیه السلام بود میل نمودم تیمناً درج نمایم و او این است که در کتاب مرقوم می نویسد که در روایات معتبره و احادیث متعدده وارد است به جهه قضاء جمیع حوائج و مطالب متوسل به حضرت سید الشهداء علیه السلام بشود و یکصد و بیست و هشت مرتبه بگوید

ص: ۲۱۲

إِلَهِي بِحَقِّ الْحُسَيْنِ وَ أَخِيهِ وَجَدَهُ وَ أَبِيهِ وَ أُمِّهِ وَ بَنِيهِ وَ شِيعَتِهِ وَ مَوَالِيهِ وَ زَائِرِيهِ وَ سَكَانِهِ وَ مَجَاوِرِيهِ صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَخْرَجَنِي مِنَ الْهَمِّ الَّذِي أَنَا فِيهِ وَ مِنَ الْغَمِّ الَّذِي أَنَا فِيهِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ البته مهم و حاجت او روا شود از برکت وجود مقدس امام مظلوم علیه السّلام و هم و غم او برطرف شود ان شا الله تعالی من جمله در منتخب مرقوم است برای جمیع حوائج نماز کن فیکون را بخواند که بسیار از بزرگان دین به آن عمل می نموده اند و کیفیت او این است که بعد از نماز خفتن شب جمعه به مکان خلوتی برود و دو رکعت نماز حاجت بخواند و در رکعت اول بعد از حمد از اول سوره انعام تا (وَ كُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ(۱)) بخواند و رکوع و سجود به جای آورد و برخیزد و در رکعت دوم بعد از حمد از آیه (وَ لَقَدْ جِئْتُمُونَا فِرَادَى(۲)) تا به آخر سوره بخواند و قنوت و رکوع و سجود بخواند و پس از سلام هزار مرتبه صلوات فرستد و دعا کند و حاجت خود را از خدا بخواهد البته به اجابت مقرون است اگرچه میان او و آن حاجت بعد المشرقین باشد و به جهت سرعت تاثیر اجابت است این نماز مسّی به نماز کن فیکون گشته و از مجربات است و ایضا از بعضی از ائمه علیهم السّلام روایت شده که هر که از شیعیان ما را مطلبی باشد و در کار خود درمانده باشد و چاره آن کار را نداند

ص: ۲۱۳

۱- انعام/۹۳.

۲- انعام/۹۴.

۲۲۱- برای وسعت رزق و غالب شدن بر خصم

بعد از نماز عشاء هزار مرتبه بگویند یا کریم و بعد از آن هزار مرتبه صلوات فرستند و مطلب را قصد نماید و در بستر بخوابد و در خواب او را دلالت کنند بر مقصود و به چاره او، او را خبر دهند و این عمل از مجربات است.

ایضا در منتخب به جهت مطالب عمده و وسعت رزق و غالب شدن بر خصم مرقوم است که در شب جمعه یک ساعت قبل از طلوع صبح برخیزد و دو رکعت نماز افتتاح به جای بیاورد و در رکعت اول بعد از حمد و سوره إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ (۱) را بخواند و در رکعت دوم بعد از حمد و سوره (قُلْ هُوَ اللَّهُ (۲)) و بعد از نماز یکصد مرتبه صلوات فرستد بدین طریق اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ بعد از آن هزار مرتبه بگویند يَا لَطِيفُ أَرْحَمَ أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفِ عدد کبیرش چهل و یک روز و عدد صغیرش بیست و یک روز است (۳).

ایضا از برای قضاء حوائج مرقوم است که شب جمعه بعد از نماز عشاء این دعا را صد مرتبه بخواند و صد مرتبه صلوات فرستد البته حاجت روا گردد بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِي لَمَّا رَبِّ لِي سَوَاك فَاذْعُوهُ وَ لَمَّا إِلَهَ غَيْرِكَ فَارْجُوهُ أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ الْعَبْدُ يُخْطِئُ وَ الرَّبُّ يَغْفِرُ فَإِنْ كَانَ دَعْوَتِي لَكَ صَادِقَةً وَ يَقِينِي لَكَ خَالِصًا فَضِيلٌ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَغْنِنِي يَا غِنَاةَ الْمُسْتَغْنِيَيْنِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَ در

ص: ۲۱۴

۱- النصر/۱.

۲- اخلاص/۱.

۳- منتخب الختوم

بحر الغرائب می نویسد برای جمیع حوائج اول وضو بگیرد و سه مرتبه به این طریق صلوات فرستد اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ كَلِمَاتِكَ وَ الطافِكَ وَ باركْ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ سَلِّمْ عَلَيَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَ آلِ مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ كُلِّ ذَرَّةٍ وَ ماته أَلْفِ أَلْفِ مَرَّةٍ وَ بعد از این صلوات صد مرتبه این ذکر را به صدق تمام بگویند يَا قَدِيمَ الْإِحْسَانِ أَحْسَنَ إِلَيْنَا بِاحْسَانِكَ الْقَدِيمِ به حاجت خواهد رسید ان شا الله.

و ایضا در منتخب مرقوم است از برای هر حاجتی که داشته باشد اول غسل کند و لباس پاکیزه بپوشد و در مکان خلوتی برود و با کسی تکلم نکند و انگشتر عقیق سرخ یا فیروزه در دست نماید و دو رکعت نماز حاجت بکند و بعد از حمد هر سوره که می خواهد بخواند و صد مرتبه صلوات فرستد و هفتاد و نه مرتبه سوره (أَلَمْ نَشْرَحْ (۱)) را بخواند و بعد از آن هزار و یک مرتبه سوره (قُلْ هُوَ اللَّهُ (۲)) را بخواند و صد مرتبه صلوات فرستد و هفت مرتبه سوره حمد را بخواند و سر را به سجده بگذارد حاجت خود را از خدا بخواهد ان شا الله حاجت او روا شود و بهتر این است که وقت خواندن بوی خوش بخور کند و روز پنجشنبه یا جمعه باشد و اگر روز پنجشنبه

ص : ۲۱۵

۱- الشرح/۱.

۲- الاخلاص/۱.

را روزه بگیرد و به جای آورد بهتر است (۱).

و در بعضی کتب وارد است که این عمل را در وقتی که قمر زاید النور باشد به جا بیاورد بهتر است و هیچ شکی در سرعت اجابت این دعوت نیست.

فاضل یزدی رحمه الله مرقوم است به جهت برآمدن حاجت نماز حضرت موسی بن جعفر علیه السلام را بخواند و آن دو رکعت است هر رکعتی بعد از حمد دوازده مرتبه سوره توحید را بخواند و بعد از نماز صد مرتبه صلوات بفرستد و بعد به سجده رود و دوازده مرتبه بگوید یا مولای یا موسی بن جعفر اغثنی بعد سر بردارد و بگوید اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْمَحْبُوسِ فِي سِجْنِ هَارُونَ أَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي (۲)

و در کتاب تحفه المهدویه مرقوم است از برای حوائج بخوانید نمازی را که نامیده شده است به صلوه المضطر و آن چهار رکعت است هر دو رکعت به یک سلام در رکعت اول بعد از حمد بیست و پنج مرتبه بگوید أَفْوُضْ أَمْرِي إِلَيْ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ و در رکعت دوم بعد از حمد بیست و پنج مرتبه بگوید لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَ نَجِّنَا مِنَ الْعَمِّ وَ كَذَلِكَ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ و در رکعت سوم بیست و پنج مرتبه بگوید حَسْبِيَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ و در رکعت چهارم بعد از حمد بیست و پنج مرتبه بگوید لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

ص: ۲۱۶

۱- منتخب الختوم

۲- جنه الادعیه

۲۲۴- در منعقد شدن نطفه طیبه پیغمبر صلی الله علیه و آله و صلوات ملائکه

و بعد از نماز بیست و پنج مرتبه صلوات فرستد و از خدا حاجت خود را بخواهد(۱).

و در جای دیگر هم این نماز را به همین طریق از کتاب لئالی مخزونه مرحوم ملا محسن فیض رحمة الله نقل می نماید و مرقوم است که خواص او بسیار است و من حیث لا یحتسب اسباب فرح از برای عامل آن ظاهر خواهد شد ان شا الله(۲).

بدانکه در جلد دوم حیوه القلوب در فصل ششم از باب سوم مرقوم است از کتاب فضائل شاذان بن جبرئیل که چون دو ماه از انعقاد نطفه شریف پیغمبر صلی الله علیه و آله گذشت خداوند امر فرمود ملکی را که ندا کند در آسمانها و زمین ها که صلوات بفرستید بر محمد و آل محمد و استغفار نمائید برای امت آن حضرت(۳).

و حضرت حجه الاسلام آقای حاج شیخ علی اکبر مجتهد نهاوندی مدّظله العالی در کتاب گلزار اکبری در گلشن ۳۳ مرقوم می فرمایند در ختم صلوات برای روا شدن جمیع حوائج از مجربات است که در یک مجلس چهارده معصوم به این نحو که هزار اول را هدیه برای حضرت رسول صلی الله علیه و اله قرار دهد و هزار دوم را برای حضرت امیر علیه السلام و هزار سوم را برای حضرت فاطمه زهراء سلام الله علیها

ص: ۲۱۷

۱- تحفه المهدویه

۲- لئالی مخزونه

۳- حیوه القلوب / جلد دوم / فصل ششم / باب سوم

تا آخر ائمه تا برسد به حضرت حُجَّةُ عَجَلِ اللَّهِ تَعَالَى فَرَجُهُ الشَّرِيفِ و در گلشن مرقوم ختومات بسیار خوبی دارد(۱).

من جمله مرقوم است از کتاب عَدَّة الدَّاعِي که از حضرت رسول صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مروی است که هر کس بامداد بعد از نماز صبح روز جمعه قبل از طلوع آفتاب ده مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون را بخواند و صد مرتبه صلوات فرستد به این طریق اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلِّمْ هر مراد و مقصدی که داشته باشد بی شک برآورده خواهد شد(۲).

و مرقوم است در خصوص ختم اسم مبارک علی علیه السلام که راوی گوید از برای هر مطلبی که مداوت کردم چهار روز نگذشت که روا شد و آن این است در مسجد یا جایی خلوت برود و دوازده هزار مرتبه بگوید یا علی البته به مراد برسد و این کلمه اسم اعظم خداوند است و مردم غفلت دارند از اسم مبارک زیاده بر این طالبین فضائل و مقامات محمّد و آل محمّد صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ رجوع فرمایند به کتب اخبار مثل کافی و غایه المرام و اثبات الهداه شیخ حر عاملی رحمه الله و جلد نوزدهم بحار الانوار و مطالعه نمایند باب ۲۸ و ۲۹ او را که باب استشفاء به محمّد و آل محمّد و باب فضل الصلوات علی النبی صَلَوَاتُ اللَّهِ وَ سَلَامُهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

ص : ۲۱۸

۱- گلزار اکبری/گلشن ۳۳

۲- عَدَّة الدَّاعِي

می باشد تا معرفت آنها برای توسل و صلوات فرستادن بر محمد و آل آن جناب صلوات الله علیهم اجمعین کامل گردد.

فِي الْبَحَارِ عَنْ أَبِي الْحَسَنِ الرِّضَا قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا نَزَلَتْ بِكُمْ الشَّدَائِدُ فَاسْتَعِينُوا بِنَا عَلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ وَهُوَ قَوْلُ اللَّهِ تَعَالَى وَاللَّهُ الْأَشْفَاءُ الْإِحْسَنِي فَادْعُوهُ بِهَا وَنِزْدَرُ جُلْدِ نِزْدَهْمِ بَحَارِ فِي بَابِ ۲۹ مَرْقُومِ اسْتِ كِهْ بَرَايِ هَرِ مَطْلِبِي تَوْسَلِ بِي يَكْ نَفَرِ از ائمه اطهار به جوئید و دعاهای توسل به هر یک را هم مرقوم می فرمایند (۱).

و در اخر باب مرقوم دعای صلوات بسیار خوبی است با عبارات لطیف و شرح بسیار اللهم رب محمد فإني أسالك بحق محمد صلى الله عليه وآله أن تنطق لسانى من الصلوات عليه بما تحب و ترضى إلى آخر الدعاء طالبين رجوع فرمایند.

و در تفسیر حضرت امام حسن عسکری علیه السلام و نوزدهم بحار در تفسیر آیه مبارکه (وَدُّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَفَارًا حَسَدًا) (۲) (۳)

الخ وارد است که یهود معاهده کردند که اصحاب پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم را از دین اسلام برگردانند بعد از جنگ احد طایفه ای از یهود آمدند نزد عمار بن یاسر و حذیفه بن الیمان و گفتند محمد مثل سایر طلب کننده گان دنیا جنگ می کند در جنگی مغلوب می شود

ص : ۲۱۹

۱- بحار/جلد نوزدهم/ باب ۲۹

۲- البقره/۱۰۹.

۳- بحار/نوزدهم

در جنگی غالب و پیغمبر نیست بازگردید از دین او جناب حدیفه گفت لعنت بر شما حرف شما را گوش نخواهم داد و درخواست رفت و اما عمار بن یاسر نشست و به آنها گفت که پیغمبر

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَ سَلَّمَ وعده داده به اصحاب خود که صبر کنید ظفر خواهید یافت و صبر کردند و ظفر یافتند و در جنگ احد نیز همچین وعده ای را به آنها داد مخالفت کردند از این جهت مغلوب شدند یهود گفتند ای عمار پس تو می دانی که مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَ سَلَّمَ بر سادات قریش غالب خواهد شد با این ساق باریک پاهائی که تو داری عمار گفت به آن خدائی که این پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَ سَلَّمَ را برستی فرستاده است که معرفتی که در حق پیغمبر و اهل بیت و جانشینان او صَلَّوْاُتُ اللَّهُ وَ سَلَامُهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ دارم که هر چه بفرمایند اطاعت کنم اگر مرا امر کنند که آسمان را به زمین آورم یا اینکه زمین را به آسمان ببرم البته می توانم با همین ساق های باریک پا گفتند مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَ سَلَّمَ نزد خدا کوچکتری از این ادعاء عمار از نزد آنها درخواست و گفت اتمام حجه به شما کردم و آمد خدمت پیغمبر

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ إِيَّاهُ وَ سَلَّمَ حضرت فرمودند عمار خبر تو و حدیفه به من رسید

که تو چه گفתי با یهود در این سخن بودند که یهود رسیدند و گفتند یا محمد صلی الله علیه و اله عمار گمان می کند که اگر او را امر نمایی به اینکه آسمان را به زمین بیاورد یا زمین را به آسمان ببرد می تواند و ما اکتفا می کنیم به اینکه این سنگی که جلو شماست بردارد با این ساق های باریک و در آن مکان سنگی بود که دویست نفر نمی توانستند او را حرکت بدهند گفتند عمار این سنگ را بلند نماید پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمود کوچک شمارید عمار را با این ساق های باریک حسنات او از کوه های عالم بلکه از زمین سنگین تر است و خدای بواسطه صلوات بر محمد و آل محمد علیهم صلوات الله سنگین تر از این سنگ را برداشتن اش را آسان نموده است عرش حقتعالی بر شانه هشت ملک بواسطه صلوات بر محمد و آل طیبین او سبک گردیده است پس فرمود ای عمار در دل بگیر اطاعت مرا و بگوی خدایا به جاه محمد و آل او علیهم السلام قوت مرا زیاد کن چنانچه به صلوات بر محمد و آل او کالب بن یوحنا سواره اسب خود را بر روی دریا دوانید که گنجایش شرح او در اینجا نیست خلاصه پس عمار در دل گرفت اطاعت رسول خدا و اهل بیت او را و عرض کرد الهی بجاه محمد و آل محمد صلی الله علیه و اله قوت مرا زیاد کن و سنگ را برداشت و بالای سر نگاه داشت و عرض کرد یا رسول الله صلی الله علیه و اله پدر و مادرم فدای تو به خدا قسم که سنگ سبک تر است از چوب خلال دندانی

پس پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فرمود ای عمار سنگ را بینداز بالای این کوه که تقریباً یک فرسخ مسافت داشت پس سنگ را انداخت بالای کوه قرار گرفت پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فرمود آیا دیدید گفتند بلی فرمود ای عمار برخیز برو بالای این کوه سنگی که چند مساوی بزرگتر از این سنگ است بیاور نزد من پس عمار به اعجاز و فرموده حضرت یک قدم برداشت قدم دوم بالای کوه رسید سنگ بزرگتری را دید او را برداشت و قدم سوم او را آورد خدمت پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حضرت فرمود که ای عمار سنگ را بزن بر زمین یهود ترسیدند چون سنگ را بر زمین زد سنگ متلاشی شد و خورد گردید پس حضرت فرمود دیدید گفتند بلی پس بعضی ایمان آوردند و بعضی انکار کردند پس فرمود به مسلمانان که مثل این سنگ مثل گناهمانی است که از آسمان و زمین بزرگتر باشد و به توبه و تجدید دوستی ما در دل از هم پاشد و برطرف شود آن گناهان و هر گاه طاعت شما به قدر آسمان و زمین دریاها باشد و کافر به ولایت و دوستی ما باشید از هم پاشیده و متفرق خواهید شد و در قیامت فائده برای شما ندارد و در عذاب خواهید بود فَكَانَ الْمُسْلِمُونَ تَضَيَّقُوا صُدُورُهُمْ بِهِ إِلَيْهِمْ وَالْيَهُودُ وَالْمُنَافِقُونَ

مِنَ الشُّبْهِ فِي الدِّينِ وَ مُسْلِمِينَ بِوَسْطِهِ وَ سَاوَسَ وَ شَيْطَانِ مُنَافِقِينَ يَهُودِ سِينَةِ هَايَ أَنَّهُا ضَيْقٌ وَ دَلِ تَنَكُّ بُوْدُنْدِ پِيْغَمْبِرِ اَكْرَمِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ اِلَهَ وَ سَلَّمَ فَرَمُوْدُ مِيْ خَوَاهِيْدُ چِيْزِيْ بِيْ شَمَا تَعْلِيْمِ كُنْمُ كِيْ سِيْنِيْ شَمَا وَ سِيْعِ وَ بَازِ كَرْدِدِ وَ سُوْسِيْ دَشْمَنَانِ شَمَا اَثْرُ نَكْنَدِ كَفْتَنْدِ بَلِيْ يَا رَسُوْلَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ اِلَهَ فَرَمُوْدُ صَلَوَاتِ بَرِ مَنْ وَ اَلِ مَنْ بَفَرَسْتِيْدِ تَا دَلِ شَمَا پَاكُ شُوْدِ چِنَانِچِيْ دَرِ شَعْبِ مَكِّيْهِ بِوَسْطِهِ فَرَسْتَاْدِنِ صَلَوَاتِ اَمُوْرِ اَنَّهُا اَصْلَاحُ شُدِ خَاْتَمِيْهِ دَرِ اِيْنِ كِتَابِ چُوْنِ خَوَاسْتَمُ تُوْسَلُ بِيْ حَضْرَتِ صَدِيْقِيْهِ طَاهِرِيْهِ سَلَامِ اللهِ عَلَيْهِا پِيْدا كَرْدِيْهِ بَاشْمُ لِهَذَا اِيْنِ نَمَازِ تُوْسَلُ بِيْ اَنِ مَظْلُوْمِيْهِ رَا بَا جِزْئِيْ اَزِ حَالَاتِ وَ مَقَامَاتِ اَنِ حَضْرَتِ بَسَلِكُ تَحْرِيْرِ دَرَاوَرْدَمُ .

چنانچه در جلد نوزدهم بحار در باب ۲۹ مرقوم است نماز حضرت فاطمه زهراء سلام الله عليها و آن دو رکعت است و چون از دو رکعت نماز فراغت یافت تسبیح مشهوره حضرت را بخواند و بعد پیشانی را بر زمین گذارد و در سجده صد مرتبه بگوید یا مولاتی یا فاطمه اغیثنی بعد طرف راست صورت را گذارد و صد مرتبه بگوید بعد طرف چپ صورت را گذارد و صد مرتبه بگوید بعد دو مرتبه پیشانی را گذارد و یک صد و ده مرتبه این ذکر را

بگوید ان شا الله حاجت روا خواهد شد (۱).

و اما راجع به مقامات و حالات صدیقه طاهره سلام الله علیها چنانچه در جلد چهارم ناسخ التواریخ مرقوم است که پیغمبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به فاطمه فرمودند نور دیده در روز قیامت منبری از برای تو نصب می کنند از نور چون بر فراز منبر شوی جبرئیل می گوید ای فاطمه حاجت خود را بخواه تو عرض می کنی پروردگارا حسن و حسین را به من بنما ایشان را می آورند در حالیکه خون از رگهای گلوی حسین جاری است آن حضرت عرض می کند الهی امروز حق مرا از کسانی که به من ظلم نموده اند بگیر آن وقت زبانه های آتش شعله می کشد و چنانکه مرغان دانه چینند قاتلان حسین و کسانی که به آن ظلمها راضی بوده اند می رباید ثُمَّ يَقُولُ جَبْرَائِيلُ يَا فَاطِمَةُ سَيَلِي حَاجَتِكَ الْخِ تَرْجَمُهُ خَيْرَ أَنْ كَبَّرَ جَبْرَائِيلُ عَرْضَ مِي كُنْدَ اِي فَاطِمَةَ بَخَوَاه حَاجَتِ خُودِ رَا اَز خُدا فَاطِمَةَ عَرْضَ مِي كُنْدَ اِي پُرُورْدِ گَارِ مِيْنُ شَيْعَتِي فَيَقُولُ اللهُ قَدْ غَفَرْتُ لَهُمْ خُطَابَ مِي رَسَدِ اَنهَآ رَا اَمْرَزِيْدَمِ عَرْضَ مِي كُنْدِ دُوسْتِ دَارَانَ شِيْعِيَانَ مَرَا خُطَابَ مِي رَسَدِ اَمْرَزِيْدَمِ وَ هَرِ كَسِ بَدَامَنِ تُولَايِ تُو چَنگِ زِدِه دَاخِلِ بَهْشْتِ خُواهِدِ شُد. (۲)

ص : ۲۲۴

۱- بحار/ جلد نوزدهم /باب ۲۹

۲- ناسخ التواریخ/در جلد چهارم

ایضا مرقوم است از عیون اخبار الرضا علیه السلام سند به علی بن موسی

علیهما السلام پیوسته می شود و او از آباء خود علیهم السلام روایت می کند قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ تَحْشَرُ ابْنَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَعَهَا ثِيَابٌ مَضِيبُوعَةٌ بِالدِّمَاءِ الْخِ تَرْجَمَهُ عِبَارَتٌ مِنْ حَضْرَتِ رِضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرْوِيٌّ أَنَّ رَسُولَ خُدَا صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَرَمُودٌ مَحْشُورٌ مِي شُودُ دَخْتَرٌ مِنْ فَاطِمَةَ فِي رُوزِ قِيَامَتٍ فِي حَالِيَتِكَ جَامِهِ هَايِ اُو اَز خُونِ رَنگِينِ اسْتِ دَسْتِ بِي قَائِمِهِ عَرْشِ مِي زَنَدِ وَ عَرَضِ مِي كَنَدِ اَلْهِي حَكَمِ كَنِ فِي مِيَانِ مِنْ وَ قَاتِلَانِ فَرَزَنَدَانِ مِنْ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِي فَرَمَايِدِ رَسُولِ خُدَا صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَرَمُودٌ سُو گَنَدِ بِي خُدَاوَنَدِ كَعْبِي كِي حَكَمِ مِي كَنَدِ اَز بَرَايِ دَخْتَرِ مِنْ (۱).

و نیز به طریق دیگر این حدیث از حضرت رضا علیه السلام روایت است الا آن که در ذیل حدیث دارد که رسول خدا صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَرَمُودٌ اِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ يَعْضِبُ لِعَضْبِ فَاطِمَةَ وَيُزْضِي لِرِضَاهَا وَ نِيْزِ اَز حَضْرَتِ رِضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرْوِيٌّ اسْتِ كِي فِي رُوزِ قِيَامَتِ نَدَائِي مِي رَسَدِ كِي اِي مَرْدَمِ بِيوَشِيْدِ چَشْمِهَايِ خُودِ رَا كِي دَخْتَرِ بِيغْمَبِرِ اَخِرِ الزَّمَانِ صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِي خُوَآهَدِ عُبُورِ نَمَايِدِ وَ جَامِهِ رَقِيْقِ گَلگُونِ فِي بَرِ دَارِدِ وَ مَرْقُومِ اسْتِ اَز كِتَابِ ثَوَابِ الْاَعْمَالِ وَ سَنَدِ بِي اَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِيوَسْتِهِ مِي شُودُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ سَلِمَ اِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

صل يا رب علي شمس الضحى *** احمد المختار نور الثقلين

ص : ۲۲۵

نُصِبَ لِفَاطِمَةَ قُبَّةٌ مِنْ نُورٍ وَ أَقْبَلَ الْحُسَيْنُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ رَأْسَهُ عَلَيَّ يَدُهُ الْخِ يَعْنِي فَرَمُودٌ فِي رُوزِ قِيَامَتِ مِنْ بَرَاءِ حَضْرَتِ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا سَلَامُ اللَّهِ قَبَهُ مِنْ نُورِ نَصَبِ مِي كَنْدِ وَ حَسِينِ مَظْلُومِ عَلَيْهِ السَّلَامِ مِي ایدِ دَرِ حَالَتِي كِه سِرِ مَبَارَكَشِ دَرِ قَرَارِ دَسْتِ اَوِ اسْتِ چُونِ فَاطِمَه ااینِ حَالَتِ رَا مَشَاهِدَه نَمَایِدِ چَنَانِ نَعْرَه مِي زَنْدِ كِه بَاقِي نَمِي مَآنَدِ هِيچِ فَرَشْتَه مَقْرَبِ وَ هِيچِ پِيغْمَبِرِ مَرَسَلِ وَ هِيچِ بَنْدَه مومِنِ مَگَرِ آنِ كِه تَمَامِ گَرِيَانِ مِي شُونَدِ ااینِ خَبَرِ مَفْصَلِ اسْتِ طَالِبِيْنَ رَجُوعِ فَرَمَایِنْدِ بَه عِلَامَه مَجْلِسِي رَحْمَه اللَّهِ(۱).

وَ مَرْقُومِ اسْتِ اَزِ عِيُونِ اَخْبَارِ الرِّضَا اَزِ حَضْرَتِ ثَامِنِ الْاِئِمَّةِ عَلَيْهِ السَّلَامِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ اِلَهِهِ اِنِّي سَمَّيْتُ ابْنَتِي فَاطِمَةَ لِأَنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ فَطَمَهَا وَ فَطَمَ مَنْ أَحَبَّهَا مِنَ النَّارِ(۲) مَصْبَاحِ الْاِنْوَارِ

۱- بحار/نوزدهم

۲- عيون اخبار الرضا عليه السلام §. و ايضا از مصباح الانوار از حضرت صادق عليه السلام روايت مي كند كه قال عليه السلام قال رسول الله صلى الله عليه و اله قال قال رسول الله صلى الله عليه و اله اِنِّي سَمَّيْتُ ابْنَتِي فَاطِمَةَ لِأَنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ فَطَمَهَا وَ فَطَمَ مَنْ أَحَبَّهَا مِنَ النَّارِ وَ نِيْزِ مَرْقُومِ اسْتِ اَزِ اِمَالِي شَيْخِ طُوسِي رَحْمَه اللَّهِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ اِلَهِهِ اِنَّمَا سَمَّيْتُ بِنْتِي فَاطِمَةَ لِأَنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ فَطَمَهَا وَ فَطَمَ مَنْ أَحَبَّهَا مِنَ النَّارِ

دیگر از جابر انصاری حدیث می کند که قال النبی صلی اللہ علیہ و آلہ إنما سمیت ابنتی فاطمہ لأن اللہ فطمہا و فطم محیبہا من النار (۱).

دیگر مرقوم است از شیخ رحمہ اللہ از حضرت رضا علیہ السلام از آباء طاهرین از حضرت امیرالمومنین علیہم صلوات اللہ کہ فرمود سیمعت عن رسول اللہ صلی اللہ علیہ و آلہ یقول سیمیت فاطمہ لأن اللہ فطمہا و ذریئہا من النار من لقی اللہ منهم بالتوحد و الايمان بما جئت به یعنی آن هائی کہ خدای را با ایمان و توحید ملاقات نمایند (۲).

ایضا مرقوم است در ذکر فضائل فاطمہ زهراء سلام اللہ علیہا از تفسیر فرات بن ابراهیم از حضرت صادق علیہ السلام قال أنا نزلناه فی لیلہ القدر (۳) اللیلہ فاطمہ و القدر اللہ فمن عرف فاطمہ حق معرفتہا فقد ادرك لیلہ القدر و إنما سمیت فاطمہ لأن خلق فطموا عن معرفتہا معنی لیلہ القدر می فرماید لیلہ فاطمہ است و قدر اللہ پس کسی کہ بشناسد حق معرفت فاطمہ را ادراک لیلہ القدر خواهد کرد و اینکه آن حضرت را فاطمہ نام نهادند از جهت آن است کہ مردمان باز داشته شده اند از معرفت او و حق معرفت او را نتوانند

و بسیفین و رمحین غزا *** و له الفتح بیدر و حنین

ص : ۲۲۷

۱- فردوس

۲- امالی

۳- القدر/ ۱.

دریافت ملاحظه فرما عبارات دعاها و تعقیبات نماز های آن مظلومه را خصوصاً تعقیب و دعای بعد از نماز ظهر آن حضرت را
سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ.

الخ که سید بن طاوس رحمه الله به اسناد خود روایت کرده است و تعقیبات نماز عصر و مغرب و عشاء که چه عبارات
جانسوزی دارد خصوص دعای تعقیب نماز صبح آن مظلومه که به دعای حریق نامیده شده که شیخ طوسی و کفعمی و علامه
حلی رضوان الله علیهم از صادق آل محمد علیهم السّلام و از حضرت باقر علیه السّلام روایت می کند که شرح دارد اللَّهُمَّ إِنِّي
أَصِيبُكَ أَشْهَدُكَ وَ كَفَى بِكَ شَهِيداً الخ که چه قدر دعای بسیار خوبی است برای قضاء حوائج و در او عبارات توحیدیه و
مناجات و صلوات های بسیار دارد طالبین رجوع فرمایند چون مطّول بود در این وجیزه گنجایش ذکر نداشت و ثقه الاسلام
کلینی رحمه الله به اسناد معتبره خود روایت می کند که محمد بن مسلم از حضرت امام محمد باقر علیه السّلام پرسید از تسبیح
حضرت زهرا علیها سلام الله بعد از نمازها پس حضرت فرمود فاضل تر از تسبیح فاطمه چیزی نمی دانم که بعد از هر نماز
مداومت نماید و ده مرتبه این تهلیل را

وَ عَلِيٍّ الزَّهْرَاءِ مَشْكُوهِ الضِّيَاءِ --- كَوْكَبِ الْعِصْمَةِ أُمِّ الْحُسَيْنِ

بعد از نماز صبح بخواند لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلِيُّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ حضرت فرمود که اگر چیزی افضل تر از تسبیح حضرت فاطمه بود رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آله از وی دریغ نمی فرمود و آن سی و سه مرتبه سبحان الله و سی و سه مرتبه الحمد لله و سی و چهار مرتبه الله اکبر است و مرقوم است که حضرت باقر علیه السّلام فرموده و اولی و اشهر هم چنین است که اول سی و چهار مرتبه تکبیر و بعد تسبیح من بعد تحمید و در بعضی روایات تحمید مقدم بر تسبیح است و حضرت زهرا اول ریسمان پشمی را گره زده بودند و با آن تسبیح می گفتند چون جناب حمزه علیه السّلام شهید شد از خاک قبر او تسبیح نمود و بعد از شهادت امام حسین علیه السّلام تسبیح ها از تربت آن حضرت مقرر گشت.

شهید ثالث در مجالس المتقین مجلس ۳۰ از کتاب حقایق که از کتب اهل سنت است روایت کرده که در حالت مرض فاطمه علی مرتضی علیهما السّلام داخل حجره شدند و حسنین نزد مادر بودند فاطمه عرض کردند یا علی اوصیا بحفظ هذین الولدین هما قره عینی الخ تا اخر وصایائی که آن منظومه نمود و عرض کرد یا علی چون مرا غسل دادید و کفن نموده در قبر

موخر، و علی الباقر مقباس الهدی *** و علی الصادق حقا زونمّین ، نصب

گذارید بگیری این قاروره را و حقّه را با من در لحد بگذارید حضرت فرمودند چیست در این شیشه عرض کردند اشکهای چشم من است که از خوف خدا گریه نموده ام و در این حقّه مکتوبی است چون گشودند دیدند در آن حریر سبزی است و در آن پارچه سفیدی است و بر آن چند سطر مکتوب است و نور از آن می درخشد حضرت فرمود ای دختر پیغمبر این چه چیز است عرض کردند این امانت خداوند است چون پدرم مرا به شما عقد بست دو پیراهن داشتم یکی جدید و یکی کهنه سائلی سوال کرد من برهنه ام اگر پیراهن کهنه دارید به من بدهید من پیراهن نو به او دادم بجهت رضای خدا و شب زفاف پیراهن کهنه پوشیدم پدرم فرمود چرا نو را به سائل دادی عرض کردم اقتدا به شما نمودم که چون اموال مادرم خدیجه را در راه خدا انفاق نمودید سائلی آمد و سوال کرد و شما هیچ نداشتی جز یک پیراهن آن را به سائل دادی و بدن خود را به حصیری پیچیدی که جبرئیل این آیه آورد (و لا تلبسها کلّ کلّ البسط فتقعد ملوما محسورا (۱)) پس پدرم به گریه در آمد و مرا در آغوش کشید فی الفور جبرئیل آمد یا رسول الله حق تعالی فرموده سلام مرا به فاطمه برسان و بگو آن چه می خواهی از من طلب کن و لو

و علی الکاظم موسی و الرضا(علیهما السلام) *** شمس طوس و ضیاء الخافقین

ص : ۲۳۰

طلبت ما فی الغبراء و الخضراء لاجبتها پدرم فرمود دو دست خود بلند کن و نیز خود دو دست بلند فرمود به حدی که زیر بغل مبارک نمایان شد و گفت اللهم اغفر لامتی و من آمین گفتم جبرئیل نزول کرد و گفت خدایتعالی می فرماید قد غفرت لعصاه امتک ممّن فی قلبه محبه فاطمه و ابیها و بعلاها و ولدیها پدرم فرمود ارید بهذا سجلا خداوند فرمود جبرئیل بیاور پارچه از سندس سبز و سندس سفید و خداوند به ید قدرت خود نوشت بر سندس سفید (کتب ربکم علیّ نفسهُ الرَّحْمَهُ (۱)) که بیامرزد عصاه شیعیان را و شاهد باشد بر آن جبرئیل و میکائیل پدرم فرمود نور دیده این کتابت را در حقّه حفظ نما و به وقت موت وصیت نما در لحد تو گذارند چون در محشر زبانه جهنّم احاطه به مردم نماید و گناه کاران منقطع شوند این امانت را به من تسلیم کن تا طلب نمایم نعمت شفاعت را که کرامت به تو و پدر تو فرموده است (۲).

چنانچه مرقوم است در تفسیر آیه مبارکه (عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ (۳)) الخ عن جعفر بن محمد عن ابیه عن ابائه عن النبّی صلی الله علیه و علیهم اجمعین از اجمع الناس یوم القیمه وعد فی المقام المحمود فرمود نصب شود برای من سبزی که هزار درجه دارد صعود نمایم

مقدم، و شهیدین سعیدین هما *** للرسول المجتبی قره عین (علیهما السلام)

ص : ۲۳۱

۱- الانعام/۵۴.

۲- حقایق/مجالس المتقین /مجلس ۳۰

۳- الاسراء/۷۹.

تا به درجه اعلی و جبرئیل به جهت من لوای حمد می آورد و می گوید یا محمد این است مقام محمودی که خدا به تو وعده داده پس می گویم به علی علیه السلام بالا بیا پس پایین تر از من به یک درجه می ایستد و لوای حمد را به دست او دهم که در دعای ندبه می خوانی اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ عَلَيَّ أَبِيهِ السَّيِّدِ الْقَسْوَرِ وَ حَامِلِ اللُّوَاءِ فِي الْمَحْشَرِ پس رضوان کلید های بهشت را می آورد می گوید یا محمد صلی الله علیه و آله این است مقام محمودی که خدا به تو وعده داده پس به دست من می دهد و من به دست علی علیه السلام می دهم پس می آید مالک خازن دوزخ و می گوید این مقام محمودی است که خدا به شما وعده داده و این کلیدهای آتش است داخل فرما دشمن خود و ذریه ات و امت را در آتش پس می گیرم و به علی علیه السلام می دهم پس بهشت و جهنم در اطاعت من و علی می باشد پس این است قول خداوند تعالی (الْقِيَامَةَ فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِدِ (۱) الْقِيَامَةِ مُحَمَّدٌ وَ يَا عَلِيُّ عَدُو كَمَا فِي النَّارِ پس می ایستم بر منبر و خطبه می خوانم و ثناء اله گویم بنحوی که احدی چنان ثنائی نکرده باشد الخ پس منادی ندا کند از بطنان عرش یا معشر الخلائق چشم پوشید تا عبور کند دختر حبیب خدا به سوی قصرش پس عبور می نماید فاطمه دختر من در حالی که در اطراف اوست هفتاد هزار حوری الخ خطاب الهی رسد

و علی مصباح محراب الدعا *** ادرالك علی بن الحسين

ص : ۲۳۲

۱- ق/۲۸.

ای فاطمه داخل بهشت شو عرض کند الهی داخل نشوم تا ببینم بر سر فرزندم حسین چه آمده خطاب الهی رسد فاطمه به قلب محشر نگاه کن پس نظر نماید می بیند حسین با بدن پاره پاره و بنا بر روایتی به یک دست سر خود و به دست دیگر دست قاتل خود را گرفته و از یک طرف علی اکبر و حضرت عباس با دستهای بریده و قاسم و سایر شهدا تمام با بدن مجروح و عیال و دختران و اهل بیت حسین اش اسیر، فاطمه چنان ناله ای زند که جمع ملائکه و انبیاء گریان شوند و صحرای محشر به لرزه درآید زیرا که خرقه زهرآلود حسن را به دوش و جامه ی سوراخ سوراخ حسین را به خون آلوده به دوش دیگر و عمامه پر خون علی به دست بی اختیار قائمه عرش را می گیرد و عرض کند یا عدل و یا حکیم داد مرا بگیر و به فریاد من برس در آن وقت پیغمبران و ارکان خلاق به لرزه آیند و دریای قهر الهی متلاطم شود (۱).

خدا رحمت کند محشتم را گوید

ترسم جزای قاتل او چون رقم زنند *** یکباره بر جریده رحمت قلم زنند

آه از دمی که با کفن خون چکان ز خاک *** آل علی چه شعله آتش علم زنند

فریاد ز آن زمان که جوانان اهل بیت *** گلگون کفن به عرصه محشر قدم زنند

دست عتاب حق بدر آرید از آستین *** چون اهل بیت دست بر اهل ستم زنند

و ابی جعفر الثانی التقی (علیه السلام) *** مطلع الجور سراج الحرمین

ص : ۲۳۳

۲۴۱- شفاعت نمودن پیغمبر صلی الله علیه و اله و فاطمه امت گنه کار را

جبرئیل می آید خدمت پیغمبر صلی الله علیه و اله و عرض می کند یا رسول الله درباب فاطمه را پس پیغمبر صلی الله علیه و اله این نوشته ای که در حق حضرت زهراء علیه السلام ضبط شده بود و در حدیث حقایق مذکور است برمی دارد نزد فاطمه علیه السلام می آید که نور دیده امروز روز فریاد رسی است در بعضی از کتب است می فرماید نور دیده بیا برویم نزد میزان که در آن جا شیعیان ما در انتظار ما هستند و به امید شفاعت من و تو می باشند تو خدا را به پیراهن خون آلوده حسین قسم بده و من به دندان شکسته و رخساره خون آلوده شفاعت کنم که خداوند بر گنه کاران امت من رحم نماید پس دو بزرگوار در پای عرش الهی به سجود و خضوع شفاعت عاصیان را نمایند خطاب الهی رسد یا فاطمه نظر به محاسبه بنده گان نمی کنم، تا اینکه داخل بهشت شوی تو و ذریه تو و شیعیان تو و کسانی که احسان نموده اند به ذریه تو الخ فهو قوله تعالی لا یحزنهم الفزع الاکبر قال هو یوم القیمه (وَهُمْ فِيمَا اَشْتَهَتْ اَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ (۱)) هی و الله فاطمه و ذریتها و شیعتها و من اعطی اولادهم معروفا و من لیس هو من شیعتها و ذیل خبر محمول است بر عدم کمال در تشیع چون فتاق امامیه با تخفیف عذاب غیر امامی

و علی الهادی علی و الزکی (علیهما السلام) *** و علی المهدی ختم المصطفین (علیه السلام)

ص : ۲۳۴

در جهنم چنانچه وارد شده در حق کفار که اعانت و احسان در حق مضطربین نموده اند الخ خلاصه محدث سبزواری رحمه الله در مجمع التورین مرقوم نموده که معصوم فرموده جده ام به هیتی وارد محشر می شود که هیچ صاحب چشمی طاقت دیدن ندارد (۱) (وَ إِذَا الْمَوْودَةُ سُئِلَتْ (۲) بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ (۳)).

آن روز اول از خون محسن شهید سوال می نمایند لمولفه غفرله

روز محشر دختر خیر البشر*** گرید و گوید بحی دادگر

هست زهرا را تمنّا ای خدا*** بر ملا بینم حسین را سر جدا

خواهم ای داور که بنمائی به من*** کشته گان کربلا را بی کفن

آنچه بر فرزند دلبندم رسید*** از جفا و جور بیداد یزید

پس ندا آید ز عرش کبریا*** یک نظر بر جانب محشر نما

بر ملائک امر آید از اله*** که شما دارید زهرا را نگاه

فاطمه بیند که اندر روی خاک*** جسم عریان حسین را چاک چاک

پاره پاره پیکر محبوب حق*** چون کلام الله ورق اندر ورق

یک طرف بر نیزه راس پاک او*** از عقب عباس تن صد چاک او

عون و عبدالله و قاسم هم عنان*** همره آن راس خونریزان روان

کشته گان راه او همراه وی*** چون بنات النعش دنبال حدی

بیند آندم چونکه زهرا بتول (علیها سلام)*** پاره پاره جسم اولاد رسول (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آٰلِهِ وَ سَلَّمَ)

هم ازاهیر بهمرناح الثناء*** هم ریاحین ریاض الجتین

يطلب الجنة من رضوانهم *** لا يساويها بتبرو لجين

لرزه بر اندام آن بیبی فتد *** نعره از پرده دل برکشد

سازد اندر در گه داور مقام *** گوید امروز است روز انتقام

ای شفیع محشر ای دخت رسول (علیها سلام) *** از کرم کن خدمت خادم قبول

هر که گرید در عزای فاطمه (علیها سلام) *** وارد محشر شود بی واهمه

شکر الله شد تمام از لطف حق *** سلخ شهر صوم این آخر ورق

سال غشوب بود تاریخ زمان *** ماند از ما این نشان اندر جهان

شد درود احمدم (صلی الله علیه و آله) ورد زبان *** تا که اندر حشر باشم در امان

هست امید ز خلاق جهان *** بخشدم بر خاتم پیغمبران

و انا العبد المذنب الجانی *** اقل الحاج خادم الواعظین

و الذاکرین عباسعلی بن مولی علی محمّد الجورتانی الاصفهانی فی سلخ شهر الصیّام سنه اثین و خمسین و ثلثماه بعد الالف
من الهجره النبویه علی هاجر ها الف سلام و تحیه کتبه بيمينه الوارزه و یدیه الدائرہ العبد الاثیر الجانی المحتاج الی رحمہ ربہ
الباری الجاح لبيت الله الحرام و الزائر لمرقد الرسول و قبور ائمه الانام الحاج ميرزا ابوالفضل بن عبدالحسين الخواجوی
الاصفهانى

سّرہ الله بال المصطفى (عليه السلام) *** و المحيّن لهم والابوين

۲۴۴- من کلام قدوه الموحّدين و رنده العرفاء و السالکين آقاي قدسی شیرازی

مطلع نور ازل جمال محمّد *** منیع فیض ابد کمال محمّد

لوح و قلم عرش و فرش و کرسی و افلاک *** شر ذمه شرحی است از جلال محمّد

روح قدس بر بساط ساحت اعلیٰ *** ریزه خور از نعمت نوال محمّد

ادم و نوح خلیل و موسی و عیسی *** سر به خط حکم امتثال محمّد

ملک و ملک میمن و رحمت حق حاء *** هست دوام ابد بدال محمّد

ال محمّد نخست شاه ولایت *** مهدی موعود ختم آل محمّد

وصف خصالش نه حد ما که به قران *** شرح نموده خدا خصال محمّد

شکر خدا را که همچو جنت فردوس *** خوش بودم خاطر از خیال محمّد

سایه ندارد از آن که همچو دو عالم *** مهر و سپهرند در ظلال محمّد

پرده چه افتد زردی شاهد مقصودی *** هست وصال خدا وصال محمّد

همچو مثال خدای واحد مثل *** آمده معدوم هم مثال محمّد

چون به حقیقت روان روح رسولند *** آل محمّد همه همال محمّد

صل علی المصطفی الرسول الهی *** صل علی المصطفین آل محمّد

عرش صفت حبذا اگر دهم دست *** قدسی یک بوسه برتعال محمّد

ایضا من کلام قدسی

صلوات رسول و آل رسول *** رافع الهم قلب محزون است

از معین حسینی این دفتر *** قدسیش گنج مخزون است

سال تاریخ این کتاب شریف *** باغ فردوس آب افزون است

چه اراده شه ذوالکرم *** بظهور داشت تعلقی

به کمال داشت شه قدم *** به جمال خویش تعشقی

ز توجه احدیتش *** ز تجلی صمدیتش

از لیش ابدیتش *** به کمال داشت تحقیقی

بلغ العلی بکماله *** کشف الدّجی بجماله

در تاریخ کتاب، حسنت جمع خصاله صلوا علیه و اله

من وصف دلیر لایقم *** من وصف دلیر لایقم

تو بگوی سعدی ناطقم *** که تمام ذوق و شوقی

ص : ۲۳۷

اللهم صل على محمد و آل محمد

ای صورت شریف تو معنی روح قدس *** تمثال تو حقیقت عقل مجرد

ایزد چو نقش روی تو اندر ازل کشید *** عاشق بصنع خویشتن آمد مویدا

روز نخست عقل مسدّد تو را چه دید *** مست آمد از تجلی ذات تو سرمدا

قرطاس چیست خاصه چه شد با مداد چه *** نقاش کیست تا کشد او نقش احمددا

بر لوح جان دریغ بود هم رقم زدن *** تمثال آفتاب جمال محمددا

بر خواستی ز روح قدس بانک آفرین *** قدسی از این مدیچه گشتی موید

این شمایل مبارک ماخوذ از عکسی است که از شمایل مجسمه حضرت اهالی فرنگستان در زمان این بزرگوار حجاری نموده
اند

ص : ۲۳۸

حب علی حسنه لا یضر معها سیئه

بتبی عربی و رسول مدنی *** و اخیه اسد الله مسمی بعلی

و بزهرهء بتول و به امّ ولدتها *** و بسیطه و شبلیه هما نجل زکی

و بجاد و بالبقرا و الصادق حقاً *** و بموسی و علی و تقی و نقی

و بذی العسکری و الحجّه القائم بالحق *** الذی یضر با السیف بحکم ازتی

و علیهم صلواتی او سلامی مائه الف *** بنهار لیل و غداه و عشقی

اجب الان دعانا و ترحم فقرانا *** و اقض حاجات لنا الکل الهی و ولی

و تقبل بقبول حسن ربّ دعانا *** بمحمد و علی و باولاد علی

ص : ۲۳۹

کلام پایانی مولف

بحمدالله تعالی که تمام شد کتاب مستطاب فوائد الصلوات و عوائد التحیات بدست مولف خلیل و محدث نبیل آقای حاج ملا عباسعلی معینی مدعو بحسینی و مشهور بمعین الواعظین زید فضله العالی و انا الاقل محمّد حسن المیرجهانی المحمد آبادی جرقوئی الاصفهانی

ص: ۲۴۰

(صفحه ۲)

رَبَّنَا صَلِّ عَلَى خَيْرِ الْوَرَى *** أَحْمَدُ الْمَحْمُودِ خْتَمِ الْمُرْسَلِينَ

(صفحه ۲)

اگر ز حق طلبی در صلوه راه نجات *** رجوع کن به کتاب فوائدالصلوه

(صفحه ۳)

و علی المولود فی البیت العلی *** اسدالله امیرالمومنین

(صفحه ۳)

که قلزمیست پر از لعل و گوهر و یاقوت *** ز نعت آل محمد علیهم صلوات

(صفحه ۴)

و علی زوجته بنت النبی *** ام سبطی مهبط الروح الامین

(صفحه ۴)

از این کتاب شریف آن چه مستفاد شود *** بود درود فرستنده شامخ الدرجات

(صفحه ۵)

و علی السموم بالسم الحسن *** والحسین المقتدی المستشهدین

(صفحه ۵)

تمام نعت رسولت و آل اطهارش *** فضائل صلواتست باقوام و ثبات

(صفحه ۶)

و الاسیر بالبلايا و المحن *** سید السجاد زین العابدین

(صفحه ۶)

خوشا بحال مصنف که از رحمه الله اخلاص *** در این کتاب مقدس نموده صرف اوقات

(صفحه ۷)

و علی الشمس الضحی بدر الدجی *** باقر العلم ملا ذالعارفین

(صفحه ۷)

فضیلت صلوات رسول و آل کرام *** شداست روح باخبار و مدرک ایات

(صفحه ۸)

و عملی الصادف مقباس الهدی *** و علی الکاظم غیظ المعتدین

(صفحه ۹)

در مطیعان محمد و آل محمد صلی الله علیه و آله، تفسیر حضرت عسکری علیه السلام

(صفحه ۷)

ص: ۲۴۱

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفاً علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفا ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می نمایم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آواده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

